

■ ECONOMÍA

Salvar las empresas para salvar el empleo

[pág. 20]

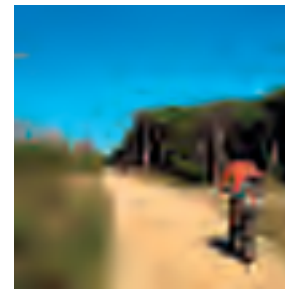

PLANTA DE MARTORELL DE SEAT

■ EDUCACIÓN

La FP Dual mejora la inserción laboral y la formación especializada de los jóvenes

[pág. 38-39]

EL DELTA OFRECE DISTINTAS RUTAS PARA PASEO O BICICLETA

■ TURISMO

El turismo mira más allá de la marca Barcelona

[pág. 60-66]

ellobregat

n.100.2

Abril 2015

Número extraordinari
premsa local

www.ellobregat.com

100 RETOS: mande quien mande

■ SANT BOI

Los santboianos Lluís Parés y Ramón Codina, premiados por los Mossos en el Día de las Esquadres

[pág. 95]

SOLICITA **TU** **SUPER EFECTIVO**
HASTA
PRÉSTAMO **600€**
PERSONAL

...

¿Necesitas dinero?

Tráenos tus joyas

Compramos Oro

Y también **Venta Recuperable**

Tú eliges: **1, 3 o 6 meses**

Más de **50 puntos de venta** en España

L'Hospitalet, calle Paris 23 (al lado mercado Collblanc) 934470618

Cornella, calle Campfasso 16 934715507

Sant Boi, calle Lluís castells 67 (al lado mercado Muntanyeta) 936524517

Castelldefels, calle Juan de la Cierva 20 936363569

STAFF

EDITORIAL

ellobregat

Prensa comarcal · Març 2015 · Número 100 ·**Edita:** Agencia Publicitaria Llobregat SL. ·**Diari digital:** www.ellobregat.com**Director:** Imanol Crespo**Relacions Institucionals:** Dayana García**Secretaria de redacció:** Lisandra Valls**Assessoria editorial:** BCN Content Factory**Disseny gràfic:** BCN Content Factory**Fotografia:** Alex Gallardo y BCN Content Factory

Col·laboradors: Juan Carlos Valero, Beatriz Fontseré, Eva Jiménez, Jesús Vila, Patricia Barajas, Ariadna Cañameras, Júlia Reñé, Marta Fernández, Begoña González, Edu Rodríguez, Marta Lozano, Ana Alegre, Marina Yeves, Vanesa Mailló, Jara Atienza, Ainhoa Marcos, Morfi Grei, David Aliaga Muñoz, Raúl Montilla, Hector Marín, Pere Ríos, Joan Barrera, Joan Sau, Mn. Pere Rovira, Mn. Xavier Sobrevía, Miguel Ángel Ibáñez, Olga Puertas, David Parada, Lluís María Estruch, Jordi Bonavila, Fernando Martín i la sorprenent paparazzi 'Señorita Pepis'.

Publicitat: 671 54 09 21 gerencia@ellobregat.com
Redacció: C. Raurich, 62 08830 Sant Boi de Llobregat
Tel: 671 54 09 21

Fax: 93.630.83.13**Distribueix:** El Llobregat**DL:** B.13877-2006**Imprimeix:** GestXXI

El Llobregat no comparteix necessàriament les opinions signades i inserides en les seves pàgines

La direcció no es fa responsable de la qualitat, procedència o origen dels anuncis dels mateixos.

Esta publicación está asociada a la AEPP, que a su vez es miembro de FIPP, FAEP, CEOE y CEPYME.

100 retos

Miren a su alrededor. Somos una sociedad marcada por números. Somos una cuenta bancaria; una afiliación a la seguridad social; cotizamos tanto, te corresponde una vergüenza; vivimos ligados a una hipoteca o un alquiler; buscamos obtener beneficios; muchos, una nómina. Hacemos maravillas para cuadrar los meses en el supermercado; las etiquetas mandan y si nos decidimos el código de barras ejecuta. A partir de ahí, el producto -caduco como nosotros- es tuyo por perder cuantías. En lo personal, el calendario manda; pasamos el año esperando el mes de vacaciones; nacemos, cumplimos, morimos, y todo lo celebramos bajo el latido constante de la segundero. Ahora, agudicen su mirada. Los números, sin palabras, pierden el sentido, como su sociedad que ordena.

El Llobregat llega, tras casi una década de publicaciones ininterrumpidas, a su número 100 y, por ello, les ofrecemos un número ciertamente especial tras la coral labor de todo el equipo que está detrás de esta cabecera y que ha hecho un esfuerzo extraordinario para esta publicación. Nuestra confianza en el papel, en el periodismo de proximidad y, en definitiva, en la palabra es ciega. De hecho, doblamos

paginación para este número 100 en el que recopilamos 100 retos, asignaturas pendientes, proyectos sin acabar, estrategias, debates, sendas de pensamiento por las que apostar, aspectos que impulsar... 100 números, 100 páginas, 100 retos. A diferencia de lo que es habitual en las efemérides -mirarse al ombligo y hacer una radiografía del pasado-, con este número hacemos una pausa; un punto y aparte en donde el presente y el futuro es lo relevante.

Aquí tienen, candidatos y candidatas a las alcaldías de nuestra comarca, nuestra hoja de ruta, sus deberes por hacer, sus Programas de Actuación Municipal que tendrán que concretar. Mande quien mande -puede haber sorpresas- estos son los retos del Baix Llobregat y L'Hospitalet, el territorio que nos da sentido y que defendemos. Ahora les toca a ustedes.

“Libres son quienes crean, no copian, y libres son quienes piensan, no obedecen. Enseñar es enseñar a dudar”, nos regaló hace tiempo el periodista y escritor uruguayo Eduardo Galeano, recientemente fallecido. Nosotros seguiremos creando, seguiremos pensando, seguiremos dudando. Y, sobre todo, seguiremos explicando. ///

L'ACUDIT D'EN KAP

**Agencia
Publicitaria
El Llobregat**

Diseñamos sus campañas publicitarias
Asesoramiento técnico por expertos en marketing,
inserciones publicitarias en prensa local y comarcal,
diseño de publicidad, encartes...

publicidad@ellobregat.com - 671 54 09 21

REpte 1. TANCAR EL DEBAT ADMINISTRATIU SOBRE LA COMARCA

Baixllobregatins i metropolitans

EL DESVÍO DEL ÚLTIMO TRAMO DEL RÍO LLOBREGAT HA FACILITADO LA AMPLIACIÓN DEL PUERTO, DONDE SE HA INSTALADO LA COMPAÑÍA HONGKONESA HUTCHISON, QUE NOS CONECTA DIRECTAMENTE CON CHINA

L'AMB guanya terreny al Consell Comarcal com a futur ens administratiu que podria incloure part del Baix Llobregat

Balmón i Poveda, ambdós, vicepresidents de l'AMB, veuen amb bons ulls passar a forma part d'un ens metropolità juntament amb municipis del Barcelonès

Imanol Crespo

És, indubtablement, el primer repte que té la comarca. I el té a curt termini perquè s'ha de resoldre d'una vegada. No pot ésser etern aquest debat –amb el seu flaïr d'incertesa– entre mantenir l'administració comarcal de la mà del seu

Consell o passar a formar part d'un ens públic metropolità que faria desaparèixer el Baix Llobregat com a tal.

AMB versus CCBLL

A la divisió interna, quasi intrínseca, que ha tingut la comarca al llarg de la seva

història entre els petits municipis del nord i les grans ciutats del sud, s'ha sumat, doncs, i cada cop amb més força, aquest debat de passar a dependre administrativament d'una entitat metropolitana com l'AMB, que en aquests darrers anys ha anat guanyant competències en infinitats d'àrees d'interès com territori, ha-

bitatge, medi ambient, mobilitat o desenvolupament econòmic.

Com si de vasos comunicants es tractessin, la bonança metropolitana ha derivat en un perjudici del Consell Comarcal del Baix Llobregat que tot i que manté alguns pilars com la defensa de les beques menjador o la promoció

cultural i turística, veu com la seva importància minva cada cop més.

Els capitans del PSC

Un fet que s'està produint, d'altra banda, de manera interessada pels capitans del Partit Socialista de Catalunya, principalment, per l'alcalde de Sant Joan Despí i vicepresident de trans-

port i mobilitat de l'AMB, Antoni Poveda, i per l'alcalde de Cornellà i també vicepresident executiu de l'AMB, Antoni Balmón. De fet, tal i com va explicar El Llobregat recentment, Balmón va defensar la supressió de les comarques del Baix Llobregat i el Barcelonès per integrar-les a l'Àrea Metropolitana de

BioCultura

Feria de productos ecológicos y bienestar

BARCELONA

Palau Sant Jordi Del 7 al 10 de mayo

- Alimentos "bio" - Cosmética ecológica - Textil orgánico - Terapias
- Bioconstrucción - Artesanías - 350 actividades - 700 expositores
- MamaTerra, Festival de la Infancia - Showcooking ecogastronomía

www.biocultura.org

Barcelona, eliminant així una administració. Balmón va matisar, en tot cas, que calia preservar la personalitat de la comarca defensant els drets dels seus ciutadans, dels seus espais comuns i les seves competències; però amb una nova perspectiva: “En aquests 36 municipis que tenim (Baix Llobregat i Barcelonès) hem d’obrir una nova visió de creixement incorporat a temes sostenibles i amb mirada metropolitana”.

Les dades econòmiques afavoreixen la seva tesi. I és que l’AMB ha augmentat les seves inversions en un 77% als darrers quatre anys, per promoure projectes que millorin la competitivitat dels municipis i la seva ocupació: 4.000 nous llocs de feina avalen la feina feta per l’ens metropolità.

Deixar morir el CCBL?

El convenciment ‘metropolità’ dels alcaldes socialistes més importants del Baix, partit que governa al Consell Comarcal, fa que sigui irresistible ara per ara aquesta temptació que representa l’AMB, i així ho han demostrat en dos detalls més.

El primer, la presidència del Consell Comarcal del Baix Llobregat. Després de la renúncia a falta de menys d’un any per a les eleccions municipals del que era president de

l’ens comarcal i alcalde de Gavà, Joaquim Balseira -una de les peces importants del socialisme al Baix- es va decidir posar de substitut a Josep Perpinyà, alcalde de Sant Just Desvern, que sempre s’ha mantingut en un segon pla dins del partit. Res a veure amb posar una de les figures emergents del PSC a la comarca com seria l’alcalde de Viladecans, Carles Ruiz. Veurem com queda el govern del Consell després de les municipals i si es decideix mantenir la figura de Perpinyà al capdavant o es reforça la institució amb un alcalde de la primera línia del partit. Si es decideix la primera, es reforçarà encara més aquesta via de deixar morir per inanició l’òrgan administratiu del Baix Llobregat.

L’H prefereix #BCN

I el segon dels detalls té a veure amb L’Hospitalet. Una ciutat que, considerada cosina de la comarca, es va negar a passar a ser del Baix a diferència d’Esplugues i Sant Just Desvern que, en 1990, van decidir allunyar-se de la ciutat comtal per pertànyer administrativament a la nostra comarca.

L’Hospitalet juga amb un discurs de semblança a Barcelona, de ser la porta de la gran capital, el que debilita novament el caràcter comarcal del Baix tot i que l’Hospitalet sempre

ARRIBA, EL CONSELL COMARCAL DEL BAIX LLOBREGAT, PRESIDIDO AHORA POR EL ALCALDE SOCIALISTA DE SANT JUST DESVERN, JOSEP PERPINYÀ, EN EL CENTRO CON CORBATA; ABAJO, CONXITA SÁNCHEZ, PRESIDENTA DEL CENTRE D'ESTUDIS, ENTIDAD QUE DEFIENDE EL MANTENIMIENTO DE LA COMARCA

serà, per naturalesa, perifèrica i treballadora.

Pendents de la Llei

Fa poc menys d’un any, la presidenta del Centre d’Estudis Comarcals del Baix Llobregat, Conxita Sánchez, va presentar al Parlament una declaració en defensa del Baix Llobregat. Tal i com ha sabut El Llobregat, fins ara no han

tingut cap resposta per part de ningú. La llei continua el seu tràmit i, per tant, ja no depèn de nosaltres mateixos venia a dir Sánchez, recentment, resignada del pessimista futur que l’espera al Baix. De fet, segons un membre de la Junta del CECBLL, es té la por que la petició que en el seu moment va fer l’entitat entri en un punt mort per les

eleccions i, per tant, que mai rebin resposta.

La llei a la qual fan referència és la Llei de Governos Locals de la Generalitat de Catalunya. Segons aquesta, les comarques catalanes guanyaran pes executiu, però perdran estructura política, ja que la reforma elimina fins a mil càrrecs electes a tota Catalunya per convertir l’ens en

una mena de consell d’alcaldes. El punt conflictiu és, en canvi, el següent: segons la Llei, si hi ha alguna comarca que tingui tots els seus municipis inclosos a la zona metropolitana s’eliminarà el consell comarcal. És el cas del Barcelonès. Però, a més, afectarà a les comarques del voltant com el Baix Llobregat, el Maresme i el Vallès Occidental, perquè l’apartat recull la modificació de la composició de les comarques de tal manera que els municipis confrontats a Barcelona compartiran competències amb l’AMB. D’aquesta manera, si es manté l’actual proposició de Llei, Cornellà, per exemple, deixaria de formar part del Consell Comarcal del Baix Llobregat.

Cal una solució

El debat continua, doncs, just en el moment on es crea una nova comarca –el Moianès–; en aquest cas, en canvi, s’està més a prop d’eliminar el Baix Llobregat que no pas de mantenir-la. ¿O l’AMB només abraçaria part del sud de la comarca i, per tant, es mantindria el Baix Llobregat Nord? La veritat que es desconeix encara quina serà la sortida però, sigui quina sigui, s’haurà de posar punt i final a aquesta incertesa administrativa i, sobretot, assegurar totes les prestacions que actualment els ciutadans reben. //

RETO 2. PONER FRENO A LA DESIGUALDAD

LA LUCHA CONTRA LA POBREZA ES UN RETO UNIVERSAL; NO POR ELLO NOS TENEMOS QUE OLVIDAR A NIVEL LOCAL

La lucha contra la pobreza, primer objetivo social

Es necesario renovar el pegamento social en nuestra comarca para que la desigualdad no actúe de disolvente de la cohesión

Los sindicatos impulsan una ILP para evitar que el déficit público se recorte a costa de las prestaciones de desempleo

J.C.V

Un informe de la OCDE que agrupa al mundo desarrollado revela que España es el segundo país del ámbito occidental, después de México, donde ha crecido más la desigualdad a consecuencia de la crisis. Y es en territorios socioeconómicos más expuestos como L'Hospitalet y la comarca del Baix Llobregat donde más se padecen los estragos de la pobreza.

Expertos como el premio nobel Joseph Stiglitz hace tiempo que advierten que la austeridad acentúa la desigualdad social y, por lo tanto, la ineficiencia económica. Los críticos con el modelo neoliberal, defienden la igualdad de oportunidades como fundamento de la eficiencia en la economía de mercado. Porque la creciente desigualdad social producto de la crisis está provocando la desigualdad crezca de forma exponencial con los consiguientes problemas

de estabilidad política y económica. La desigualdad puede ser un factor distorsionador social, económica y políticamente al actuar de disolvente de la cohesión social.

De entrada, la desigualdad es un indicador anticipado de grandes cambios políticos y resulta extremadamente negativa para el capitalismo porque saca del consumo a grandes porcentajes de población y es un disolvente social. En el Baix Llobregat y L'Hospitalet es necesario renovar el pegamento social que toda economía de mercado necesita para ser eficiente y equitativa.

Incendios por pobreza

El profesor Anton Costas, presidente del Círculo de Economía, dijo recientemente en Cornellà que España necesita "un nuevo contrato social que favorezca el crecimiento económico y el progreso social, y una reforma fiscal" que aflore el 23% de la economía sumergida existente en la actualidad".

SEGÚN LOS BOMBEROS DE LA GENERALITAT, DETRÁS DE LA GRAN MAYORÍA DE SINIESTROS DOMÉSTICOS ESTÁ LA POBREZA ENERGÉTICA

Los sindicatos alertan que 64.600 catalanes en el paro han perdido la prestación y subsidio en un año

El cuerpo de bomberos de la Generalitat ha denunciado que detrás de la mayoría de siniestros domésticos está la creciente problemática de la pobreza energética, una realidad que a día de hoy ya afecta a 320.000 familias en Cataluña. En muchos de los incendios domésticos aseguran encontrar un patrón común: un corte de suministro por falta de recursos que deja a las familias sin acceso a bienes de primera necesidad como la luz o la calefacción. Sin embargo, muchas veces el corte de suministro aún no se ha producido, pero el solo temor a una factura impagable también puede desencadenar situaciones de riesgo que terminan con accidentes.

Menos cobertura

En este sentido, son factores de riesgo habitual las instalaciones eléctricas defectuosas, las tomas de suministros irregulares, sobrecargas de instalaciones y electrocuciones. A estos riesgos hay que sumar los

relacionados con la utilización de estufas improvisadas de leña y de gas. Estos factores se multiplican ante las dificultades para acceder a una vivienda digna, que obligan a muchas familias a la ocupación de inmuebles vacíos o la supervivencia en situaciones de mucha precariedad. Los Bomberos denuncian como los informes que se realizan después de una intervención por un incendio doméstico, suelen atribuir la causa a accidentes fortuitos, y no a la situación de pobreza energética o situación de infravivienda que sufría la familia.

Es por este motivo que ni siquiera existen datos oficiales sobre esta problemática. Ni del número de incendios, ni del número de muertes que podrían haber generado por pobreza energética. Sin embargo, algunos estudios sobre la materia apuntan a que en el año 2012 se podrían haber producido en España entre 2.400 y 9.600 muertes prematuras vinculadas a esta problemática.

Aunque en el mes de marzo el paro ha bajado, los sindicatos alertan que 64.600 catalanes en el paro han perdido la prestación y subsidio en un año. Por eso impulsan una iniciativa legislativa popular (ILP) para aumentar la cobertura social de los desempleados a los que se les haya acabado las prestaciones económicas. El argumento para justificar la medida se encuentra en los estudios sobre el recorte en las prestaciones que ha realizado tanto CCOO como UGT.

Los informes muestran cómo el ahorro en los 30.000 millones de presupuesto del Servicio Público de Empleo Estatal (Sepe) se ha destinado directamente a reducir déficit público. El excedente se cifra en 5.236 millones en 2014, el 17% del total. En las cuentas de

LA REDUCCIÓN DE LAS PRESTACIONES VAN MÁS ALLÁ DE LA RECUPERACIÓN DEL EMPLEO

La cuantía media percibida ha bajado el 5% y los beneficiarios cubiertos por el sistema el 12%

2015 el Gobierno ha adaptado la partida al gasto real, con lo que da por amortizada la reducción.

De entrada, el planteamiento puede parecer positivo. El optimismo termina al ver cómo la reducción de las prestaciones ha ido mucho más allá de la recuperación del empleo registrada en los últimos meses. También desciende la cuantía repartida entre los que están cubiertos por el sistema. El 57,4% del total percibe un subsidio asistencial, una prestación más baja que se recibe cuando se ha extinguido el paro y se cumplen unos requisitos (básicamente, tener cargas familiares). La tendencia (el menor impacto de las prestaciones contributivas en el total) se inició en 2013 y ha crecido en los últimos 12 meses.

La cuantía media percibida ha bajado el 5% y los beneficiarios cubiertos por el sistema el 12%. “Crece las personas que están cada vez más cerca del umbral de la pobreza”, denuncian los sindicatos en la documentación que remitirán a las fuerzas políticas.

Comicios a la vista

Los sindicatos no pospondrán la iniciativa legislativa por la proximidad de las elecciones municipales y la convocatoria que se espera para antes de finales de año de las generales. Es más, indican que el contexto electoral será propicio para que se ponga en marcha el trámite aunque se complete en otra legislatura.

Lo importante, según las centrales, es que exista un compromiso en firme de la mayoría de partidos

de la oposición para destinar el excedente del Sepe a rentas de inserción o algún otro tipo de prestación que ayude a las familias. Especialmente en una semana en que la publicación de los datos de déficit público ha sacado a la luz una nueva disminución del 30,8% de las transferencias del Estado al Sepe por una nueva reducción de las prestaciones por desempleo.

También presentarán su plan a las fuerzas políticas que actualmente no tienen representación en las Cortes pero posiblemente serán claves en la próxima legislatura: Ciudadanos y Podemos. En el ámbito municipal y comarcal convendría que los partidos también se juramentaran en un pacto contra la pobreza y contra la desigualdad social. //

FESTES DE PRIMAVERA D'ESPLUGUES 2015

LA NIT DELS MUSEUS

(INCLOU PORTES OBERTES, TALLER FAMILIAR, CONCERT DE JAZZ I ACTIVITAT TEATRALITZADA)

Dissabte 16 de maig de les 19 hores a la 1 de la matinada
Can Tinturé i la Rajoleta

ESPLUGUES + FESTES

FESTES DE PRIMAVERA D'ESPLUGUES 2015

CORREFOCS I NIT ESOTÈRICA

Dissabte 16 de maig a partir de les 21 hores,
c. Àngel Guimerà, Església i Montserrat

ESPLUGUES + FESTES

RETO 3. COMBATIR LA POBREZA ENERGÉTICA

AGBAR CELEBRÓ EL DÍA MUNDIAL DEL AGUA EN CORNELLÀ CON UN ACTO QUE CONTÓ CON GRO HARLEM BRUNDTLAND, EX PRIMERA MINISTRA DE NORUEGA Y MIEMBRO DEL "HIGH LEVEL GLOBAL SUSTAINABILITY PANEL" DE LA ONU

Ni una sola familia sin electricidad, agua o gas

Las compañías Agbar, Gas Natural Fenosa y Endesa se han comprometido con la pobreza energética y han dado un primer paso

Ayuntamientos como El Prat o Esplugues están llevando a cabo iniciativas que ya son un ejemplo para economizar el consumo energético

Dayana García Blas

Parte de los esfuerzos públicos y privados se han concentrado al final de la crisis en mejorar los niveles de pobreza energética con el objetivo de que todos los ciudadanos dispongan de electricidad, agua y gas, derechos básicos de la vida. Ángel Simón, presidente de Aguas de Barcelona (Agbar), reconoció en Cornellà durante la reciente celebración del Día Mundial del Agua, el compromiso de la Fundación Agbar con las más de 9.000 familias que han sido amparadas con "30.000 ayudas", procedentes de un fondo solidario con esa finalidad por el Área Metropolitana de Barcelona (AMB).

Iniciativa pública

La AMB ha contribuido a la lucha por evitar la situación

de vulnerabilidad que sufren muchas personas sin recursos económicos. Para ello, en diciembre del 2014 esa institución supramunicipal a la que pertenecen la mayoría de municipios de la comarca, junto con L'Hospitalet, creó un fondo con más de 5 millones de euros destinados a hogares marginados energéticamente para que no les cortaran el acceso a las primeras necesidades de suministro para una vida digna.

El denominado Programa Metropolitano de medidas contra la pobreza energética busca acordar con las administraciones municipales, empresas de agua y de electricidad e instituciones sociales un plan que acoja a los más necesitados para que puedan informarse sobre las facturas, las tarifas, las posibilidades que ofrecen los sistemas públicos y los servicios, así como estudios sobre eficiencia energética en las casas y medidas de rehabili-

tación de edificios. Tres de las principales empresas suministradoras de agua, gas y electricidad forman parte de este proyecto. Se trata de Agbar, Gas Natural Fenosa y Endesa, que cubren casi el 90% de los consumos de las poblaciones metropolitanas. A pesar de que el programa es de difícil gestión ciudadana, "todos han manifestado su predisposición por dar soluciones inmediatas" y permitir que el ciclo económico funcione para que exista rotación, según estiman desde la AMB.

Contra los cortes indiscriminados

Otra de las iniciativas que aprobó la Generalitat en julio del 2014, titulada Mesa de la pobreza energética ha promovido, desde su creación, que Cataluña y todos sus municipios "garanticen la luz y el agua a las familias más vulnerables". Pero parece ser que la realidad es que más

Tienes un libro... y lo quieres editar
Públalo a través de micromecenazgo
sin que te cueste nada.

Entre 100 y 200 ejemplares, en dos meses
y con distribución gratuita

Consulta: www.mecenix.com

la única plataforma de crowfunding dedicada al libro

Alianza contra la Pobreza Energética clama contra los cortes indiscriminados

de 320.000 familias no tienen agua, ni luz, ni gas. Según informan ecologistas en acción. Por ejemplo, Carme y Rafael no tienen luz porque Endesa les cortó el suministro debido a impagos. El matrimonio tiene a su cargo un hijo con discapacidad psíquica del 68%, Miguel, y una hija, Tamara.

Alianza contra la Pobreza Energética denuncia que en el siglo XXI no se ponga en práctica el compromiso con el ciudadano sobre el derecho al suministro a las primeras necesidades y que no se produzcan más “cortes indiscriminados”.

El Prat y Esplugues, ejemplos

El Prat pretende economizar el consumo energético hasta un 40% reduciendo el pago entre 100 y 250 euros anuales. El plan “piloto” del Ayuntamiento busca aconsejar a las familias en el ahorro energético y otras alternativas. El programa se llevará a cabo con la participación de dos técnicos que desarrollarán un informe sobre el gasto de energía actual, los dispositivos eléctricos, y la potencia energética concertada. Además, con esta prueba, la institución municipal les ayudará a moderar el consumo y aminorar el importe en las facturas a más de 50 familias que viven en una situación precaria.

Por otro lado, el Ayuntamiento de Esplugues condenará a los bancos que no consignen a alquiler social los 11 de los 37 hogares que tienen desocupados en el municipio y que son propiedad de las entidades financieras. También, la administración pública de la localidad, junto con Cáritas, ha donado más de 175.000 euros contra la pobreza energética y la conservación de edificios y casas.

Temible cambio climático

La ex primera ministra de Noruega, Gro Harlem Brundtland, ha alertado durante el Día Mundial del Agua que el cambio climático es un grave problema para la sostenibilidad del planeta, ya que afecta al calentamiento global y, sobre todo, a los más pobres porque daña la producción agrícola, el agua, la naturaleza y a los habitantes.

La ex directora general de la OMS también remarca que “en el año 2030 el mundo necesitará al menos un 50% más de alimentos, un 45% más de energía y un 30% más de agua”. ///

REpte 4. ACCÉS A L'AIGUA SOTA PARÀMETRES SOCIALS

L'Aigua, dret humà: vuit forces polítiques signen el Pacte Social de l'Aigua

El compromís defensa una gestió pública, sostenible, transparent i participativa front una gestió privada que arriba, a Catalunya, al 83% de la població

A les portes de les eleccions municipals de maig de 2015, vuit forces polítiques han fet pinya en defensa de l'accés a l'aigua com a dret fonamental. El missatge és clar: guanyi qui guanyi als pròxims comicis no hi ha d'haver debat al voltant d'aquest tema. Per aquest motiu, la Plataforma Aigua és Vida ha presentat el Pacte Social de l'Aigua, un document que aposta pel reconeixement de l'aigua com un dret humà i que posa els pilars per a la seva gestió: pública, participativa, transparent i sota criteris de sostenibilitat i justícia social.

El compromís ha estat signat per nombroses organitzacions socials, a més, dels vuit partits polítics: ERC, ICV, EUiA, Barcelona en Comú, CUP, Movimiento RED,

Podem i Procés Constituent. Destaquen les absències de CiU, PSC, Ciutadans i PP. “El Pacte recull les reivindicacions del moviment de l'aigua, havent-se també presentat a altres parts de l'Estat amb el suport de totes les forces polítiques a excepció de Ciutadans i PP”, ha matisat Moisès Subirana, en representació de la Plataforma Aigua és Vida.

En termes generals, el Pacte és un reclam en defensa per la remunicipalització de l'aigua en un territori, Catalunya, on el 83% de la gestió privada és de titularitat privada. Amb aquest objectiu principal, Aigua és Vida s'ha compromès a fer un seguiment dels compromisos adquirits per les diferents forces polítiques firmants del Pacte i, així, assegurar que s'implementa el contingut. ///

GESTIÓN DE FINCAS

Un amplio equipo de profesionales a su disposición gestionará su COMUNIDAD DE PROPIETARIOS.

Abogados, Gestores, Administrativos, Mediadores, Constructores, Técnicos en reparaciones...

Oficina a su disposición:
 Rambla Rafael Casanova 74. 08830 Sant Boi de Llobregat.
 Email: xana.perez@xpadvocats.com

93.640.72.28 www.xpadvocats.com

RETO 5. NINGUNA PERSONA SOLA DE LA TERCERA EDAD

LA LABOR DE MUCHOS VOLUNTARIOS A TRAVÉS DE ENTIDADES PERMITE ACOMPAÑAR A LA TERCERA EDAD

Aumentan las iniciativas para evitar la soledad de las personas mayores

Marta Lozano

El Cada vez más, las personas mayores se encuentran ante la dificultad de compartir sus vidas con la soledad; tal vez su pareja ya no está, faltan algunos amigos, y sus familiares no tienen suficiente tiempo para estar con ellos.

Algunos estudios científicos han demostrado que la soledad prolongada aumenta los niveles de la hormona del estrés, la cual puede provocar cardiopatías, presión arterial alta y aumenta el riesgo de sufrir un infarto.

Las relaciones sociales son esenciales en cualquier etapa de la vida, ya que son un poderoso estímulo tanto intelectual como emocional; mientras que la soledad impide el desarrollo de dichos estímulos y puede llegar a provocar una muerte prematura.

El problema tiene una fácil solución, acabar con la soledad.

Hoy en día, afortunadamente, resultan frecuentes las iniciativas para terminar con los numerosos casos de personas de la tercera edad que padecen los efectos de esta situación; una de las más frecuentes son asociaciones que promocionan dedicar tiempo a estas personas ya sea haciéndoles compañía o escuchando todas las interesantes historias que tienen para contar, pero lo importante es que sientan que tienen algo que hacer y un motivo por el que levantarse. El beneficio es mutuo, pues los que reciben atención mejoran su calidad de vida y la sociedad se sensibiliza ante la realidad de nuestros mayores.

Otra de las opciones existentes es que los más mayores compartan piso; asociaciones como la Fundació de Llaris Compartides trabajan para ofrecer y mantener hogares adecuados a los individuos de edad avanzada para favorecer su autonomía personal. Los hogares están pensados para ancianos que tienen dificultad para acceder a una vivienda digna y para aquellos que sufren soledad, falta de apoyo familiar o que simplemente quieren optar por un estilo de envejecimiento autónomo. ///

RETO 6. QUE NINGÚN NIÑO PASE HAMBRE

El tercer sector necesita más apoyos para luchar contra el hambre infantil

Marta Lozano

La desigualdad entre los más pequeños ha crecido en todos los niveles territoriales, también a nivel comarcal, en los últimos años debido a que la situación de las familias ha empeorado a la vez que las ayudas de las administraciones han disminuido considerablemente.

Resultan preocupantes los niveles de pobreza y exclusión social de la infancia, que representan uno de los mayores retos de la sociedad actual.

En España más de 2,5 millones de niños viven en hogares pobres, convirtiéndonos así en el país con mayor pobreza infantil de la UE tras Rumanía. Solo en Cataluña, más de 50.000 niños se encuentran viviendo en la actualidad bajo el umbral de la pobreza, y debido a una falta de organización entre las administraciones no reciben la ayudas suficientes.

Debido a las alarmantes cifras que reflejan la situación de los menores, algunas asociaciones ya se han puesto en marcha para combatir este mal que acecha y afecta a los más vulnerables.

Entidades fundamentales

En el Baix Llobregat algunos ayuntamientos, como por ejemplo los de Sant Boi y Cornellá, adelantan el dinero de las becas comedor a las familias que más lo necesitan debido a la tardanza de dichas becas. El problema, sin embargo, sigue presente, ya que este tipo de becas no cubren del todo el pago del comedor y por tanto no asegura la comida de los niños.

Otro ejemplo de las iniciativas para combatir el ham-

bre infantil lo protagoniza la Obra Social "La Caixa" i el Área de Bienestar i Familias del ayuntamiento de Hospitalet; que destinan 248.000 euros a un programa de becas escolares y de comedor de guarderías. El objetivo del programa es garantizar la escolarización y las becas comedor a menores con faltas socioeducativas y/o en situación de vulnerabilidad. El programa se dirige a menores de entre 0 y 3 años que hayan obtenido plaza en las guarderías municipales; priorizando a los pequeños que se encuentren en riesgo de exclusión social ante los criterios estrictamente económicos.

Cada vez son más las ciudades que se organizan para poder ayudar a los niños más desfavorecidos y Cruz Roja se suma a ellos aportando los alimentos recaudados en sus múltiples campañas contra el hambre infantil; en los dos últimos años ha crecido un 35% el número de niños que reciben alimentos por parte de la organización.

Acción contra el Hambre, una organización humanitaria internacional, neutral e independiente que combate la desnutrición, invita a los colegios a participar en la Carrera Contra el Hambre del próximo 2 de mayo, a la cual ya se han inscrito cerca de 30.000 alumnos de 83 colegios de España y Andorra.

Aún con las listas de inscripción estando abiertas, se espera superar las cifras del año pasado, en el que corrieron 34.000 niños de 106 colegios y se lograron 300.000 euros. Todas estas iniciativas son algunas de las muchas que ya están en marcha y que están logrando, poco a poco, mejorar la situación de miles de niños que necesitan ayuda. Todos ellos son un claro ejemplo de que el hambre infantil nos concierne a todos y juntos podemos acabar con ella. ///

'CAP NEN SENSE BIGOTI' DE LA CAIXA HA SIDO LA ÚLTIMA INICIATIVA DE LA ENTIDAD PARA RECOGER LECHE PARA LOS NIÑOS

**Funerarias
Abusos
NO**

Asociación Contra Abusos Funerarios

Todas las posibilidades funerarias, ofertas, presupuesto funerario online

y lo más importante: INFORMACIÓN

RETO 7. ACABAR CON LA INVISIBILIDAD DE LAS PERSONAS DISCAPACITADAS

Las familias de los 16.028 “invisibles” del Baix sufren más los recortes

MIEMBROS DE LA FUNDACIÓN 'TOTS SOM SANTBOIANS' HACEN DE BOMBEROS EN UNA DE LAS ACTIVIDADES DE LA ENTIDAD

El recorte en la aplicación de la Ley de Dependencia dificulta de nuevo la situación de familias de personas discapacitadas

Marta Lozano

En la comarca del Baix Llobregat hay 16.028 personas que padecen algún tipo de enfermedad mental o discapacidad psíquica de las 150.551 que constan censadas por el Departament de Benestar Social i Família en la última actualización del Anu-

ari Estadístic de Catalunya, realizada en 2013. Estas cifras muestran las personas directamente afectadas, pero hay que tener en cuenta que las enfermedades de este tipo afectan también a sus familias, porque la mayoría de los discapacitados son dependientes y necesitan ayuda en sus actividades básicas relacionadas con la vida diaria.

Es por esa razón que los familiares, sobre todo los

padres, de las personas discapacitadas se enfrentan a un doble reto diario para salir a delante para intentar lograr una vida digna para sus hijos. Pero no es fácil lograr este objetivo. El factor económico es el que más trabas pone en el día a día de estas familias, ya que la mayoría de centros y fundaciones dedicadas a discapacitados mentales se encuentran en Barcelona, una circunstancia que

PASARLO BIEN NO ES UNA OPCIÓN SINO UNA OBLIGACIÓN PARA ESTAS ENTIDADES QUE LUCHAN POR LA INTEGRACIÓN DE ESTE COLECTIVO

“Tots Som Santboians” forma y divierte para mejorar la integración de este colectivo

Marta Lozano

En Sant Boi se encuentra la asociación “Tots som santboians”, una sociedad dedicada a las personas con discapacidad mental que tiene como objetivo conseguir la integración de estas personas en nuestra sociedad mejorando sus habilidades y formación, al mismo tiempo que se relacionan y se divierten.

Esta iniciativa surgió alrededor de los años 70 por parte de familias que contaban con algún miembro discapacitado, como una alternativa para sus usuarios, debido a las carencias que padecían. Hoy, la asociación es un éxito y cuenta con sesenta usuarios, de entre 14 y 60 años, más sus respectivos familiares, ya que también han buscado formas de implicar a las familias con actividades y charlas para exponer sus casos y dudas, pudiendo compartir así experiencias entre todos.

Algunas de las actividades que propone el grupo son, por ejemplo, las relacionadas con la sensibilización con perros, teatro, baile, esplai, equinoterapia, informática, repaso escolar, salidas y excursiones, entre otros. Con ello, también buscan sensibilizar a la población, hacer ver a la gente que ellos también están ahí y así romper algunos tópicos. Al principio, solo se realizaban estas actividades durante los fines de semana, pero debido a la creciente demanda, ahora se realizan cada día, siempre intentando que no interfieran con sus obligaciones. ///

Las familias consideran que vuelven a estar desprotegidas y desamparadas tras los recortes aprobados en la famosa Ley de Dependencia

¿Qué pasará cuando no estemos? El futuro es el elemento que más miedo genera a las familias de las personas discapacitadas

comporta un gasto de desplazamiento importante además de mayor consumo de tiempo. También se añade el gasto en medicamentos, el elevado coste de los colegios especializados y un largo etcétera.

Los recortes de la crisis

Con la crisis, se han reducido considerablemente las ayudas y subvenciones a las familias con discapacitados para poder hacer frente a todos esos gastos ocasionados. Un ejemplo de estos recortes es la Ley de Dependencia, que entró en vigor en el año 2007, dotando al sistema público del marco normativo necesario para regular la atención y las prestaciones a las personas con dependencia tanto mental como física. Existen tres grados de dependencia: moderada (Grado 1), severa (Grado 2), y gran dependencia (Grado 3).

En el primer grupo se encuentran las personas que necesitan ayuda para realizar alguna tarea o actividad de manera intermitente o limitada; en el segundo, las que necesitan más ayuda pero sin llegar a requerir el acompañamiento permanente de otra persona, y en el último grupo figuran aquellos que tienen una pérdida total de su autonomía y que, por lo tanto, necesitan la presencia continua e indispensable de otra persona. Desde el comienzo de la crisis, este tipo de subvenciones ha sido objeto de recortes por parte del Gobierno y resto de administraciones, dejando a las familias desprotegidas y desamparadas.

Entre las medidas de recorte aplicadas, se volvieron a realizar valoraciones para verificar que los beneficiarios de esta ley se encontraban en el grupo con el nivel de dependencia correcto. Casualmente, muchas personas fueron re-ubicadas en un grupo con menor grado de dependencia, lo que comportó un descenso en la cantidad recibida. Y un ahorro por parte de las arcas públicas tras

aplicar los recortes. En la conversación mantenida con EL LLOBREGAT, algunos padres de niños dependientes de la comarca, como Antonio Santiago, de Sant Boi, o María Jesús González, de Santa Coloma de Cervelló; salen a relucir asuntos comunes, como es el caso de los efectos que causan las enfermedades en las actividades más cotidianas.

Cosas tan simples como ir al cine, salir a cenar fuera, organizar unas vacaciones, dar un paseo... se ven totalmente afectadas por estos hechos y reducen la calidad de vida de las familias, que se ven absorbidas casi por completo por la dependencia de sus hijos.

Todos los familiares coinciden en los beneficios de que sus hijos hagan actividades extraescolares, ya que tienen un doble resultado: por una parte la mejora de la autonomía y el hecho de poder relacionarse con otras personas, y por otra, el efecto social positivo que provoca. No muchos años atrás, tener un hijo con algún tipo de deficiencia era algo de lo que avergonzarse o una cosa que se debía ocultar, pero afortunadamente esta situación ha cambiado, para mejor.

Ahora existe una mayor aceptación y concienciación por parte de la sociedad, sobre todo entre los sectores más jóvenes. Aun así, todavía queda mucho camino por recorrer, pues la mayoría de los problemas generados por las discapacidades siguen resultando invisibles a los ojos de mucha gente.

Dejando de lado el tipo de discapacidad y el grado que padece cada uno, sus padres y familiares más cercanos comparten un miedo común: el futuro. Hoy por hoy, están ellos para ayudarles en todo lo que pueden y hacerles el camino lo más llano posible, pero les resulta inevitable preguntarse: Y cuando nosotros no estemos, ¿qué pasará? ///

MÁS DE 16.000 PERSONAS SUFREN EN EL BAIX LLOBREGAT ALGÚN TIPO DE DISCAPACIDAD MENTAL. DETRÁS DE ELLOS MÁS DE 16.000 FAMILIAS LUCHAN, MUCHAS DE ELLAS PESE A LAS DIFICULTADES ECONÓMICAS, POR GARANTIZAR UN BIENESTAR Y UNA CALIDAD DE VIDA A ESTOS CIUDADANOS QUE SIGUEN DESPROTEGIDOS POR LAS ADMINISTRACIONES. ENTIDADES COMO 'TOTS SOM SANTBOIANS' HACEN UNA LABOR IMPAGABLE EN DONDE LA DIVERSIÓN ES EL INSTRUMENTO PARA LA MEJOR INTEGRACIÓN DE ESTE COLECTIVO

45 fira de sant isidre

14 mostra

d'entitats

participa-hi!

Viladecans

16 i 17
MAIG 2015
Cúbic-Parc de la marina

#firaviladecans

www.viladecans.cat/firasantisidre

AJUNTAMENT DE VILADECANS

Diputació Barcelona

COOPERATIVA AGRÍCOLA VILADECANS
STAT. COOP. C. LTDA.

RETO 8. ALCANZAR LA PLENA IGUALDAD

POR ORDEN: ROSA FIOI, DIRECTORA GENERAL DE AEBALL; TERESA CARRASCO, INTENDENTA JEFA DE LA POLICÍA LOCAL DE EL PRAT; SONIA CORROCHANO, DIRECTORA DEL AEROPUERTO DE BARCELONA; Y LOLI FRANCO, DELEGADA DE CATALUÑA PARA MEDIASET

La mujer, “superheroína” del siglo XXI

Teresa Carrasco, intendenta de policía en El Prat, asegura que “los salarios siguen siendo inferiores para la mujer”

Dayana García Blas

Hace más de 100 años que se celebra el 8 de marzo como el Día Internacional de la Mujer trabajadora para erradicar las discriminaciones de género en el salario, mejorar los derechos, y dar importancia a la mujer en las instituciones y en los puestos de responsabilidad empresarial. En política también resuena el poder femenino, Pedro Sánchez, secretario general del PSOE, enfatiza que “somos el partido más feminista” del estado y es que la insaciable lucha contra la reforma del aborto, propuesta por el PP, es un gran paso.

El Consejo de las mujeres del Baix Llobregat se implica en avivar la igualdad entre hombres y mujeres gracias a la colaboración de las administraciones públicas, las asociaciones sindicales, las organizaciones patronales y los grupos no oficiales de mujeres que protegen cada día su integridad. Los congresos organizados, por el Consejo, han servido para dar voz a la feminidad, en el 2002 en Sant Boi, y cuatro años más tarde, en Sant Feliu. En el 2009, se reabre el tercer congreso para debatir sobre la inclusión de la mujer en diversos entornos.

Tres mujeres de oro

Teresa Carrasco, intendenta jefa de la policía local de El Prat, es licenciada en psicología y asegura que los problemas siempre preexisten durante la carrera, independientemente, si eres hombre o mujer, pero que “una mujer en un grupo de hombres puede tener alguna dificultad añadida”. Respecto a las tareas, la supervisora puntualiza que “tanto hombres como mujeres podemos hacer las mismas funciones de maneras diferentes, ni mejor ni peor” remarcando que para ella la igualdad no representa uniformidad. “Creo que los salarios siguen siendo inferiores”, sobre todo, en la empresa privada, señala Carrasco, destacando que el paro

ARRIBA, MUJERES DE LA PLANTILLA DE SEAT EN MARTORELL; ABAJO, CRISTINA MANRESA, COMISARIA JEFE DE LA RPMS DE MOSSOS

Para Raquel Sánchez, alcaldesa de Gavà, la ley del aborto “es un ataque contra la mujer”

afecta en gran parte a la mujer.

La directora general de Aeball de L'Hospitalet y el Baix, Rosa Fiol, afirma que en la dirección de una empresa el liderazgo femenino es “más cercano, integrador, inclusivo, humano, afectivo...” y añade que “la capacidad de improvisar la tenemos más desarrollada las mujeres que los hombres”. Para Fiol, aniquilar el maltrato psicológico y físico es una prioridad, así como “creo que la sociedad y las distintas administraciones públicas no hacen todo lo que deberían hacer para ayudar a la madre” y como tal se considera contraria a la Ley del Aborto.

“Las mujeres siempre lo hemos tenido más complicado para romper modelos establecidos y estereotipos” asevera la alcaldesa de Gavà, Raquel Sánchez. Para la dirigente municipal, la diferencia entre hombres y mujeres “nos enriquece” pero no en el sendero de la desigualdad. Por ello, “la igualdad pasa porque sea el hombre el que se implique”, según la alcaldesa, quién remarca que las revoluciones sociales no se pueden tratar desde la mujer o del hombre, sino de ambos. En cuanto a la Ley Aborto, la Raquel Sánchez confirma que “es un ataque contra la mujer” en toda regla.

El feminismo no tiene edad

La mujer está consiguiendo el protagonismo que se merece dentro de un escenario de opiniones diversas. Carmen Marc, enfermera y residente de Viladecans, tiene 56 años y se considera una “superheroína” por dosificar su tiempo para estar en todos los sitios y es que la mujer “para este 2015 debe coger confianza y pensar que todo es posible”. Así lo expreso en el taller de fotografía “Piel de Foto” mostrado en la montserratina de la localidad para reivindicar el derecho a ser feliz tal y como uno es, pero con el autoestima bien alta.

Àngels Solà, historiadora de referencia, retrato recientemente el rol de la mujer emprendedora del siglo XVIII y XX para realzar la labor empresarial de la misma como vendedoras, responsables de locales, etc. Por otro lado, más de 3.000 jóvenes, una parte importante pertenecientes al Baix Llobregat, han participado en la jornada “Conéctate con amor”, que incorpora más de 78 actividades relacionadas con la igualdad entre hombres y mujeres, promovida por “Dones amb Empenta”. ///

REpte 9. NO OBLIDAR LES PERSONES DESAPAREGUDES

Tres famílies continuen lluitant per trobar els desapareguts

Beatriz Fontseré

Cristina Bergua Vera, Ernesto Álvarez Ordas i Juan Manuel Martínez Martínez són els tres veïns de la comarca del Baix Llobregat que estan desapareguts. Cristina Bergua, cornellanenca, porta tancada la present edició de El Llobregat- 6.604 dies fora de casa; Juan Manuel, de Sant Vicenç dels Horts, 2.081 i Ernesto Álvarez, de Torrelles de Llobregat, 693. Els tres estan a les llistes d'INTER-SOS, l'associació de familiars de persones desaparegudes que els pares de Cristina Bergua Vera van fundar el 1998 per agilitzar

la recerca de la seva filla i donar un cop de mà a la resta de famílies que es troben en aquesta mateixa casuística. Des d'aleshores, han passat 16 anys. Aquesta entitat, d'origen cornellanenc, és coneguda estatalment i porta gairebé dues dècades lluitant per trobar aquestes persones desaparegudes. Entre les fites aconseguïdes, destaca la unió dels cossos de seguretat de l'Estat espanyol per treballar de manera coordinada en la recerca d'aquests cassos. Gràcies a aquesta coordinació, es va poder resoldre el cas dels nens de Còrdova, Ruth i José.

Treball específic

A Catalunya, per exemple,

la Conselleria d'Interior ha creat una unitat específica entre els Mossos d'Esquadra per tractar només aquests cassos de persones desaparegudes.

Precisament amb la Conselleria d'Interior, INTER-SOS treballa recentment per donar un pas més. Flor Bellver és la presidenta de l'entitat: "Estem a punt de signar un conveni de col·laboració amb els Mossos d'Esquadra perquè siguin els nostres psicòlegs els responsables d'atendre els familiars de persones desaparegudes i, a la vegada, per formar els policies catalans per tractar aquests familiars d'una manera més adient".

Una de les primeres fei-

nes d'INTER-SOS ha estat l'elaboració de cartells amb les fotografies de les persones desaparegudes. Aquests cartells estan penjats a les comissaries espanyoles i a través d'internet també es poden consultar les dades d'aquests ciutadans desapareguts.

INTER-SOS té una línia telefònica oberta disponible les 24 hores del dia pensada per rebre possibles pistes sobre la resolució d'aquests cassos. Un exemple es va viure al 2013. "Nosaltres vam rebre la trucada d'un ciutadà que, sense identificar-se, va assegurar que les restes d'Ana Maria, desapareguda el 18 de gener de 20004 a Sant Feliu de Llobregat, estaven a Lloret de

Mar. Vam donar la pista a la policia qui va fer les comprovacions i, efectivament, van trobar el seu cadàver. Nou anys després de la seva desaparició, es va tancar el cas i tot i que la noia estava morta, la família almenys té un lloc on deixar-li flors", assegura la presidenta d'INTER-SOS.

4.500 sense identificar

Actualment, INTER-SOS té un objectiu difícil d'acomplir per la despesa econòmica que suposa: volen identificar els 4.500 cadàvers desconeguts que es troben en tanatoris i fosses comunes d'Espanya. Aquest és el seu repte de futur. Creuen que la identificació d'aquests cossos

podria resoldre bona part dels casos que tenen registrats a la fundació. L'entitat treballa per agilitzar els tràmits de resolució de les desaparicions, però també ofereix suport psicològic o assessorament legal als familiars d'aquestes persones desaparegudes.

L'objectiu és simple: volen trobar els seus éssers estimats, encara que sigui sense vida. "Quan una mare perd un fill perquè ha mort, el dolor és molt fort, però viu un procés de dol natural per superar la seva pèrdua. Quan una mare perd un fill perquè ha desaparegut, la desesperació és asfixiant perquè ni tan sols té un lloc on deixar-li flors...", confessa Flor Bellver. ■

El Fons de Solidaritat de la Fundació Agbar és una font solidària que brota per arribar als qui més ho necessiten. Per això col·laborem amb Càritas, la Creu Roja i els serveis socials dels ajuntaments per ajudar les famílies que tenen problemes per pagar la factura de l'aigua i, d'aquesta manera, garantir l'accés al consum bàsic d'aigua a tothom. Arribant allà on puguem ajudar. Des que aquest fons es va posar en marxa, hem beneficiat a més de 30.000 persones. Obrint-nos també com l'aigua.

Fons de Solidaritat
de la Fundació Agbar

Font de
solidaritat

AJUTS AL PAGAMENT
DEL CONSUM DE L'AIGUA

L'aigua de la teva vida

REpte 10. POTENCIAR UNES ADMINISTRACIONS AL SERVEI DEL CIUTADÀ

ELS CINC SÍNDICS DEL BAIX NOMÉS REPRESENTEN UN TERÇ DEL TOTAL DE LA POBLACIÓ. TOT I AIXÒ, ÉS LA COMARCA QUE MÉS SÍNDICS LOCALS TÉ A CATALUNYA

El Síndics Locals només arriben a un terç del Baix

Tot i tenir tan sols cinc síndics municipals, el Baix Llobregat és la comarca amb més defensors locals de Catalunya

L'Hospitalet de Llobregat, El Prat i Castelldefels: els tres municipis amb més de 50.000 habitants sense aquesta figura

Beatriz Fontseré

El Baix Llobregat, juntament amb el Vallès Occidental, és la comarca amb més implementació d'oficines de Síndics de Greuges Municipals de tot Catalunya. Les dues pertanyen a la província de Barcelona, tot i que fou Lleida la primera en crear aquesta institució, concretament l'any 1990, motiu pel qual enguany es commemora el 25è aniversari de la Sindicatura de Greuges Municipals al territori català. Malgrat aquesta bona presència de defensors locals a la nostra comarca, són tres els grans municipis del nostre territori els que encara no s'han decidit per aquesta figura democràtica. L'Hospitalet, el Prat del Llobregat i Castelldefels són aquests municipis amb més de 50.000 habitants que encara no tenen Síndic. I és un fet sorprenent, sobretot en el cas del Prat, ja que el seu Alcalde, Lluís Tejedor, ha promès públicament implementar aquesta figura en el seu organigrama municipal. Però, bé, sembla que les seves paraules les ha perdut l'aire, almenys durant aquest mandat que està a punt d'acabar.

Sant Boi i Gavà, els primers del Baix

Alguns encara posen en dubte la utilitat del Síndic de Greuges Local. La seva funció principal és clara: ha de defensar la ciutadania davant de possibles irregularitats procedents de les administracions locals amb els principis de neutralitat i d'independència política. És una institució barata i assequible a moltes arques públiques, ja que la majoria de sindicatures locals estan liderades per una persona jubilada i rellevant del municipi que treballa a temps parcial. Les més afortunades, compten amb un/a ajudant. La qüestió econòmica no és excusa, però a la pràctica, dels 31 municipis del Baix Llobregat i de L'Hospitalet, només cinc en tenen un Síndic. Ara que està tan de moda la transparència política i que molts regidors i regidores de poble parlen de crear finestres de vidre entre els consistoris i la població, un defensor local els ajudaria a guanyar credibilitat democràtica.

Sant Boi de Llobregat ha estat el primer municipi del Baix Llobregat en comptar amb aquesta figura. L'Any 2000, es va crear aquesta institució. Gavà va ser la segona, l'any 2003. Sant Feliu de Llobregat (2006); Viladecans (2007) i Cornellà (2008) han estat les últimes. Cal tenir en compte que la majoria de les sindicatures locals al Llobregat són del segle XXI, tot i que la primera figura contemporània del Síndic de Greuges de Catalunya va començar gairebé a la mateixa hora que es va crear el govern autonòmic després de la Transició, concretament l'any 1984.

Assessor per moure's per l'Administració

Des del 2005, els Síndics de Greuges Locals estan units

RAFAEL RIBÓ, A L'ESQUERRA, ÉS EL SÍNDIC DE GREUGES DE CATALUNYA

en el Fòrum de Síndics de Catalunya, un espai comú de trobada i de reflexió que ofereix suport tècnic i formatiu, a més d'assessorament. A través d'aquesta agrupació, cada any es presenta el Recull d'Informes dels Síndics i Síndiques de Catalunya, on es reflecteixen els principals temes tractats durant l'any. Els defensors locals tenen tres funcions: resoldre consultes, informacions i assessoraments dels ciutadans; tramitar queixes i presentar actuacions d'ofici davant de l'ajuntament pertinent. Aquesta darrera és una mena de recomanació que fa el Síndic al consistori per resoldre un conflicte que ha detectat. Després, el govern municipal pot aplicar-la o no, però té l'obligació de donar una resposta.

Segons el darrer Recull d'Informes dels Síndics Locals de Catalunya, el gran volum de la seva feina són les consultes i és que, segons el Síndic de Greuges de Cornellà, Joan Barrera, "són la conseqüència de les dificultats que té el ciutadà per moure's per una Administració complexa. El ciutadà s'adreça al Síndic per resoldre aquests dubtes i fruit d'aquestes consultes, s'acaba assessorant i orientant el ciutadà quan té una dificultat". A més, també cal tenir en compte que els síndics municipals només poden actuar davant l'Ajuntament o front qualsevol institució o empresa d'àmbit municipal; però si s'adreça una persona per queixar-se d'una irregularitat d'una administració d'altra àmbit, el síndic local també pot derivar el seu cas al defensor autonòmic o del Pueblo, segons l'Administració pertinent.

L'habitatge, queixa recurrent

Pel que fa a les queixes, la gran majoria han estat relacionades amb l'habitatge, seguides d'irregularitats durant els procediments sancionadors i la reducció

dels serveis socials. "En el cas de Viladecans, durant el 2013, el principal volum de queixes estaven relacionades amb temes tributaris, persones que han tingut problemes per pagar l'IBI o que han demanat aplaçaments per poder pagar aquest tipus d'impost. A Viladecans, per exemple, el tema de l'habitatge no ha estat el més representatiu", assegura el Síndic d'aquesta localitat, Vicent Mazón.

Durant el 2013, els síndics locals de Catalunya han formalitzat 2.737 queixes, de les quals, el 90'6% han estat admeses. Tenint en compte el volum de població que representen, el nombre de queixes és petit. A la nostra comarca i durant les mateixes dates, a mode d'exemple, el Síndic de Gavà va tramitar 11 queixes. Cornellà, el municipi més poblat del Baix Llobregat, va registrar 134 queixes; i Viladecans, amb una població de més de 65.000 habitants, 43. "El nostre principal repte de futur és arribar a tota la població perquè encara som una institució desconeguda per algunes persones", confessa el Defensor de Viladecans.

Dos terços del Baix no tenen Síndic

Només el 30'73% de la població del Llobregat compta amb la defensa d'un síndic local, o el que és el mateix, dels 1.059.767 habitants del Baix Llobregat i de L'Hospitalet, només 325.685 persones tenen en el seu municipi aquesta institució. Un fet sobtat, però què en podem esperar? Ni tan sols les quatre capitals de província en tenen aquesta figura després que l'Ajuntament de Tarragona decidís cessar del seu càrrec l'antic defensor per estar vinculat a una associació cultural... Tan de bo els ajuntaments fossin tan exigents amb els membres dels seus equips de govern! ///

REpte 11. LES ADMINISTRACIONS SUPRAMUNICIPALS, EN DEFENSA DEL MÓN LOCAL

SALVADOR ESTEVE VA PRESENTAR EL BALANÇ DE LA LEGISLATURA A L'EDIFICI DEL RELLOTGE DE L'ESCOLA INDUSTRIAL DE BARCELONA, EN UN ACTE QUE COMPTAVA AMB TOTA LA CÚPULA DE L'ENS PROVINCIAL QUE VA VOLER ACOMIADAR-SE A UN HISTÒRIC DE LA COMARCA QUE DEIXA AMB AQUEST MANDAT LA PRIMERA LÍNIA DE LA POLÍTICA | I.C

La Diputació tanca una legislatura de rècord: mil milions d'euros en inversió

L'ens provincial és l'administració que més cuida l'equilibri entre els pobles petits i les grans ciutats. La implicació per l'ocupació però també el foment cultural defineixen la Diputació, sempre des de l'esperit local

Imanol Crespo

L'aplaudiment final de tota la sala que omplia l'Edifici del Relloj de l'Escola Industrial prova que l'acte de presentació del balanç de la legislatura de la Diputació de Barcelona era molt més que l'enumeració d'unes xifres.

L'encara president de l'ens provincial i alcalde de Martorell, Salvador Esteve, posa punt i final a un nou mandat després de dècades de trajectòria política, enguany, amb una diferència. Serà l'últim amb la seva figura a la primera línia política. I ho fa amb uns números de rècord, més encara si tenim en compte el context advers. Fins a mil milions d'euros ha invertit la Diputació més important de Catalunya en aquests quatre anys

de legislatura (2011-2015) al llarg de la demarcació barcelonesa: "Hem contribuït a uns serveis de proximitat de qualitat per a tothom, amb el doble de recursos econòmics que el mandat anterior", ha dit Esteve.

La mare dels petits

I quan Esteve es refereix a tothom, és certament literal, perquè la Diputació de Barcelona s'ha proclamat en aquests quatre anys com l'administració que millor vetlla pels pobles petits: "Vull posar l'accent en la defensa de l'equilibri i la defensa dels 94 municipis amb menys de mil habitants que hi ha a la demarcació de Barcelona", deia Esteve.

"No hi pot haver municipis petits encara que

SALVADOR ESTEVE, PRESIDENT DE LA DIPUTACIÓ I ALCALDE DE MARTORELL | IMANOL CRESPO

Salvador Esteve deixarà de ser a la primera línia política després d'anys, entre d'altres, d'alcalde de Martorell

representin el 0'7% de la població. Són petits en població, però grans en territori i mereixen tota l'atenció pel que fa els paràmetres de benestar i qualitat que defensem a la Diputació", ha explicat.

En aquest sentit, i en gran per aquest motiu, la Diputació de Barcelona s'ha convertit en l'administració defensora del municipalisme i el món local davant l'actual reforma de la Llei de Racionalització i Sostenibilitat de l'Administració Local que defensa, a Madrid, el Partit Popular. De fet, tal és el compromís de l'ens supramunicipal amb els Ajuntaments, que aquesta setmana s'aprovava la condonació del deute per aquest 2015, amb el qual els consistoris pagaran a la Diputació 20 milions d'euros menys del que corresponia.

Impuls a l'ocupació

Pel que fa l'economia, la Diputació de Barcelona ha engegat diferents projectes en aquesta legislatura per donar suport a l'economia des de baix, des del punt de vista local, el que ha permès que més de 10.000 persones trobessin feina gràcies als Plans d'Ocupació, que 700 persones recuperessin un negoci a partir del projecte Reempresa, que 140 empreses s'hagin beneficiat del pla Accelera, a més, de la Xarxa de Centres Locals de Serveis a Empreses que ha donat suport a 12.000 companyies i ha oferit 20.000 llocs de treball.

Més enllà de l'economia, la cultura és l'altre pilar fonamental de l'ens provincial. Prova d'això són els més de 2'5 milions d'habitants que tenen el seu carnet de la Xarxa de Biblioteques Municipals

que tancarà la legislatura amb 225 equipaments. La reobertura dels Museus de Sitges, la promoció del Palau Güell, la gestió de les xarxes de Museus i d'arxius locals i el suport a institucions de projecció nacional com el CCCB, l'Institut del Teatre i el Museu Marítim, i els acords amb Montserrat i Poblet són altres exemples de la implicació cultural de la Diputació.

Com a tercera gran àrea, i com no podia ser d'altra manera, Esteve s'ha referit a la qüestió social. Els Ajuntaments han hagut de fer un esforç notable en aquesta matèria, esforç que ha estat compartit amb la Diputació. En aquest sentit, destaca el Servei d'Intermediació en Deutes de l'Habitatge que ha permès ajudar a 1.500 famílies que no podien pagar la hipoteca; el conveni amb la Taula del Tercer Sector i amb la Generalitat on s'ha invertit 1,5 milions d'euros a la Xarxa d'Habitatges d'Inclusió Social; el suport a les beques menjador; la targeta moneder després de l'acord amb la Caixa o el servei de Teleassistència que atén cada dia a més de 63.000 persones grans a tot el territori.

Amb aquest balanç, Esteve ha volgut posar punt final a l'acte posant, a més, les bases dels reptes de futur del següent mandat: la recerca del consens i el sanejament financer. Abans, però, no s'ha estat de recordar el compromís de l'administració que ha representat amb el procés de transició nacional: "Hem tingut, reeditant l'esperit unitari de fa cent anys, una sola veu per posar-nos al costat del Govern de Catalunya en el procés de transició nacional i en l'impuls d'una hisenda pròpia".

Centre de negocis

Edifici El Llobregat

¿VA A CERRAR Ó TRASLADAR SU EMPRESA Y NO SABE DONDE DOMICILIARLA?
¿NECESITA UNA RECEPCIÓN QUE RECOJA LAS NOTIFICACIONES OFICIALES DIRIGIDAS A SU EMPRESA?
¿QUIERE REDUCIR EL TAMAÑO DE SU OFICINA SIN RENUNCIAR A LA OPERATIVIDAD?

Somos una empresa de servicios, con más de 25 años de experiencia, que dispone de un edificio destinado a "centro de negocios", dedicado a proporcionar a cualquier empresa la infraestructura administrativa necesaria para llevar a cabo su actividad de forma inmediata y económica.

Domiciliación de sociedades:

El cliente puede utilizar nuestra dirección como domicilio de su empresa a todos los efectos. Recogeremos la correspondencia, certificados, notificaciones y pequeña paquetería, que para él se reciban, dándole el curso que el cliente indique en cada momento.

Cuotas desde 180 Euros/trimestrales + IVA

Oficina Virtual:

Además del servicio de domiciliación de sociedades el cliente puede disponer de un número de teléfono exclusivo, al que podrá desviar su teléfono actual o utilizar directamente; si quiere, nosotros atenderemos las llamadas entrantes de forma personalizada: podemos ser su "recepción" y actuar según sus instrucciones.

También, si necesita recibir visitas ponemos a su disposición un Despacho Multiuso o Sala de Reunión, a horas en donde realizar entrevistas.

Cuotas desde 210 Euros/trimestrales + IVA

Otros Servicios:

- Despachos totalmente equipados (Telf y ADSL), de uso permanente y exclusivo en donde el cliente puede llevar a cabo su actividad.
 - Secretarías virtuales que se ocuparán de todas sus tareas administrativas.
 - Venta de sociedades de nueva creación
 - Servicio integral de gestión: contabilidad y nóminas.
 - Representamos a nuestros clientes en cualquier citación de inspecciones tributarias ó de trabajo.
- Internet con fibra óptica y 100 Mb de velocidad**

Llámenos e infórmese sin compromiso: 670794637
gerencia@elllobregat.com

08830 Sant Boi de Llobregat, Calle Raurich N° 62

Lluís Mª Estruch

COLABORADOR

Eslabón perdido

El 2015 es año de elecciones, tal vez demasiadas. El 24.5.15 habrá las municipales que algunos historiadores comparan con las de Abril 1931 por su importancia simbólica. Un bipartidismo muy imperfecto puede averiarse y surgir un panorama más variado. Entre los nuevos actores: Ciudadanos.

Nuestra revista del Nov.12 entrevistaba al ya "hombre de moda" -Albert Rivera- en una respuesta él se reconocía continuador de la tradición regeneracionista española, una línea continua que desde Jovellanos sigue con Costa y se afirma con el liberalismo ilustrado de la Institución Libre de la Enseñanza de Giner de los Ríos y con su considerable influencia cultural en el mundo universitario y de la sociedad civil de la anteguerra. Dalí, Buñuel, Lorca estudiaron en la mítica Residencia de Estudiantes, allí estuvieron: Eve Curie y A. Einstein.

La guerra civil acabó con intelectuales, -muertos o exiliados- si bien muchos continuaron su influyente labor en el país, la Residencia se convirtió en el Inst. Maeztu y la ILE sustituida por el Opus allí y en el CSIC. El equipo de basket "Estudiantes" del actual Instituto es junto con su calidad educativa, la leve persistencia del mensaje institucionalista. La Transición puso en valor la cultura del pacto y la cultura de la tolerancia al contrario. Ayudó a superar las secuelas de la postguerra. Algunos aún hablan de rojos y azules, de "progres" y "fachas" en inútil debate.

No así en la extensa entrevista en que Rivera -tribuno ciudadano- se sacudía la imagen de superficial, recordando los partidos reformistas en toda la UE y su aportación a los cambios reales de sus países. Dos años después con magros recursos -C's-crece en toda España desde Cataluña, otra zona donde el reformismo hispano anidó de siempre: ¿qué eran si no Prim, Figuerola, Pi i Margall, Cerdá y tantos otros...? Así pues convendrán que a la necesaria reforma de la actual casta política se le pueden ir colgando eslabones aparentemente perdidos y ahora recobrados... ///

Olga Puertas

ECONOMISTA, AUDITORA Y
CANDIDATA DE CIUDADANS EN SANT BOI

Anticipo visionario

Salimos de la librería "Gigamesh" de BCN, Alejo, editor de "Juego de Tronos" se despidió. Tras un juego de roles, retorno a S. Boi. Cruzamos el Llobregat: apagón de móviles. Normal. Por la ventana del vagón, una vista de ruinas y malezas del Ateneo. Al salir del tren, un túnel, después : un semáforo y calzadas con silentes buses: entramos en la gatera Gater y salimos a la plaza del Reloj con deshora. Nos sentamos en un bar. Había carteles opositores. Pocos para mover al PSC con 36 años de poder, devorando recursos y mal llevando una ciudad de 90 mil ciudadanos. Sin ninguna autocrítica. Los números no eran su fuerte, pero les faltarían concejales para seguir solos. Cerramos los ojos y luego en un papel, escribimos unos deseos, surgió :

-Auditoría y rebaja del gasto estructural del Ayuntamiento. Valoración de puestos de trabajo ejecutivos. Disminución de tasas. Reducción de deuda y gastos consuntivos. Aumento de inversiones. Revisión de CORESSA y CLAUS.

-Urbanismo regulador y no improvisador. Un Parc Agrari predispuesto a la mejoría y no al estancamiento improductivo. Un medio ambiente más allá de gestos - el rebaño de cabras y viña- municipales.

-Los terrenos del -Ateneo.matadero- unidos y ajardinados con un Teatro. Adecentar el túnel Gater.

-Demos seguridad y presencia policial al ciudadano de cualquier barrio. Hay suficientes efectivos policiales-mossos y urbanos- para que bien coordinados por una Junta de Seguridad resolutive, sean más presentes y eficaces. Reducir las casas y huertos "okupados" aplicando la ley. Señalizaciones y semáforos renovados. Más zonas peatonales y de carril bici.

-Rebajas fiscales para Autónomos.

-Control de subsidios y subvenciones singulares sin la necesaria utilidad social.

Se cayó el lápiz y con la hoja doblada hicieron un avión de papel que voló hasta el mástil del Ayto. ¿Habrá una nueva mayoría ciudadana? ///

LA PUBLICITAT QUE RODA

PUBLICITAT EXTERIOR AUTOBUSOS SOLER I SAURET

BAIX LLOBREGAT - BARCELONA

Exclusiva de Publicidad Exterior

TRES SUPORTS PUBLICITARIS ESPECTACULARS EN MOVIMENT

UNA BONA INVERSIÓ EN PUBLICITAT

info@publicidadexterior.cat
93 689 27 64 • 685 990 313
PublicidadExterior.cat

RETO 12. VALORAR LAS EMPRESAS COMO GENERADORAS DE NUEVA RIQUEZA

Salvar las empresas para salvar el empleo

Falta coordinación para unificar ordenanzas y que cualquier actividad económica tenga facilidades de movilidad (traslados) como de nueva implantación

En L'Hospitalet y el Baix han desaparecido 4.279 empresas desde el año 2008, lo que supone el 14% de la actividad empresarial anterior al inicio de la crisis

J.C.V

Muchos municipios de nuestro territorio han puesto en marcha medidas para favorecer la actividad empresarial, como por ejemplo congelaciones o bonificaciones de impuestos, subvenciones y exenciones sobre diferentes tasas.

Los empresarios han aplaudido algunas de estas iniciativas, pero también recuerdan la importancia de que estas condiciones ventajosas sean aplicables, no solo a los emprendedores y nuevas empresas, sino, sobre todo a las compañías que ya existen. En definitiva, los ayuntamientos que el próximo 24 de mayo se constituirán deben comprometerse con medidas concretas para ayudar a la sostenibilidad del tejido empresarial en la comarca, lo que supone garantizar el empleo.

Pérdida de casi 5.000 empresas

La campaña "Salvem les Empreses", que ha recibido cerca de 80.000 apoyos, persigue recuperar el valor social de la actividad empresarial que representan las empresas, verdaderas impulsoras de la economía, porque las empresas son nuestra riqueza. Sobre todo cuando en L'Hospitalet y el Baix Llobregat han desaparecido 4.279 empresas desde el año 2008, lo que supone el 14% de la actividad empresarial anterior al inicio de la crisis.

En el primer año de la campaña, se consiguió la implicación de la sociedad y mejoras concretas en diferentes municipios, gracias al apoyo de ciudadanos, empresarios, entidades empresariales, sindicatos y un importante número de administraciones locales, todos trabajando juntos para evitar la destrucción de empresas, crear puestos de trabajo y cambiar el marco de desarrollo para hacer favorable la actividad económica.

Ayudas solo para las nuevas

Las ayudas se concentran a los que empiezan, pero las empresas ya existentes están sufriendo desde hace unos cuantos años una situación muy difícil y, a diferencia de las de nueva creación, cuentan en muchos casos con negocios consolidados, y con experiencia, y necesitan un empuje para seguir adelante y no cerrar. Son las que se han adherido a la iniciativa Salvem les Empreses y piden apoyo y ayuda.

Los ayuntamientos que surjan de las urnas en el mes de mayo, en el momento de aprobar las ordenanzas deberían incluir iniciativas que impliquen ventajas fiscales concretas para las empresas ya instaladas en nuestro territorio. Unas ventajas que deberían estar condicionadas por ejemplo a la contratación de personas en paro. También las empresas, ahora más que nunca, necesitan poder maniobrar y adecuarse a los cambios de forma rápida, eficiente y económica.

Unificar ordenanzas

Para facilitar la movilidad, una reivindicación importante de la campaña y de las empresas en general es la unifica-

LOS AYUNTAMIENTOS QUE SURJAN DE LAS URNAS DEBERÁN PROMOVER INICIATIVAS QUE INCENTIVEN TAMBIÉN A LAS EMPRESAS YA EXISTENTES

ción, por parte de todos los municipios del Baix Llobregat y L'Hospitalet de los permisos y regulaciones requeridos para ejercer las diversas actividades empresariales, con el fin de facilitar al máximo la movilidad. Este reto supone la coordinación de los ayuntamientos, algo que ya ocurre en otros ámbitos de la actividad, como transportes, residuos, etcétera. Es cuestión de voluntad política y de priorizar el empleo como el verdadero reto colectivo en esta nueva etapa que empezamos en mayo.

Facilidades de movilidad

Otro reto mucho más fácil es facilitar la movilidad dentro de un mismo municipio, lo que supone que las empresas ubicadas en una población que se trasladen sin salir de la misma localidad han de poder hacerlo con las máximas facilidades y los mínimos costes. Se debe tener en cuenta que ya estaban trabajando, y no pueden tener el mismo trato que si iniciasen una actividad.

El reto parte de concienciar a la sociedad de la importancia de las empresas y detener su cierre. Las empresas son necesarias para la vida de las personas, para el desarrollo de la sociedad, para la existencia de los estados. De

ahí que hay que volver a que se valore a las empresas por lo que aportan a la sociedad, que se reconozca la labor y el riesgo del empresario.

Cambios solicitados

En definitiva, lo que se reclama desde el mundo empresarial es un cambio en el marco de desarrollo de su actividad. Un cambio que pase porque el funcionamiento de las administraciones públicas, empezando por la municipal, esté al servicio de las empresas y que se fomente la competitividad, la innovación, la exportación y la formación como pilares básicos del desarrollo de las empresas. Un cambio que propicie volver a prestigiar al empresario y, por tanto que se promuevan las nuevas vocaciones empresariales.

En cuanto a la operativa, que se reduzcan y simplifiquen los trámites, los permisos y los impuestos; que los costes energéticos y de comunicaciones sean similares a los de nuestros competidores. Y en el campo de la formación, que la Formación Profesional esté enfocada al mundo del trabajo y que se facilite la entrada a las empresas de los jóvenes sin experiencia que quieran aprender. ///

REpte 13. TOT EL BAIX S'HA DE BENEFICIAR DEL MWC

El Mobile World Congress de L'Hospitalet ha d'afavorir a tot el territori

CiU aconseguirà el compromís del Congrés per oferir suport a la Fundació Barcelona Mobile World Capital per garantir la continuïtat de la fira més important de telefonia

El sector hotel·ler, els restauradors, els locals d'oci, el transport -pels taxistes és la cita més esperada de l'any-, la gran i petita empresa, l'administració, fins i tot, el negoci de la prostitució. Tots es veuen notablement beneficiats de l'èxit del Mobile World Congress que es celebra cada any a L'Hospitalet i que genera un impuls econòmic cada començament d'any. El fenomen dominà que es dona més enllà del recinte firal és inqüestionable. La pregunta, en tot cas, és: ¿on es concentra aquest benefici? I la veritat és que la major part queda a la gran capital. El gran repte del nostre territori es saber atreure i beneficiar-se d'aquest fenomen tecnològic que converteix L'Hospitalet en la capital de la telefonia mòvil un cop a l'any.

Als darrers anys, a L'Hospitalet s'han fet molts esforços en aquest sentit i la ciutat ha obtingut una millor resposta respecte a anys anteriors. Rutes de tapes o portar la cultura al carrer per fer-se més visible són alguns dels exemples que s'han portat a terme a les darreres edicions perquè els visitants situïn L'Hospitalet en el mapa. Ara cal fer-ho extensible a tota la zona del Llobregat. Per aconseguir-ho, calen campanyes pensades i preparades i no improvisades com, segons ha pogut saber El Llobregat, la de l'autocar que et feia un 'tour' per diferents bars de tapes de la ciutat i que no ha tingut cap èxit ni repercussió.

Ara per ara, només el sector hotel·ler de la zona metropolitana nota el benefici de la Fira, que per ona expansiva fa que, quan s'omple la oferta de Barcelona, s'omple també l'anell metropolità. De la mateixa manera, els taxistes veuen amb bons ulls l'arribada dels congressistes. Però poca cosa més. La resta es capitalitza a Barcelona. I és una llàstima tenint en compte que més de 90.000 visitants es deixen caure pel certamen.

Assegurar el certamen a partir de 2018

Esperem en tot cas que mai els haguem de trobar a faltar. En aquest sentit, segons hem sabut, CiU ha aconseguit el compromís del Congrés dels Diputats per aportar els recursos i el suport necessari a la Fundació Barcelona Mobile World Capital per tal que aquesta es consolidi com un hub d'innovació, de coneixement i d'emprenedoria en tecnologia mòbil i digital. De fet, aquest és un repte que també s'ha arribat a criticar a Barcelona, la qual no ha estat capaç, després d'una dècada de MWC, de convertir-se en una capital referent del sector. Aquest acord voldria dinamitzar el teixit emprenedor i empresarial d'aquest sector, emergent també a la societat catalana; però també, lluitar pel manteniment de la fira a Barcelona a partir de l'any 2018, fet que encara no està assegurat tot i que el proper any s'inauguri la nova línia 9 de metro, al seu pas, per la plaça Europa, precisament pel MWC'16. //

David Parada

PORTAVEU DE PxC A SANT BOI

Basta de inseguridad, incivismo y yihadismo

Catalunya se està convertint en un nido de conflictes que està perturbant dia a dia la convivència. El incivismo, los robos, el tráfico de drogas, las peleas en la calle, la competencia desleal, la falta de respeto a la autoridad, es una situación cada vez más común en muchos barrios.

Después de las últimas detenciones de yihadistas, hemos sido muy contundentes a la hora de abordar estos conflictos. Los políticos insisten en calificar de hecho aislado cuando Catalunya concentra más de la mitad de las mezquitas salafistas de toda España, y ya existen pruebas evidentes de la instalación del radicalismo yihadista en nuestra sociedad. Ya hay barrios en Catalunya donde la policía es fuertemente increpada cuando patrulla en los mismos, y pueden tener un futuro similar como las zonas de "non droit" en Francia, donde la ley

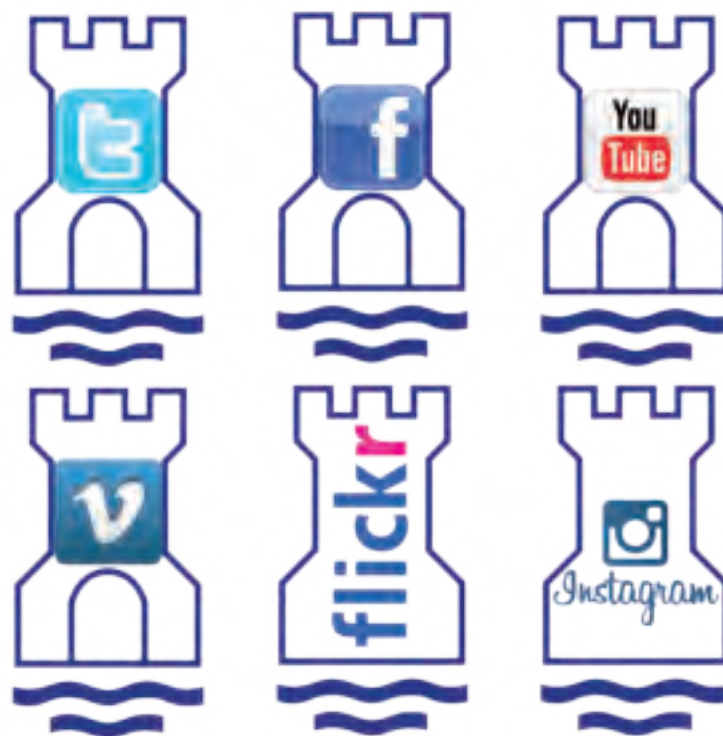
francesa brilla por su ausencia.

Esconder los conflictos originados por la sociedad multi-conflictiva es absurdo, contra ellos se ha de actuar con contundencia. Y más teniendo presente que son hechos que ponen en evidencia la voluntad de la comunidad islamista de imponer su ley en los barrios donde tiene una presencia más notoria.

Hay barrios de Catalunya que se están convirtiendo en verdaderos guetos y reclamamos medidas urgentes para garantizar el bienestar de los vecinos. Seguiremos trabajando para reforzar la seguridad ciudadana, porque no podemos permitir que una clase política suicida e irresponsable destruya nuestros barrios a su antojo. Tenemos que recuperar la seguridad y la tranquilidad en los barrios de Catalunya.

¡Basta de políticas erráticas! //

Castelldefels, en Xarxa

Segueix l'actualitat de la ciutat a través dels perfils de l'Ajuntament a les xarxes socials.

Ajuntament
de Castelldefels

RETO 14. SER UN ATRACTIVO PARA LAS GRANDES COMPAÑÍAS

De 'low cost' a 'smart cost': la tecnología marcará la segunda década de Vueling

Redacción

Los 'spotters' o aficionados a la fotografía aeronáutica que se dan cita en la carretera de la playa de El Prat deben estar aburridos de las colas de puntos grises y motores amarillo limón. Vueling es la joya de la corona del Aeropuerto de Barcelona-El Prat, base de la compañía catalana desde 2010. Este verano, de hecho, Vueling fue la compañía líder de la infraestructura operando con 130 destinos directos y ofreciendo más de 11.000 combinaciones origen y destino a través de El Prat.

La fila de aeronaves aparca en batería, una tras otra, es desde hace años parte del paisaje que envuelve la Terminal 1, donde opera. No obstante, ante esta estampa un concepto clave ha desaparecido: Vueling cumple una década desde su creación, pero lo hace sin la etiqueta 'low cost'.

'Low cost' excelente
Lejos queda aquel primer vuelo entre Barcelona-Ibiza realizado en 2004. La compañía catalana recibía los manguerazos de bienvenida habituales bajo el neologismo formado por la mitad de la palabra en castellano y la

mitad en inglés. Vueling se hacía un hueco como 'low cost' en el auge de este tipo de compañías en un momento en el que el mercado estaba en plena competencia.

Pronto se vería que su estrategia no era la asociada a la otra gran compañía de bajo coste irlandesa, Ryanair. Vueling apostó por vuelos a precios populares pero manteniendo un servicio cercano. Volar a bajo coste no quería decir volar de cualquier manera, como vociferaba Michael O'leary quien llegó a proponer, incluso, volar de pie en una más de sus excentricidades para darse a conocer.

El proceso continuó con su salida en bolsa en 2006 lo que derivó, más tarde, en una etapa de dificultades financieras. Estas concluirían con la definitiva fusión con la otra compañía de bajo coste conocida como Clickair. Un año más tarde era ya considerada la segunda compañía aérea 'low cost' más rentable de Europa. Cumplía un lustro desde su creación y ya se empezaba a vislumbrar el éxito de la compañía catalana.

Entonces se produjo el verdadero punto de inflexión: Vueling elegía el Aeropuerto de

DESDE QUE VUELING ESCOGIÓ A EL PRAT COMO SEDE SU EXPANSIÓN NO HA TENIDO LÍMITES

La compañía catalana cumple diez años estando en uno de sus momentos más dulces de su historia

Vueling tiene sede en Barcelona - El Prat desde el 2010; su éxito ha hecho que importe el modelo a Roma

Barcelona-El Prat como sede para iniciar sus vuelos con conexión. Desde entonces su expansión internacional no ha tenido límites. Con casi un centenar de aeronaves, la compañía llega a más de 130 destinos con capitales como Dakar en Senegal, Tel Aviv en Israel, Ereván en Armenia entre muchas otras. El modelo de éxito en la infraestructura de la comarca ha sido tal que ya lo han importado, este verano, a Roma (Italia) en donde se

han estrenado con 37 destinos directos.

La 'low cost' encontró la excelencia y se permitió, de hecho, renunciar a esta etiqueta en 2012. Pasar del tuteo al usted se exclamaba desde la compañía para convertir Vueling en una aerolínea regular.

Vueling 2.0

La guinda llegó en 2013 cuando fue galardonada en los premios de Aviación CAPA a la excelencia como mejor compa-

ña de Europa por ser "un referente en el sector demostrando la capacidad de innovar en todas sus áreas y crecer de manera rentable". El ya presidente de la compañía, Álex Cruz, una de las piezas fundamentales de este crecimiento, definía la clave del éxito: "radica en tener la segunda estructura de costes más baja de Europa, ofreciendo un producto similar al que tienen las compañías tradicionales a precios competitivos".

En esta evolución que cumple una década, la innovación ha caracterizado el último lustro de Vueling. Las mejoras en servicios móviles, por un lado, y en los servicios ofrecidos al cliente en el aeropuerto y a bordo, por otro, se han ido sucediendo hasta hacerse pioneros de un nuevo concepto: 'smart-cost'.

Haciendo la similitud con las nuevas 'smart-cities', concepto también de moda para las 'ciudades inteligentes', las cuales utilizan la tecnología y la innovación para mejorar el bienestar de la ciudadanía; el neologismo 'smart-cost' equivale al 'gasto inteligente'. Esta categoría esta orientada a ofrecer una amplia gama de servicios y de calidad a un precio competitivo.

Prueba de ello es que, por ejemplo, desde este año se puede hacer una completa gestión de los vuelos a través de los móviles con tecnología 'smartphone'. Un paso más que ha sido posible gracias a que, en 2010, se estrenara el check-in móvil y un año más tarde la 'Vueling App', herramientas totalmente consolidadas a día de hoy.

En los aeropuertos, la compañía ha ido añadiendo año a año nuevas propuestas como la prioridad de embarque, carril rápido en el filtro de seguridad, las salas VIP o el auto check-in; servicios que continúan a bordo con el 'asiento DUO', prensa gratuita, la clase excellence o el wi-fi 'on board'. Conocida la evolución de esta primera década de Vueling, la tecnología y la innovación están llamadas a ser denominadores comunes de los próximos años de la compañía catalana.

En paralelo, el crecimiento de Vueling significará el crecimiento del Aeropuerto de Barcelona-El Prat. **///**

ANTONIO PUIG, FUNDADOR DE LA COMPAÑÍA EN 1914

LA NUEVA TORRE UBICADA EN LA PLAZA EUROPA DE L'HOSPITALET REFLEJA LA GRANDILOCUENCIA DEL IMPERIO PUIG

Puig se corona en L'Hospitalet tras 100 años de vida

La Pl. Europa acoge la Torre Puig, un edificio que muestra el progreso en ventas de Puig, un 7% más en moda y fragancias

Dayana García Blas

La empresa catalana Puig celebra en L'Hospitalet sus 100 años de historia dedicados a la moda y a las fragancias de primer nivel en el sector del lujo. Carolina Herrera, Nina Ricci, Paco Rabanne, Prada, Jean Paul Gaultier, Valentino y Comme des Garçons son algunas de las idílicas, prestigiosas y conocidas firmas que han dejado huella en la sociedad y en la pequeña pantalla por sus anuncios como el Nina Elixir protagonizado por Ruslana Korshunova, la modelo que paseaba por los senderos de la manzana carameliza.

Antonio Puig Castelló fue el fundador de una compañía puramente familiar que empezó siendo un pequeño negocio de importación, en 1914, convirtiéndose años más tarde y tras tres generaciones en una de las mayores distribuidoras de productos de belleza y perfumes. En el último balance económico de 2014, Puig ha ganado 177 millones de euros, pero tiene la vista puesta en el 2017 don-

de prevé conseguir un crecimiento del 33% situando las ventas en 2.000M€. Eso sí, “los resultados son estables respecto al 2013” ha remarcado Marc Puig, presidente de la empresa, añadiendo una facturación total de 1.508 millones de euros en ventas, un 0,6% más que el año anterior.

Crecer

El consejero delegado asegura que “el hecho de ser una empresa familiar ha permitido a Puig poder trazar planes estratégicos a medio y largo plazo” con una gran rapidez para adaptarse a las diferentes tendencias y entornos de mercados inciertos y cambiantes.

Barcelona ha visto nacer a una empresa que, actualmente, florece en una torre diseñada por GCA Arquitectos y Rafael Moneo, ubicada en la Plaza Europa de L'Hospitalet, y que es reconocida como “todos nuestros logos de los últimos años y es una plataforma que permitirá seguir avanzando” señala Puig. La compañía de reputación internacional,

MARC PUIG ES AHORA PRESIDENTE Y CEO DE LA MULTINACIONAL

con sede también en París, vende sus productos en más de 140 países y tiene 21 filiales propias. Puig cuenta con 4.200 empleados que trabajan a diario para fomentar tres de los valores más íntimos: pasión “ponemos todo el corazón en lo que hacemos”, gente “aúna el talento de equipos”, y el rendimiento visto a largo plazo, aseguran desde la empresa.

Los retos de la compañía pasan por “construir marcas a través de la moda traduciendo esa imagen al mundo de las fragancias mediante el storytelling y la excelencia de nuestros productos” puntualiza Marc Puig, quién aclara que la clave del éxito reside en combinar una notable gestión del negocio con el entusiasmo del equipo por la moda y los perfumes añadiendo la innovación y la creatividad que van al volante de la empresa.

Marcas de lujo

Paco Rabanne fue la primera distinción “atrevida y diferente” que adquirió Puig en los 80, pero continúa ampliando su car-

tera de clientes gracias a la pasión con la que crea, produce y distribuye marcas como Nina Ricci, Carolina Herrera y Jean Paul Gaultier, o sus firmas españolas y regionales entre las que se encuentran las populares Agua Brava y Victorio&Lucchino. En cosmética, Puig tiene su conocida Vitesse, sin olvidar Lavanda Puig en el sector “Toiletries”. No todos son productos propios de la compañía, sino que también juegan en el roll de las licencias donde destacan Prada, Valentino, Antonio Banderas, Shakira, Mango, Don Algodón y Adolfo Domínguez.

La cantidad de marcas que trabajan con Puig son infinitas, pero en todas se evidencia la filosofía de una empresa que apuesta por el Research Center, departamento de creación de nuevos proyectos y medidor de efectividad y calidad de los productos, el Perfumery Center, donde se crean los aromas, y el packaging center, encarado en el proceso industrial para posibilitar la comercialización de los productos. //

RETO 15. LA AUTOMOCIÓN, EL MOTOR DE CRECIMIENTO DEL EMPLEO

SEAT SUV 2020

El Baix, territorio Premium

La ranchera que Nissan va a fabricar para Mercedes se une al Audi Q3 que ya hace Seat y al salto que la filial española de Volkswagen ha anunciado hacia el segmento de todocaminos

Los encargos de nuevos modelos a Nissan y Seat repercuten favorablemente en el empleo de la industria auxiliar del automóvil y otros proveedores

PICK UP DE MERCEDES

AUDI Q3

Dayana García Blas

La crisis no ha debilitado el sector de la automoción del Baix Llobregat. Más bien al contrario: lo ha fortalecido convirtiéndose en el epicentro de la fabricación de vehículos Premium en España. En la sede de Martorell de Seat se empezó a crear en 2011 el Audi Q3, y ahora Nissan se alza con la fabricación del modelo “pick up” de Mercedes en su planta de la Zona Franca, en el territorio antaño perteneciente a L’Hospitalet. El lujo de las automovilísticas posiciona al territorio comarcal en la primera división en el mundo del motor, que está extremadamente globalizado.

De calidad y Premium

Si Nissan cerraba el 2014 con un incremento del 29% en las ventas españolas, en la sede de la filial española del grupo Volkswagen ya se cosechaban los éxitos desde hacía cuatro años, cuando Seat cogió las riendas del Audi Q3, un todoterreno de tecnología avanzada que se empezó a desarrollar en el Baix creando 700 puestos de empleo.

Seat ha obtenido una “rentabilidad sostenible”, según enfatiza su presidente, Jürgen Stackmann, que remarca la

óptima facturación de la compañía durante el año pasado, que cerró con broche de oro alcanzando los 7.500 millones de euros, un 15,8% más que en 2013. Así, la filial española de la multinacional alemana prevé incrementar en un 7,5% las ventas mundiales en 2015 con la potente imagen del León representada como “leonize the Brand”, y el recién presentado todocamino de visión 2020 en el Salón de Ginebra. El modelo 20V20 es un showcar del futuro con el que la empresa pretende construir su marca a partir de ahora. Según Stackmann, el reto está en “fabricar vehículos altamente emocionales, que gusten a nuestros clientes. Con mucho carácter, diseño innovador, con tecnología moderna, calidad, precisión y accesibilidad”, valores de la marca en los que se incluye la conectividad, y su alianza con Samsung.

El imparable crecimiento de las automovilísticas no deja atrás a Nissan que invierte 80 millones en el montaje de la ranchera Nissan One Tone. Y también, fabricará junto a Renault y la alemana Daimler la furgoneta del estilo “pick up” para Mercedes. La multinacional japonesa producirá en nuestro territorio más de 120.000 unidades al año que saldrán de su planta de la Zona Franca, y las venderá alrededor del mundo, menos en América.

Furgoneta eléctrica

La colaboración entre Renault-Nissan está siendo fructífera y así lo determina su director, Carlos Ghosn, destacando que esto “permitirá optimizar la capacidad de producción en la fábrica de Barcelona y mejorar la competitividad”. La producción para Mercedes se aúna a la ranchera de Nissan, al modelo Pulsar, y a la furgoneta NV200 eléctrica, libre de humos, y de combustión, que se presenta como la solución ideal para las cargas pesadas siendo un vehículo muy útil, espacioso y de rendimiento avanzado.

Empleados de élite

Para el montaje de los turismos adjudicados por Nissan, se vaticina la creación de aproximadamente 1.000 puestos de trabajo. Desde la Federación de Industria de CCOO de Cataluña y de Nissan se evalúa positivamente el montaje de las rancheras para Mercedes y para la propia marca asegurando que esto equivaldrá a “mejoras sustanciales tanto sociales como económicas, ya que los trabajadores y trabajadoras han sido los verdaderos artífices del éxito”.

No hay duda de que los profesionales de la automoción son los héroes de estas creaciones que después se lucen por las carreteras. El nivel de cualificación de los empleados, la mayoría ciudadanos del Baix Llobregat, es indiscutible. Seat, por su parte, anunció durante el último balance económico que contrataría a 100 ingenieros industriales para su Centro Técnico de Martorell, tras el crecimiento del 10% en los ingresos por ventas. En la actualidad, el Centro Técnico de la multinacional alemana cuenta con 900 profesionales y cumple este año su 40 aniversario.

Nexo de proveedores

Seat y Nissan son los motores de la automoción en el Baix y, por ello, actúan de tractores del sector auxiliar del automóvil, los proveedores. Docenas de empresas también instaladas en nuestro territorio para estar cerca de Martorell y Zona Franca, suministran materiales y piezas a ambas multinacionales, lo que conlleva un mayor empleo directo e indirecto en la comarca.

En el año 2014, Seat adquirió servicios y productos, como los materiales de montaje para el Audi Q3 creado en Martorell, procedentes de proveedores por valor de más de 5.700 millones de euros, lo que representa un 12,5% más que en 2013. **///**

REpte 16. PROU A LES NORMATIVES - GALERIA

L'augment de les multes no sempre és una solució

Trepitjar una caca dóna sort, típica dita que a la pràctica a ningú alegra. La qüestió és si la seva existència és per simple mofa o per costum, ja que no hi ha ajuntament on no arribin queixes ciutadanes de la brutícia, que a mode de camp de mines, s'estén pels nostres carrers. La solució la tenen clara, però, augmentar el preu de les multes.

Multar, insuficient

La prohibició funciona com a eix central de molts temes de caire social. Però el que no va adjunt a aquest fet és la seva eficiència al llarg dels trenta municipis més un -L'Hospitalet-, que conformen el Baix Llobregat.

‘Queda prohibit permetre que els animals orinin o realitzin les seves deposicions fecals sobre aceres, zones verdes i zones tèrries i elements restants de la via pública’. Així comencen la majoria d'ordenances municipals en referència als animals, normativa que s'ha de complir sota risc de multa. De fet, no dur bosses pel gos en cas que es doni la situació et pot costar, teòricament, més que una multa per excés de velocitat. Algunes de les xifres amb les que es penalitza no recollir els excrements de gos són les següents: de 301 a los 450 euros (Sant Boi), fins a 750 euros (Cornellà) i inclús de 600 a 900 euros (Cornellà).

Una realitat molt diferent és la que es viu a peu de carrer, on sembla que encara queda molta sort per repartir.

Algunes ciutats han buscat noves vies d'actuació com la promoció de campanyes de conscienciació, l'habilitació de espais d'esbarjo per a gossos –com el cas de Sant Boi que ha creat una àrea de lleure de més de 2.500m²-, la gratuïtat de bosses en punts concrets de la ciutat o l'augment del servei de neteja. Inclús s'han arribat a aplicar solucions radicals, com la de Vitòria, on tots els gossos es troben en un registre d'ADN per tal de identificar els culpables i aplicar, doncs, la sanció.

El repte de la brutícia

No només el cas dels gossos, són altres els temes que es troben en una situació similar. L'abandonament d'escombraries o altres residus fora del seu espai especialitzat és un fet que també es pot penalitzar, però que ben poques vegades s'aplica la corresponent sanció. Tot i tenir en compte que l'índex més alt de recollida selectiva és al Baix Llobregat, és un problema també present a la regió.

Perquè els contenidors estan plens, perquè els objectes han d'anar a la deixalleria i no passa pel barri o es troba molt lluny, o per simple comoditat són alguns dels motius més habituals en referència al llançament de residus a les vies urbanes. Sigui pel motiu que sigui és una qüestió que requereix ser tractada des dels diferents governs locals, ja que és un tema que afecta directament la vida de ciutat i la imatge d'aquesta.

Falta de control

La existència de normatives sancionadores no és efectiva sense un suport policial que assegurí el seu compliment. En cas de la falta d'aquests elements de control, són completament el que es denominaria normatives de cara a la galeria, on preval la imatge per sobre de l'acció. Situació que requereix un gir cap a noves solucions menys restrictives i més efectives. Perquè trepitjar una caca pot donar sort, però essent sincers a ningú li fa cap gràcia. ///

La nostra força ets tu

Davant d'un projecte de poble, l'Ajuntament actual no construeix. Davant de grans reptes de millores per St Boi, l'Ajuntament actual no respon. Davant les demandes dels Santboians i Santboianes, l'Ajuntament no escolta. Trenquem la música monòtona i ratllada que fa i desfà sense cap sentit, sense poder ser ballada per qui l'escolta, trenquem amb el passat que fa que no avancem!

Potser ha arribat l'hora de donar la veu als ciutadans, de donar la força al canvi, d'apostar per les persones que tenen un projecte de construcció i integració.

Coneixem bé el nostre poble, som conscients que tenim un greu problema amb l'elevada taxa d'atur, amb la neteja, amb el manteniment dels parcs infantils, amb els radars, amb l'incivisme, amb el soroll, amb la manca de comerç local, amb els accessos d'entrada i sortida de St Boi, amb l'elevat preu

de l'IBI...

Ho sabem perquè t'escoltem, durant aquests darreres mesos CiU St Boi hem realitzat més de 5.000 enquestes per coneixe't i saber què et preocupa.

Volem estar al costat de totes les realitats de Sant Boi, el nostre poble té una riquesa cultural i identitària que el fa ser potent i exemple de convivència plural, però a la vegada tenim més factors a treballar i més necessitats a cobrir. CiU St Boi, treballa per estar al costat de tots i totes, de les famílies castigades per la crisi, de les persones que pateixen exclusió social, dels infants, dels joves, dels discapacitats, de la gent gran... cada col·lectiu és important i es mereix que s'aposti per ell, per què cada un de nosaltres som i fem Sant Boi. Comencem a treballar pel St Boi que et mereixes!

Il·lusiona't amb aquest gran repte, suma't al canvi. ///

Jordi García

PORTAVOZ DE CIU EN SANT BOI Y
CANDIDATO A LA ALCALDIA

plaça de Jaume Balmes i pavelló Jaume March

**62a Fira
d'Espàrrecs
de Gavà**

**25 i 26
d'abril
de 2015**

**GASTRO
GAVÀ**

GastroGavà | Mostra Comercial del 24 al 26 d'abril

JUNTS FEM GAVÀ

**Ajuntament
de Gavà**

RETO 17. ACUERDO PARA LA REINDUSTRIALIZACIÓN

Seremos industriales
o no seremos

NUESTRO TERRITORIO ES UNA EXCELENTE PLATAFORMA LOGÍSTICA DE TRÁNSITO DE MERCANCÍAS

J.C.V

Enos años después de que comenzara la crisis, todo el mundo volvió a hablar del sector industrial que ocupó el papel de principal motor de crecimiento mientras pasaba a un segundo plano a medida que se íbamos entrando en lo que se ha denominado la sociedad postindustrial. Pero nuestra sociedad, pese a los avances tecnológicos y la globalización, continua vinculando el crecimiento al desarrollo de la manufactura.

Todos los estudios indican que la manufactura seguirá creciendo a escala global alrededor del 2 o 3% en los países más avanzados, como el nuestro, y del 7 al 8% en las economías emergentes. En cualquier caso, su papel será importante. Mientras en los años 70 y 80 la población ocupada en la industria oscilaba entre el 25 y 30%, en la actualidad ha caído hasta el 10-15%. La Unión Europea se ha marcado el objetivo de recuperar los niveles de empleo en la manufactura similares a los de antes de la crisis. Un reto que El Llobregat hace suyo y que obliga a las instituciones

y agentes sociales y económicos a alcanzar un pacto comarcal por la reindustrialización.

Diez puntos menos del PIB

El sector industrial en nuestro territorio ha caído 10 puntos del PIB desde el 28% que representaba hace veinte años, y se ha situado por primera vez por debajo de la media de la zona euro. Aunque el sector servicios empuja con fuerza, el mantenimiento de la tradición industrial de nuestra comarca supone un reto mayúsculo de todos. No sólo porque la industria es un círculo virtuoso, ya que si se extiende su perímetro a todas las actividades que tienen relación estrecha con la actividad industrial, el sector mantiene un peso relevante, puesto que supone cerca del 50% de la actividad económica y del empleo, de modo que su refuerzo proporciona la mejor vacuna contra crisis venideras.

Pero no podemos volver al concepto de industria de los años 70. Debemos apostar por la eficiencia en la utilización de las materias primas y la sostenibilidad, empezando por el respeto al medio ambiente; pero también por la innovación. Todos los economistas aseguran que la industria

seguirá siendo el motor que permita salir de la crisis a los países, la garantía de crecimiento propio, del conjunto de servicios que están relacionados y de los esquemas de formación e investigación del país.

Pacto industrial comarcal

Ante este panorama, desde El Llobregat reclamamos una política industrial potente en la principal comarca industrial de Cataluña, que es el Baix Llobregat y L'Hospitalet. Una apuesta coordinada y decidida por la industria que, por un lado, desarrolle las herramientas habituales, como es la internacionalización, la innovación, la formación, etcétera; y por el otro, las refuerce con un enfoque estratégico y enraizado en el territorio, que pasa necesariamente por desarrollar la política de "clústers" o agrupación de actividad por especialización.

El reto consiste en llevar a cabo una urgente política de reindustrialización ambiciosa y rigurosa, encaminada a reforzar la industria existente y a promover los cambios estructurales necesarios para la transición hacia una nueva era industrial. Un cambio que debe ser acordado para definir y desarrollar un paquete de medidas de efecto inmediato que deberían ponerse en marcha para girar la tendencia actual de paulatina desindustrialización de la comarca.

Más recursos del Govern

El Pacto por la Industria de Cataluña, que engloba a sindicatos, patronales, colegios profesionales y universidades, ha pedido recientemente al gobierno de la Generalitat que supere las limitaciones presupuestarias actuales y aporte más recursos para la reindustrialización. En un acto celebrado en la Universidad de Barcelona (UB), el Pacto por la Industria ha presentado su segundo manifiesto, que propone un "gran acuerdo nacional de política industrial" con el Govern y las fuerzas políticas representadas en el Parlament.

El presidente del Pacto por la Industria, Joan Trullén, ha explicado que la propuesta busca un acuerdo "de largo recorrido" en el que los partidos se sientan "corresponsables" de la reindustrialización de Cataluña, sin tener en cuenta las hipotéticas responsabilidades futuras de gobierno que puedan asumir. Desde El Llobregat proponemos el reto de que los representantes municipales también se sumen a este pacto para lograr la reindustrialización de la comarca.

Más gasto en lotería que en I+D+i

La reindustrialización que se propugna desde esta publicación debe pasar, inexorablemente, por una decidida apuesta por la innovación. Lamentablemente, en nuestro país se gasta más en lotería que en I+D+I y eso supone no tener claras las prioridades. Hemos de ser mucho más ambiciosos en este terreno porque tenemos el talento y debemos aspirar a la "Champions League" de la innovación. Debemos fomentar una economía basada en una reindustrialización pero esta vez, de alto valor añadido, y construida sobre el conocimiento. Para ello, necesitamos un sistema de ciencia e innovación muy fuerte que nos garantice la transferencia de conocimiento y la crisis no ha de ser excusa para "no hacer" sino precisamente para hacer mucho más.

Innovar se puede hacer de dos maneras: pensar cómo podemos desarrollar lo que tenemos ya hoy en día, o partir de cero e imaginar nuevas necesidades, nuevas maneras de hacerles frente, nuevos negocios. Está claro que no podemos predecir el futuro, pero sí inventarlo. Y esto no lo podemos hacer solos: el futuro pasa por la colaboración y las alianzas. "Si quieres ir rápido, ve solo, pero si quieres llegar lejos, ve en equipo" reza un proverbio africano. ///

Para recuperar los niveles de empleo previos a la crisis, es necesaria la reindustrialización de la comarca mediante la creación de "clústers" de actividad

Urge una apuesta coordinada y decidida por la industria que desarrolle su internacionalización, la innovación, la formación y más recursos en I+D+i

RETO 18. MODERNIZAR LOS POLÍGONOS INDUSTRIALES

Polígonos obsoletos a precios de lujo

Las empresas se quejan por la falta de seguridad, un problema que se solucionaría fácilmente con más iluminación, limpieza, cuidado de jardines y ordenamiento del caos en los aparcamientos

La mayoría de polígonos carecen de conectividad y de transporte público y las empresas se ven obligadas a contratar costosos accesos a internet mientras los trabajadores van en vehículos privados

J.C Valero

Nuestro territorio dispone de docenas de polígonos industriales y zonas desarrollo económico muy adecuada para la implantación de actividades que generen una alta ocupación de personas. Sin embargo, los empresarios que tienen sus naves en la comarca reclaman mejoras en el transporte para que los trabajadores no dependan siempre del vehículo privado, y que la fiscalidad municipal que se les aplica a su actividad “sea coherente con los servicios de que se dispone”, señalan fuentes de la patronal AEBALL. Unos servicios que, lamentablemente resultan anticuados, cuando no obsoletos, cuando una empresa se ve en la necesidad de contratar con una operadora el acceso a internet, porque el polígono carece no ya de fibra óptica, sino de las más mínimas condiciones de velocidad para desarrollar una actividad empresarial.

Sin transporte público

Por norma general las empresas ubicadas en los polígonos de nuestra comarca suelen tener problemas de transporte público, y de infraestructuras, especialmente, de conectividad, lo que constituye toda una paradoja en el siglo XXI. Otra demanda suele ser la necesidad de más seguridad, que aumentaría de forma sencilla sólo mejorando la iluminación de los polígonos industriales, así como la ordenación del aparcamiento y una mejora general de los servicios de recogida de residuos, limpieza, cuidado de los jardines, etc.

Otra queja del empresariado va relacionada con esa situación de “atraso” en que se encuentran los polígonos del área metropolitana, ya que en vez de estar clasificados por su nivel de servicios (por ejemplo, polígono tipo A, B, o C), de forma que las empresas puedan elegir el grado de prestaciones que requieren y pueden pagar, la fiscalidad por el contrario es uniforme. En este punto, la patronal reclama que los impuestos que pagan las empresas sean proporcionales a la clasificación de los servicios que se prestan. En este sentido, las empresas asociadas a AEBALL dicen a los ayuntamientos que “necesitan que hagan su tarea con eficacia y eficiencia, y que los servicios de promoción económica se dediquen a atraer inversiones al municipio y a facilitar que las empresas ubicadas en su población puedan crecer sin obstáculos”.

Obstáculos a nuevas empresas

Otro problema, en este caso de carácter urbanístico, pone obstáculos a algunas implantaciones empresariales en nuestra comarca porque, debido a su tamaño o dedicación, hay que esperar la modificación del Plan General Metropolitano para cambiar la recalificación o su reordenamiento, con lo que se están perdiendo oportunidades de que se instalen nuevas actividades económicas, porque las empresas acaban optando por irse a otros lugares con menos problemas. Este ha sido el caso del proyecto de Decathlon en Esplugues. La alcaldesa de ese municipio, la socialista Pilar Díaz, manifiesta su amarga queja porque esta empresa que se había interesado por establecerse en la Plana con un punto de venta, no pudo hacerlo por la normativa urbanística, el Plan General Metropolitano, que rige la zona y que data del año 1976. “Si por cada acción debemos de esperar una modificación del Plan General Me-

tropolitano, perderemos todas las oportunidades”, se quejó Díaz ante el foro de empresarios FemLlobregat.

Modificar el PGM

Ante la preocupación de los empresarios con relación a esos problemas urbanísticos, la alcaldesa mostró su disgusto y afirmó que “los cosas tienen que ser posibles si lo que aportan son beneficios”. Díaz ha insistido en que están trabajando en la elaboración de una fórmula que permita hacer los cosas con garantías pero con rapidez, por lo que espera que la Generalidad pueda autorizar estas instalaciones cuando llegue el

momento. Los 31 municipios que integran nuestro territorio acogen a más de un millón de habitantes, con una tasa de empleo por encima de la media catalana. El modelo productivo de la comarca, de las más industrializadas de España, ha estado tradicionalmente dominado por la presencia de un tupido tejido industrial, pero en los últimos años ha experimentado un cambio caracterizado fundamentalmente por la reducción del sector industrial y el aumento del peso del sector de los servicios, con una decidida apuesta de sus empresas por la internacionalización y la mejora de la formación profesional y directiva. ///

REpte 19. CANVIAR LA TENDÈNCIA NEGATIVA EN SEGURETAT LABORAL

Toni Mora

SECRETARI GENERAL DE CCOO DEL BAIX LLOBREGAT,
ALT PENEDÈS, ANOIA I GARRAF.

Les retallades atempten contra la democràcia i la salut a la feina

Si ens volen fer creure que estem sortint de la crisi jo afirmo que fa temps que la crisi social s'ha instal·lat entre nosaltres, una crisi prefabricada i que és màquina d'empassar-se drets socials i laborals. La reforma laboral i la seva descarada aposta pel poder empresarial unilateral per modificar condicions de treball i abaratir els acomiadaments ha propiciat en molts llocs una desprotecció efectiva dels treballadors i les treballadores per la via de la laxitud a l'hora d'aplicar la normativa vigent (des de 1995!) en matèria de prevenció de riscos laborals. Malauradament 6 companys van morir al seu lloc de treball l'últim semestre del 2014 al Baix Llobregat i han augmentat un 16,7% els accidents laborals.

A CCOO ens toca i ho fem per ideologia, representativitat, racionalitat i passió reivindicar sempre i especialment en la Diada del 28 d'abril, el Dia internacional de la Salut i Seguretat al Treball que cal fer efectiva la democratització de les relacions laborals. La democràcia a l'empresa exigeix reforçar els drets de participació i consulta dels representants dels treballadors i les treballadores, de les delegades i delegats de prevenció i dels comitès de seguretat i salut. Tots els estudis sobre prevenció han demostrat l'existència de l' "efecte sindicat": les condicions de treball milloren substancialment a les empreses amb presència sindical.

Cal potenciar la Inspecció de Treball, cal transformar el model legal de mútues subratllant el seu caràcter públic doncs gestionen diners de totes i tots; cap treballador ni treballadora ha de quedar sense protecció i és manifestament il·legal discriminar als treballadors i treballadores temporals aprofitant-se de la por a perdre el lloc de treball.

Mai és moment oportú per no apostar per la salut, però ara és un moment cabdal per reivindicar i lluitar contra una opció ideològica que vol crear una societat dual, amb una classe treballadora fràgil, vulnerable i objecte de precarietat vital i laboral. Ens hi juguem la salut, la qualitat de vida, la vida. ///

L'ESTADÍSTICA MOSTRA ALS DARRERS ANYS UN EMPITJORAMENT DE LES DADES SOBRETOT AL TERCER SECTOR

La seguretat laboral suspèn al sector serveis

El nombre d'accidents laborals del Baix apunta a seguir una tendència a l'alça; en concret, els accidents mortals han augmentat un 14,29% respecte el 2013

Júlia Reñé

El Baix Llobregat porta escrita una xifra, el 8.226. Aquest nombre fa referència als accidents laborals de la comarca, una xifra que mirant al passat és una miqueta però que en comparació amb l'any 2013 mostra una tendència a l'alça.

En uns casos és dur una mascareta, uns guants adequats per a altes temperatures, un calçat més adherent o un simple casc, són petits detalls que marquen la diferència. En un context on les noves tecnologies serveixen com a suport de centenars d'oficis, els accidents -en la seva majoria per falta de precaucions i d'inversió per part de les empreses- segueixen essent una realitat tangible. Aquesta situació de risc afecta a les empreses però també a la societat com a conjunt, ja que un accident implica una baixa per malaltia que no només paga el treballador sinó que també repercuteix en l'empresari a qui aquest fet suposa costos extra.

Segons dades de Comissions Obreres, el sector econòmic que pateix a dia d'avui més accidents és el sector

terciari, el de serveis que el 2014 va patir 5.400 accidents que representen un 13,54% més que el 2013. L'agricultura en canvi, és un cas molt peculiar perquè registra el major augment d'accidents però també el menor nombre, ja que el 2014 va registrar 37 accidents el que significa un 15,63% més que el 2013.

El sector industrial és el que es tatxa sempre com a més perillós, però en aquest sentit s'ha reduït el nombre d'accidents, que el 2014 van sumar 1.940 cosa que resta 11 casos respecte l'any anterior. Però tot i aquesta tendència a la baixa, la indústria segueix essent un dels àmbits amb accidents de major gravetat a causa de les eines i els materials que s'hi utilitzen, com és el cas de l'amiant. La paraula amiant ha estat tabú durant molts anys. En la dècada dels 70 i 80, Espanya va ser la major productora d'Europa d'aquest material, i per això, múltiples empreses del sector industrial i la construcció van manipular-lo. Però aquest passat on les empreses s'enriquien a costa dels baixos preus i els grans usos del també anomenat asbest, ha deixat una empremta inesborrable i difícilment remeiable al nostre present.

Dades oficials de la Organització Mundial de la Salut

La CGT ha tornat a organitzar noves manifestacions en suport als afectats per l'amiant

(OMS) apunten que en els pròxims deu anys més d'un milió de treballadors moriran arreu del món a causa de la seva exposició al amiant, 40.000 d'aquestes morts tindran lloc a l'Estat Espanyol, en un termini de vint anys. Tots estem exposats a petites quantitats d'asbest en l'aire que respirem, però la seva prolongada exposició pot provocar greus i incurables patologies.

Les empreses han manipulat l'amiant sense mirament durant anys, ja que no va ser fins el 2001 que es va prohibir. Fins aleshores centenars d'edificis havien estat construïts amb uralita (un dels principals materials que el contenen) i, l'asbest havia tingut múltiples usos en fàbriques automobilitiques, derivats del ciment i la indústria.

La 'Confederació General de Treballadors de Catalunya' (CGT) porta fins avui un recorregut de queixes i manifestacions per donar veu a aquest problema de seguretat laboral. D'acord amb José Luís Gómez, antic treballador de l'empresa de Viladecans Federal Mogul (ara Honeywell) i militant de la CGT, "el que va succeir a Espanya és un genocidi laboral" no només pel silenci de les empreses que coneixent el seu perill han exposat sense precaucions als seus treballadors, sinó perquè "no s'ha adoptat una política forta per identificar i ajudar als treballadors de les petites i mitjanes empreses que durant anys van estar exposats".

Les tres malalties més recurrents són l'asbestosi –associada directament a la exposició de l'amiant, i que suposa el desenvolupament d'una fibrosi pulmonar–, el mesotelioma maligne –un tipus de càncer que afecta la pleura i el peritoneu, tot i que els símptomes poden no aparèixer fins 20 o 30 anys després de la exposició–, i, el més mortal de tots ells, el càncer de pulmó.

Reivindicació ciutadana

A finals de febrer, es van reunir per primer cop la CGT de Catalunya, la Federació Local de Viladecans de la CGT, i les associacions de les empreses Rocalla (Castelldefels), Uralita (Cerdanyola del Vallès), MACOSA (Poble Nou) i El Prat de Llobregat (a través també de la secció sindical de la CGT de Federal Mogul) en una manifestació davant de l'Hospital de Viladecans, a la que van acudir unes 150 persones com a mostra de solidaritat als afectats.

L'acte va anar de la mà de tres reivindicacions: l'atenció mèdica als treballadors afectats, la jubilació anticipada als exposats i la denúncia de les dificultats alhora de reconèixer la invalidesa professional per part de l'Institut Nacional de la Seguretat Social (INSS). El secretari de salut laboral de la CGT, Àlex Tisminetzky reclama que es faci un cens oficial de treballadors exposats i que seria necessari que s'efectuessin "revisions mèdiques periòdiques per a les persones potencialment afectades".

Per part dels afectats, es reclamen indemnitzacions però en el cas que el veredicté sigui favorable, es triga en obtenir-les de 5 a 6 anys; cosa que tenint en compte l'edat avançada de molts d'ells, a vegades arriba quan ja és massa tard.

La CGT ha creat, a més, un document anomenat 'Guia Bàsica' per tal que els seus delegats puguin actuar tant si les seves empreses han utilitzat amiant, com per seguir els protocols si en la seva feina apareix el producte, una altra manera més de prevenir el futur. ■■■

REpte 20. DONAR FEINA TAMBÉ ALS MAJORS DE 45 ANYS

LA PATRONAL AEBALL PORTA DES DE SETEMBRE FORMANT A UN GRUP D'ATURATS MAJORS DE 45 ANYS AMB UN PROJECTE PIONER A L'ESTAT ESPANYOL QUE HA ACABAT AMB UN NETWORKING AMB RESPONSABLES DE RRHH

És l'hora dels treballadors sèniors

La patronal AEBALL culmina un innovador projecte -pioner a l'Estat espanyol- amb un networking per promoure l'ocupació de persones de més de 45 anys

Quasi una trentena de persones d'aquesta edat a l'atur han participat des de setembre en un projecte d'aprenentatge que ha acabat amb entrevistes amb responsables de RRHH

Imanol Crespo

Molts col·lectius s'han vist especialment afectats per la crisi i la manca de feina. En aquest sentit, durant aquests anys, s'ha posat molt l'accent en els joves els quals pateixen xifres d'atur insòlites que arriben, fins i tot, al 50% de la població activa. Ara, amb l'economia que comença a remuntar lleugerament, és el moment de girar el punt de mira –sense oblidar els joves– i promoure l'ocupació de les persones majors de 45 anys.

Així ho pensa la patronal territorial AEBALL (Associació Empresarial de L'Hospitalet i el Baix Llobregat) que ha culminat amb un 'networking' tot un procés innovador, desenvolupat amb la col·laboració de l'Ajuntament de L'Hospitalet, per millorar l'ocupació d'aquest col·lectiu. Així, nou responsables de recursos humans d'empreses del territori s'han entrevistat amb 26 ciutadans majors de 45 anys i que es troben en situació d'atur després de participar en el Programa per a la millora de l'ocupabilitat mitjançant l'acreditació de competències.

D'aquesta manera, els responsables de RRHH participants han pogut conèixer, de primera mà, els diferents candidats que des del mes de setembre havien iniciat un procés orientat a millorar les competències per trobar feina, mitjançant cursos sobre habilitats i comunicació, sessions de coach, eines per facilitar la recerca de feina i assessorament per a la certificació de la seva experiència professional, que no és poca. I és que aquest col·lectiu té l'avantatge de tenir una experiència acumulada, normalment dins d'un sector en concret, el que els converteix en autèntics especialistes de la seva matèria (àrea administrativa, logística, comercial, disseny, manteniment, instal·lacions, producció i assistencial); fet que no s'ha aprofitat fins ara, moment de fer un gir en el seu favor.

Amb aquest projecte pioner a tot l'Estat espanyol, els candidats han conformat un nou portafoli que ha estat contrastat amb evidències de la seva trajectòria professional i formativa, al que també es pot tenir accés online. A partir d'ara serà la seva carta de presentació, reforçada amb aquets mesos d'aprenentatge i d'actualització, que esperem que sigui el valor afegit que els obri noves portes. ■■■

RETO 21. REVISAR EL IBI Y EL IIVTNU

Castelldefels demana a Hisenda una rebaixa del valor cadastral

L'Ajuntament de Castelldefels, governat per l'únic alcalde popular de la comarca, Manuel Reyes, vol aprofitar la bona relació amb el Govern espanyol, en aquest cas, del mateix color polític, i ha demanat formalment la rebaixa del valor cadastral. D'aquesta manera, de concretar-se aquesta petició, es reduiria l'Impost sobre Béns Immobles (IBI) i l'Impost sobre l'Increment de Valors dels Terrenys de Naturalesa Urbana, més conegut com a 'plusvàlua municipal'.

De fet, aquesta reducció ja tindria data d'aplicació. Segons el govern local els nous valors reduïts entrarien en vigor l'1 de gener de 2016. "Aquesta iniciativa suposa un pas més en la nostra voluntat de reduir la pressió que reben els nostres veïns a través dels impostos", ha dit l'alcalde de la ciutat, Manuel Reyes. "Sabem que aquestes mesures redueixen els ingressos del consistori, però hem demostrat que podem mantenir i incrementar la qualitat de vida de la nostra ciutat baixant els impostos, en base a una bona gestió dels diners públics".

Reyes ha enviat la sol·licitud a la Direcció General del Cadastre, en dependència del Ministeri d'Hisenda i Administracions Públiques, amb aquest objectiu d'ajustar els valors dels immobles de la ciutat. De fet, s'estima que al rebaixa podria ser de fins el 18%, quantitat que es notaria notablement en l'IBI i l'IIVTNU, però també indirectament sobre l'IRPF, l'Impost sobre Transmissions Patrimonials i Actes Jurídics Documentals i l'Impost sobre Successions i Donacions.

La petició del grup popular ha tingut el suport de l'AVVIC, el Partit Independent de Castelldefels, també en el govern municipal. "s'ha treballat molt per poder donar-li la volta a la situació econòmica que patia l'Ajuntament fa 4 anys. En aquell moment, una mesura com aquesta hagués estat implantable, però l'esforç ha valgut la pena i ara podem començar a veure els fruits", ha dit el regidor d'Hisenda, Màxim Costa.

Ara, és decisió del ministre d'Hisenda i Administracions Públiques admetre o no la petició municipal de Castelldefels amb un ordre ministerial que s'hauria de publicar abans del 30 de setembre per poder aplicar els nous valors l'1 de gener de 2016.

L'AJUNTAMENT DE CASTELLDEFELS PODRIA ACONSEGUIR ACTUALITZAR LA BAIXA EL VALOR CADASTRAL APROFITANT LA BONA SINTONIA AMB EL GOVERN CENTRAL DE MARIANO RAJOY

VISTA AÉREA DE LA CIUDAD DE SANT BOI, LA SEGUNDA MÁS GRANDE EN POBLACIÓN DEL BAIX LLOBREGAT

Cartas del Lector - Jose Luis Santos

PLATAFORMA STOP IBI-PLUSVALIA

Llegan las rebajas a Sant Boi

Efectivamente, este año 2015 llegan por fin las rebajas o mejor dicho; la tan esperada actualización de los valores catastrales de los inmuebles y con ello la nueva Ponencia de valores que tendrá que revisarlos a la baja, después de 8 años de continuo desplome en el precio de la vivienda.

No se trata de un gesto de buena voluntad por parte del consistorio' el TRLCI "Ley del catastro" limita a 10 años la vigencia de las Ponencias' en Sant Boi la última revisión se realizó en 2005, en plena burbuja inmobiliaria, con el desproporcionado aumento que sobrepasó el 300% del valor en un solo ejercicio. Cabe recordar que la ley autorizo o los Ayuntamientos o solicitar una revisión de dichos valores, pasados 5 años, desde la última ponencia, siempre que se observen diferencias sustanciales entre los valores de mercado y los que sirvieron de base para la determinación de los valores catastrales vigentes 'art' -32 TRLCI.

Por tanto el Ayuntamiento podía haber solicitado dicha revisión de valores' en 2011' siendo consciente del hundimiento del precio de los inmuebles y así equilibrar los tributos a la realidad económica. El sector inmobiliario está en caída libre desde 2007 con un descenso del 55% de media, según el Ministerio de Fomento y demás fuentes especializadas.

Contrariamente a la lógica y lejos de suavizar los impuestos, para adecuarse a la crisis que nos afecta, los gestores municipales han seguido presionando con impuestos que son del todo injustos como el IBI y el IIVTNU. Ha llegado a tal punto el pasotismo del Ayuntamiento que se da la circunstancia en algunas viviendas que el valor catastral supera al valor real en contra de lo que dice la LCI.Art.-32.2: "los valores catastrales de los inmuebles deberán mantenerse al 50% del valor de mercado, no pudiendo superar nunca a este último" (orden Ministerial 14 octubre de 1.998). Este tema ya se puso de relieve en las reuniones mantenidas con el anterior alcalde, el sr. Jaume Bosch, y posteriormente con la actual alcaldesa, la sra. Lluïsa Moret.

Pero nuestros representantes municipales hacen oídos sordos a todo lo que tenga que ver con bajar los impuestos de la vivienda, la premisa es que: (la vivienda siempre sube de valor), tengo que hacer especial mención al IIVTNU, por la descarada prepotencia que demuestra nuestro Ayuntamiento a la hora de recaudarlo, por si alguien tiene dudas se trata de la 'plusvalía municipal, un impuesto tan injusto

que se acerca a la confiscación de bienes. Como ya dije en el artículo anterior al tratarse de un impuesto potestativo, los ayuntamientos, por ley pueden bonificar, a su antojo cuando se trate de herencias en primer grado, tal y como hacen en la mayoría de ayuntamientos, por ejemplo: Barcelona; bonifica a los hijos herederos con un 95%, y estamos hablando de una gran ciudad que se supone que tiene impuestos elevados.

Desde nuestra asociación se han realizado quejas al Síndic de Greuges tanto de Sant Boi como de Catalunya, otros estamentos como la Cambra de la Propiedad, bufets de abogados, notarios, asociaciones en toda el país, coinciden en que se trata de un impuesto injusto y desfasado, así mismo los Tribunales superiores están reconociendo la mala praxis con que realizada por los ayuntamientos, existen numerosas sentencias que confirman este hecho, incluso podría tacharse de inconstitucional, tal y como dice el art'-31 de la constitución; (todos contribuirán al sostenimiento de los gastos públicos de acuerdo con su capacidad económica, mediante un sistema tributario justo inspirado en los principios de: igualdad y progresividad que en ningún momento tendrá alcance confiscatorio).

Que podemos deducir de la actuación de nuestros gestores municipales?

- a.- que no se han enterado de que la crisis también la sufre el que tiene una propiedad?
- b.- que no se han fijado en el imparable descenso del precio de la vivienda durante 8 años?
- c.- que saben que la mayoría de contribuyentes no recurrirán frenados por los gastos que representa en tasas, abogados y procurador?
- d.- que el propietario de un inmueble-es la víctima más fácil para exprimir.
- e.- que están realmente convencidos de que el valor del suelo aumenta por el mero paso del tiempo? Desafiando a la realidad económica y al mercado inmobiliario.

f.- mi opinión particular es que a sabiendas de lo injusto que es ese tributo, del mal calculo empleado para fijar la cuota, de la falta de sensibilidad a la hora de aplicar bonificaciones, y siendo conscientes de las últimas sentencias en contra de tan abusiva cobranza. Se podría llegar a pensar que alguien con todos estos conocimientos que continua girando plusvalías que no atienden a cálculos razonables, estaría incurriendo en prevaricación? ///

REpte 22. NO HI HA MILLORA ECONÒMICA SENSE LES PIMES

Sergi Fuster

PRESIDENT DE PIMEC - JOVES EMPRESARIS
AL BAIX LLOBREGAT I L'HOSPITALET

La situació de les pimes al Baix Llobregat i l'Hospitalet

El Baix Llobregat i l'Hospitalet és un territori estratègic i històricament ric en l'àmbit empresarial i industrial. En aquests moments, ens trobem davant de reptes importants per adaptar-nos a les necessitats que se'ns presenten en aquest 2015. Tot i que aquests reptes no són només del territori, cada dia es fa més necessari que a la comarca disposem d'un model industrial proper a la realitat de les nostres empreses, tant per a les locals com per a les que volen instal·lar-s'hi. El que es coneix com a PGM-76 (Pla general metropolità de l'any 1976) i les seves restriccions, fa necessari que es posi en marxa l'esperat pla director, que ja fa uns anys que s'anuncia. Reconec que la dificultat per adaptar les necessitats a gust de tothom és molt gran, però mentre no s'afronta aquest tema, el territori està perdent possibilitats de desenvolupament econòmic, generació de riquesa i creació de llocs de treball.

Per aquest motiu considero fonamental unir esforços entre tots els agents que podem sumar en la millora de les condicions de la gestió del territori urbanísticament per tal de desenvolupar un treball conjunt on s'incloguin els aspectes comuns, i aprofitar la connexió d'administracions per conèixer les necessitats específiques de cada un dels 27 municipis als quals afecta aquesta normativa.

D'altra banda, i de forma paral·lela, és important impulsar programes d'incentiu per a l'obertura de noves activitats. L'ajuda que en molts casos necessita l'emprenedor que vol obrir un negoci és facilitar-li el pagament de les taxes administratives que es requereixen com a requisit d'obertura. En aquest sentit, hem de trobar mecanismes de seguiment que facilitin a l'emprenedor iniciar la seva activitat, facturar i, fins i tot, experimentar els canvis naturals de les idees d'un projecte empresarial.

De la mateixa manera, tal com ja està passant en alguns municipis del Baix Llobregat i l'Hospitalet, cal apostar amb més força per la simplificació administrativa amb l'objectiu de facilitar l'activitat a l'emprenedor, així com l'acompanyament de la tasca del tècnic de confiança que normalment actua de facilitador i de prescriptor de tots els costos que cal afrontar per obrir el negoci. Tal com expressava a l'inici d'aquest text, aquest escenari és possible treballant des de la unió d'esforços, trobant punts de connexió entre els ajuntaments, especialment pel que fa a promoció econòmica, medi ambient, territori i empreses. La trobada per a aquests dos punts que van totalment units, tant en el desenvolupament i apropament de les necessitats del territori en l'actualitat, com en les facilitats per emprendre, es troba en la formació i els programes que estimulin la il·lusió i la passió per allò que cada jove vol fer i ser.

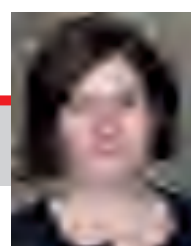
Més formació, més valors

L'inici del desenvolupament econòmic, estratègic i social del present i del futur rau en l'apropament dels sistemes educatius a les empreses. Ja sigui amb la formació dual, o amb la formació basada en valors de les persones aplicats a les empreses. Per a mi resulta molt important l'autoestima i estar convençut que el repte que emprenc tindrà més o menys dificultats, però treballaré amb pas ferm per assolir els objectius i millorar dia a dia. Jo aposto pels programes continuats de lideratge creatiu i creixement personal que ja són una realitat al nostre territori, però que han de tenir, també, una continuïtat. Per naturalesa, estem acostumats a pensar en gran, i aquest fet no és negatiu, però hi ha aspectes econòmics que també aconsellen baixar al terreny de joc i veure com poden conivir les estratègies amb l'emprenedoria i les necessitats del dia a dia. ///

RETO 23. LOGÍSTICA INTERNACIONAL E INTEGRADA

Mercè Roca i Puigvert

DIRECTORA DEL MSC IN INTERNATIONAL BUSINESS EN LA
UPF BARCELONA SCHOOL OF MANAGEMENT Y COORDINADORA ACADÉMICA EN ESCI-UPF

De las grandes infraestructuras a una logística internacional integrada

UN NUEVO PUENTE UNIRÁ EL PRAT CON EL ZAL

La evolución de las grandes redes y estructuras logísticas constituye uno de los indicadores más ilustrativos y fiables del desarrollo futuro del comercio internacional, tanto a escala continental como, especialmente, global. Son cambios que se producen a una velocidad vertiginosa y en que todos los países se juegan ventajas competitivas a largo plazo que van mucho más allá del servicio estrictamente logístico. Obras colosales como la ampliación del Canal de Panamá, en construcción desde el año 2007, que aumentará la fluidez y permitirá triplicar el número de contenedores de los buques que lo atraviesan, o el acelerado ensanchamiento de 79 Km del Canal de Suez, por donde pasa el 8% del comercio marítimo mundial, son apuestas emblemáticas que se convertirán en verdaderos polos de inversión, asentamientos industriales y de desarrollo.

Siempre que surja de una buena planificación e integración, la creación de nuevas infraestructuras logísticas dinamiza de forma extraordinaria el potencial económico del entorno, se convierte en un reclamo para todo tipo de equipamientos empresariales y genera abundantes puestos de trabajo. En un contexto en el que gana peso relativo el comercio intercontinental, a pesar de la prudencia impuesta por la crisis económica, es de una importancia vital que la Comunidad Europea no ceda protagonismo es-

tratégico en la logística mundial y desarrolle con ambición la red transeuropea de transporte, con grandes canales de comunicación tanto al servicio del comercio intraeuropeo como, sobre todo, entre las zonas económicas, consolidadas o emergentes, de todo el mundo. España cuenta con los dos puertos de mercancías más importantes del Mediterráneo, Valencia y Algeciras, y el de Barcelona, primero en pasajeros y también de gran importancia comercial. Estos puertos son epicentros de los intercambios marítimos de Europa con Asia y con el continente africano.

El gran reto para consolidar esta posición es la integración de todos los sistemas de transporte de mercancías que tocan la costa mediterránea. Así, es necesario avanzar en el desarrollo de una red de acceso ferroviario que conecte con los puertos de referencia y los grandes aeropuertos, como ya han hecho algunos países del norte de Europa. En España el transporte terrestre circula mayoritariamente por carretera. Si bien esto tiene innegables ventajas, como la versatilidad y que llega a destinos finales muy dispersos, sus inconvenientes frente al ferrocarril son destacables. Los principales son la compleja problemática del tráfico; la atomización empresarial y de sus unidades de transporte, sin economías de escala; el impacto ecológico; la dependencia del precio del petróleo y unos costes laborales notablemente más elevados. Por ello, importantes grupos empresariales han expresado la urgencia de potenciar el denominado Corredor ferroviario Mediterráneo, que en su fase final va desde Algeciras hasta La Jonquera y Francia, como infraestructura internacional multimodal de futuro.

Mayor planificación

En nuestro país las nuevas infraestructuras adolecen de deficiencias en la planificación y de importantes retrasos en su ejecución a causa de la alternancia política y la discrecionalidad en las decisiones. Los órganos que establecen prioridades, evalúan, adjudican y renegocian concesiones, además de independientes entre sí, deberían estar integrados por comités de expertos, lo cual reclama cambios institucionales. Por otro lado, es importante que se agilicen los protocolos administrativos, mal endémico en el tráfico de mercancías. Éste es un obstáculo muy grave en la modalidad emergente del transporte marítimo de corta distancia. Finalmente, es prioritario que la política inversora no sólo se proponga desarrollar infraestructuras más capaces, eficientes y con mayor conectividad, sino también con procesos logísticos innovadores. Sirve de ejemplo la 'Barcelona Europe South Terminal' (BEST) gestionada por la multinacional china Hutchinson Port Holding. Se trata de la terminal semiautomatizada más avanzada del Mediterráneo, que ha situado el puerto catalán como referente en tecnología portuaria.

Y, lógicamente, la innovación debe ir acompañada de capacitación profesional en las tecnologías y servicios logísticos que generen más valor añadido. ///

RETO 24. CONSOLIDARSE COMO EL MAYOR NEXO LOGÍSTICO DEL SUR DE EUROPA

Pasado, presente y futuro del mejor nexo logístico del Mediterráneo: el Baix

En los últimos años, el Baix ha cerrado acuerdos para acoger a nuevos centros logísticos como el de Desigual, Decathlon o Mercadona, ya activo

Las filtraciones paralizaron el proceso, pero Amazon podría ser la siguiente en llegar a El Prat, por su proximidad con el aeropuerto

Begoña González

El Baix Llobregat es una zona cada vez más marcada por la industria y el desarrollo, y esta tendencia al alza continúa tras las últimas instalaciones de centros logísticos de las principales empresas españolas e internacionales en la zona.

Una envidiable ubicación geográfica sitúa el Baix Llobregat en el centro de un conjunto de vitales infraestructuras e importantes nexos con el extranjero. Con el aeropuerto en su territorio y el puerto a menos de 15 minutos, la completa red de comunicaciones que se completa con conexiones viarias y ferroviarias conecta la gran diversidad de equipamientos y de actividades con las principales empresas instaladas en la zona. La comarca así ofrece uno de los mejores lugares para este tipo de actividad industrial y resulta ser un emplazamiento envidiable para empresas dedicadas a la logística o cuya actividad empresarial depende de la misma.

Mercadona y Decathlon son tan sólo dos de las muchas empresas que han decidido instalar sus centros en la comarca y como consecuencia han decidido invertir grandes sumas de dinero en la zona para construir sus plataformas. Sólo la empresa valenciana ha invertido más de 300 Millones de euros y ha creado más de 15.000 puestos de trabajo, cifras muy positivas para el Baix Llobregat y que dan una ligera impresión de lo que es el proyecto del centro logístico de la zona.

Mercadona, más de un año en el norte

La cadena de distribución valenciana, Mercadona, tiene casi 30 supermercados en la comarca y ha afianzado aún más su apuesta por el Baix Llobregat a través de su inversión de más de 300 millones de euros en la creación de un centro logístico en Abrera en 2013.

Las instalaciones del centro logístico en Abrera ocuparán 110.000 metros cuadrados y tendrá capacidad para proveer a doscientos cincuenta supermercados de Cataluña y Aragón. Este tipo de bloque logístico, que replica el modelo de almacén inteligente de Ciempozuelos (Madrid) y Villadangos del Páramo (León), es una apuesta por el trabajo de calidad en los almacenes, ya que permite eliminar completamente cualquier manipulación y sobreesfuerzo de los trabajadores, lo que contribuye a prevenir y reducir el riesgo de accidentes laborales, y además, incrementa la productividad.

La inauguración de la planta logística, prevista para 2016, presentará el nuevo concepto de almacén del siglo XXI, que utiliza tecnología punta y que, además de la nave de frío, así como de la adosada de producción de pescado fresco que ya empezó a funcionar en 2013, también dispondrá de espacio de producto seco, oficinas, guardería para los hijos de los trabajadores y un sistema propio de reciclaje y envasado, entre otros.

El presidente de la empresa española de distribución, Joan Roig, apuesta por el Baix Llobregat y L'Hospitalet, y así lo demuestra con la relación comercial que mantiene la compañía con más de 2.000 pymes del territorio que emplean a casi 40.000 personas, y la cantidad de empleos directos que crea en la comarca.

Amazon

La filtración de las negociaciones de la multinacional Amazon con la zona de El Prat para instalar su centro logístico podrían poner en peligro la realización del proyecto de hacer de su futura plataforma del Prat el centro del sector Sur del Mediterráneo.

Tras la filtración a la publicación económica Cinco Días y a La Vanguardia de la posible sede logística de la conocida empresa Amazon en El Prat, se habría podido influir incluso en la decisión final de la empresa norteamericana.

Las buenas relaciones y las facilidades que se han ofrecido desde la administración local y desde la Generalitat habían acercado el proceso para traer a Amazon a la comarca y hacer de su sede un centro de operaciones para toda la región sur-mediterránea. Desde la Generalitat, de hecho, se señala al Gobierno central como fuente de la filtración, producida justamente, tras la reunión que tuvo el Secretario de Estado de Comercio, Jaime García-Legaz, con miembros de la multinacional; para ponerse, supuestamente, la medalla en la negociación.

La filtración no ha gustado nada a Amazon, ni tampoco a las otras dos administraciones implicadas y, ahora, la situación se mantiene a falta de una decisión del consejo de administración que todavía no ha dado un paso al respecto. En su momento, un portavoz de Amazon nos dijo: "No comentamos nada sobre planes de futuro", así como tampoco quiso hablar Lluís Tejedor, alcalde de El Prat, en referencia a esta noticia: "Ni puedo, ni debo, ni quiero hablar de Amazon", sentencia tajante en el acto de presentación de las mejoras del acceso al aeropuerto.

Según fue publicado, Amazon planea comprar un terreno en el polígono pratense Mas Blau II para centralizar la logística del eje Mediterráneo. En concreto, la Isla 8 de 151.000 metros cuadrados, propiedad del Incasòl (Institut Català del Sòl - Generalitat de Catalunya), y con una edificabilidad de 210.000 metros cuadrados, parcela que el Ayuntamiento del Prat recalificó (a petición del Incasòl) en el último pleno municipal, el cinco de marzo; pasando de suelo ferial a logístico. De confirmarse la negociación, se estima que Amazon podría crear alrededor de 3.000 puestos de trabajo.

Desigual se instala en Viladecans

Cuenta atrás para que el grupo de distribución de moda Desigual refuerce su estructura logística. La compañía prevé poner en marcha su nueva plataforma, que estará ubicada en el municipio de Viladecans, en el segundo semestre del presente año. Las obras, que se encuentran actualmente en marcha, dejan entrever ya el tamaño que tendrá la instalación y su imagen externa, al más puro estilo Desigual que lleva diseñándose desde 2012.

La plataforma contaba con un presupuesto inicial de 150 millones de euros tras firmar un acuerdo en 2012 con el Institut Català del Sòl (Incasòl) para hacerse con unos terrenos de 90.000 metros cuadrados edificables. Y es que la plataforma, que debía dar servicio a todo el continente europeo, no ha cumplido los plazos planeados, pues estos pasaban por que las obras finalizaran en 2014 y que la plataforma estuviera operativa ese mismo año, cuando el centro logístico de Gavà (con capacidad para servir 120.000 prendas diarias y un stock vivo de tres millones de piezas) debía llegar a su límite de capacidad. ///

EJEMPLO DE UNO DE LOS CENTROS LOGÍSTICOS QUE AMAZON TIENE EN ESPAÑA, EN CONCRETO EN ALCALÁ DE HENARES

L'ALCALDE DE SANT ESTEVE SESROVIRE, ENRIC CARBONELL, PREPARA LA PRIMERA PEDRA DEL NOU CENTRE LOGÍSTIC DE DECATHLON

Sant Esteve Sesrovires serà l'epicentre logístic de Decathlon per Catalunya i Comunitat Valenciana

La companyia francesa unificarà al municipi baixllobregatí els seus dos centres de distribució regional que actualment té a Martorell i a Vilafranca del Penedès

La reconeguda empresa de productes i roba esportiva Decathlon reforça el seu compromís amb el Baix Llobregat. Al magatzem intercontinental que la companyia francesa té a la Zona d'Activitats Logístiques (ZAL) a El Prat de Llobregat, es sumará el nou centre logístic regional per Catalunya i Comunitat Valenciana que Decathlon ubicarà a Sant Esteve Sesrovires.

Després de l'acord tancat amb Goodman, líder mundial en propietat, gestió i desenvolupament d'inversió en el sector immobiliari industrial, Decathlon unificarà els dos centres que actualment té a Martorell i Vilafranca del Penedès en un sol nexa logístic de grans dimensions; en concret, fins a 40.000 metres quadrats de superfície que ocuparan el nou polígon Can Margarit de Sant Esteve. De fet, l'acord representa el major desenvolupament de la companyia en els darrers sis anys, precisament, des de la seva arribada a la ZAL.

Decathlon ha posat ja la primera pedra en un acte que dona el tret de sortida a unes obres que, es calcula, duraran poc mes d'un any. "La construcció d'aquest nou centre logístic ens ajudarà a centralitzar en un únic espai

la distribució per a Catalunya i Comunitat Valenciana, el que ens ajudarà a fer l'esport més accessible a un major número de persones que, sens dubte, és la nostra raó de ser", ha dit el director de logística de Decathlon Espanya, Víctor Rovira. Pel que fa al municipi, el fitxatge de la companyia francesa situa a Can Margarit com a atractiu industrial i, per tant, reforça a Sant Esteve Sesrovires en aquest sentit: "Can Margarit es troba en una posició estratègica entre els corredors del Mediterrani i de l'Ebre, i ofereix un gran potencial. [...] Des del govern municipal treballem activament perquè les administracions competents executin les infraestructures necessàries per donar resposta a la competitivitat d'un sector amb gran futur", ha explicat l'alcalde del municipi, Enric Carbonell.

Amb aquest nou magatzem, d'11 metres d'alçada i on s'inclouen 2.000 metres quadrats per oficines i altres espais complementaris, Decathlon reforça el seu mercat a Espanya que representa el segon més important de la companyia a tot el món. Un context, on per la seva localització, el Baix Llobregat representa la seva porta d'entrada a nivell nacional. ■■■

Miguel Angel Ibáñez

CONCEJAL DE CIUDADANOS EN GAVÀ

El Rodillo ha muerto: ¡viva el Acuerdo!

En nuestra democracia llevamos más de 30 años con un sistema en que tras unas elecciones el objetivo es gobernar aplicando el rodillo de la mayoría absoluta que defrauda la democracia y por ello cuando poco a poco, con el desgaste del tiempo y la desilusión generada por los grandes partidos, se han dejado de conseguir mayorías absolutas en las urnas, se ha recurrido a "pactos de legislatura" en que, ofreciendo a otro partido (no necesariamente afín) determinados cargos y prebendas se le ha utilizado para que diga "amén" a todas las propuestas que se presenten desde el gobierno, de modo que a nivel práctico el resultado ha sido el mismo: tener la seguridad y tranquilidad de que durante 4 años todas las propuestas que presenten serán aprobadas sin sorpresas: el rodillo lo garantiza.

Esta situación, ésta manera de gobernar desde el gobierno de la nación hasta los ayuntamientos, pasando por Diputaciones, Consejos Comarcales y gobiernos autonómicos es lo que va a cambiar radicalmente tras este año multi-electoral de 2015; estoy convencido de que lo esencial, lo verdaderamente importante de lo que se ha venido a llamar el fin del bipartidismo es que además del fin de las mayorías absolutas y del fin de una alternancia basada en el quitarte tú que me pongo yo, además del fin de todo esto debido a la irrupción de nuevos partidos como Ciudadanos-C's, asistiremos también al fin de una manera de gobernar: la del rodillo, porque el partido mayoritario, sea el que sea, deberá buscar apoyos puntuales a lo largo de los cuatro años de mandato, acuerdos, para sacar adelante diferentes temas; por eso creo que el nuevo mapa político dejará a las claras que el rodillo ha muerto, que esa técnica de mercadeo y cambalache de apoyo por sillas ya no se podrá hacer y que ello obligará a conseguir acuerdos unas veces con unos, otras con otros, en función de las características de cada propuesta, es decir que el futuro de la gobernabilidad pasará obligatoriamente por acuerdos puntuales y eso será posible por los nuevos partidos y que así conseguiremos también una manera de gobernar más democrática, más plural y más en consonancia con las necesidades reales de los ciudadanos.

Lo dicho: El Rodillo ha muerto.

¡Viva el acuerdo! ■■■

REpte 25. INFRAESTRUCTURES, SINÒNIM DE PAÍS MODERN

“L’obra més important del Baix Llobregat és l’intercanviador de la Torrassa a L’Hospitalet”

Les infraestructures d’un Estat són la seva carta de presentació com a país modern. Són tan importants que tant dictadors en el seu moment com ara demòcrates les han utilitzat per fer política i alçar la banderola de les infraestructures per guanyar-se la confiança de la ciutadania.

Sempre ha estat una basa dels governs en qüestió, un as a la màniga que molts cops s’ha llançat massa ràpid, sense massa sentit, generant un cost excessiu que deixa una societat endeutada per dècades després d’una mala praxis política. Això pot ocórrer en tots els àmbits, però quan parlem d’infraestructures les xifres es disparen. Precisament per això és més que imprescindible per a un país tenir el seu control. ¿També Catalunya?

En ple context sobiranista, el portaveu adjunt de Convergència i Unió

al Congrés, Pere Macías, presenta el llibre ‘InfraEstructures d’Estat’ amb el qual, juntament amb el director comercial d’Aeroports de Catalunya, Òscar Oliver, reflexiona sobre les polítiques sectorials en infraestructures i critica els incompliments de l’Estat espanyol amb Catalunya, així com la seva política centralista. Doctorat en enginyeria de camins, canals i ports, Macías considera que per tenir una bona política en aquesta matèria cal ser un Estat i, per tant, Catalunya gaudiria d’unes millors infraestructures de ser així.

Territorialment, les infraestructures són també una peça fonamental de la nostra comarca. Les seves connexions viàries, ferroviàries, el Port i l’Aeroport converteixen el Baix i tota la zona metropolitana en el nexa logístic més important de la Mediterrània. ///

EL PORTAVEU ADJUNT DE CONVERGÈNCIA I UNIÓ AL CONGRÉS DELS DIPUTATS, PERE MACÍAS, PRESENTA EL LLIBRE ‘INFRAESTRUCTURES D’ESTAT’ EN EL TRÀNSCURS D’UNA ENTREVISTA AMB EL DIRECTOR DE EL LLOBREGAT, IMANOL CRESPO

Imanol Crespo/J.C Valero

-¿Com és d’important, avui dia, les infraestructures per un país?

-Són una peça bàsica pel progrés d’un país en el seu sentit més ampli. Un país que no té bones infraestructures no pot vendre mercaderies i, per tant, les que necessita les ha de pagar cares. Un país que no té bones infraestructures té un mercat de treball segregat, la gent no pot anar a treballar més que a prop de casa seva amb uns costos brutals. Són una peça absolutament clau pel desenvolupament d’un país i, de fet, un país modern aspira a tenir unes infraestructures completes i potents.

-¿És, per tant, un punt de partida per ser un país modern?

-Una infraestructura és una condició necessària però no suficient. Saps que, de vegades, criticava que

abans es construïen infraestructures que no servien per res, simplement per invertir o per promeses electoralistes. Són necessàries però no una garantia: si fas una autopista al desert, difícilment el desert es poblarà i la gent es guanyarà la vida.

-De fet, defensa el model francès de comptar amb la gent a l’hora de prendre una decisió, que participi.

-Sí, s’ha fet poc fins ara. Fer infraestructures vol dir gastar molts diners, per tant, s’han de gastar molt bé i que estiguin controlats molt bé per part dels ciutadans. Llavors, decisions unilaterals d’una administració, d’un alcalde, d’un conseller seran cada vegada menys admeses per la societat. Ha d’haver un esforç important perquè participin. Els francesos ho fan millor perquè fan tot un procés participatiu, sense el qual no es pot tirar endavant cap gran infraestructura. Tots els ciutadans han

de poder dir la seva i quan el debat públic acabi amb una conclusió, aquesta ha d’obligar a tothom. És un exemple de bon govern.

-En aquesta matèria, el període de negociació acostuma a ser llarg, també les adjudicacions i licitacions. Després resulta que el cost acostuma a ser molt major que el pressupostat inicialment. ¿Hi ha certa desconfiança per part de la ciutadania?

-Sí, molt. El procés de contractació d’una obra és una cosa kafkiana i irracional. Una cosa que un tècnic diu que val cent, es treu a concurs i una empresa diu que dóna setanta. Com la llei diu que a no ser que sigui una cosa temerària li has de donar al més barat, doncs, li dones per setanta una cosa que un tècnic ha dit que val cent. Després, a l’hora de la veritat, resulta que mai es fa per setanta; es fa pel que val. Aquí hi ha aleshores un diàleg entre l’empresa i l’ad-

Els nous acords que Foment ha aprovat són més modestos i conjunturals que el gran Pacte del Delta ara fa 20 anys. Tot i això, són positius”

ministració per cobrar el que val l’obra. Aquest diàleg, de vegades, s’ha fet amb normalitat, però, d’altres, estan en judici, com el tren d’alta velocitat. Hem de trobar maneres més eficients per fer això. Si algú ens diu que val cent, doncs, si algú ho fa per 95 ens ho podem creure, però no per setanta. Per tant, hem de trobar fórmules de contractació que evitin això, perquè dóna peu a irregularitats.

-¿Veu la gent aquesta defensa de les infraestructures com una dèria o una visió, fins i tot, antiga de fer política?

-Al nostre Estat espanyol s’han fet molts errors. Hi ha hagut moltes promeses electorals que després s’han hagut de fer encara que no tinguessin massa sentit. Aquest és un problema i els ciutadans veuen que això no pot ser. Hi ha eleccions que sembla una autèntica sub-

hasta. És un despropòsit. Calen processos de planificació racionals que vagin més enllà del canvi polític que pugui haver en una administració.

-Foment, també amb la col·laboració de la conselleria, ha donat un impuls amb un nou paquet de mesures. ¿Com valora aquest anunci del govern espanyol?

-Els acords entre administracions, en infraestructures, sempre són positius. Fa vint anys ja va haver un gran acord en matèria d’infraestructures que va ser el pacte del Delta del Llobregat. Va ser un gran acord que va permetre fer moltes coses: la dessaladora, la depuradora, el nou aeroport, el traçat de l’alta velocitat, l’ampliació del port i moltes millores... Tot això va ser gràcies a aquest gran acord, però que ja té vint anys. Els efectes s’han anat exhaustint i encara queden serrells. Llavors, aquests acords que s’han fet en aquests moments, crec que són més modestos que aquells que es van fer en el seu moment. Aquests són més conjunturals, més de mínims; tot i això sempre és positiu que es doni l’acord perquè són coses necessàries.

-Entre aquests acords es troben, per exemple, els accessos al Port i l’Aeroport, una de les assignatures pendents a nivell territorial.

-Sí, en aquests moments sembla que les obres estan desbloquejades. Hi ha una primera notícia molt bona que és l’arribada del tren a l’aeroport, una obra que estava adjudicada i que es va suspendre amb l’arribada de la crisi. Ara s’ha donat l’ordre de que es reanudin les obres, per tant, algun dia d’aquests ja ho veurem físicament. Altre tema molt positiu són els accessos viaris al port, que també estan endegats, i ara estem esperant una tercera gran peça, que són els accessos ferroviaris al Port, on tenim el compromís que es pugui licitar en aquest semestre. Amb aquestes tres obres tindríem

PERE MACIAS VA VISITAR LA REDACCIÓ D'EL LLOBREGAT I ES VA FOTOGRAFIAR AMB EL DIRECTOR DE LA PUBLICACIÓ, IMANOL CRESPO, I AMB L'ASSESSOR EDITORIAL JOAN CARLES VALERO, DIRECTOR DE BCN CONTENT FACTORY

les més importants que quedaven d'aquell Pla del Delta. Ara falta centrar l'atenció en una altra gran actuació que és l'intercanviador de la Torrassa, el gran intercanviador del Baix Llobregat del segle XXI.

-S'aconsegueix un nexa entre aeroport i port que converteix a Barcelona i tota la seva zona metropolitana en tot un nucli com a infraestructura que va més enllà de les fronteres.

-Sí, de fet, avui estava en una conferència del president del Port de Barcelona i ensenyava tot un mapa d'aquest àmbit i deia que és el primer àmbit logístic en superfície i en valor afegit del Mediterrani. Té un aeroport molt important, un port, hi ha tota la Zona Franca, Mercabarna i, és clar, si tens tot això mal connectat, doncs, és un problema.

-Ara, s'obre una altre via imprescindible que és el quart cinturó.

-Esperem que s'acabi. Hi ha la notícia que es reanudaràn les obres amb el tram d'Abrera - Terrassa, que és un tram important, però s'ha de tancar també les obres del tram Terrassa - Granollers. En una primera fase, de Terrassa a Sabadell perquè ja entrariem a partir de la Ronda Oest de Sabadell, ja tindriem un itinerari tancat, i això s'ha d'impulsar, perquè sinó el Vallès i el Llobregat no

pot ser que pengin de l'estret de Castellbisbal. Necessiten un altre pas, que és el quart cinturó.

-Elevant del territori, a nivell nacional, sembla que la col·laboració amb l'Estat ha millorat en aquests mesos. Hi ha optimisme. ¿És on millor estan les relacions amb el Govern espanyol?

-Sí. Hi ha moltes coses que no van, però, dins de la difícil relació política que tenim amb Madrid, hi ha algun ministeri que intenta treballar al màxim coordinadament amb el Govern de Catalunya. Com és conegut la ministra Ana Pastor i el conseller Santi Vila tenen una relació molt positiva que han permès aquests acords, que no és el Pla Delta, però que -bons siguin- permeten recuperar el temps perdut que ha estat molt.

-En matèria de infraestructures és, en tot cas, on no és possible la desconexió, per definició.

-Bé, però les infraestructures travessen tot tipus de fronteres. Estem parlant d'eixos que tots són europeus. L'eix Mediterrani comença a Algesires i acaba a Dinamarca. Diria que en infraestructures, sempre he estat partidari, és bo que hi hagi autonomia tècnica. Un d'aquests èxits ha estat l'aeroport de Barcelona - El Prat, quan es va crear un organisme tècnic de cent

persones altament qualificades, no polítics, que va permetre construir l'aeroport en menys temps, amb menys diners i menys 'extras' que l'aeroport de Madrid. Ara estem demanant el mateix per executar el corredor de la Mediterrània, que es faci un comissariat que tingui tota la autoritat per tirar endavant la infraestructura. Es tracta de posar tècnics que tinguin capacitat de contractar, de gestionar, i com no hi ha interferències polítiques no hi ha problemes per fer coses, com de vegades passa.

-Pel que fa la inversió de l'Estat a Catalunya, segons Hisenda, podem comparar l'any 2014 amb l'any 1998. ¿Hi ha un greuge amb Catalunya?

-Aquests últims anys ha baixat realment la inversió de l'Estat a Catalunya. No arri-

A països com el nostre, una dessaladora és una rabieta política que durant mig segle costarà molts diners"

ba al 10% quan ens tocava per població el 16% i per PIB i per impostos el 18'8%; és un tema recurrent i aquests anys estan sent molt dolents i ho hem de denunciar.

-L'alcalde de Viladecans, Carles Ruiz, deia una cosa semblant recentment. El Baix Llobregat representa un 10% del PIB català i més en població i només rep un 3% en infraestructures. ¿Pot ser una bona mesura relacionar PIB amb inversió per evitar aquests greuges?

-Hi ha mesures ja. No sempre s'ha d'invertir exactament el percentatge de població o PIB, perquè clar si no mai podríem invertir a Vielha i sempre estariem invertint a la ciutat de Barcelona. Hi ha d'haver un cert equilibri, en tots els àmbits. Hi ha una qüestió, a més,

molt important que és: ¿qui es beneficia? Hi ha una obra que és un exemple que ho explica molt bé. No està al Baix però és molt important per a la comarca. És la prolongació de ferrocarrils de plaça Espanya a Gràcia. Ho computes a Barcelona, però la gran majoria de població beneficiada serà del Baix Llobregat. Per tant, que vull dir, que quan parles d'infraestructures s'ha de tenir en compte totes aquestes coses. Dit això, és cert que a Catalunya hi ha hagut un ralentiment important de les inversions. El més clar ha estat el pla de Rodalies, el qual era un pla signat a 4 mil milions d'euros i que només s'ha complert en un 10%. En aquest sentit, a nivell ferroviari, el Baix Llobregat és una comarca que pateix molt, que està molt congestionada.

da. Insisteixo, aquí el tema de la Torrassa és molt important.

-¿Com valora la privatització de les grans infraestructures?

-Les possibles privatitzacions són admissibles sempre que la planificació i el control siguin públics. És a dir, el privat ha de fer el que li ordena l'administració, amb les condicions i els preus que li ordenen i, a més, molt controlat. Sí es fa d'aquesta manera, la iniciativa privada pot prestar molts serveis com, de fet, presta. Transports, autopistes o recollida d'escombraries, per exemple. I després d'això, crec que no es pot abusar. Hi ha uns límits, uns temes en els quals ha d'haver empreses públiques. Hi ha lloc per a l'empresa pública i lloc per a la privada però, en tot cas, la planificació i el control ha de ser de l'administració.

-Parlant de privatització, continua l'actual guerra de l'aigua amb una infraestructura, per cert, que ha aixecat moltes crítiques ¿És la dessaladora l'aeroport de Castelló a Catalunya?

-Les dessaladores van ser la resposta socialista al Pla Hidrològic del Transvasament que va aprovar el govern d'Aznar i, com tot el que neix en resposta a alguna cosa, de manera primària, respostes poc rumiades, com el que van fer tot estava malament ho hem de canviar ara tot, doncs, tècnicament és un desastre. De fet, se'n van acabar poques d'importants. El consum elèctric és brutal. ¿Qui fa dessaladores? Qui està al desert o a qui li sobra el petroli. Però a països com el nostre, una dessaladora és una rabieta política que durant mig segle costarà molts diners a tota la gent del Baix Llobregat i de la zona metropolitana, en general, que estaran castigats per una mala decisió política. Ara funciona al 10% perquè es caríssim.

Però, repeteixo, es fruit d'una decisió que no tenia massa coherència. Ara la tenim però la ciutadania ha de saber que, de vegades, hi ha polítics que s'equivoquen molt i els ciutadans són qui ho paguen. ///

26. RECUPERAR CARRIL BUS

El carril bus de la C-245, en projecte de redacció

Beatriz Fontseré

El carril bus de la C-245 que connectarà Cornellà amb Castelldefels passant per Sant Boi, Viladecans i Gavà ni està ni se l'espera. Segons informa la pàgina de l'Àrea Metropolitana de Barcelona, el carril està "en projecte constructiu en redacció". La construcció d'aquest boulevard es va començar a platenjar al 2007 i al 2009 es va presentar públicament; però la crisi i els ajornaments pressupostaris per part de les administracions públiques l'han apartat. La idea inicial era connectar els municipis a través d'un boulevard amb un passeig de zona verda que comptaria amb una línia de bus específica. El projecte havia de millorar l'eficiència del transport públic per carretera en aspectes com la fiabilitat i el temps de recorregut. Actualment, però, la C-245 continua sent una carretera amb un alt volum de trànsit que, tot i el caràcter urbà, encara manté les característiques d'una carretera.

La idea inicial és un projecte que actuarà sobre 15'7 km de carretera on es reduirà el nombre de carrils de circulació, s'ampliaran les voreres, es crearà un carril bici i s'implantarà un servei de transport públic en plataforma reservada amb un aspecte similar al d'un tramvia. En el futur no es descarta que es pugui convertir el servei d'autobús en tramvia sense un cost addicional d'inversió excessiu, que donaria continuïtat a la línia T1 actual cap a Sant Boi.

El pressupost previst per aquest projecte és de 73'8 milions d'euros, fet que està retardant la seva construcció i és que, ja durant la presentació del boulevard de la C-245, els alcaldes assistents van reconèixer públicament que era un projecte ambiciós que requeria d'una forta inversió. ///

28. TREN A LA TERMINAL 1

Inici imminent de les obres del tren llançadora a l'Aeroport

És una de les assignatures pendents, inqüestionables des de la inauguració de la nova Terminal 1 de l'Aeroport de Barcelona – El Prat. En canvi, més d'un lustre més tard encara no arriba el tren llançadora que l'ha de connectar amb el centre de la ciutat comtal. En aquest sentit, segons ha confirmat Foment, les obres han de començar en aquest mes d'abril que estem a punt d'acabar.

Amb la nova infraestructura, el tren farà aturada tant a la Terminal 1 com a la 2 (actualment només arriba a la 2), fet que "reforçarà la connectivitat amb el centre de la ciutat", ha dit el conseller de Territori i Sostenibilitat, Santi Vila. Queda pendent, d'altra banda, conèixer el suplement que segurament s'afegirà al cost del bitllet habitual per la competitivitat d'aquest transport. Foment invertirà 220 milions d'euros i a mitjans d'aquest any s'obrirà un altre concurs públic -estimat en 75 milions- per licitar a una empresa privada les obres de les instal·lacions i les estacions, a més de la gestió del servei. Es preveu que l'obra estigui finalitzada al 2018. ///

REpte 27. INAUGURAR DEFINITIVAMENT LA L9

La L9 s'ha d'inaugurar pel MWG'16 sense cap excusa

S'espera estrenar el servei per la primavera de 2016 amb el dubte de si arribarà pel congrés. Quedarà pendent el ramal a la zona Franca

Imanol Crespo

Ja té data límit. L'eterna L9 del metro arribarà la primavera de 2016; de fet, es podria incloure un sots-repte perquè aconseguixin que aquesta línia s'inauguri pel Mobile World Congress de l'any que ve. Aquesta és la intenció, segons han recollit més d'una vegada, el conseller de Territori i Sostenibilitat, Santi Vila. Així, el metro connectarà per fi el costat sud de la perifèria de Barcelona amb 15 estacions (tres menys del que es preveia) que aniran des de la Terminal 1 de l'Aeroport de Barcelona – El Prat fins a la Zona Universitària. En total, vint quilòmetres de la línia més llarga d'Europa que s'afegeixen al tram que ja funciona entre Can Zam i La Sagrera, just l'altre cantó de la línia. Quedarà pendent la part intermèdia, encara sense data, per completar tota la L9.

No hi ha excuses

En qualsevol cas, el Baix de moment s'ha d'unir definitivament a l'extrem universitari de la ciutat comtal. No hi caben més terminis, més aturades, després de més d'una dècada de promeses, incerteses i, en definitiva, d'espera. L'Hospitalet i, sobretot, El Prat de Llobregat seran les dues ciutats més beneficiades d'aquesta infraestructura que ja està en proves. "El factor de mobilitat i de transport potent és un dels factors de localització de l'activitat econòmica. Hi ha empreses petites i

mitjanes, no grans, que saben que poden ser més competitives si estan en un entorn on hi ha transport públic. I això és important. El Prat té una localització estratègica, al costat de l'aeroport i de Barcelona, però, a més, té una oferta integrada de diferents sistemes de transports: moltes línies de busos urbans i interurbans, més el ferrocarril i més el metro a partir de 2016. La suma de tot fa que El Prat estigui molt ben comunicada i això ajuda a l'activitat econòmica, sens dubte", deia l'alcalde de El Prat, Lluís Tejedor, recentment per El Llobregat.

En proves

Fins a 3.700 protocols s'aplicaran en total per comprovar aspectes en dues vies essencials: d'una banda, tot el que té a veure amb les instal·lacions elèctriques i de seguretat, estacions, ventilació, energia, comunicacions o portes automàtiques; i, d'altra banda, el sistema de conducció automàtica del comboi. Aquestes proves es faran, òbviament, amb conductor. Però si alguna cosa caracteritzarà aquesta línia, moderna i d'última tecnologia, es que serà automàtica i, per tant, sense pilot al davant de cada metro. "És una obra d'enginyeria que ens farà molt i molt competitiu en Europa però també millorarà el benestar de la ciutadania de la zona metropolitana", ha dit Vila més d'un cop.

¿I el ramal?

Amb la data a l'horitzó, cal resoldre dos temes

EL CONSELLER SANTI VILA CONVERSA AMB L'ALCALDE DE EL PRAT, LLUÍS TEJEDOR, DURANT L'ACTE D'INAUGURACIÓ DE LES PROVES DE LA L9

El Prat serà una de les grans ciutats beneficiades: la L9 serà positiva per infinitats de pimes així com pel desenvolupament dels polígons

més: en primer lloc, el possible suplement especial per accedir a l'Aeroport, un cost que, sobretot, es notará més amb la llançadora de tren, que serà més competitiva que no pas el metro, per temps. I segon,

el ramal de la L9 a la Zona Franca.

Una petició que l'altre dia va tornar al Parlament en forma de moció que instava al Govern a posar-la en funcionament també al llarg del 2016. ///

RETO 29. INTERCONECTAR COSTA Y MONTAÑA

El intercambiador de la Torrassa sigue bloqueado por Fomento

Igual que el soterramiento de las vías de tren a su paso por L'Hospitalet -ciudad dividida por las dos avenidas de hierro de las líneas de montaña y de costa-, el intercambiador de la Torrassa continúa en el cajón. Olvidado pese a que ya están realizados los estudios previos y pese a la gran importancia y beneficio que podría ofrecer a nivel de servicio. Así lo reconoce Pere Macias, portavoz adjunto de CiU en el Congreso, en la sección Parlem-ne: “El intercambiador de la Torrassa es la infraestructura más importante del Baix Llobregat”.

El proyecto consiste en crear a la altura de la Torrassa (entre la estación de Bellvitge y Sants de la línea de Vilanova) un intercambiador de manera que permitiera unir la costa con la línea de montaña que lleva, por ejemplo, a Sant Feliu, Molins de Rei o Vilafranca del Penedès.

Así se rompería el paralelismo existente actualmente con un circuito circular que permitiría líneas costa a costa y montaña a montaña, sin necesidad -por parte de los usuarios- de pasar por Sants para hacer los trasbordos. Esta es una reivindicación histórica de los municipios de la zona y que ha llegado al Congreso en más de una ocasión; de momento, en cambio, continúa el bloqueo. En sus inicios, de hecho, el intercambiador estaba ligado también al soterramiento de la estación de Bellvitge. Desligar ambos proyectos podría ser la solución para desbloquear alguno de los dos, de la misma manera que se quiere aprobar el soterramiento de las líneas ferroviarias por fases. ///

RETO 30. ACABAR EL NUEVO ACCESO VIARIO AL PUERTO

La nueva autopistas de camiones acabará con el colapso de la Litoral

En el mes de diciembre, la ministra de Fomento Ana Pastor, presidió en Cornellà la colocación de la primera piedra de los nuevos accesos viarios al Puerto de Barcelona, por su extremo sur. Pese a que representa una nueva infraestructura vial de pocos kilómetros (desde el Estadio de Cornellà - El Prat hasta el Puerto de Barcelona), no es una obra menor. Y es que su construcción permitirá reducir el importante tráfico de vehículos pesados que colapsan actualmente la Ronda Litoral (B-10) desde donde, a día de hoy, se accede al Puerto. “Cada contenedor es un camión”, decía para El Llobregat el alcalde de El Prat, Lluís Tejedor, valorando positivamente la nueva “autopista de camiones” tal y como se le ha dado a conocer. Y es que, los grandes beneficiados serán, al final, los vecinos de toda la zona metropolitana sur que verán mejorada su conectividad con la capital.

El presupuesto de inversión asciende a 117,85 millones de euros, que sumado al coste de redacción de proyecto, coste de expropiaciones y asistencia técnica para el control de la obra sitúa el gasto total en 141,97 millones de euros. La ejecución se hará en 40 meses, según ha confirmado Fomento, y a través de las empresas Sacyr, Acciona y Ferrovial.

Queda pendiente, por otro lado, el impulso definitivo a los accesos ferroviarios al Puerto. De momento, el Ministerio prioriza la estrategia viaria. ///

REPTE 31. MILLORAR LA MOBILITAT AL NORD

Nou impuls al quart cinturó i a la variant de Vallirana

Foment ha reactivat les obres d'actuació del que serà el quart cinturó de Barcelona en els seu tram entre Olesa de Montserrat i Viladecavalls. Ho ha fet gràcies a una nova partida econòmica de 78 milions d'euros que s'invertiran des d'aquest any i fins el 2018.

D'aquesta manera, aquest projecte que es va començar a estudiar a 1995 donarà un pas més en el seu desenvolupament que, de moment, s'està donant de manera modesta. I és que de 47 quilòmetres que estan previstos només hi ha actualment sis en funcionament. Un tram al Baix Llobregat que uneix els municipis de Olesa i Abrera i, després, un altre tram al Vallès Occidental, entre Viladecavalls i Terrassa.

Així, doncs, de complir els plaços, el quart cinturó -gran reclam de la Generalitat per comunicar tota aquesta zona del Baix Llobregat i les comarques del Vallès- unirà a 2018 Olesa amb Terrassa.

Per la seva part, deu anys després de començar a construir la variant a la carretera N-340 a l'alçada de Vallirana, la infraestructura veu el final del túnel després de diverses interrupcions; la última, l'any 2011. El Ministeri de Foment ja ha reprès les obres de construcció d'aquesta variant que ha d'assegurar la descongestió del trànsit al centre i als accessos del municipi, en principi, segons va assegurar el secretari general d'Infraestructures, Manuel Niño, “fins a la seva finalització”. ///

ARA, Jordi Garcia!

1. Baixarem els impostos (Contribució, taxes...)

Perquè creiem que són abusius i uns dels més cars del Baix Llobregat.

2. Millorarem l'aparcament

(Abatirem la zona blava, pàrquings municipals, farem més de 100 noves places d'aparcament gratuïtes...)

3. Tindrem una ciutat més neta

4.

Fes la teva proposta al correu electrònic arajordigarcia@ciu.info

Nosaltres t'escoltem!!!

@ciusantboi @jordistboi facebook.com/ciuentboi

Sant Boi de Llobregat

RETO 32. IMPULSAR LA FP DUAL

EL NUEVO CENTRO DE FORMACIÓN DE AUTOMOCIÓN, EN LA IMAGEN, PERMITIRÁ UNA MEJOR INSERCIÓN LABORAL EN ESTE SECTOR CONCRETO, PUNTERO EN EL BAIX, CATALUÑA Y ESPAÑA | IMANOL CRESPO

La FP Dual mejora la inserción laboral de los jóvenes

La coordinación y el trabajo conjunto entre los centros docentes y las empresas hace que la formación dual represente una vía más efectiva para la inserción laboral

El Calamot de Gavà es uno de los tantos ejemplos de Institutos que aplican ya este modelo; se estima que las cifras de alumnos se ampliarán en un 35%

Edu Rodríguez

La Formación Profesional Dual consiste en que la empresa incorpore alumnos como becarios o aprendices para que se formen participando en actividades productivas de acuerdo a un plan previamente acordado con el centro docente. Estas actividades tienen un reconocimiento académico. El alumno dispone de un contrato laboral o de una beca de formación retribuida. La durada aproximada es de un año". Así lo explicó Ángeles Romero, coordinadora de la FP Dual, en el vídeo de presentación del instituto 'El Calamot' de Gavà, que tuvo lugar recientemente en el Citilab de Cornellà, en el marco de la Jornada FP Dual en el Baix Llobregat.

Sin lugar a dudas, impulsar la FP Dual tiene que ser uno de los principales objetivos de la comarca de cara al futuro; en otras palabras, fomentar la empleabilidad de los jóvenes y facilitarles el acceso al mercado laboral. Y es que, con la FP Dual todos los actores acaban implicándose en el proceso y, a la vez, todos salen beneficiados.

En primer lugar, la empresa y el centro educativo acuerdan las tareas que el aprendiz realizará durante la estancia. Acto seguido, la empresa acoge al aprendiz y le asigna un lugar de trabajo adecuado. Finalmente, tanto el seguimiento como la valoración del aprendiz se hacen de manera conjunta entre la empresa y el centro docente.

Esto se realiza con dos objetivos principales: mejorar las relaciones entre empresas y centros docentes, y facilitar el acceso de los estudiantes al sector en el que están interesados

para que, consecuentemente, lo conozcan con mayor profundidad. Las principales características de esta modalidad, según el portal educaweb.cat son los siguientes: existe un mínimo de un 33% de horas de formación en la empresa; la formación teórica y la práctica se realizan en alternancia; hay una retribución económica y se le da – al estudiante – el alta en la seguridad social, y la duración de los estudios puede ser de tres años en vez de dos.

Las ventajas

Según la página web de enseñanza de la Generalitat, el alumno sale ganando dado que compagina la formación en el centro y en una empresa del sector con un contrato o beca; desarrolla el potencial profesional; aprende en situaciones reales de trabajo; adquiere experiencia profesional, y mejora la empleabilidad. "Una de las ventajas es que, mientras que cuando estás cursando todo te lo enseñan muy general, cuando haces la Dual la empresa te enseña lo que ellos quieren que sepas, que es muy específico, y así aprendes tanto tú como la empresa", dice José Calderón, estudiante de Administración de Sistemas y Redes. Por su parte, Miquel Martí, estudiante de Desarrollo Web, resalta que "a diferencia de las prácticas, se hacen más horas y además se cobra, por lo que las trabajas bien". En este sentido, Javier Peñarubia explica que "además, puedes asegurarte el puesto de trabajo. Si rindes con la empresa, esta puede acabar contando contigo como si fueras un miembro más de la plantilla. Y eso es positivo tanto para la empresa, que se enriquece con más trabajadores, como para ti mismo, ya que acabas traba-

jando sin haber si quiera puesto un currículum". El centro debido a que establece una mayor vinculación con las empresas en el proceso formativo de los alumnos gana un papel mucho más importante en el proceso ocupacional, así como en su especialización, estando siempre en contacto con un contexto real de trabajo. Finalmente, la empresa sale beneficiada en el sentido de que recupera el modelo de aprendiz, garantizando una formación profesional que mejore la cualificación y el desarrollo personal de los jóvenes, y dispone de personal cualificado adaptado a sus necesidades y formado en sus procesos y cultura empresarial.

Entre los distintos centros que aplican este sistema El Calamot (Gavà) es un ejemplo. "Este es un centro que escolariza alumnos de la ESO, Bachillerato y del Ciclo Formativo de mantenimiento industrial, de informática y de gestión y comercio. Cuenta con unos 950 alumnos y otros 85 profesores. Originariamente, El Calamot era un instituto de Formación Profesional; nosotros – como equipo – tenemos una visión muy cercana sobre la FP. Uno de los puntos clave de nuestro centro siempre ha sido hacer todo tipo de alianzas, incluido el sector profesional e industrial, con el entorno", explica Juan José García, director del instituto El Calamot.

Es incuestionable que este modelo está al alza. De hecho, se estima que el año que viene, en Catalunya, se lleguen a tener unos 5.000 alumnos que cursen esta modalidad de Formación Profesional Dual, lo que representaría un incremento del 35% respecto al actual curso. Y esta nueva senda educativa, el Baix Llobregat debe también abrir camino. ///

Manuel Rosillo

PRESIDENTE DE LA PATRONAL AEBALL

El Sistema de Formación Profesional Dual

A lo largo de la historia, el ser humano ha ido transmitiendo los oficios a través del aprendizaje. No es objeto de este artículo realizar un recorrido histórico, pero sí que conviene conocer la raíz del concepto DUAL, que se remonta a la reforma del Ministro de Educación Wilhelm von Humboldt, a principios del siglo XIX en Alemania, que planteó la educación para el trabajo.

Pero en España también tenemos experiencia. Los empresarios de cierta generación, aún miramos con nostalgia las escuelas de aprendices, promovidas por las empresas de mediados de siglo pasado, auténtico vivero de profesionales.

También quiero comentar la gran importancia histórica que tuvieron en la edad media los aprendices en los gremios y la impronta que dejaron en la gobernanza y calidad del trabajo. Un error histórico alejó la relación escuela-empresa en nuestro sistema educativo, la LOGSE, propició un acercamiento, que se subsanó a medias, con la incorporación de un crédito obligatorio: Formación en Centros de Trabajo. Un paso tímido, pero necesario. Hubiese sido un buen momento para incorporar el sistema DUAL, máxime teniendo un referente de éxito Centroeuropeo.

Pero no es cuestión de lamentarse, siempre es buen momento para “copiar y adaptar”, innovar, en la Formación Profesional. Es evidente que la relación escuela-empresa fortalece la competencia profesional de los alumnos a la vez que mejora la competitividad de nuestras empresas. Conviene distinguir entre Alternancia y DUAL. La diferencia fundamental y sustancial es, que en el segundo una parte curricular es evaluada por el tutor de empresa, por lo que el grado de responsabilidad y compromiso es mayor, pero ambos modelos son compatibles y adecuados.

Sin embargo, aun cuando todos coincidimos en las bondades del sistema, nos encontramos con no pocas resistencias para su implantación y es que estamos ante un cambio cultural y para ello es necesaria la complicidad de todos los agentes que actúan en el sistema: administración, empresas y centros de Formación Profesional.

La empresa debe volver a interiorizar su papel formador, la administración tender a la simplificación, flexibilidad y seguridad jurídica y los centros a disponer de los medios necesarios para asegurar la calidad del sistema. La competitividad de las empresas está íntimamente relacionada con la preparación de los futuros profesionales y reducir el “training” de incorporación y ello sólo es posible mediante una relación intensa entre la empresa y el centro.

La Formación Profesional DUAL es un instrumento eficaz y eficiente para conseguir ese objetivo. Las empresas deben plantearse y ofrecer a los centros “plazas DUAL”, ¿cuántas están dispuestas? Este es el interrogante al que debemos dar respuesta. Pero para ello es preciso, desde mi punto de vista, una gran campaña de sensibilización que explique las ventajas del Sistema DUAL y también las responsabilidades que se adquieren, dentro de un marco de relaciones que ofrezca seguridad jurídica y facilite la implementación del mismo.

¿Representa un coste para la empresa? No es cuestión

SEAT LLEVA DÉCADAS APOSTANDO POR LA FORMACIÓN DUAL

de entrar en el eterno dilema de “inversión-coste”, pero diversos estudios en Alemania, Suiza, Austria,... demuestran que el retorno es superior a lo invertido. También es cierto que la conciencia y compromiso social en el Sistema tiene una madurez que aquí no tenemos, estamos también en etapa de aprendizaje.

En este artículo no he entrado en análisis técnicos, fortalezas y debilidades, que las hay, del incipiente sistema Dual en nuestro país, pero sí un mensaje: el sistema de Formación Profesional en Alternancia o DUAL es tan importante para el país, que hemos de trabajar sin escatimar esfuerzos para asegurar su éxito, si queremos un futuro para nuestras jóvenes generaciones. ///

33. MEJORAR LA COMPETENCIA LINGÜÍSTICA EN CATALÁN

El Baix también ‘parla’ catalán

El Consorci per a la Normalització Lingüística inicia una campaña para fomentar el estudio del catalán; en la comarca tiene 5 de sus 22 centros

Jara Atienza

Se habla en el Llobregat un català xarnego? Visto desde Barcelona, los habitantes de la comarca tienen fama de hablar un catalán poco correcto y repleto de castellanismos. No obstante, tanto si esta afirmación es cierta como si no, desde hace 25 hay una alternativa que ofrece a los habitantes del Llobregat la posibilidad de aprender el idioma de una manera lúdica y económicamente asequible. El Consorci per a la Normalització Lingüística es un ente creado por la Generalitat y un gran número de ayuntamientos y consejos comarcales, que buscan facilitar el aprendizaje y el uso de la lengua propia de Cataluña. En Sant Boi, El Prat, Cornellà, Sant Feliu de Llobregat y Molins de Rei se encuentran los cinco centros de CPNL que ofrecen una gran cantidad de cursos y actividades para adultos, que giran en torno a una cultura.

Aprender un nuevo idioma no sólo estructura la mente, sino que ayuda a la integración social. Por este motivo, el CPNL fomenta cursos básicos de catalán, a los que acuden, mayoritariamente, personas extranjeras. Según el director del centro de Sant Boi, Oriol Rocosa, en los últimos años la crisis ha hecho que se reduzca considerablemente el número de alumnos que se apuntan tanto a las clases presenciales como a las semipresenciales. Aún así, el interés o la necesidad de aprender catalán no ha desaparecido, y el centro cuenta actualmente con un total de 2284 personas inscritas. La mayor parte de los alumnos son de origen sudamericano, chino y pakistaní, pero también hay catalanohablantes que pretenden mejorar su nivel.

El Consorci no se limita únicamente a impartir clases, sino que para fomentar la cohesión lingüística, sale de las aulas, da un paso más y se adentra en los pequeños comercios del territorio. Como explicó Oriol Rocosa “nosaltres no som inspectors de la llengua sinó facilitadors que hem de posar eines per ajudar”. Por este motivo, con el programa de “voluntariat per la llengua” se llega a acuerdos con las tiendas, bares y restaurantes para que se comprometan a hablar en catalán porque, como afirmó el director del centro, “l’aprenentatge va sempre lligat a la llengua”.

Los 22 centros de Normalización Lingüística que están repartidos por toda Cataluña ofrecen además, cursos específicos de gramática, historia y conversación, salidas culturales, concursos y otras actividades complementarias que ayudan a adultos a adaptarse en el territorio tanto lingüística como social y laboralmente. La comarca del Llobregat tiene cinco herramientas, cinco catapultas que pueden proyectar y ayudar a la población adulta a hablar un catalán más correcto, más puro, o simplemente a empezar a hablarlo. Por eso, el CPNL ha iniciado una campaña para que las palabras català xarnego y Llobregat no vayan unidas, y nace bajo el lema de “CONNECTA’T AL CATALÀ”. ///

RETO 34. DEFENDER LA EDUCACIÓN COMO PILAR DEL ESTADO DEL BIENESTAR

La educación es un derecho, no un privilegio

El Baix Llobregat y L'Hospitalet buscan promover la igualdad de oportunidades mediante el incremento de ayudas y becas

Del 2012 al 2014, la Generalitat otorgó 4.487 Becas Generales i d'Equitat en el Baix, mientras que en el mismo periodo otorgó 1.488 becas de esas características en L'Hospitalet

Vanessa Maillo

La educación es un derecho humano fundamental y, por lo tanto, es deber del Estado protegerlo y promoverlo entre todos sus ciudadanos por igual. Con este propósito, surgen los sistemas de becas y ayudas al estudio. Sin embargo, existen zonas socioeconómicamente más afectadas que necesitan un incremento de estas ayudas educativas con el fin de garantizar la igualdad de oportunidades.

Algunas de estas zonas son el Baix Llobregat y L'Hospitalet de Llobregat, que se encuentran en la provincia catalana de Barcelona y que tradicionalmente se han caracterizado por un nivel socioeconómicamente inferior. Por esta razón, ampliar el número de becas en este territorio supone un reto transversal que afecta directamente a gran parte de la población de la comarca. Según los datos del Instituto de Estadística de Cataluña, el territorio tiene una población de 1.059.767 personas, por lo que el porcentaje en relación al número de habitantes de Cataluña asciende a un 14%.

Sin embargo, a través de la información que nos ha facilitado la Generalitat, podemos apreciar que no existe igualdad total a la hora de otorgar becas territorialmente hablando. Por ejemplo, la ayuda a los estudiantes de centros adscritos (ACA) se concedió a un total de 476 estudiantes en 2013, por lo que en el territorio del Baix Llobregat y L'Hospitalet deberían haber sido 67 los galardonados. No obstante la cifra no se corresponde y tan solo fueron 46 (38 y 8 respectivamente). También disponemos de los datos de la ayuda MOBINT 2014 que complementa a la beca Erasmus para viajar a estudiar al extranjero. Según los cálculos de proporcionalidad corresponderían 282 becas a este territorio, pero únicamente 152 becas en el Baix Llobregat y 32 en Hospitalet han sido adjudicadas. Del 2012 al 2014, la Generalitat otorgó 4.487 Becas Generales i d'Equitat en el Baix Llobregat, mientras que en el mismo periodo otorgó 1.488 becas de esas características en L'Hospitalet

LA EDUCACIÓN NO ES UN COSTE SINO UNA INVERSIÓN

Estos resultados demuestran que todavía estamos lejos de una verdadera igualdad de oportunidades.

Asimismo, para corregir las desigualdades, existen becas que luchan por la exclusión social. Por ejemplo, este año la Obra So-

cial La Caixa y el Ayuntamiento de L'Hospitalet de Llobregat destinarán 248.000 euros a un programa de becas escolares y de comedor para alumnos de las guarderías municipales de la ciudad con carencias socioeducativas y en situación de vulnerabilidad.

Fomentar la excelencia académica

Otro tipo de becas que los estudiantes de la comarca también pueden solicitar son las que promueven la excelencia en la formación educativa. Es el caso del programa Ajuts Universitaris que ofrece la Fundación Catalunya-La Pedrera, una organización que apuesta por impulsar la educación mediante acciones en el ámbito del Conocimiento y la Investigación para fomentar el éxito, la excelencia y la igualdad de oportunidades en las escuelas, universidades, postgrados y centros de investigación.

El programa es una iniciativa singular en Cataluña que va destinado a los estudiantes que inician sus estudios universitarios y en el que únicamente se tiene en cuenta el rendimiento académico. Este año, la Fundación ha concedido un total de 420 mil euros a los 420 estudiantes de diversas comarcas y poblaciones de Cataluña que han obtenido las mejores notas de acceso a la Universidad, entre los cuales 37 premiados son del Baix Llobregat, ante 337 de Barcelona (un 10.97%).

El conseller d'Economia i Coneixement, Andreu Mas-Colell, que estuvo presente en la entrega de estos premios, agradece la acción que la Fundación Catalunya-La Pedrera lleva a cabo y además, envía un mensaje motivador a los jóvenes: "algún día cumpliréis cincuenta años, acordaos de esta Fundación y si creéis que la vida os ha tratado bien económicamente, ayudad a otros jóvenes a ser benefactores de una beca", ya que insiste en que "para progresar colectivamente hay que trabajar para que todo el mundo pueda acceder a la Universidad y optar a políticas de becas".

Muy acertadas las palabras del conseller y es que, la educación no debe ser un privilegio, sino un derecho. ///

**Araña la crisis
con tus
uñas nuevas**

Llama o escribe
para más información
y reserva de plaza

¡REBAJAS!

Esta primavera hazte las
uñas nuevas con un

50% dto.
Reserva tu hora.

NUEVAS UÑAS

Sta. Teresa, 7
08850 GAVÀ (Barcelona)
nuevasunas@gmail.com

☎ 666 52 20 06

Maria Gómez

REpte 35. EXECUTAR EL PROYECTO DE MANERA DEFINITIVA

El nou hospital de Sant Llorenç s'enllestirà al 2019

Dayana García Blas

L'Hospital del municipi "s'ampliarà el doble" assegura l'alcalde de la ciutat, Carles Ruiz, per atendre a tots els ciutadans del litoral del Baix, que són els mateixos que han lluitat per defensar el centre evitant el seu tancament i pressionant a la Generalitat perquè renunciés a la reducció de la categoria de l'Hospital. Aquest tomb en l'àmbit sanitari arriba per dur-se a terme, i per continuar reivindicant que es realitzi una expansió de l'equipament adequada i necessària "per acomplir el pla d'usos que, tècnicament, la Generalitat ha fixat" puntualitzen des de l'Ajuntament del municipi. Segons el Servei Català de la Salut, aquesta ampliació suposarà una inversió de 62 milions d'euros i una millora en el servei sanitari per poder atendre a més de 180.000 ciutadans dels voltants: Sant Climent, Gavà, Begues, Castelldefels i Viladecans.

Milliores sanitàries

Amb les obres de Sant Llorenç i la reforma de l'equipament es duplicarà la superfície actual, de 13.500 metres quadrats passarà a tenir 25.700, i comptarà amb 152 llits on un 20% de les habitacions seran d'ús individual. Amb set quiròfans, l'hospital destinarà a urgències un que estarà situat en una zona de cirurgia menor ambulatoria. Immillorable creixement que es veuria reflectit, sobre tot, en l'àrea d'urgències amb 14 boxes més, un total de 38, sis dels quals seran addicionals per a pacients greus. A més de 66 espais, és a dir, 23 consultes més enfocades a l'assistència sanitària.

Fins al 2019

Boi Ruiz, conseller de Salut, s'ha compromès a pujar els pressupostos de l'hospital mentre s'estableix el procés administratiu que finalitzarà amb l'ampliació. Davant la implicació del

L'HOSPITAL DE SANT LLORENÇ TINDRÀ EL DOBLE DE L'ACTUA SUPERFÍCIE

responsable, Raquel Sánchez, alcaldessa de Gavà, exigeix que "l'hospital actual funcioni a ple rendiment, cosa que vol dir dotar-lo dels recursos, dels mitjans humans i materials que siguin necessaris". En línia, Carles Ruiz afirma que "estem contents, però amb cinc anys de retard. Avui ja es manifesta que es construirà un nou hospital". Per tant, les obres a l'hospital del municipi ja tenen data. Primer, es redactarà el projecte executiu, adjudicat pel mes de setembre de 2015, i es completarà a finals de 2016 per poder licitar les obres cap a finals d'any. Si tot es compleix, es preveu que el nou centre sanitari sigui una realitat durant la primavera-estiu de 2019. De moment, Montserrat Oliveras es posa al capdavant de l'Hospital de Viladecans com a directora, segons ha determinat la Comissió Executiva del Consell del ICS. L'experta és llicenciada en medicina i cirurgia per la Universitat de Barcelona, i està especialitzada en otorinolaringologia. ///

36. RECUPERAR LOS DATOS DE BIENESTAR PRECRISIS

Listas de espera a la baja

El Hospital de Bellvitge reduce la demora en pacientes con problemas cardiacos; mientras que el 80,2% de los atendidos en San Lorenzo no esperan más de 6 meses

D.G

Parece ser que las listas de espera en los hospitales del Baix y l'Hospitalet se reducen moderadamente. En diciembre de 2014, desde el complejo sanitario de Bellvitge se anunciaba que el tiempo de demora en cirugía cardíaca había disminuido un 81%, es decir, en menos de tres meses los pacientes ya estaban operados. Notable dato si se compara con el año anterior en el que las listas superaban los seis meses.

El hospital de Viladecans, también, presenta un balance optimo en las listas debido al aumento en un 6,7% de las intervenciones quirúrgicas generales, y de un 5,2% en la cifra de cirugía mayor ambulatoria por las mejoras en el servicio, según estima el Departamento de Salud de la Generalitat. Más del 80,2% de los atendidos en el centro sanitario de Sant Lorenzo han sido asistidos antes de que se cumplan los seis meses de espera, lo que supone un incremento de casi el 50% respecto al 2013.

Por otro lado, Plataforma en Defensa del Hospital de Viladecans sale en defensa del paciente asegurando que hay una saturación del 25% en el servicio médico a causa de la inmensa cantidad de ciudadanos que precisan asistencia médica de nivel primario. Además, añaden que una media de 25 pacientes continúan en lista de espera, aun sabiendo que necesitan ingreso hospitalario. ///

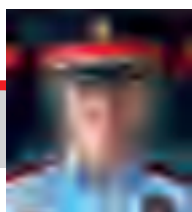
TOTS ELS DISSABTES DE MAIG A LES 18H
ESPECTACLES INFANTILS
GRATUÏTS AL CC VILAMARINA

DS 02 - MALABARISTES I XANQUERS
DS 04 - DUO MUSICAL INFANTIL
DS 16 - CIENTÍFIC TORNABIC
DS 23 - ESPECTACLE DE VENTRILÒQUIA
DS 30 - ESPECTACLE DE POLIFONISTA

EL 2 DE MAIG
GAUDEIX DEL DIA DE
LA MARE AL NOSTRE
CENTRE JUGANT
AMB ELS TEUS FILLS
A 15 JOCS GRATUÏTS!

US HI ESPEREM A TOTS!

**Centre Comercial
Vilamarina**

37. LA SEGURETAT DE TOTS**Cristina Manresa**COMISSÀRIA MOSSOS D'ESQUADRA
CAP DE LA REGIÓ POLICIAL METROPOLITANA SUD

Un model de seguretat modern i més proper al ciutadà

No és cap secret que un model de seguretat pública modern, democràtic i efectiu depèn, en gran mesura, de la comunicació i la interacció existent entre els agents socials i entitats d'un territori i els cossos policials que en ell hi treballen.

Per garantir aquesta comunicació i interacció i, per tant, l'eficàcia del sistema de seguretat pública, cal que la policia estableixi contacte i vies de diàleg fluides amb representants del teixit veïnal, associatiu i empresarial. Només així serà possible tenir coneixement de l'existència d'un problema el més aviat possible la qual cosa permetrà fer una diagnosi acurada, destinar recursos i cercar la solució més idònia abans que la problemàtica s'agreugi.

Un sistema de seguretat pública modern i democràtic també es caracteritza per la necessària coordinació entre els cossos policials amb presència a un territori (locals, autonòmics, estatals), ja que amb aquesta suma d'esforços es poden optimitzar els recursos que l'Administració Pública destina per garantir els drets i les llibertats de les persones.

Aquí, a la Regió Policial Metropolitana Sud, tot i la seva ampla diversitat territorial, es treballa perquè aquesta coordinació policial sigui un fet. Mossos d'Esquadra i els diferents cossos de Polícies Locals del Baix Llobregat tenen com a missió principal la protecció de la llibertat i la seguretat de les persones i, alhora, cooperar al benestar social en col·laboració amb altres agents socials en els àmbits preventiu, assistencial i proactiu.

Uns i altres lluitem per adequar el servei policial a les demandes i necessitats plantejades pels ciutadans, afavorint l'apropament entre la policia i la societat tot guanyant la seva confiança i complicitat i facilitant la seva participació en la producció de seguretat.

Un sistema de seguretat pública modern i democràtic s'ha d'entendre, doncs, com un servei que a banda de preocupar-se per actuar sobre variables tradicionalment associades a qüestions delictives o d'ordre públic, també incorpora altres aspectes com són la sensació d'inseguretat, la qualitat de vida de la població i la cohesió i solidaritat social. És a dir, l'aproximació a les problemàtiques i preocupacions ciutadanes.

En aquest sentit, la policia no només ha de limitar la seva feina a la realització de les tasques assistencial, preventiva i reactiva sinó que també ha d'incloure entre les seves principals funcions l'acció proactiva. Un dels sistemes que fem servir per assolir aquestes funcions són les reunions periòdiques amb associacions de veïns, responsables municipals de seguretat o representants d'ensenyament, entre d'altres. L'objectiu no és altre que conèixer, de primera mà, quines són les principals preocupacions, queixes i suggeriments de la comunitat en la qual hi treballem.

Tot plegat fa que puguem afirmar que gaudim d'un dels sistemes públics de seguretat més proper, més efectiu, més modern i més democràtic d'Europa. **///**

REpte 38. MANTENIR LA TENDÈNCIA A LA BAIXA

Pronunciada caiguda de la delinqüència al Baix Llobregat

Imanol Crespo

La percepció d'inseguretat ciutadana perd cada cop més sentit, com a mínim, amb les estadístiques a la mà. La Regió Policial Metropolitana Sud de Mossos d'Esquadra ha presentat aquest mes la recollida de dades de fets delinqüencials ocorreguts el 2014 a les seves tres comarques que engloba (Baix Llobregat, Alt Penedès i Garraf), a més de L'Hospitalet; un balanç del tot positiu que deixa una notable caiguda de les xifres de la RPMS del 4'27% respecte l'any 2013. Així, en total, s'han produït 73.493 fets penals (37.341 delictes i 36.152 faltes); és a dir, 3.274 menys que els 76.767 de l'any passat.

Aquesta important davallada deixa una tendència acumulada a la baixa que ja arriba al 5'2% en quatre anys, sent aquest el segon any consecutiu amb el qual milloren les dades. De fet, el darrer ascens de fets delictius es va donar del 2011 al 2012 amb un increment percentual del 0'5% que es va corregir a l'exercici següent amb un canvi de tendència de l'1'5%. Amb aquestes dades, enguany, es consolida la corba en negatiu amb el 4'27%.

Una comarca més segura

En aquest context positiu vers la delinqüència, el Baix Llobregat i L'Hospitalet obtenen encara una lleugera millor nota ja que, tot i el pes poblacional i la complexitat i heterogeneïtat de la comarca, els fets delinqüencials desglossats no passen dels 57.909 el que deixa una disminució del 4'73% respecte l'any

2013. De fet, totes les comissaries policials de la Regió (Àrees Bàsiques Policials) tanquen el 2014 en negatiu (Sant Feliu de Llobregat, -5,56%; Gavà, -5'31%; Sant Boi, -4,60%; Cornellà, -4,30%; Martorell, -3,90%; El Prat de Llobregat, -2,93%; i L'Hospitalet, -1,01%), amb l'excepció de la d'Esplugues que experimenta només 23 fets delictius més, el que podríem considerar un empat tècnic. Per la seva part, tot i tancar amb dades a la baixa, L'Hospitalet continua amb la seva lluita per millorar notablement les seves xifres que també es podrien considerar d'empat tècnic, ja que s'han produït 16.596 fets delictius, només 170 menys que l'any anterior.

En una compareixença presidida pel director general de la policia, Albert Batlle, la comissària Cristina Manresa, cap de la RPMS, ha destacat la importància i el vincle dels agents amb el territori: "Els agents policials de la Regió porten molts anys treballant aquí; van venir per quedar-se i viuen també el que els permet conèixer molt bé el territori". Un territori que ha volgut definir com a heterogeni i complexe, el que dóna encara més valor, tenint en compte el pes poblacional, el seu caràcter turístic creixent, les importants zones industrials i empresarials, però també l'agrícola així com infraestructures com l'Aeroport de Barcelona – El Prat o equipaments com la Fira de Barcelona i el seu Mobile World Congress que també cobreixen per estar ubicat a la ciutat de L'Hospitalet. A més, Manresa ha posat valor en la bona coordinació amb la resta de cossos policials així com la proximitat amb la complexa xarxa d'entitats que conformen comarques com la del Baix Llobregat.

Per tipus, el 84% dels delictes totals que es produeixen són

CRISTINA MANRESA, CAP DE MOSSOS DE LA REGIÓ POLICIAL METROPOLITANA SUD; ALBERT BATLLE, DIRECTOR GENERAL DE LA POLICIA; I L'INTENDENT XAVIER PORCUNA VAN SER ELS ENCARREGATS D'OFERIR LES DADES DE SEGURETAT CIUTADANA CORRESPONENTS AL 2014 | I. CRESPO

contra el patrimoni. En aquest sentit, es produeix una baixada general en tots els aspectes (a establiments, a empreses o, per exemple, a l'interior de vehicles) entre els que destaca les tant conegudes com estrebades, que tant va treure de polleguera als diferents cossos policials, a més, per la seva alarma social que es crea. En aquest aspecte, han passat de 852 a 542, el que representa una disminució del 36,38%. En contra, augmenten els robatoris amb força a domicili: s'han dotat fins a 3.400 (+7,05%) en aquest any 2014 el que derivarà en un reforçament de la prevenció en aquest sentit, gràcies als Programes Operatius Específics (POE), entre els que hi ha el d'habitatge. La prevenció és un dels pilars estratègics de la Regió, segons ha explicat Cristina Manresa, i les dades ho demostren: s'han dedicat fins a 311.463 hores en aquest 2014 per exposar aquests programes específics de prevenció, en una corba estadística cada cop més elevada.

Entre les noves preocupacions o assignatures pendents, el món digital planteja un nou context al qual s'haurà de estar molt a sobre segons les dades. Els delictes d'estafa han passat de 1.407 a 1.758 i les faltes per estafa de 2.392 a 2.554; en total, més de 4.300 fets delictius que representen un increment del 13'50% respecte el 2013. Falses operacions bancàries a més dels ja coneguts falsos comercials de serveis són els exemples més clars. En aquest context online, d'altra banda, creixen els delictes per injúries, fet exponencial al major ús de les xarxes socials però que planteja el repte d'aplicar la llei i garantir la seguretat ciutadana també al món digital.

Pel que fa els homicidis, enguany, la Regió suspèn amb nou persones mortes, quatre més que l'any passat. Segons les dades oficials, tres van ser per violència de gènere, dos per violència domèstica, dos per baralles i un mort per motius laborals. En qualsevol cas, l'índex de resolució dels diferents crims ha estat del 100%.

Triple prioritat

Amb totes les dades sobre la taula, l'intendent Xavier Porcuna, portaveu de Mossos d'Esquadra, ha volgut fixar en tres les futures prioritats del cos. En un primer bloc, els col·lectius vulnerables, que acostumen a ser les víctimes de molts dels delictes, com les persones grans, les dones o els menors. S'opta l'increment del 16% del maltractament de gent de la tercera edat a tota Catalunya. Per aquest motiu, la prevenció i el treball específic, ha dit Porcuna, serà prioritari. En un segon bloc, com dèiem, es reforçarà els POE d'Habitatge per corregir l'augment de robatoris amb força a domicili; i, en tercer lloc, reforçar les investigacions especialitzades com la Unitat de Delictes Informàtics, també coneguda com la Policia de la Xarxa.

"No intoxicar l'alarma gihadista"

A més de la presentació del balanç de l'any 2014 en seguretat ciutadana, l'acte ha estat marcat, a la ronda de preguntes, per l'actual alerta terrorista que continua viva per amenaça 'gihadista'. En resposta a El Llobregat, Albert Batlle ha negat que el Baix Llobregat i l'anell metropolità tingui una amenaça específica, diferent a la que hi ha a la resta del món i que, per tant, "no hem d'entrar en processos d'alarma ni d'intoxicació".

En referència a les darreres detencions, les persones ja es troben a Madrid per declarar en un cas que es troba sota secret de sumari. Batlle ha insistit que Catalunya es troba en el mateix nivell d'alerta que Espanya i que no s'ha modificat des dels atemptats de París, tot i el reforç evident que s'ha donat durant la Setmana Santa. D'altra banda, ha matisat que la investigació contra el terrorisme 'gihadista' va començar temps abans dels atemptats a la redacció de la revista Charlie Hebdo de París. ///

39. LA CIBERSEGURETAT

Fernando Martín

OFICIAL DE NOTARÍA E INGENIERO TÉCNICO

Los Ciberataques

El ciberespionaje representa una de las principales amenazas para las organizaciones, dado que los atacantes se hallan constantemente perfeccionando sus procedimientos. Con ello, se dificulta cada vez más a las autoridades su detección e identificación.

Además, se prevé un incremento de los ataques a objetivos con un menor nivel de protección, como los equipos particulares.

Entre las ciberamenazas más frecuentes destacan el robo de información crítica, la extracción de dinero, la suplantación de identidad o el ciberespionaje industrial y gubernamental.

También proliferan los ataques contra servicios financieros y, en especial, los llamados troyanos bancarios, destinados al robo de datos de tarjetas de crédito, centrados en los dispositivos móviles.

Asimismo, destaca la existencia de ciberdelincuentes aislados que venden la información conseguida a un tercero, y la existencia de mafias organizadas que trasladan sus actividades del mundo real al virtual.

España era uno de los pocos países europeos que no disponía de estrategia nacional con capacidad para prevenir, dar respuesta a ciberataques y detectar los mismos. Por ello, se constituyó el Consejo Nacional de Ciberseguridad cuya función es valorar los riesgos y amenazas, analizar posibles escenarios de crisis y elaborar planes de respuesta.

Datos procedentes del sector de las pymes revelan que seis de cada diez de estas empresas sufrieron el pasado año algún tipo de ciberataque. No obstante, sólo un veinticinco por ciento invierte en seguridad informática de forma proactiva y alrededor de un veinte por ciento solo toma medidas cuando ya han sido víctimas de un ataque.

Así, esta vulnerabilidad puede ser aprovechada para robar datos corporativos valiosos o dinero, bloquear la infraestructura de la compañía, destruir determinados datos o perjudicar la reputación de las empresas. Las pymes se han convertido en objetivo de estos ataques porque sus sistemas permiten a las bandas organizadas practicar para ejecutar sus acciones con posterioridad sobre empresas más potentes.

Por ello, resulta fundamental que las empresas se preparen frente a este tipo de amenazas y apliquen un protocolo de actuación con englobe la evaluación y análisis de los riesgos, aplicando los mecanismos de control de acceso, la detección temprana de este tipo de incidencias.

En el último punto antes citado, conviene actuar mediante una función sistemática y profesional de supervisión para detectar la presencia de intrusos en los sistemas.

Se trata, en definitiva, de extender una conciencia de ciberseguridad, con objeto de reducir el incremento de ataques dirigidos a empresas e instituciones públicas, así como sobre personas físicas. ///

El Baix Llobregat i L'Hospitalet redueixen les dades de seguretat ciutadana en quasi un 5% respecte l'any 2013 amb menys de 58.000 delictes registrats.

Totes les comissaries de la Regió Sud milloren els seus registres, amb l'excepció d'Esplugues de Llobregat que augmenta en 22 delictes; el que es pot considerar un manteniment

Pel que fa les assignatures pendents, augmenten les injúries i els delictes amb força a domicili; a més, s'ha arribat a la xifra dels nou homicidis, quatre més que al 2013

RETO 40. SER GENEROSO Y PROMOVER LA CONVIVENCIA

Recuperar y compartir el espacio público, la mejor manera de convivir

Itaca y Marianao se sumaron en julio de 2014 a este proyecto de la Caixa que valora el análisis previo más que la intervención

Imanol Crespo

No es ninguna mentira que viajar corrige esas actitudes más grises y retrógradas de nuestras sociedades acomodadas y egocéntricas. Solo hay que ir a Marrakech, por ejemplo, para ver la vida que tiene la vía pública de su Medina o como la plaza Jemaa el Fna, en su definición más básica, es el centro de toda la actividad de la ciudad, el nexo comunicativo fundamental. Esto era así en nuestras sociedades hace apenas unas pocas décadas, algo que hemos olvidado porque hemos caído en el error de convertir la calle y la plaza en un lugar, estrictamente, de paso.

En ocasiones, solo es necesario hacer un cambio de 'chip' en nuestra conciencia, un giro en nuestra manera de mirar y enfocar la sociedad, para mejorar las relaciones con nuestros conciudadanos, muchos de ellos de orígenes diversos. Con este objetivo, la Obra Social de La Caixa promueve desde el año 2010 el Proyecto de Intervención Comunitaria Intercultural (ICI), al cual se sumaron este último verano la Asociación Educativa Itaca y la Fundación Marianao, siendo así tres ciudades ya las beneficiadas: El Prat, L'Hospitalet y Sant Boi.

Más análisis que intervención

El ICI promueve procesos de desarrollo, relación e integración que impliquen a los tres grandes protagonistas -Administración, recursos técnicos y ciudadanía- para la construcción de una sociedad cohesionada. De esta manera, se genera un modelo totalmente nuevo que sirve para impulsar procesos que favorezcan el desarrollo local y mejoren las condiciones de vida de toda la población; capacitar al conjunto de la sociedad para afrontar las oportunidades, retos y problemáticas de esta nueva realidad de migraciones fruto también de la globalización; y prevenir y revertir situaciones de conflictividad social en pro de la convivencia intercultural.

Este proyecto representa así un paso más de la entidad que, en los años precrisis, años de importante llegada de nuevos inmigrantes a España, ya llevaba a cabo un programa piloto en 17 municipios del país para ofrecer recursos y ayuda a los recién llegados. De 2005 a 2008, se introdujo la figura del mediador, algo hasta entonces desconocido; y a partir de aquí, la entidad da un paso al frente con esta nueva propuesta: "Cuando acabó el programa de mediación en 2008, ya viramos y dijimos: no se trata ahora de hacer una actuación dirigida a la gente que llega sino que es necesario focalizar los esfuerzos en la convivencia, gestionar la diversidad porque esta era ya la realidad, una realidad diversa", explica la subdirectora de la Obra Social de La Caixa, Joana Prats.

Generar sinergias

El objetivo, pues, no fue crear otro pilotaje, sino un amplio proyecto con el objetivo de generar un modelo de

VECINOS/AS DE TODAS LAS PROCEDENCIAS PUDIERON PARTICIPAR Y COMPARTIR TALLERES EN LA ACCIÓN GLOBAL CIUDADANA

gestión transferible a la sociedad de manera que cuando la entidad se retire del territorio, se hayan generado y se queden las sinergias necesarias para favorecer la convivencia y la cohesión social, algo que ya están consiguiendo en municipios como Elche.

Una de las decisiones fue poner el ámbito local como denominador común del proyecto. De hecho, el ICI solo se aplica a zonas de población limitadas entre los 30.000 y 40.000 habitantes para poder asegurar el éxito del proyecto en pocos años. "Los Ayuntamientos no pueden estar fuera del proceso, no tendría sentido; luego, de la mano de las entidades, nos permite liderar este proceso intangible pero fundamental que a través de un colectivo de personas liberados de la intervención directa, nos permite crear estas sinergias y estos espacios de relación", dice Prats. "Se apuesta claramente a nivel metodológico por la intervención comunitaria, pero en un marco conceptual de convivencia y de cómo la entendemos a partir de lo que nos une, no lo que nos diferencia".

Esto abre mucho más el abanico de posibilidades del proyecto que no se mueve estrictamente por el objetivo

de intervención, sino también por el estudio y análisis de los territorios. De hecho, pese a que la columna vertebral de los ICI que se llevan a cabo en 40 municipios de toda España es común, cada uno tiene sus especificaciones.

Itaca y Marianao, referentes del Baix

En este sentido, la Asociación Educativa Itaca -en L'Hospitalet desde hace casi cuatro décadas- entra a participar en la última convocatoria que abre la Obra Social de La Caixa en julio de 2014 para impulsar el ICI en los barrios de Collblanc-La Torrassa, una zona acogedora por idiosincrasia y con una alta densidad de población: "Su realidad es muy concreta: menos de un kilómetro cuadrado, más de 60.000 personas. Como se suele decir, o te quieres mucho o puede surgir conflicto", dice el director de la entidad, Felipe Campos. "A esta ecuación tenemos que sumar que ha sido un barrio acogedor en los últimos 50 años, primero de inmigrantes españoles y luego del resto del mundo, lo que nos deja una sociedad diversa y rica. Por ello, trabajamos de manera clara y muy activa para que los vecinos se organicen y construyan su barrio sean de donde sean, no ponemos el acento en la procedencia pese a que tengamos un 35% de personas extranjeras".

Por su parte, Marianao es la prueba de que el proyecto ICI no solo es importante en materia de integración. Más allá de la función 'intervencionista' que casi que se exige al Tercer Sector, la entidad -también con un gran arraigo en la ciudad de Sant Boi- "siempre ha querido ser un dinamizador social del barrio", avanza el responsable del Área Comunidad Educadora, Daniel Osià. Por ello, antes de entrar en el proyecto ICI, la organización sin ánimo de lucro había organizado en 2013 la iniciativa Marianao-TéCor para analizar y estudiar las principales problemáticas del territorio. "Nuestro planteamiento es desde el principio muy amplio porque no tenemos un índice alto de población extranjera, es del 11%, y no existen, en este sentido, problemas de convivencia", matiza Osià. Gracias a ello, Marianao pudo presentar un balance de 12 retos en educación, salud y familia -los tres ejes fundamentales del proyecto ICI- de tal manera que, realizado el retorno con los diferentes actores sociales implicados, ahora se abre el proceso de propuestas concretas para intervenir y mejorar esta realidad ya radiografiada.

Fiesta por la participación

El gran reto es, como decimos, romper con el modelo que solo pide soluciones a una problemática y que convierte el Tercer Sector en un gran Mesías para responder a lo que no es capaz de llegar la administración. Al final, es una visión cortoplacista sin sentido. El ICI va más allá y plantea este estadio previo de análisis para una intervención más medida con beneficios y resultados a medio y largo plazo. No se trata de ofrecer soluciones -que también- sino de concienciar y recuperar, a partir de la participación ciudadana, un espíritu de convivencia y cohesión social. Clara prueba es la reciente Acción Global Ciudadana (uno de los productos comunes del proyecto, con una Dirección Científica detrás) que se celebró en las distintas ciudades representadas, gracias a la organización de los colectivos que lideran cada uno de los 40 ICI que se llevan a cabo en España.

La fiesta fue un espejo más de la voluntad ciudadana de participación que, pese a la lluvia, consiguió llevar a cabo la jornada. Y es que, según el primer balance que hizo La Caixa, en 2012, los indicadores ya eran favorables después de dos años de trabajo. Ahora, a punto de presentar la siguiente encuesta referente a 2014, podremos observar la evolución en los distintos territorios; seguro que positiva. ///

RETO 41. PREVENCIÓN EN SEGURIDAD VIAL PARA REDUCIR LOS ACCIDENTES DE TRÁFICO

Una víctima en la carretera es un objetivo incumplido

El Baix cuenta con el tramo más peligroso de Cataluña y aporta cuatro vías al Top-10 de las más accidentadas

Begoña González

La densidad de población y los accesos a Barcelona hacen que la movilidad sea parte intrínseca, casi inherente, del Baix Llobregat. Lo negativo: cuatro de las diez vías con más accidentes al año se encuentran en nuestra zona, lo que representa un mayor reto, si cabe, en una materia en la cual se ha mejorado mucho en los últimos años pero que sigue siendo insuficiente. Una víctima mortal en las carreteras siempre será un objetivo incumplido.

Las más accidentadas

La primera de las vías más accidentada es el tramo de la C-31 entre El Prat de Llobregat y L'Hospitalet, a la altura de la cochera de TMB (también en accidentes de motos y ciclomotores). Pese a los radares colocados para la reducción de la velocidad, que pasa de 100 a 80 km/hora, los accidentes se siguen dando en este tramo de 7'4 km y por donde pasan 84.060 vehículos al día.

El cambio de velocidad y algunas incorporaciones peligrosas son el motivo. Si salimos de El Prat, sentido Barcelona, justo a la altura del río Llobregat, el giro es de 90°, naciendo un tercer carril. La línea continua impide, a priori, incorporarse en este punto a la Gran Vía, algo que no todo el mundo cumple. Al otro lado, el acceso a la gasolinera que se encuentra a esta altura y la incorporación de los que vienen del Hospital Universitari de

LAS INCORPORACIONES SON UNA DE LAS CUESTIONES SIN RESOLVER EN LA C-31C ENTRE EL PRAT Y SANT BOI | I. CRESPO

Aunque el Baix sea una de las comarcas más transitadas de Cataluña, no se puede tener esta premisa como excusa y, por tanto, se debe mejorar tanto la seguridad de las vías como la concienciación de los conductores

Bellvitge coinciden siendo uno de los principales puntos negros de este tramo. El segundo de los tramos con más acciden-

tes también parte de esta zona. Se trata de la C-31c que enlaza El Prat de Llobregat con la ciudad vecina de Sant Boi. Con tan

solo tres kilómetros de longitud, esta variante es el quinto tramo con más accidentes al año. Según el estudio, 34.785 vehículos

pasan cada día por aquí. Sin embargo, mantiene algunas ineficiencias. Incorporaciones peligrosas, pocos arcones, una mediana de cemento de medio metro casi pegada al carril rápido son algunos ejemplos. Los cambios de nivel de la vía, con varias subidas y bajadas pese a su corta longitud, sus curvas y la circulación a velocidades superiores a la permitida (80 km/h) explican la quinta posición de esta vía.

La C-245 entre Cornellà y Esplugues, sexta, y la misma BV-2041 entre Gavà y Begues, novena, completan la lista de tramos del Baix.

La más peligrosa

Pese a esto, es la carretera que une Gavà y Begues, nuevamente, por tercer año consecutivo, la considerada, por coeficiente, como la más peligrosa de Cataluña según el estudio EuroRAP presentado por el RACC en este 2015. La alcaldesa de Gavà, Raquel Sánchez, pidió mejoras urgentes en la carretera BV-2041, que une la localidad con Begues en enero de 2015 pero aún continúan sin apreciarse cambios. Sánchez dirigió una carta al conseller de Territori i Sostenibilitat, Santi Vila, en la que mostraba su “preocupación” por la peligrosidad del tramo de esta carretera entre Gavà y Begues “que sigue siendo, según los estudios, la vía de más riesgo de accidentes de Catalunya, concretamente en la salida de la urbanización del barrio de Bruguers”, en referencia al estudio EuroRAP presentado por el RACC en enero de 2015.

Cambios insuficientes

En la carta, la alcaldesa aseguraba que a pesar de las mejoras ejecutadas en los últimos meses, la salida “continúa siendo peligrosa y valoramos la necesidad de colocar un semáforo y otras medidas oportunas”.

La alcaldesa se refiere a las últimas actuaciones realizadas en la vía en respuesta a estos datos, según ella, insuficientes.

El departamento de Territori i Sostenibilitat ha realizado trabajos de mejora de los aspectos de seguridad que han consistido, básicamente, en la separación de los sentidos, reduciendo también el ancho de los carriles para aumentar la sensación de velocidad en unos tres kilómetros de la vía; es decir, la mitad del tramo total.

Por otro lado, un ‘cebado’ pintado de un ancho de 0'60 cm, con marcas rugosas y reforzado con señales reflectantes a lo largo de la calzada, pondrá distancia entre los dos sentidos contrarios para evitar posibles choques frontales. En una segunda fase, se reforzará la señalización en las curvas, así como la circulación habitual de ciclistas.

Por su parte, Sánchez se remitió al acuerdo aprobado por la junta de gobierno para solicitar a la Generalitat un conjunto de acciones que resolvieran la problemática porque el acuerdo recoge las peticiones de los vecinos del barrio de Bruguers que consideran que la salida continúa siendo peligrosa y que no son suficientes las medidas adoptadas hasta ahora.

El director de Infraestructuras de movilidad terrestre de la Generalitat, Xavier Flores, ha asegurado que ya están trabajando en estos tramos y que por ejemplo en la BV-2041 han encargado inspecciones de seguridad y han iniciado mejoras en la señalización. “El estudio nos dice que hay que trabajar intensamente, y lo estamos haciendo”, ha indicado Flores, que hace una valoración positiva global pero que considera que hay que trabajar en estos tramos para tener mejor resultado, con acciones focalizadas. ■■■

RETO 42. MEDIOS DE COMUNICACIÓN LOCALES Y COMARCALES COMPROMETIDOS

EL LLOBREGAT ES UNA BUENA DEMOSTRACIÓN DE QUE HAY VIDA EN EL SECTOR DE LOS MEDIOS DE COMUNICACIÓN. MIENTRAS SEAMOS UN PAÍS DEMOCRÁTICO, EL PERIODISMO ENCONTRARÁ SUS PROPIOS CAMINOS DE DESARROLLO

“Un buen periódico es una socie

Joan Carles Valero*

Uno de los históricos retos de L'Hospitalet y el Baix Llobregat es contar con un diario propio. En otras ciudades del área metropolitana de Barcelona, como Sabadell y Terrassa, existen medios independientes de comunicación, al igual que otras comarcas menos pobladas y con menos generación de riqueza que la nuestra tienen publicaciones editadas por empresas privadas, que garantizan el derecho a la información y a la expresión de sus habitantes. Por eso la publicación que tiene entre sus manos, El Llobregat, ha decidido dar un salto de calidad para convertirse en el medio independiente de referencia en este territorio al que el río da nombre. Lo ha hecho contra la corriente de los agoreros del fin del papel y a pesar de algunos palmeros del poder local que gestionan el dinero público como si fuera su propio cortijo.

Los editores no son empresarios comunes, ya que tienen una función social determinante, un papel importantísimo en el buen funcionamiento de la sociedad, porque procuran la transmisión del conocimiento y el control del poder público. Un editor, por definición, es adalid de la libertad de información y de expresión y, por lo tanto, un firme defensor de la libertad de prensa concebida en el sentido amplio de ser una pieza fundamental de nuestra sociedad. Por lo tanto, la edición no es un negocio cualquiera que se rige por la contabilidad del debe y del haber, porque se trata de una actividad en la que se manejan intangibles, esa función social más allá de deberse exclusivamente a sus clientes naturales, los lectores y anunciantes, y que traspasa de forma transversal a toda la sociedad.

El mérito de ser editor

Lo que hacen los editores de publicaciones periódicas como El Llobregat tiene un mérito enorme. Representa defender la diversidad, el pluralismo, intentar abrir nuevos caminos. Y tiene aún mayor mérito en unos años en los que ha sido muy difícil cumplir esos objetivos, por la crisis y también por la elevada concentración de poder político en nuestra comarca

en manos de unas siglas. Recientemente, a una colega que está al frente del gabinete de la alcaldía de uno de los municipios de nuestro territorio, se le ocurrió la pampirolada y frivolidad de rehusar contar con esta publicación como medio de difusión de los servicios y eventos municipales porque, en su opinión, debía concentrar el dinero público en el mantenimiento del boletín municipal que, en forma de diario, mete todos los meses el Ayuntamiento en los buzones de los ciudadanos. Que un ayuntamiento vete a El Llobregat en sus programaciones, priva a sus lectores del derecho a la información institucional, además de perpetrar una flagrante discriminación a un medio independiente para favorecer a otro que es meramente de propaganda y que pagamos todos para mayor gloria del actual equipo de gobierno, sobre todo ahora que toca votar. Lamentablemente, ese parece ser el ideal, el deseo que algunos ayuntamientos de la comarca ti-

Algunos ayuntamientos vetan la existencia de medios independientes y solo se preocupan de sus propios boletines municipales

Todos los medios tienen los mismos derechos básicos y si uno recibe más dinero público que otro tiene más posibilidades de sobrevivir

Como Jonás, El Llobregat ha vuelto del vientre de la ballena de la crisis y ha regurgitado para mejorar su calidad periodística

enen: que no existan medios de información independientes más allá de sus propios boletines municipales y de publicaciones puramente comerciales o propagandísticas, faros de la casta política dominante en nuestra comarca.

Aquí hemos topado con el hueso de los intereses políticos y una presunta mala utilización de los fondos públicos. No se trata de una mera discriminación a unos proveedores de servicios, porque existe un punto básico de diferencia: el derecho a la información está protegido por la Constitución. Además de esa obligación institucional, existe también la ley de las Administraciones Públicas, la de Procedimiento Administrativo Común, la Ley de Publicidad y Comunicación, la de Buen Gobierno, además de la recientemente aprobada Ley de Transparencia. Por de pronto, todos los medios de comunicación tienen los mismos derechos básicos y si uno recibe más dinero público que otro tiene más posibilidades

LA LABOR CORAL DE TODO EL EQUIPO HA PERMITIDO LA ORGANIZACIÓN DE LOS PRIMEROS PREMIOS LLOBREGAT Y ESTE ESPECIAL NÚMERO 100

EL LLOBREGAT LO INTEGRA UN EQUIPO DE L'H Y EL BAIX QUE PIENSA EN CONTENIDOS PARA MÁS GENTE DE LA ZONA. LES CARACTERIZA EL EQUILIBRIO ENTRE EXPERIENCIA, ENTUSIASMO Y CONOCIMIENTO

edad hablándose a sí misma”

Arthur Miller

de sobrevivir, de hacer más cosas. También, y no menos importante, se priva a los lectores de los medios discriminados del derecho a la información institucional. Un informe sobre la inversión publicitaria que destinan los ayuntamientos de nuestra comarca y L'Hospitalet a los medios de comunicación pondría luz sobre esas prácticas.

Un cacicato de dinero público

Algunos de los gestores que reparten la publicidad institucional son gentecilla con muy poco oficio que se ha dedicado a utilizar el dinero público para fines absolutamente espurios, totalmente contrarios a lo que tendría que ser su aplicación natural. Porque se gastan nuestro dinero no para conseguir mejorar las políticas que afectan al ciudadano y el servicio público en general, sino para apuntalar en el poder al alcalde, concejal o carguillo de turno. Y utilizan el

dinero público como un cacicato, como si se tratara de un fondo de reptiles para que ellos siempre salgan bien parados en los medios, consigan hurtar el bulto a sus problemas con la justicia y queden impunes. Algunos jefes de prensa y directores de comunicación han estado repartiendo el dinero que debería servir a una eficiente política de comunicación y de servicio público, desviándolo hacia un uso exclusivo de sus fines caciquiles. Así, han conseguido que el tráfico de favores y el mercadeo de páginas de publicidad, calara entre los editores y se impusiera la autocensura, cuando no la condescendencia. Efectivamente, las fauces del poder siempre están abiertas, dispuestas, para devorar la libertad de expresión. Pero, como Jonás, El Llobregat ha vuelto del vientre de la ballena y ha sido regurgitado para, en contra del signo de los tiempos, mejorar su calidad periodística, tanto de contenidos como de continente, formato y diseño. Pese a los agoreros del fin del papel, creemos firmemente en su utilidad como medio mensual de reflexión, interpretación y opinión, complementario de la información que en tiempo real se ofrece online en nuestra web www.elllobregat.com

Mirada que complementa

Un periódico es una mirada a la sociedad desde una perspectiva que debe ser complementada con otras. La clave, más allá de aplicar criterios de objetividad, es garantizar la existencia de un pluralismo honesto y defender las cosas en las que se cree. En El Llobregat defendemos el carácter sagrado de los hechos, porque las interpretaciones son libres. Y un tercer factor: las explicaciones son necesarias. Porque las explicaciones son el desafío que todos tenemos que afrontar para ofrecer a los lectores algo más que huecos y fragmentos. Alguien que entra en una noticia lo que logra es casi siempre el fragmento de una narrativa cuyo núcleo se le suele hurtar y cuya trascendencia pocas veces se explicita. Por eso son necesarias publicaciones como El Llobregat que encuadren la información en el curso del flujo de la actualidad.

Vivimos la paradoja de que en pleno apogeo de la sociedad información hay cada vez más medios en crisis, que se reducen plantillas, sus presupuestos, sus colaboraciones,

etcétera. Por eso tiene más mérito publicaciones independientes y de calidad como El Llobregat, que no son gratuitas porque cuestan mucho esfuerzo hacerlas, aunque su distribución sea libre entre sus lectores. El Llobregat es una buena demostración de que hay vida en el sector de los medios de comunicación. Y mientras seamos un país democrático, el periodismo encontrará sus propios caminos para desarrollarse.

La vida es una gran revista

La vida es una gran revista, en la medida que una revista es un magazine, palabra cuya raíz etimológica viene de almacén, de contenedor de contenidos, tanto informativos como de entretenimiento o publicidad. El Llobregat lo integra un equipo de personas de L'Hospitalet y el Baix Llobregat que piensa en contenidos para más gente de esta misma zona geográfica. Les caracteriza haber alcanzado el equilibrio entre experiencia, entusiasmo y conocimiento. Lo que piensan y hacen cada día online y cada mes en papel, lo piensan y hacen para ustedes, lectores y anunciantes. En definitiva, piensan y hacen contenidos que creen que interesan a nuestra comunidad llobregatina.

Queremos lo mejor del mundo online y del papel. Por eso El Llobregat aspira obtener ingresos por publicidad comercial e institucional y también mediante suscripciones que tienen por objeto garantizarse un ejemplar antes que empiece la distribución, puesto que se enviará por correo postal desde la rotativa. Inicialmente, la empresa editora se plantea una mejora de los ingresos de publicidad para garantizar la sostenibilidad del proyecto. Pero baraja otras alternativas, como asociarse a un grupo editorial.

En la redacción de El Llobregat saben que hay que innovar, buscar nuevas audiencias y fuentes de ingresos. Y lo están haciendo con el único objetivo de ganar la batalla por la atención de los lectores. El mundo del periodismo está en constante evolución y, como no hay marcha atrás, lo que estamos haciendo es dar un paso adelante. ///

* Profesor de Periodismo de las universidades Abat Oliba-CEU y Ramón Llull. Director de BCN Content Factory

RETO 42. MEDIOS DE COMUNICACIÓN LOCALES Y COMARCALES COMPROMETIDOS

Loli Franco

DELEGADA EN CATALUÑA DE MEDIASET
(TELECINCO Y CUATRO) A TRAVÉS DE LAVINIA

El Baix: pasado, presente y futuro de la prensa local

Si una comarca ha luchado por la comunicación local es el Baix Llobregat y l'Hospitalet. Detrás de cada medio existe el impulso y la vocación de un grupo de personas que creen que el periodismo se hace desde la cercanía, pisando la calle y que la prensa tiene que servir para dar voz a los ciudadanos, que en los medios más generalistas no tienen esa posibilidad.

A mediados de los 80 hubo un gran auge de la comunicación comarcal. Recuerdo que entonces ya hubo un semanario El Llobregat, promovido por Juan Carlos Valero. No consiguió que durase mucho tiempo, pero sé que no dejó de intentarlo. Con su empeño y con la gente que le ha apoyado en el proyecto, en esta última etapa El Llobregat se ha consolidado y este mes cumple 100 números.

También en esos años 80 un joven Francesc Casbas, desgraciadamente ya fallecido, conseguía con medios rudimentarios realizar una emisión radiofónica desde el balcón de su casa. Sería el embrión de lo que luego fue la primera emisora local de Cataluña, que acabaría siendo municipal, y que generó que muchos ayuntamientos se sumaran a esta iniciativa: Radio Sant Boi, Cornellà, Ràdio Sellarès, etc.

Valero y Casbas son un ejemplo de las muchas personas anónimas, a veces, con el apoyo de entidades ciudadanas, que han posibilitado la existencia de medios como el Delta del Prat, el Llaç de Molins de Rei, la televisión de Vallirana, la de Esplugues, El Far, y muchos otros.

A esta cosecha durante los 90, en la época del boom del tocho, se sumaron publicaciones gratuitas que vivían de los anuncios inmobiliarios y en los que la información comenzó siendo un relleno, pero que al final también cumplieron su función de canalizar las reivindicaciones y actividades de las entidades.

La crisis económica se llevó por delante casi toda la prensa gratuita y también aquellos medios que quisieron abarcar más de lo que podían. La Televisión de Hospitalet se hizo insostenible y con ella cayó Radio Hospitalet.

Sólo los que supieron mantener su dimensión han sobrevivido. Para ellos ahora es momento de pensar en el futuro. Internet es el reto, pero sin olvidar que todavía hay mucha población que no sabe manejarse en la red. Hay que seguir combinando los formatos tradicionales con el digital, sin caer en ofertas gratuitas que al final están llevando los medios a la quiebra. Ya hay algunas experiencias de medios de comunicación que obtienen sus ingresos mediante el micromecenazgo: la idea es llegar a muchos suscriptores que aporten pequeñas cantidades de dinero, pero que todos juntos ayuden a financiar el proyecto.

Población tenemos, más de 1.100.000 habitantes y gente implicada en los medios locales también. En nuestras manos está consolidar una prensa libre; en manos de los ciudadanos y de profesionales que con su firma den garantías de una información plural y honesta. ///

LA IMPORTANCIA DE LA COMARCA SE REFLEJA EN EL NÚMERO DE PERIODISTAS CORRESPONSALES QUE CUBREN LA INFORMACIÓN | BCN CONTENT FACTORY

Josep Ferrer

CORRESPONSAL DEL BAIX LLOBREGAT I L'HOSPITALET DEL
DIARI ARA I RAC1 RECICLAT A GUIA TURÍSTIC

El corresponsal de comarques, un ofici en vies d'extinció

Amb l'arribada de la democràcia, a començament de la dècada dels 80 del segle passat, es van crear moltes emissores de ràdio municipals que van ser escoles de periodistes. Alguns d'aquests periodistes van esdevenir corresponsals de mitjans de comunicació —escrits, radiofònics i agències de notícies— d'àmbit nacional, compaginant la feina amb la de la ràdio local; d'altres van passar als gabinets de premsa que van crear els ajuntaments com una oportunitat de donar a conèixer i difondre la tasca que feien.

Es deixava enrere l'abnegada i desinteressada feina dels anomenats cronistes, persones curioses que amb bloc de notes, bolígraf i pesades càmeres fotogràfiques en mà, constataren el que succeïa en els seus pobles.

Tot i que es cobrava i se segueix cobrant a peça, és a dir per feina feta, la tasca de corresponsal s'havia professionalitat i els mitjans de comunicació d'àmbit català i espanyol, molts d'ells creats també en aquesta època, van confiar en aquests periodistes professionals i sobretot en difondre les notícies que es produïen més enllà de les capitals.

I durant anys la figura del corresponsal de comarques ha estat molt valorada i tinguda en compte, fins al punt que els continus canvis a les corresponsalies eren perquè

el fins llavors titular "fitxava" per la redacció o bé per algun gabinet de premsa. Malgrat aquesta confiança des de comarques sempre s'ha tingut clar que qui marca l'actualitat a Catalunya és la capital i que per exemple una petita fuita d'aigua al passeig de Gràcia de Barcelona és portada de tots els informatius i en canvi per aconseguir una portada des de comarques n'ha de passar una de molt grossa.

Però amb la crisi econòmica i la irrupció de les xarxes socials la tasca del corresponsal s'ha anat diluint. Per estalviar costos els mitjans de comunicació, sobretot els privats, han anat prescindint dels corresponsals i en alguns casos els mantenen només com a reforç en cas de necessitat. Facebook i més en concret Twitter s'han convertit en la veu de les redaccions al territori. Tampoc hi ajuden alguns ajuntaments que prefereixen "vendre" els temes importants a Barcelona que no pas donar-los als corresponsals del seu territori.

Malgrat tot l'exposat, jo que sóc un amant del paper i que segueixo pensant que sempre tindrem diaris i revistes que podrem tocar, confio que la truita giri, la crisi passi, i els mitjans de comunicació s'adonin que cal seguir oferint bona informació local de primera mà, un tipus de notícies que amb rigor només pot donar el corresponsal, aquell que coneix i trepitja cada dia el seu territori. ///

Contra els blocs electorals

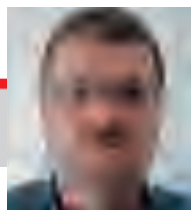
El Col·legi de Periodistes de Catalunya ha presentat una demanda al Tribunal Europeu de Drets Humans d'Estrasburg contra els blocs electorals. Així ho han confirmat la degana de l'entitat, Neus Bonet, i el vocal de la Junta Carles Prats, que han presentat tota una sèrie d'iniciatives que des de l'òrgan representatiu dels periodistes de Catalunya es portaran a terme amb l'objectiu de suprimir els blocs electorals.

Entre aquestes, la més destacada és la campanya de micromecenatge que el Col·legi ha obert a través de la plataforma Verkami. La previsió inicial és superar els 12.000 euros que permetran assumir els costos del procés judicial a Europa. D'aquests, la meitat l'assumirà la institució a la espera de la participació voluntària de periodistes i ciutadans. Pel que fa les darreres actuacions, Bonet i Prats han explicat que s'ha demanat als ajuntaments catalans que no apliquin el sistema de blocs en les pròximes eleccions municipals i que, d'altra banda, s'han mantingut contactes amb els partits polítics per tenir en compte aquest punt en la hipotètica nova Llei Electoral de Catalunya.

I és que, tal i com defensa la institució, "establir un ordre i temps a la informació electoral és una intromissió inacceptable que qüestiona la professionalitat dels periodistes i representa un tipus de censura impròpia de qualsevol democràcia". ///

Josep Pallarés

DIRECTOR DE LA RÀDIO MUNICIPAL DE SANT BOI

Les ràdios no poden avançar només amb voluntaris

El progressiu descens d'audiències, recursos, imaginació i pes a les seves poblacions, que han patit les emissores municipals del Baix Llobregat des de principis dels anys 90 fins ara tenen múltiples explicacions i lectures. El model de ràdio municipal que era sostenible i útil per la ciutadania durant els anys de la transició política, ja no ho és ara. Necessitem una nova mirada que compti amb els nous mitjans, com ara internet i les xarxes socials, però sense oblidar el contacte personal, la participació ciutadana i la presència de la radio local al carrer. Tot plegat precisa d'uns recursos econòmics i humans que en els darrers anys 25 anys no han deixat de minvar.

Els ajuntaments, sempre amb excepcions, han anat perdent interès en les seves pròpies ràdios. Els pressupostos no donen ja per més que per mantenir el funcionament de l'emissora, sense diners per millores i modernització dels equips tècnics, i amb plantilles que en la majoria dels casos han anat perdent treballadors de manera progressiva.

Les emissores municipals, amb algunes excepcions, ens hem quedat aturades amb un nucli molt reduït de professionals i un nombre important i imprescindible de col·laboradors i voluntaris. Moltes vegades amb poca renovació i entrada de gent jove a cadascun dels dos grups. Una situació que obliga a professionals i col·laboradors a

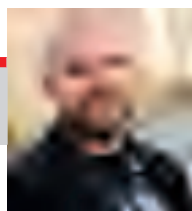
mirar només el dia a dia, que no és poc, però sense temps ni recursos per pensar noves estratègies de futur, programes innovadors o noves maneres d'acostar-se a la ciutadania. Una conjuntura que no permet fer un pas més, tornar la ràdio al carrer i a la vegada fer nostres les noves tecnologies de la informació i la comunicació.

Els ajuntaments, titulars de les ràdios municipals, dubten sovint entre el tancament del servei, el seu manteniment o una reconversió que no sempre es té clara. El repte de les ràdios municipals del Baix, i possiblement dels mitjans de comunicació de proximitat del nostre país, passa per una aposta decidida de les administracions locals i dels treballadors i treballadores que, dia a dia, fan que aquestes emissores funcionin. Això significa repensar com es vol que sigui la ràdio municipal del segle XXI i posar els mitjans econòmics i humans necessaris. Només amb voluntarisme i precarietat difícilment avançarem.

La ciutadania també hauria de poder dir la seva sobre els mitjans de comunicació del seu poble o ciutat. La creació de consells ciutadans amb veu i vot, formats per entitats representatives de la vila i del seu teixit comercial, seria una bona acció per anar adaptant la ràdio local a les necessitats de cada municipi, a la vegada que li donarien pluralitat i vida. ///

Javi Martínez

REDACTOR JEFE DE DELTA,
PERIÓDIC INDEPENDENT DEL PRAT

Ser cercanos manteniendo las distancias

La llamada "prensa de proximidad" es la que más te obliga a mantener las distancias. No siendo yo maestro en nada ni de nadie, ésta ha sido mi escueta lección inaugural para todos los entregados colaboradores que han pasado por la redacción de Delta, incluido el responsable de la publicación que usted sostiene ahora mismo.

Me piden que escriba sobre los retos de la prensa local. El de ser cercanos manteniendo las distancias es el primero que he escogido porque es el que peores tragos comporta a quienes llenan de letras nuestras páginas. Si escribes en un rotativo de ámbito catalán o estatal, informas de un curioso agujero contable en una entidad cultural de Barcelona o de Viladecans, lo mismo da; citas un par de nombres con el "presunto" de rigor por delante y aquí pan y después gloria. Si escribes en un medio de El Prat, la entidad en cuestión es pratense y en ella colaboran un vecino del redactor, su padre y dos amigos más que también lo son del tesorero, la cosa cambia. No banalizo la tarea del periodista de los grandes medios, que otras batallas librará y saldrá con sudores (condiciones laborales aparte). Solo pongo el acento en que los conflictos de conciencia e intereses son constantes en la prensa local; es fácil que el relato de un vecino dé pie a una noticia, pero es difícil mantener la distancia cuando el vecino es protagonista de la noticia.

Reinventarse con las redes

Más retos. Reinventarse. Delta es una revista producida por una asociación cultural privada. Se sostiene económicamente gracias a la publicidad del pequeño comercio, las cuotas de los suscriptores y algún que otro esfuerzo extra por parte de quienes forman la junta directiva. Pero nuestro suscriptor -mayoritariamente un lector de mediana edad que vive en el casco antiguo- envejece, ley de vida, y debemos seducir a otros y de otras edades. Lo intentamos tal y como se liga ahora: por las redes sociales. Contamos con 1400 seguidores en Twitter y cerca de 1000 en Facebook. No está mal para un medio local.

Ser un medio interesante para este nuevo público implica someterse a los 140 caracteres. En las redes debemos contar las cosas con tres titulares, no con un párrafo. Asumamos que el nuevo público lee en pantalla y su dedo destierra rápido y sin piedad aquello que no capta su atención. Nuestros perfiles en las redes sociales deben ser la puerta de entrada a un contenido que después explicará y analizará las cosas con el plus de oficio y calidad que supone la redacción periodística.

El reto derivado de lo anterior es transformar esa gran interacción virtual en lectores reales. Lo intentan desde hace tiempo medios como La Marea, La Directa, Eldiario.es o el más reciente Crític, que buscan el compromiso de suscripción del lector. A cambio -y de momento- se permiten no ceder sus portadas al envoltorio de una entidad bancaria y se comprometen a ejercer un periodismo social y de denuncia al margen de los intereses de grandes almacenes o compañías eléctricas. Si prospera, sería un buen modelo para el futuro del periodismo local. ///

ÀLEX SÀLMON, DIRECTOR DE EL MUNDO, GEMMA AGUILERA, DE NACIÓ DIGITAL I TEMPS, I ELS PERIODISTES JESÚS VILA I JOAN CARLES VALERO VAN SER ELS PROTAGONISTES DEL COL·LOQUI MODERAT PER IMANOL CRESPO

EL LLOBREGAT HA ENCARREGAT UNA ENQUESTA ELECTORAL QUE OFEREIX EL DIBUIX COMARCAL DE LES MUNICIPALS

Els partits alternatius, protagonistes de l'enquesta i el debat polític d'El Llobregat

Júlia Reñé / Foto: Àlex Gallardo

De la mateixa manera que Ciutadans té pinta de fer-se un espai en el panorama polític, així ho diuen les enquestes, també la nostra, El Llobregat ha donat un pas endavant al llarg del darrer any per convertir-se en la publicació gratuïta del Baix Llobregat i L'Hospitalet de referència. Amb l'objectiu de fomentar la participació ciutadana, ja es van organitzar els primers premis comarcals i ara aquesta capçalera ha portat a debat la nova enquesta electoral encarregada de cara a les següents eleccions municipals. L'acte celebrat a Cal Ninyo de Sant Boi, un humil teatre que respon al mateix esperit de proximitat de El Llobregat, i del qual es van fer ressò mitjans com l'ABC, El Mundo o els companys de la Bústia, al Baix Llobregat Nord, va permetre conèixer els principals ítems d'aquesta campanya electoral en la que ja, pràcticament, estem immersos. I no ens quedarem aquí. Ja podem avançar que abans d'acabar el mes, El Llobregat celebrarà un debat comarcal amb representats de tots els partits amb possibilitats de tenir representació política on tindrem la possibilitat d'entrar i conèixer les opinions de tots els colors polítics en referència als temes que més afecten al territori.

Tornant a l'acte, que va servir d'aperitiu d'aquestes municipals, a diferència de legislatures anteriors, en aquest cas, els partits alternatius en són més protagonistes que els principals i tradicionals, sobretot, el partit d'Albert Rivera, que segons l'enquesta de El Llobregat, es proclamaria com a segona força política al Baix Llobregat i L'Hospitalet. Si la comarca tingués, diguem-ne, un parlament, C's seria el segon més votat. Cal veure com es concreta a nivell municipal, però el que sembla evident és que, sobretot a les grans ciutats, el moviment taronja podria tenir la clau de govern.

PSC guanya; C's, la sorpresa

Pel que fa els resultats de l'enquesta, pròpiament, el mapa deixa novament els socialistes en el poder amb 72.319 vots (25,2%), tot i que perden més de cinc punts percentuals el que els impedirà gaudir, segurament, de majories absolu-

tes. En aquest context, la sorpresa és la irrupció de partits alternatius com Ciutadans i Podemos, segona i tercera força respectivament. Aquest mapa electoral, de fet, ha quedat reforçat després de les eleccions andaluses, que també han estat present durant el col·loqui. I és que el PSOE, cal recordar, a Andalusia, ha sortit victoriós gràcies al vot de les àrees rurals, fet que Joan Carles Valero ha complementat al afegir que "els socialistes van guanyar al graner de vots on els electors són majors de 45 anys". Així 4 de cada 10 electors socialistes són jubilats, i 7 de cada 10 majors de 45, "un assumpte que el partit ha de plantejar-se seriósament, també al Baix Llobregat, on el PSC pateix una nova abstenció de quasi el 40%".

Moderat per Imanol Crespo, director de El Llobregat, el col·loqui ha comptat amb la participació del director del Mundo, Àlex Sàlmon; la redactora d'El Temps i Nació Digital, Gemma Aguilera; i els periodistes Joan Carles Vale-

El Llobregat organitza un col·loqui per presentar l'enquesta electoral a nivell comarcal i debatre sobre els principals ítems d'interès; els protagonistes, a diferència d'altres anys, se la emporten els partits alternatius com Ciutadans, que podria ser segona força en molts municipis

ro, assessor de la publicació, i Jesús Vila. Entre els quatre es va poder fer una radiografia tant de Ciutadans, el principal protagonista (fins i tot a la grada de la sala santboiana), com del context electoral, que arriba enmig de tot el procés sobiranista. Amb tot, no podem oblidar el moviment Podemos que, tot i que no es presenta a nivell municipal, ha generat tot un infinit número de associacions d'electors afins que també podrien obtenir representació.

Els afins de Podem i la caiguda d'ICV

D'acord amb Jesús Vila: "Podemos pot recuperar el vot desencantat". Un vot que abans requeia sobre partits d'esquerra com Iniciativa, partit típic de coalició amb PSC a la comarca, i que tot apunta que farà un gir. Segons ha afirmat Àlex Sàlmon, "Iniciativa es la marca blanca de Podemos", però el fet distintiu del partit de Pablo Iglesias és que darrera la reflexió del 'círculo' hi ha molts intel·lectuals i experts en arribar a la gent, cosa que no aconsegueixen fer els verds. En aquest sentit, segons ha afirmat Aguilera: "els partits nous donen un missatge d'avís que s'han de fer les coses diferents i s'han de eliminar les males pràctiques".

Aquesta deriva d'ICV, tradicional company de coalició del PSC, farà que els socialistes necessiten molt possiblement nous socis de coalició en el proper mes de maig. Vila ha afirmat que "el govern de coalició s'ataronjarà perquè penso que els socialistes pactaran amb Ciutadans, partit que és PSC per la banda no nacionalista". També ha destacat que C's és "un partit frontissa" en el sentit que la seva deriva cap a posicions de centre dreta faran que "pugui governar amb uns i altres sense dificultat".

D'altra banda és d'esperar que "CiU pateixi el desgast d'estar al poder, a més del cas pujol", deia Gemma Aguilera, cosa que és extrapolable al PP per la seva gestió a Espanya. En aquest sentit, tot i els sondejos, Valero ha alertat del "vot ocult del PP català" ja que opina que no tots els electors populars ho confessen en les enquestes". En qualsevol cas, difícilment es trencarà en molts municipis l'hegemonia socialista que, com diu l'enquesta, tornarà a guanyar les eleccions tot i que perd quasi cinc punts percentuals. "Els governs que hem tingut a la comarca han estat sempre els mateixos. Esperem que amb Ciutadans s'obrin les finestres i hagi una mica de salubritat i ventilació. A L'Hospitalet portaran 40 anys els socialistes, si guanyen", exclamava Valero.

El centre, ataronjat

"El Baix Llobregat és un gran laboratori per a Catalunya y una de les comarques més interessants per reflectir la realitat catalana", deia, per la seva part, el director de El Mundo de Catalunya, Àlex Sàlmon, abans de situar a Ciutadans com el nou centre: "El partit de Rivera queda ara entremig de l'esquerra i la dreta", explicava després de recordar que quan es va fundar es situava al 'cleavage' ideològic de la dreta, mentre que ara els experts els situen a l'esquerra. De fet, després de la fundació del partit, "vaig tenir converses amb dues persones que coneixien molt bé el PSC i em van portar a concloure que de tres votants de Ciutadans, dos provenen del PSC i un del PP". Amb tot, Ciutadans continua sent una incògnita com els possibles resultats de les eleccions municipals. Els sabrem el pròxim 24 de maig. ///

100 reptes, 100 moments

*Perquè ens agrada explicar històries,
perquè ens agrada passar-ho bé*

REPTE 43. CONSTRUIR UNA IDENTITAT COMARCAL

LA FESTA DE PRIMAVERA DE L'HOSPITALET ÉS LA SEGONA FESTIVITAT LOCAL MÉS IMPORTANT DE TOTA CATALUNYA

Tenir una festa comuna també es fer comunitat comarcal

La comarca del Llobregat reuneix tots els requisits culturals i d'oci per celebrar una festivitat única que identifiqui als seus ciutadans i els faci participants

SANT JORDI ÉS L'EXCUSA PERFECTE PER APROFITAR LA SEVA DATA I ORGANITZAR UNA FESTA COMARCAL COMUNA A TOTS ELS MUNICIPIS

Dayana García Blas

L'Hospitalet arranca aquest mes la seva festa de primavera, que comença el dia 23 d'abril, per tal de commemorar la tradició del drac, la rosa i el llibre per Sant Jordi. La serpentina, que està a tot arreu, és la imatge gràfica d'aquesta festivitat que simbolitza cultura, entreteniment i diversió. Nuria Marin, alcaldessa de la ciutat, estima que "lo més important són les ganes de passar-s'ho bé, de gaudir del carrer i del veïnat amb alegria i civisme".

Festa comarcal?

Però, i si les diferents poblacions del Baix Llobregat tinguessin una festa pròpia? Construir una identitat es difícil si no hi ha tradició comuna. Els habitants de les poblacions de la comar-

ca i de l'Hospitalet tenim moltes coses en comú. No només unes característiques socioeconòmiques i que molts dels nostres pares i, fins i tot, nosaltres mateixos, vam néixer a altres indrets espanyols. Són elements que fan més fàcil impulsar la construcció d'una identitat. I per començar, no hi ha res millor que fer-ho amb una festa.

Fer Sant Jordi la festa de la primavera del Baix Llobregat és un planteja-

ment atractiu on es potenciaria la lectura, la educació i la cultura per unir les 30 poblacions on vivim més de 800.000 habitants que, juntament amb l'Hospitalet, superem el milió d'ànimes amb anhels i problemes semblants. En Josep Sucarrats, periodista nascut a Abrera i director de la revista Cuina, senyala que tenir un dia festiu de la comarca on els protagonistes siguin els residents, i el coneixement, l'afició i el llibre "seria una bona ocasió per posar de relleu als escriptors de la zona, i mostrar el talent de la gent del propi territori" ensenyant allò que han fet o estan fent els herois comarcals.

El Baix Llobregat acolliria una festa "que jo veig molt de la mà de les llibreries, per la relació amb Sant Jordi, i hauriem de veure si, les que encara resisteixen, s'apunten", afegeix Sucarrats, ja que suposaria un excel·lent aparador per reconèixer la feina del llibreter d'entitat i de la cultura, en general, on entrarien en joc altres activitats d'oci com concerts, sardanes, fires, actuacions, entre d'altres. Pel que fa a l'essència de la diada del llibre, "a Abrera no hi ha cap llibreria, només hi ha algunes papereries, dues o tres, que poden tenir algun llibre" aclareix el periodista emfatitzant en l'oportunitat d'avivar l'hàbit de lectura en aquesta futura i enriquidora festivitat.

Cultura gastronòmica

La cuina del Llobregat és digna de ser narrada i mostrada en la possible festa comarcal. I es que l'aposta per la cultura gastronòmica està augmentat a passos gegants al Baix. L'interès pels productes de proximitat fan

necessari un llibre que expliqui la tradició culinària de la zona, i un aparador festiu que el faci brillar. En Sucarrats, que recentment ha publicat dos llibres Històries de la Barcelona Gormanda i Teoria i pràctica del vermut, indica que "falta un portal o un llibre que faci patxoca, que posi en ordre tot el que tenim i destaquï que en una zona tan poblada com és el cas del Baix i poden conèixer els conreus agraris i d'altres".

D'aquí la rellevància de fixar un dia únic pels habitants de la comarca on es combinin activitats culturals, gastronòmiques, d'entreteniment i esports, per tal de donar veu, per exemple, a l'autor del llibre Bojos per les cireres, d'en Gerard Solís de Sant Climent i d'altres. La qüestió és crear una festa que doni vida al territori i on tot sigui conegut a nivell comarcal.

Diada de L'Hospitalet

Aquest any, la segona ciutat de Catalunya pregona la seva Festa Major amb la Diada de Sant Jordi on, a la Rambla de Just Oliveres s'exposaran parades de llibres i flors, així com estands de les biblioteques que mostraran les obres dels autors del municipi. Altres activitats culturals seran la fira d'artesans, de ceramistes, de la gent gran, de manualitats i de la cervesa artesana. Els puntaires i els gegants no hi faltaran, com tampoc el conegut correfoc i el ball de les sardanes.

El festival d'humor compta amb La extraña pareja o el PaGaGnini, entre d'altres, i en l'apartat de concerts cantarà la Rosario, una de les passades coach de La Voz, programa de Telecinco en el que participa actualment Antonio Orozco, pregó d'aquesta edició de la festa de la primavera. I per si la música no t'agrada, pots assistir a la 11a primavera de Cinema en el Filmax de Gran Via 2, o bé participar a la sisena Cursa Nocturna Sport Ciutat de L'Hospitalet. Un bon aperitiu per gaudir de la primavera i una bona iniciativa per exportar a la resta de la comarca. ///

L'Hospitalet commemora la primavera des de fa uns anys amb unes festes al voltant de Sant Jordi amb un programa que uneix tradició, cultura i entreteniment

El tradicional vermut, convertit en tendència

Dayana García Blas

El vermut fa més d'un segle i mig que està en el nostre país", assevera l'abrerenc Josep Sucarrats, director de la revista Cuina, que ha escrit junt amb dos periodistes més, en Sergi Martín i en Miquel Àngel Vaquer, un llibre monogràfic titulat: Teoria i pràctica del vermut. L'obra permet avivar la nova i moderna imatge que ha recobrat la tradicional beguda dels aperitius, que obre l'estomac a tothom.

La tornada del vermut, "en el últims 3 o 5 anys", forma part d'un estil de vida i d'una cultura gastronòmica que abraça una tendència actual, compartida per molts joves. En Sucarrats destaca que aquest llibre recull no només com es fa el vermut i quina és la seva historia, sinó també "ens

PORTADA DE TEORIA I PRÀCTICA DEL VERMUT, IL·LUSTRADA PER BLANCA MIRÓ SKOUDY

preguntem com és que s'ha posat tan de moda" en un període cultural en el que prima el fet de mantenir una conversa amb els amics o familiars mentre es degusta "un vermut acompanyat d'unes patates i unes olives", afegeix el periodista.

Les millors

La decisió de escriure la Teoria i pràctica del vermut ve derivada de que "no hi havia cap llibre dedicat al vermut", senyala Sucarrats. Per això, l'obra es redacta immersa en l'humor d'una tradició, que incorpora dades, anècdotes, receptes, propostes i amables consells sobre una beguda que ha anat sempre de la mà del home i que, en la actualitat, serveix per donar resposta a la necessitat de la gent que vol "trobar-se per compartir, menjar i beure".

El llibre detalla les mi-

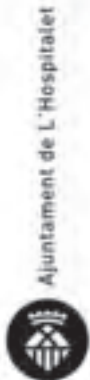

JOSEP SUCARRATS, DIRECTOR DE LA REVISTA CUINA | ENRIQUE MARCO

"El vermut serveix per donar resposta a la necessitat de la gent que vol trobar-se per compartir, menjar i beure

llors vermuteries del territori català, entre les que es troba Cal Pere Tarrida, situada en el centre del casc antic de El Prat des de l'any 1924. "Es tracta d'un lloc històric que té encant", puntualitza el periodista, perquè és una tradicional

taberna on es poden tastar vins, licors i caves i també degustar el famós vermut amb anxoves de la casa. L'establiment l'encapçala en Jofre Tarrida, sommelier guanyador del premi Nas d'Or 2013, organitzat a nivell estatal. ///

festes de primavera
l'hospitalet
Del 23 al 26 d'abril de 2015

Pere Ríos: “El origen de la fortuna de Jordi Pujol está en Banca Catalana; pero los jueces miraron al techo”

El periodista santboiano de El País publica ‘Banca Catalana: caso abierto’ para narrar “lo que no se contó del escándalo que enriqueció a Jordi Pujol y su familia

Ríos se entrevista con los actores implicados en el caso Banca Catalana, entre ellos, la magistrada Margarita Robles que reconoce que algunos jueces ni se leyeron el sumario

Imanol Crespo

Jordi Pujol debió respirar tranquilo en aquel 1986 cuando 33 de los 41 magistrados reunidos en pleno de la Audiencia de Barcelona votaron en contra de procesarle por el caso Banca Catalana que había estallado. Exculpado, el expolio de la entidad bancaria que fundó junto a su padre, Florenci Pujol Brugat, i su cuñado, Francesc Cabana, no le impidió gobernar durante 23 años Cataluña convirtiéndose, seguramente, en la figura política más respetada. Su confesión, en julio de 2014, de que existía en Andorra una fortuna ligada a la familia Pujol cambiaría todo. Tanto que podemos considerar abierto el caso Banca Catalana tres décadas después.

El punto de partida

Así lo piensa el periodista de El País y escritor Pere Ríos (Sant Boi de Llobregat, 1962) que recientemente ha publicado ‘Banca Catalana: caso abierto’, para explicar lo que no se contó del “primer rescate bancario en España” y en donde relaciona el escándalo con el origen de la actual fortuna de Jordi Pujol y su familia. “Pujol fue el principal accionista de Banca Catalana hasta bien entrado el año 1982. Como tal, se benefició de diferentes operaciones a partir del saqueo de la entidad”, comenta Pere Ríos con ejemplos: “entre el año 1974 y 1980 cobró 84 millones de pesetas en conceptos de dividendos ilícitos, una renta que actualizada equivaldría hoy a 4 millones de euros; por otro lado, él, su madre y su hermana pagaron el im-

EL SANTOIANO RÍOS SOSTIENE SU ÚLTIMO LIBRO EN EL CORAZÓN DE BARCELONA, PASEO DE GRACIA | I. CRESPO

puesto de sucesión de Florenci Pujol con 22 millones de pesetas de Banca Catalana a través de un préstamo con una de las empresas”. Según Ríos, los Pujol se beneficiaron entonces de préstamos y operaciones en condiciones muy ventajosas lo que permitió un “evidente enriquecimiento” de Jordi Pujol. “A nadie se le escapa, por tanto, que hay una clara relación entre Banca Catalana y el origen de la fortuna”, concluye Ríos.

No se leyeron el sumario

Pese a que la confesión de Pujol en julio de 2014 aceleró todo el proceso, para Pere Ríos el caso Banca Catalana seguía abierto desde hacía ya tiempo. Periodista

ligado a la sección tribunales, desde 1996 en El País y antes en Diari de Barcelona y Avui, Ríos hacía meses que había mantenido contactos con los principales actores implicados en la investigación del caso, entre ellos, el ministro de Justicia de entonces Fernando Ledesma; los fiscales del caso, Carlos Jiménez y José María Mena, así como con los magistrados Margarita Robles, Antonio Doñate, José Manuel Bandrés y Celsa Pico, que formaron parte del tribunal que decidió exculpar a Jordi Pujol. Con los nuevos testimonios que invitan a una revisión a fondo del sumario, Pere Ríos extrae conclusiones que distan “de la imagen que había quedado de Banca Catalana

en la sociedad”. Entre éstas, la certeza de Pere Ríos de que, en aquel momento, los jueces “miraron hacia el techo y no al sumario”. En este sentido, según explica Margarita Robles recordando un aperitivo con sus homólogos, los jueces consideraban que la fiscalía les estaba instrumentalizando y que no se iban a mirar ni el sumario, porque era una batalla política con la que les estaban utilizando.

Según explica Ríos para El Llobregat, hubo una falta de voluntad por parte de la justicia que ni siquiera se cuestionó los posibles indicios de delito cuando los hechos demostraron que hubo un saqueo, una caja B y personas que se enriquecieron de este proceso.

Prueba de ello es que con el mismo código penal, posteriormente, se condenó a Mario Conde.

Víctima interesada

Por otro lado, el periodista de Sant Boi contradice el discurso ‘victimista’ que siempre ha mantenido —en su beneficio— Jordi Pujol y que, según él, nunca tuvo motivos. Tras salir a la luz el caso Banca Catalana, Pujol se escudo en que era un ataque dirigido por el gobierno español a la Generalitat y, por tanto, a Cataluña. “Siempre dijo que era una jugada indigna del gobierno contra Cataluña. Sin embargo, el ministro Ledesma explica cómo cuando se reunió con el Fiscal, le decía que no veía indicio de delito. De hecho, el Gobierno respiró tranquilo cuando fue exculpado”, dice Ríos en referencia a un gobierno socialista que veía que CiU podía ser un posible aliado en Cataluña como partido grande y en el poder. Por otro lado, explica Ríos, el fiscal Luis Burón acaba, entonces, dimitiendo, muy posiblemente por la presión del Gobierno, y su sucesor, Luis Moscoso, lo primero que hace es vetar el recurso de los fiscales contra el procesamiento de Jordi Pujol. Otra prueba que refuerza la opinión del autor del libro de que en ningún momento hubo una presión dirigida desde el gobierno español y que, por tanto, el discurso de Pujol era un relato creado en su favor e interesado.

Volviendo a la fortuna que Pujol reconoce en Andorra, el ex presidente la atribuye a un legado. Herencia que Francesc Cabana —cuñado y cofundador de Banca Catalana y, por tanto, conocedor absoluto

del patrimonio de la familia Pujol— desmiente o como mínimo desconocía inmediatamente después de la confesión. “Sería muy fácil que Pujol levantara el secreto bancario en Andorra para que, si no esconde nada, se conociera el origen de la fortuna”, invita Pere Ríos quien considera, en cualquier caso, que difícilmente el caso acabará acusando a Pujol. “Él ha demostrado su impostura frente a la ciudadanía, pero tenemos que tener en cuenta que él no tiene a su nombre ninguna cuenta y que todo empieza con un pantallazo de las cuentas que publica El Mundo que, de por sí, ya es irregular”.

Renovación

Atrayendo el caso a lo territorial que, como publicación comarcal nos concierne, igual que Pujol estuvo 23 años en el poder, el Baix Llobregat cuenta con municipios que van a cumplir 40 años del mismo color. “El poder corrompe y largas etapas del mismo partido y de las mismas personas puede corromper aún más”, opina Ríos. “No es bueno que no exista renovación de los partidos y aún menos de las personas, pero también me cuesta creer que una persona como Lluís Tejedor, alcalde de El Prat, sea un corrupto; me parece un hombre honesto e íntegro. La alternancia es sana y deseable pero la voluntad popular tiene que respetarse.

En este sentido, Ríos considera que la sociedad ha desplegado sus mecanismos, en estos últimos años, para detectar casos de corrupción. “Hay una pluralidad de filtros que hace muy complicado que la corrupción se esconda”. ///

AGUSTÍN RODRÍGUEZ DEDICA SU LIBRO DURANTE LA PRESENTACIÓN | I. CRESPO

“La pereza es lo peor que nos puede dar la edad”

Carmela Álvarez, profesora de gimnasia sensorial

La inspiración se encuentra en pocas palabras y entre las nubes

“‘Frases al Vuelo’ es un libro de lo que han dicho otros, de las cosas importantes que los demás comunican y que muchas veces perdemos al vuelo mediático de los días”

El periodista Agustín Rodríguez publica un recopilatorio de citas y reflexiones breves en un libro “sobre la vida” para dar libertad a la imaginación y la inspiración individual

I. Crespo

Piensa en blanco y azul. Por un lado, es actualmente el responsable de la comunicación de los aeropuertos de la red de AENA en Cataluña y, por otro, es un reconocido ‘perico’, seguidor del RCE Espanyol. Se mueve entre lo abstracto del cielo y sus nubes y entre lo mundano de la grada de fútbol; entre la extensa atmósfera, infinita a nuestro entender, y la concreción de un partido de fútbol y el frenesí de la actividad aeroportuaria. Pero hace cuatro años, la muerte de su madre significó un parón, un frenazo en seco que le invitó a buscar respuestas a preguntas que no existían. Conclusión, “la vida está formada por momentos”.

Ahora, el periodista Agustín Rodríguez Mas publica ‘Frases al vuelo’ (Plataforma Editorial), un recopilatorio de citas de

personajes célebres o no que te invita a buscar la inspiración. “No se trata de un libro de periodismo, de viajes, de fútbol, se trata de un libro de la vida”, ha dicho Rodríguez durante la presentación del libro celebrada en la antigua fábrica Damm de Barcelona.

Centenares de compañeros, amigos, profesionales del periodismo, de la aeronáutica y de la cúpula del RCD Espanyol, entre otros, acompañaron a Agustín en este acto –presentado por Sergi Mas– que refleja la miscelánea que el mismo libro ofrece para la reflexión. “Es un libro de lo que han dicho otros, de las cosas importantes que los demás comunican y que muchas veces perdemos al vuelo mediático de los días”, recoge Rodríguez.

De hecho, pese a que el libro es de lectura rápida y ágil, su autor recomienda la lectura pausada y reflexiva. ‘Frases al vuelo’ es una pausa en esta sociedad frenética

en donde la actualidad cada vez se reduce a una franja más ínfima de tiempo y que caduca radicalmente rápido.

Así, con el espíritu de las redes sociales –gran amante y con gran presencia en ellas– Agustín ofrece una obra que recoge infinidad de momentos, titulares, citas breves que sirven como punto de partida para que la imaginación se extienda hasta la infinidad del cosmos en un ejercicio de creación y filosofía. Una obra perfecta para tener en el cajón de la mesita de noche con palabras de gente tan diversa que nos permite encontrar en una misma página a Henry Ford, fundador de Ford Motor Company; un formador de empresa, Anatole France y el Papa Francisco.

Y, precisamente, como lo aleatorio siempre acaba teniendo sentido, para este Sant Jordi, si necesitas un libro ‘al vuelo’ ésta es una muy buena opción para viajar en 140 caracteres y entre las nubes. ///

57a EXPOSICIÓ NACIONAL DE ROSES
36a FIRA COMERCIAL I INDUSTRIAL
DEL BAIX LLOBREGAT

SANT FELIU DE LLOBREGAT 8 | 9 | 10 MAIG 2015

Ajuntament de
Sant Feliu
de Llobregat

www.santfeliu.cat/festesdeprimavera

REpte 44. CONSERVAR EL PASSAT ÉS CRÉIXER EN EL FUTUR

EL CONSELLER MASCARELL OBSERVA, AMB L'ALCALDE DE SANT FELIU JORDI SAN JOSÉ, ANTICS DOCUMENTS AL NOU ARXIU | PREMSA AJ. SANT FELIU

L'Arxiu es renova per mantenir viu el record de la cultura comarcal

Marina Yeves

El Baix Llobregat està d'estrena tot i que parlem del passat cultural de la comarca. No és contradictori ni molts menys; de fet, sempre serà un repte mantenir i conservar els coneixements del passat com a lliçó de futur.

La Generalitat de Catalunya ha invertit 4'3 milions d'euros en el nou Arxiu Comarcal del Baix Llobregat, ubicat al municipi de Sant Feliu de Llobregat, i que s'ha inaugurat recentment en un acte presidit pel conseller de Cultura de la Generalitat, Ferran Mascarell; el president del Consell Comarcal del Baix Llobregat, Josep Perpinyà; i l'alcalde de Sant Feliu de Llobregat, Jordi San José.

El conseller de Cultura, Ferran Mascarell, en la seva

intervenció va fer èmfasi en la importància del material que recull l'Arxiu i en què "la vida democràtica s'enforteix delegant tres drets: a la memòria, a la participació política i a imaginar un futur" i va afegir que "el país que té en compte la memòria col·lectiva és un país capaç de mirar endavant". Jordi San José, l'alcalde de Sant Feliu de Llobregat, va fer referència a que "tot es una suma de voluntaris, de coneixements, que representen la identitat de Sant Feliu i la comarca" i va assegurar que "els arxius no són dipòsits tancats, sinó que són motor d'activitat cultural". Per la seva part, el president del Consell Comarcal, Josep Perpinyà, va destacar que "invertir en cultura és invertir en intel·ligència col·lectiva".

El nou equipament, que compta amb una superfície

L'ARXIU CONSERVA 127 FONTS DOCUMENTALS | PREMSA AJ. SANT FELIU

útil de 1872 m2, garanteix la conservació, la preservació i la difusió del patrimoni documental ja sigui local o comarcal, i es per això que disposa de sistemes de control ambiental (temperatura i humitat relativa), així com de seguretat (alarma anti intrusió i detectors de fum). Així doncs, assumeix una important funció d'agent cultural i social al servei de la comarca i del municipi de Sant Feliu de Llobregat.

L'arxiu també té la missió d'assessorar les administracions locals i aquelles institucions que ho sol·licitin com a eina de gestió dels seus documents i en la implantació de sistemes de gestió documental. És necessari puntualitzar que el Departament de Cultura ha realitzat una inversió de 4.343.212,59 euros per a la construcció i l'equipament d'aquest Arxiu i el terreny va ser cedit per l'Ajuntament de Sant Feliu. Durant l'acte també van estar molt presents i es va fer referència a les diverses problemàtiques que va haver-hi en el procés de construcció d'aquest projecte ara fet realitat, però tots van assegurar que sense les ganes i el desig de la gent no hagués estat possible.

L'edifici és obra dels arquitectes Xavier Vendrell i Claudi Aguiló i s'ubica al barri del Mas Lluí, molt a prop d'altres equipaments públics de Sant Feliu de Llobregat i comparteix edifici amb el Centre d'Estudis Comarcals del Baix Llobregat. A més, Ferran Mascarell va afegir que "aquest equipament és el resultat de la feina de molta gent amb un pensament professional molt sòlid". Va continuar explicant que "tenir un arxiu comarcal és democratitzar el coneixement col·lectiu, és un acte de profunda afirmació democràtica".

L'arxiu, edificat en tres plantes, es divideix en dues àrees: la interna i la pública. La primera disposa de moll de descàrrega, sala de recepció i tria de la documentació, àrea de desinfecció, magatzems, sales

de treball, despatxos, sala de reunions, cinc dipòsits de documentació amb una capacitat potencial de 14 quilòmetres i dos dipòsits de suports especials: un per a documentació fotogràfica i electrònica i un altre per a suports de gran format, com pergamins, plànols i cartells. Els espais públics consten d'una sala de consulta apte per a 19 persones, que també conté part de la biblioteca auxiliar, i una sala polivalent amb un aforament de 60 persones.

Espai de coneixement

Des del punt de vista de l'accessibilitat a la informació i a la documentació, compta amb un equipament informàtic de digitalització, amb aplicacions de gestió documental en línia accessibles des del web i amb serveis de conservació segura i a llarg termini de la documentació digital. L'Arxiu Comarcal del Baix Llobregat conserva 124 fons, entre els quals hi ha els arxius municipals de Sant Feliu de Llobregat (des del 1757), de Castellví de Rosanes, Collbató (1817), Corbera de Llobregat (1761), Santa Coloma de Cervelló (1841) i Torrelles de Llobregat (1716), així com el fons del Consell Comarcal del Baix Llobregat. Disposava prop de 2.300 protocols de les diverses notaries del districte de Sant Feliu de Llobregat (des del finals del segle XVIII) i diversos fons institucionals, d'associacions, patrimonials, eclesiàstics, d'empreses i de particulars de la comarca.

Cal dir, que a més, guarda el fons del Consultorio para la mujer Elena Francis (1951-1972), amb més de 70.000 cartes que recullen aspectes i inquietuds que els hi sorgien en el dia a dia de les dones durant el franquisme. També conserva algunes col·leccions documentals (efímers i cartells) i més de 110.000 imatges i disposa d'una biblioteca especialitzada en història local, amb més de 9000 títols, i d'una hemeroteca amb més de 600 capçaleres del Baix Llobregat. **///**

REpte 45. SIMPLEMENT, ESTIMAR LA POESIA

Mariano Martínez

EDITOR DE RÚBRICA EDITORIAL, COMUNICADOR, ESCRITOR.

Les paraules són mapes (al Baix Llobregat) - Traços poètics a la comarca

“Este mundo está hambriento y cualquier día / irrumpirá en esta habitación cómoda”. Por Adam Zagajewski.

Tinc la tossuda mania de creure que molts poetes han escrit tot el que necessitem llegir, escoltar, sentir, molt abans que a nosaltres ens arribi aquesta paraula. Adrienne Rich ens va deixar caure que va venir que “les paraules són mapes”, i recullo el seu testimoni per assabentar-me què ocorre en les línies que delimiten el Baix Llobregat.

Sempre parteixo de la idea que l'escriptura, especialment la poètica, té molt de política, d'eina de canvi que proporciona alternatives més reals del que creiem per a alimentar els mecanismes de la vida diària. I des d'aquest port de partida, he començat a rastrejar pistes poètiques per la comarca. Fins fa poc, jo mateix era un parèntesi més dins d'aquest mapa, formant part de Sopa de poetes, un programa de ràdio setmanal al Prat Radio que va créixer durant més de deu anys, i es convertí en una referència a la qual molta poesia estatal romania atenta. Per aquí intento seguir la pista del que s'està fent ara i em sorprèn que en més de seixanta iniciatives escampades per Catalunya, únicament quatre tenen vigència d'una manera més visible, encara que

segurament sota terra encara bateguen moltes més. Segur que cal gratar poc per trobar-les, però sembla que “en temps de crisi, tots hem de decidir una vegada i una altra a qui estimem”, com deia Frank O'Hara.

A **Sant Feliu, Castelldefels, El Prat de Llobregat i Sant Boi** es situen les propostes amb més consistència. De la primera, fa pocs dies s'ha celebrat la quarta edició de la **Setmana de la Poesia**, que va oferir diferents activitats, i acompanyat d'altres l'anunci de 40è Premi de Poesia Martí Dot, que ha guanyat Raquel Santanera.

Segon port. El grup de **poesia Alga**, amb seu a Castelldefels, publica des de 1983 la revista de literatura del mateix nom. En les seves pàgines podreu trobar els textos dels membres del col·lectiu, informació sobre les presentacions de la revista, ressenyes i textos d'alguns dels seus membres actuals. Amb tenacitat també duen a terme diferents activitats, el grup es reuneix cada dues setmanes al Centre Cívic Ca Roca de Castelldefels, on duen a terme un Taller de Literatura.

Tercera i quarta estació. Al Prat i a Sant Boi no només els uneix una magnífica Carxofa. A la primera ciutat, des

de fa uns anys, es ve consolidant el **festival de poesia a l'estiu**. Durant quatre setmanes, van passant propostes locals i d'àmbit català, que han convertit aquest espai en una referència. Precisament del darrer festival ve donada la relació amb Sant Boi. Durant el juliol de 2014, es va celebrar el germen del que avui és el **Llobregat Slam Poetry**, una competició de poesia recitada que va arrencar de manera més oficial el passat octubre a Sant Boi i que es celebra regularment entre les dues ciutats. El format està inspirat en les Batalles de Galls pròpies del rap: un espai viu i un format amb una teatralitat i musicalitat que apropa la poesia a públics que normalment no s'acostarien. Aquest espai comarcal completa els 6 campionats ja existents a Catalunya, i es suma a ciutats com Barcelona, L'Hospitalet, Lleida i Girona. Bravo per gent com el poeta santboià Cysko Muñoz o el pratenc Marc García per injectar aquesta saba poètica al públic baixllobregatí. Perquè “no fue nuestra poesía lo que cambió el mundo / Mirar de frente a la desesperanza / y no bajar los ojos / Por eso, escribimos” (Enrique Falcón). Escrivim, llegim, recitem poesia. Al Baix, és clar. **///**

SANT 15 20 JORDI

L'Ajuntament obre les portes
Visita guiada:
Matí: de 11 a 14 h
Tarda: de 17 a 19 h

D'ABRIL 23

Més informació a:
www.santboi.cat

SB app

SB
Entregant per tu

AJUNTAMENT DE SANT BOI DE LLOBREGAT

RETO 46. SER COHERENTES

Para clamar al cielo

La Semana Santa es una auténtica radiografía de lo que es el ADN de la sociedad española. Así lo plantea el periodista Gregorio Morán en un excelente artículo en La Vanguardia, 'Ni pasión, ni gloria', con el que ofrece algunas de las incoherencias de estos siete días de festividad religiosa. "Los sectores más radicales de la izquierda, o buena parte de ellos y sin excepciones regionales, nacionales o federalistas -eso sí, todos ateos convictos-, participan en las Semanas Santas como costaleros, organizadores, cobradores, promotores, defensores de las tradiciones populares, o incluso voceros de la Virgen de no sé qué o el Cristo sufriente. Sin embargo, las clases asentadas, todas de profundas creencias religiosas se van a la playa, a la segunda residencia o de viaje exótico". ¡Qué certeza!

¿Somos laicos o religiosos? Una pregunta que viene al dedillo para nuestro territorio en donde tenemos la cofradía más conocida, la 15+1 de L'Hospitalet, de origen laicos y que organiza la procesión más seguida de toda Cataluña.

La respuesta se moverá entre dosis de humor, picaresca, cinismo o incoherencia, elementos que también definen este país. Por suerte, plumas como las de Morán nos permite ver más allá de los pasos. ///

Xavier Sobrevia Vidal

MOSSÈN PARRÒQUIA SANTA MARIA DE CASTELLDEFELS

Hace más de cien años murió en **Birmingham** uno de los pensadores ingleses más importantes del siglo XIX, John Henry **Newman**. Era hijo de un banquero de **Londres** que se arruinó con las guerras napoleónicas y su familia era de religión cristiana-anglicana.

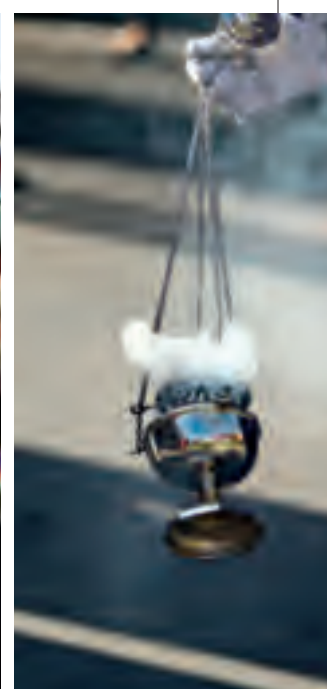
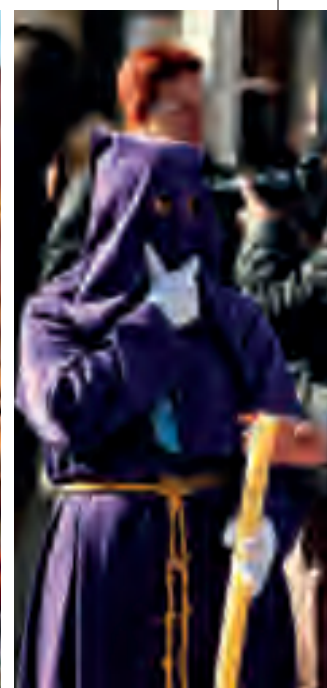
Su maestro, de tendencia calvinista, le recomendó libros que contenían largos extractos de las enseñanzas de los teólogos santos de los primeros siglos del cristianismo, los "Padres de la Iglesia". Tuvo conocimiento, así, de cómo entendían y vivían la fe los primeros cristianos.

Estudió en **Oxford** y después fue pastor anglicano en la misma zona. Hacia los treinta años empezó a estudiar el problema de la herejía arriana del siglo IV y con un amigo visitó **Roma**. Esta visita le desconcertó porque venía cargado de prejuicios contra el Papa. Procuraba acercarse al cristianismo primitivo y se enfrentó a la teología liberal anglicana que subrayaba la primacía de la razón sobre la Teología.

Buscaba la verdad y, con treinta y ocho años, le entraron dudas al estudiar la herejía monofisita del siglo V y el cisma de los donatistas del siglo IV. También ironizó sobre el intento de sustituir la religión por la educación y el conocimiento como base moral de una nueva sociedad secular pluralista.

Dejó su puesto de pastor anglicano y, con sus estudios, llegó a la convicción de que las "adiciones" romanas a la doctrina cristiana eran desarrollos que profundizaban unas ideas vivas. Fue recibido en la **Iglesia Católica** en 1845 y seguiría con una vida intensa de profundización intelectual, siendo ordenado sacerdote dos años después. No dejó de tener polémicas con una gran altura intelectual y sería nombrado, sin ser obispo, cardenal.

Newman cumplió un breve lema que leí hace tiempo: "quiero vivir y no vegetar". Hace cuatro años, en Inglaterra, **Benedicto XVI** lo beatificó. La vida de ese hombre es todo un ejemplo de búsqueda de lo genuino, de superación de prejuicios, de coherencia intelectual, de valentía ante el cambio, de amor a la verdad, de vida auténtica. Un ejemplo a seguir en tiempos de pobreza intelectual y corrupción política. ///

LA COFRADÍA 15 + 1 DE L'HOSPITALET ORGANIZA LAS PROCESIONES MÁS SEGUIDAS EN TODA CATALUÑA PESE A CONSIDERARSE LAICOS

47. LA COMUNITAT CELÍACA MEREIX MAJOR ATENCIÓ

Dolces tradicions sense gluten

L'elaboració de productes per a celíacs és una opció cada cop més viable a l'hora d'emprendre en un nou negoci

Júlia Reñé

El Sinònim de religió però també de cuina, la Setmana Santa és una festivitat amb receptes pròpies. Són cinc dies de menjar bunyols de vent, rosquillas, pestiños i torrijas, tots ells postres que acompanyen grans banquets i que culminen el dilluns de Pasqua amb la mona, el major atractiu pels més petits.

A Catalunya hi viuen 75.000 persones que de manera genètica han desenvolupat la celiaquia o, el que és el mateix, la intolerància al gluten. Aquest conjunt de proteïnes és present en farines de blat, avena o també civada, ingredients que es troben en la gran majoria de plats i dolços, com per exemple la mona de Pasqua, que no n'és una excepció.

En aquesta sentit, cada cop són més els establiments que decideixen especialitzar-se en aquest nínxol de mercat que atén a l'1% de la població. Encara avui hi ha una falta d'atenció cap a aquest col·lectiu, tal i com explica la responsable del Departament Tècnic de l'Associació de Celíacs de Catalunya, Elisenda Vilchez: "al sortir de casa els celíacs tenen mancances, ja que la cuina sense gluten requereix molt bones pràctiques de manipulació, a més de coneixement dels ingredients concrets a utilitzar".

El Prat del Llobregat acull Nouceland, una pastisseria artesanal que elabora productes sense gluten per a la venda a l'engròs. La rebosteria pratenca és un exemple d'aquest intent de democratització al tenir com a objectiu "oferir la possibilitat de trobar, als forns de barri, productes sense gluten fresc i de qualitat, enlloc de pa de fa quatre dies", afirma el responsable del Departament Tècnic de Nouceland, Alberto Baladrón.

El procés és llarg i costós tant per qui compra com per qui ven. D'acord amb Vilchez, el mite sobre els elevats preus dels productes sense gluten es confirma, ja que "una família amb un membre amb intolerància gasta a la compra 1.500 euros més, de mitja anual". Baladrón apunta a què l'encariment dels productes té origen en les matèries primes i el procés d'obtenció, en base a que "hi ha menys molins de farina d'arròs o de blat de moro, i aquesta falta de competència augmenta el preu de la ingredients bàsics".

Tot i aquest handicap del major preu de producció, Nouceland ven la mona a 28 euros el quilo, preu bastant similar al de les pastisseries corrents, gràcies a vendre en grans quantitats. Com en el cas de la rebosteria llobregatenc, s'aprecia una major conscienciació ciutadana i una tendència a l'alça en la demanda d'aquest tipus de productes. Raó per la qual Vilchez assegura que un pastisseria sense gluten, així com qualsevol altre establiment, és una bona opció al ser viable econòmicament, perquè "quan una persona és celíaca i té confiança en un punt de venda arrossega a tot el seu grup de relacions amistoses i familiars com a clients".

Però, el preu n'és l'únic repte de futur. Les mones per a celíacs són idèntiques i, així mateix, llamineres als ulls d'un infant. Nouceland les elabora amb una base de pa de pessic -feta a partir d'una barreja de farines, com la de blat de moro, d'arròs o de fècula de patata- que es farceix de trufa i va coberta de xocolata del 80% de puresa. El decorat és una adaptació de la clàssica mona amb ous, porta plomes, pollets i tres ous de xocolata. Unes postres que vénen amb certificat de qualitat i, per definició, amb absència de gluten. ///

Reportaje gráfico de Álex Gallardo

REPTE 48. EL BAIX, DESTINACIÓ TURÍSTICA DE QUALITAT

**El turisme
mira més
enllà de
Barcelona**

PER ORDRE: EL PARC AGRARI DEL BAIX LLOBREGAT TÉ LA CARXOFA COM A PRODUCTE ESTRELLA; MONTSERRAT ÉS JA PER LA SEVA NATURALES ÚNICA; EL PRAT HA ACONSEGUIT RECUPERAR EL DELTA COM A ATRACTIU ESPORTIU I FAMILIAR EN UN AMBIENT NATURAL; LA CASA JUJOL, HERÈNCIA MODERNISTA; LA CRIPTA DE GAUDÍ VA PROTAGONTZAR ENGUANY EL I CONGRÉS SOBRE LA VIDA I OBRA DE GAUDÍ: ES CONSIDERA EL LABORATORI DE LA SAGRADA FAMÍLIA; PLATJA DE GAVÀ | CONSORCI DE TURISME

L'àmplia oferta turística del Baix Llobregat ha permès que, per primera vegada, els visitants estrangers dels nostres atractius superin als nacionals

Imanol Crespo

Mar, muntanya, història, cultura, arquitectura modernista, turisme rural, rutes vinícoles, turisme esportiu... L'oferta és infinita i inacabable també el Baix Llobregat. Per aquest motiu, sota la marca 'Barcelona és molt més', la Diputació de Barcelona ha obert un nou 'site' web per fomentar el turisme a la resta de comarques de la província barcelonesa que envolten la gran capital; per cert, amb un espai molt dinàmic, atractiu i complet. Com queda palès amb el lema, 'Barcelona és molt més', la web mostra un ampli recull d'opcions turístiques de totes les comarques de la província, des del Garraf fins al Maresme i el Berguedà i, entre elles, òbviament, el Baix Llobregat.

De fet, com ha destacat aquesta capçalera en més d'una publicació, les opcions turístiques de la nostra comarca són molt àmplies i diverses, i així es pot comprovar en el seu espai reservat a la **web barcelonaesmoltmes.cat**. Amb propostes de costa i de muntanya, el Baix Llobregat és possiblement la comarca amb un ventall més ampli d'opcions. Amb **cent kilòmetres de platges**, des de El Prat i fins a Castelldefels, el litoral del Baix ha millorat indubtablement el seu atractiu als darrers anys, de manera que moltes persones eviten ja la gran Barcelona sense la necessitat, d'altra banda, d'anar-se a Sitges.

Si mirem al nord, **Montserrat** és l'atractiu muntanyós de referència per la seva peculiaritat en les formes i la seva condició única. Al voltant, a més, el sector de la vinya guanya pes. De fet, sis municipis del nord estan integrats a la denominació d'origen del Penedès, el que ha desenvolupat aquest tipus de turisme vinícola a la zona.

Entre mar i muntanya, la nostra joia: el **Delta del Llobregat**. El Prat de Llobregat ha desenvolupat, als darrers anys, moltes iniciatives per recuperar aquesta zona i fer-la més accessible a la ciutadania. Persones a peu o en bicicleta, aprofiten per passejar i fer esport enmig d'un espai natural a través de diferents rutes adaptades sense danyar

el terreny i que permeten gaudir dels diferents atractius del Delta. A més, la comarca –amb el **Parc Agrari del Baix Llobregat** com a principal exponent– porta anys promocionant els productes de km.0 gràcies a la tasca de l'Associació de Gastronomia i Turisme (AGT), el que l'ha convertit també en un territori pioner i destinació gastronòmica. Una aposta que, òbviament, també gaudeixen els ciutadans del Baix amb els diferents mercats de pagès que s'organitzen a les places municipals o amb iniciatives com el Quinto-Tapa del Potablava o la Carxofa, així com les Jornades Gastronòmiques de l'AGT. Iniciatives que, cada cop més, mobilitza a més gent de dins i fora del territori.

Pel que fa l'**oferta cultural**, cal destacar la millora del sector teatral. A més de les dues obres de La Passió, a Olesa i Esparreguera, que es celebren en els dos equipaments més grans de la comarca, diferents ciutats han apostat per teatres de primera qualitat com l'Atrium de Viladecans, l'Auditori de Cornellà o el Núria Espert de Sant Andreu de la Barca amb els quals atrauen un nou públic que abans preferien Barcelona. De fet, ara s'ha trobat un perfecte equilibri entre aquests teatres professionals, sense perdre, però, l'esperit local de moltes petites sales on també es fa bona feina per la cultura.

En aquest sentit, no ens podem oblidar de l'arquitectura. I és que el **modernisme** també va banyar la comarca, d'una manera important, el que deixa una ruta que ningú es pot perdre començant per la Colònia Güell i la seva Cripta de Gaudí, considerada per ell el laboratori que va permetre aixecar després la Sagrada Família. Per si no fos suficient, el deixeble del geni Gaudí, Josep Maria Jujol, va desplegar tot el seu plàstic imaginari, sobretot, a la zona de Sant Joan Despí i Esplugues de Llobregat, on es troba la fàbrica Jujol. Per si tot aquest recull fos poca cosa, sempre poden anar a fer una visita a les mines més antigues d'Europa, situades a Gavà, veure el Castell de Castelldefels o tenir el país als vostres peus, gràcies a la Catalunya en miniatura a Torrelles de Llobregat. **///**

Turistren reforça l'oferta lúdica i turística d'FGC

CONJUNT MONUMENTAL DE LA SEU D'EGARA

La nova marca potencia l'oferta de lleure de la xarxa de FGC i dóna a conèixer les opcions turístiques que ofereix el viatge amb tren

Els bitllets combinats apropen a l'usuari una variada oferta per visitar museus, espais arquitectònics d'un gran valor històric i espais de lleure

Redacció

Ferrocarrils de la Generalitat de Catalunya ha presentat aquest mes Turistren, el nou projecte que ha posat en marxa per apropar als viatgers els punts d'interès turístic i cultural que es poden visitar amb les línies de Ferrocarrils mitjançant la promoció de diferents bitllets combinats.

Amb aquesta iniciativa Ferrocarrils de la Generalitat de Catalunya aposta per donar valor al factor lúdic i a les possibilitats turístiques del tren, atraient nous sectors de públic i estenent la finalitat del viatge en tren més enllà del seu ús diari per motius professionals o escolars.

Turistren forma part del pla estratègic comercial que està duent a terme FGC amb entitats i ajuntaments de la seva àrea d'influència, establint convenis i acords per tal de crear vincles per potenciar les accions informatives i de difusió i la promoció de bitllets combinats, en una operació win win on totes les parts implicades poden obtenir aspectes beneficiosos.

Amb aquest producte FGC engloba sota la marca Turistren els diferents recursos per tal d'atreure una nova demanda de clients amb nous

bitllets combinats (viatge + visita) i facilitar l'accés a llocs on no sempre es compta amb transport públic; establir acords institucionals per facilitar tarifes atractives i descomptes; establir acords amb operadors de bus per tal de facilitar l'accés al centres d'interès; i contemplar tarifes especials per a grups escolars i centres d'ensenyament.

L'oferta associada a Turistren, que s'anirà ampliant, inclou actualment bitllets per visitar: museus com el Cosmo-caixa de Barcelona, el de la Tècnica de Manresa, el Museu de la Pell i el Museu del Traginer d'Igualada, el Museu de la Ciència i de la Tècnica de Catalunya i el Castell-Cartoixa de Vallparadís a Terrassa, el Museu Molí Paperer de Capellades, els museus de l'Enrajolada i el Vicenç Ros de Martorell, o l'Institut de Paleontologia de Catalunya de Sabadell; espais arquitectònics i d'un gran valor històric com La Pedrera, la Colònia Güell, la Torre Bellesguard, el cementiri Nou d'Igualada, el Món Sant Benet de Sant Fruitós de Bages, el Parc Prehistòric - Abric Romaní de Capellades, el conjunt monumental de la Seu d'Egara o les cases d'estil modernista Masia Freixa i Casa Alegre de Sagrera a Terrassa; i espais de

lleure com Catalunya en Miniatura, el Centre de Recuperació d'Amfibis i Rèptils de Catalunya (CRARC) a Masquefa o la Granja Escola l'Alzina de Terrassa.

A més d'aquests packs combinats, Turistren també ofereix als usuaris d'FGC diferents propostes per arribar fàcilment amb el tren com el Museu d'Història de l'Hospitalet de Llobregat, el Mercat de Pagès a Sant Vicenç dels Horts, el Castell de Claramunt, el castell de Gelida, el Parc Natural de Collserola o el Mercant de Sant Cugat.

L'oferta turística i de lleure d'FGC es completa amb les activitats de la divisió de Turisme i Muntanya del Grup FGC que gestiona les destinacions turístiques d'alta muntanya La Molina, Vall de Núria, Vallter, Espot i Port Ainé, a més del Cremallera i funiculars de Montserrat, el Cremallera de Núria, el Tren del Cement i el Tren dels Llacs.

Els bitllets de Turistren es poden adquirir a les màquines expenedores de bitllets de qualsevol estació de Ferrocarrils. A més, tota l'oferta de bitllets combinats es pot consultar amb detall al web www.turistren.cat i a l'aplicació per a mòbils d'FGC.

Campanya informativa Turistren

Per a donar a conèixer aquesta iniciativa, que compta amb el suport de Turisme de Catalunya, FGC ha dissenyat una campanya de comunicació amb l'eslògan "On em portes avui?" i centrada en potenciar el factor lúdic i turístic del tren, per tal de gaudir del temps de lleure allà on et pot portar el tren.

Els protagonistes de la campanya són personal que treballa a Ferrocarrils de la Generalitat de Catalunya i els seus familiars. Ferrocarrils de la Generalitat de Catalunya difondrà aquesta campanya mitjançant els seus comptes corporatius de Twitter i Facebook i a través dels diferents elements comunicatius a les seves instal·lacions, entre d'altres.

A SOBRE, LA CONEGUDA PEDRERA DE GAUDÍ; A SOTA, EL PARC PREHISTÒRIC ABRIC ROMANÍ DE CAPELLADES

De dalt a baix,
el **Llobregat**, un
camí de descoberta

Del baix fins al dalt o del dalt fins al baix, el sentit no importa, el Llobregat és un camí de vida des de temps immemorials. Un país, uns territoris compartits més enllà de l'aigua. Un riu que fa moure molins, fàbriques i turbines amb canals i bèquies, però també amb recs que donen feina i aporten vida a la seva gent.

Terres diverses, morfològica i geològica, però també d'activitat humana. Des de la plana baixa superpoblada, on s'hi mantenen encara les riques hortes del Baix Llobregat, als cims nevats i solinars del Puig Llacada, el Tossal d'Alp i el Moxeyó i amb Castellar de n'Hug al seu peu, on el riu comença a córrer.

En mig, una plana diversa, amb valls congostes a la zona alta berguedana, i frondosos boscos i amples espais a la part més baixa que omplien amb terres de vinyes i herbes que conformen el paisatge singular del pla de Bages, amb la inconfusible silueta de Montserrat al mig. Mentrestant, el Llobregat, espina dorsal d'aquestes terres, ho ens abandona, i la seva aigua, sempre present, va fent el seu camí.

Baix i Alt Llobregat, dos territoris diferents, però amb molts signes en comú que convé explicar-los, ensenyar-los i gaudir-los plenament. Ara toca que els de baix treguin el que hi ha dalt, i visquem. Som-hi!

Més de 70 cases rurals a 1 hora de BCN

Agroturisme al Berguedà! Gaudeix de la natura!

El Berguedà és indubtablement una de les zones amb més potencial agroturístic aquesta part del país. En els últims anys, en aquest sector de l'Alt Berguedà, gràcies a despeses, s'hi paguen ha hagut de fer un esforç enorme per adaptar-se a les noves circumstàncies i per complementar la producció agrícola i de conreu i mantenir el patrimoni de les cases rurals. L'agroturisme és un dels seus elements complementaris. L'Associació d'Agroturisme del Berguedà, des del 1992 promougué per donar de pagar amb una gestió que el desenvolupa i conserva els valors de la vida del camp, les explotacions agrícoles i ramaderes, i la qualitat del patrimoni de les cases rurals. En concret, ens l'agroturisme ofereix tres modalitats d'allotjament:

- **Allotjament rural independent:** consisteix a fer una estada a la casa rural de la casa rural de la finca agrícola. En tracta de cases totalment restaurades i respectant l'entorn i la zona però modernitzades i equipades amb totes les comoditats de la vida moderna. En alguns en la zona turística.
- **Masia amb habitacions:** en tracta de la masia principal, on hi ha els propietaris, de la qual s'ha conservat una part per acollir als clients. En aquestes masies, els propietaris ofereixen serveis de restauració de qualitat.
- **Casa de poble:** són cases petites de la zona rural, antigament ocupades per la gent de la zona, que ofereixen un contacte amb la natura i recuperen el tracte familiar i evocant l'ambient rural i la tranquil·litat, bona ben a l'entorn.

**ASSOCIACIÓ
D'AGROTURISME
DEL BERGUEDÀ**

visitan's a www.agroturisme-bergueda.com

Portem a la teva casa rural productes artesans del Berguedà per la barbacoa!

Menjar bé Restaurant del mes

El Celler de ca la Quica

C/Major, 48

938 380 220

08692 Puig-reig

obert al migdia de dimarts a diumenge
divendres i dissabte per la nit

Restaurant situat en una casa de pedra del segle XIX, amb una estètica excel·lent. Varies sales amb sostres de volta i decoració rústica. Cuina actual de gran qualitat amb una àmplia oferta de vins, caves, champagne i licors.

- Menú diari a 13'50 euros
- Carta i menjar per emportar
- Celler amb venda a preu de bodega, obert al públic.
- Sopars maridatge, presentació de cellers.

I per l'estiu obrirem
la nova terrassa 485Q
per fer tapes a la fresca.

No t'ho pots perdre!

RETO 49. REGULAR LOS ACCESOS A LAS PLAYAS COMARCALES PARA REDUCIR LA MASIFICACIÓN

La toalla es gratis, el parking no

La playa de Viladecans se suma a la apuesta de Castelldefels y El Prat por regular el aparcamiento durante la temporada de verano, mediante una tasa pública que a juicio de muchos debería ser compensada con mejoras, como espacios de sombra

Dayana García Blas

Con un pie en la temporada de verano y las playas del litoral del Baix Llobregat listas para recibir los primeros bañistas, Viladecans ha seguido los pasos de El Prat y Castelldefels en cobrar por aparcar los coches. Viladecans “es una playa bastante virgen” aclara Dani García, jefe de movilidad de Viladecans Calidad, empresa municipal que gestiona, entre otros servicios las zonas azules y parkings por los que debes pasar antes de estirar la toalla y poner la sombrilla para disfrutar de un día de playa.

Para los viladecanenses, el aparcamiento en la costa será gratuito hasta este verano, momento en el que el parking costará, diariamente, un euro para los residentes de la ciudad y cinco euros para aquellos ciudadanos que procedan del resto del área metropolitana y de Barcelona. El espacio para estacionar los vehículos estará controlado por un vigilante en los accesos, un refuerzo de seguridad interior, barreras, casetas y un panel de libre o completo, lo que “significa una inversión importante” indica el responsable.

El porqué del pago

De tener un parking gratuito a cobrar un precio público para aparcar en la playa de la Murtra, existe un gran salto que se refleja en el convenio que el Ayuntamiento de Viladecans aprobó con Aeropuertos Españoles y Navegación Aérea (AENA), propietaria del solar donde se sitúan los aparcamientos a raíz de todas las exportaciones que se hicieron para la Terminal 1 del aeropuerto de El Prat, denominadas zonas de reserva aeroportuarias y que están destinadas a determinados usos, entre los que no se incluye la edificación de viviendas.

El Ayuntamiento de Viladecans, con la intención de mejorar el acceso a la playa, acordó en 2007 con AENA la cesión de una parte del solar, lo que permitió la creación de un parking con capacidad para 200 coches. En ese momento también se puso en marcha la línea de autobús local BV4 para facilitar el acceso a la playa. El año pasado, la empresa pública otorgó la concesión de la gestión y la explotación del terreno, durante un periodo de 5 años, a la administración de Viladecans. “AENA hizo una inversión de casi 40.000 euros para ampliar el parking en 400 plazas”, señala el Dani García.

Mantener el aparcamiento en condiciones óptimas conlleva para el Ayuntamiento un esfuerzo económico importante, según indican las mismas fuentes, ya que “una parte de los impuestos que AENA tiene que pagarle al Ayuntamiento se descotarían, así como otros temas”, remarca el coordinador, con el objetivo de que la empresa aeroportuaria recupere la inversión poniendo en valor su patrimonio. La coyuntura comporta regular el acceso al parking del mes de junio a septiembre con el pago de una tasa pública.

Murtra, la más valorada

El 70% de los usuarios que van a la playa de la Murtra son de los alrededores del área metropolitana. Respecto a la masificación de la costa de Viladecans, el Ayuntamiento asegura que se ha visto obligado a adoptar medidas. Y es que, por primera vez, el año pasado el litoral de este muni-

La extraordinaria mejora de las playas de El Prat, Viladecans, Gavà y Castelldefels obliga a sus ayuntamientos a tomar medidas para gestionar la masificación de su costa

UNO DE LOS OBJETIVOS DE LAS ZONAS DE PAGO EN LAS PLAYAS DE LA COMARCA ES FOMENTAR EL TRANSPORTE PÚBLICO Y OTRAS MANERAS MÁS SOSTENIBLES COMO LA BICICLETA

cipio superó los 300.000 visitantes en verano, al ser catalogada como la playa mejor valorada, con un 7,6 sobre 10 puntos, según se detalla en una encuesta del Área Metropolitana de Barcelona. No obstante, aunque “los datos de usos anteriores son positivos, están contados sobre la base de que el parking era gratuito, por lo que las estimaciones pueden modificarse este verano”, subraya García.

Con la regularización del espacio para estacionar el ayuntamiento pretende desincentivar el uso de los vehículos a motor para potenciar la bicicleta como transporte sostenible, y competir con el resto de costas del litoral, ya que, según Dani García, “se ha ido incrementando el uso de la playa conforme el entorno ha ido cobrando tasas de aparcamiento”, refiriéndose a la zona de Castelldefels y El Prat, donde ya se paga la zona azul. En los últimos tres años, “se ha doblado el número de visitantes a la playa de Viladecans”, lo que ha supuesto problemas de colapso en movilidad, muchas colas y sobresaturación del espacio.

Los pratenses, gratis

El municipio de El Prat, un espacio lleno de rincones na-

turales, miradores y playa, opta por mejorar la calidad del acceso a la costa y ofrecer un aparcamiento libre de presiones, sobre todo, durante los fines de semana.

Según fuentes municipales, con el fin de mantener la calidad del agua y de la arena de las playas, en 2014 “pusimos en funcionamiento la zona verde de aparcamiento en la playa que prioriza a los pratenses, que pueden aparcar gratuitamente, en oposición de los coches que nos visitan”, que deben pagar si quieren estacionar en la playa. Los precios, según ha aprobado el consistorio, van desde los treinta céntimos por diez minutos hasta nueve euros por un total de cinco horas, el máximo permitido.

ZONA AZUL EN LA PLAYA DE CASTELLDEFELS

Para disponer de la tarjeta de residente y, por tanto, tener acceso gratuito a los diferentes parkings de la playa de El Prat, el único requisito es que se pague el impuesto de circulación en el municipio.

El aumento de la vigilancia en las zonas de baño y la frecuencia del transporte público que conecta la playa con los

núcleos urbanos son otros adelantos que ha incorporado El Prat, así como paneles informativos sobre el estado de los accesos, para que el ciudadano conozca, en todo momento,

el tiempo de espera o la retención que encontrarán en la carretera.

Pagar 5 € en Castelldefels

La playa de Castelldefels es famosa por ser la más larga del área metropolitana, con nada menos que cinco kilómetros de arena, entre el delta del río Llobregat y el macizo del Garraf. La costa de este municipio registra más de un millón de visitantes cada verano, que aparcan en las 4.816 plazas de estacionamiento regulado en primera línea de mar. De todas las áreas para aparcar, 1.399 son de zona azul y el resto, 3.417, corresponden a la zona verde que es gratuita para los residentes de la ciudad que estén pagando el impuesto de circulación en Castelldefels o bien el IBI, como ocurre en el caso de El Prat.

Manuel Reyes, alcalde de Castelldefels, indica que con esta medida, implantada en 2012, “hemos solucionado un problema que duraba ya muchos años y hemos garantizado la convivencia en la playa”, remarcando que la regulación del aparcamiento supone un aumento de los ingresos para el municipio en tiempos de crisis. Los turistas pagan cinco euros al día por aparcar el coche en la zona azul de los dos nuevos aparcamientos que están a la altura del C/Mèxic. Con ello, David Solé, primer teniente de alcalde y regidor de Gobernación, resalta la importancia turística del municipio, indicando que “seguimos trabajando para mejorar la señalización en la playa y para implantar mejoras de seguridad, a fin de reducir la velocidad en esta zona”. **///**

REpte 50. MANTENIR LA QUALITAT DE LES PLATGES METROPOLITANES

ELS 32 KM DE COSTA METROPOLITANA JA HAN ESTAT SANEJATS AMB EL LLAURAT I GARBELLAT DE LA SEVA SORRA

El litoral del Baix, preparat per l'estiu

L'AMB és l'ens públic encarregat del manteniment i conservació de les platges metropolitanas: amb el procés de llaurat i garbellat es recupera la costa per a un nou estiu

El litoral de la comarca ha experimentat en les dues darreres dècades una autèntica revolució gràcies, en gran part, a la millora de la qualitat de l'aigua

Imanol Crespo

Els 32 quilòmetres de platges metropolitanas ja estan a punt per rebre la campanya estival. L'Àrea Metropolitana de Barcelona s'ha encarregat, un any més, de la recuperació del litoral després de realitzar els dos principals processos de manteniment, el llaurat i el garbellat, fonamentals per assegurar la qualitat i la salubritat de la costa.

L'AMB va iniciar la campanya de neteja el 9 de març a Castelldefels i la va finalitzar el 25 del mateix mes amb els tractors a les platges de Barcelona. El llaurat és el procés que marca que s'acosta l'estiu amb els grans tractors que arrosseguen, remouen i voltegen la sorra amb una profunditat de mig metre gràcies a les seves grans arades. D'aquesta manera es facilita l'aireig i la penetració dels raigs del sol dins de la sorra el que potencia al màxim la seva acció desinfectant i, per tant, recuperar els seus nivells de salubritat necessaris per iniciar la campanya d'estiu.

Dies després, es realitza el garbellat, procés que consisteix en regularitzar la sorra. És la posada a punt, l'acabat, que permet fer ús de les platges a la temporada de bany. De fet, des

d'aquest mes i fins al novembre es continuarà passant cada dia les màquines garbelladores per totes les platges de l'AMB, ens competent en aquesta matèria.

Revolució a la costa

El litoral comarcal ha experimentat una evolució, en positiu, indubtable. Sobretot a la part més propera a la desembocadura del riu. El Prat i Viladecans han experimentat tota una revolució a la seva costa després de la construcció de la depuradora a la mort del Llobregat, el que ha permès recuperar unes platges fins aleshores no aptes pel bany. L'adequació de la zona en cohesió amb la zona natural que identifica el litoral d'aquests dos municipis, situats al cor del Delta del Llobregat, han permès oferir un veritable espai de goig, però a la vegada tranquil i enmig d'un espai verd.

D'aquesta manera, el Baix amplia l'oferta turística amb un altre model menys espectacular i tradicional com és el cas de Castelldefels, amb un gran passeig marítim ple de serveis, restauració i oferta hotelera, però molt més íntim, tranquil i, fins i tot, més agraït pels seus conciutadans.

En aquest sentit, el repte de l'AMB és mantenir i millorar

aquest litoral que ha arribat a estar, pràcticament en la seva totalitat, premiat i reconegut amb el distintiu de les banderes blaves. I és que al voltant de 9 milions d'usuaris passant a l'any per aquestes platges de primera per ocupar una superfície de dos milions de metres quadrats de sorra.

Això requereix d'una millora i d'un augment dels serveis fonamentals en matèria de manteniment i urbanisme. Com a exemple, l'AMB col·locarà 750 papereres i gairebé 100 contenidors semisoterrats que permetran recollir a final de temporada unes 400 tones de residus, que seran classificats per permetre el seu reciclatge. Com a novetat d'enguany, a més, s'aplicarà una prova pilot que consistirà en col·locar uns sensors de capacitat en 25 dels contenidors i papereres, de manera que enviaran la informació —en temps real— sobre la quantitat de residus dipositats. En detectar que el 75% de la capacitat del contenidor es troba plena de residus, els tècnics aniran a buidar-lo. Així, s'evitaran desplaçaments innecessaris.

Per acabar, després del llaurat i garbellat, l'AMB instal·larà, entre d'altres elements de mobiliari, els 10 quilòmetres de passeres d'accés o els mòduls de lavabos portàtils, primers auxilis, policia, magatzems i bars. ///

RETO 51. QUE NUESTROS REPRESENTANTES MEJOREN SU ASPECTO

LA SOCIALISTA CARME CHACÓN, EX MINISTRA DE DEFENSA, JUNTO A ANTONI POVEDA, ACTUAL PRIMER SECRETARIO DEL PSC EN EL BAIX LLOBREGAT

Señorita Pepis

Muchos ciudadanos sufrimos 40 años de dictadura y eso todavía está presente para algunos, aunque ni siquiera lo vivieran. Esa negra etapa pertenece al pasado y solo deberíamos acordarnos de ella porque forma parte de los libros de historia para aprender y así evitar que nunca más se repita.

En cualquier país sería así, pero en el nuestro no; parece imposible pasar página. Por una razón u otra mezclamos el pasado con el presente y nos olvidamos de que estamos en el siglo XXI, y que lo que sucedió ayer no cuenta, que solo vale el presente y que no está de más sembrar para el futuro, aún a riesgo de no saber dónde y si estaremos.

Este pensamiento tiene que ver con una inauguración a la que he asistido y casi sin querer he estado repasando la vestimenta de los políticos que han participado. Mirándolos

me he dado cuenta que es normal que la gente piense que los políticos son todos iguales, porque aunque no sea justo, ni verdad, si es cierto que visten todos iguales.

Estilo versus política

La palabra estilo tiene poco que ver con la clase política, salvo honrosas excepciones, porque todavía estamos acomplejados por nuestro pasado, y muchos de ellos piensan que si le dan importancia a la ropa, a su aspecto, puede que los comparen con políticos de otra época.

Así que no es difícil escuchar, cuando se les pregunta por su indumentaria, la respuesta tan manida de que “la ropa me la compra mi mujer”, o que no le dan mucha importancia a lo que se ponen porque “hay otras cosas más importantes”. En realidad, no hace falta que lo digan, porque se nota, ya que suelen ir hechos unos auténticos adefesios.

Aspecto de pagés

Su “uniforme” va acorde con el partido al que pertenecen y pasa por el clásico traje con corbata a políticos a los que esta indumentaria no les pega nada, porque su aspecto natural de

¿Ser político local obliga a estar peleado con la moda?

Por lo general, los políticos de izquierdas lucen aspectos desaliñados porque consideran que eso resulta más coherente con su ideología

Socialistas y comunistas, en algunos casos, consideran que si se arreglan podrían desclasarse, de ahí que mantengan un look Che Guevara

Nuestra especialista en moda realiza un particular concurso entre las alcaldesas y concejales del Baix. Adelantamos que Raquel Sánchez gana la corona

La mayoría de los ediles son jóvenes preparados, con currículos completos y formados; algunos olvidan que el aspecto también comunica

“pagés” (con todos los respetos a los agricultores) hace que se note que van disfrazados. Y si repasamos los complementos, zapatos y cinturón, el desastre ya es total. Algunos, los más atrevidos, suelen vestir chaquetas y pantalones tejanos sin corbatas, estilo Bertín Osborne, si él lo lleva....

CiU y los democristianos

Los representantes de Convergencia i Unió en el Baix Llobregat, por ejemplo, visten en plan convencional. No se quitan el traje ni para dormir, pero claro, ellos siempre han sido de centro derecha y en sus filas militan empresarios, aunque ahora se empeñen en disimular esta tendencia ideológica dadas sus aspiraciones independentistas.

Duran Lleida, que es democristiano, también suele vestir de traje, pero se ha convertido en un referente porque suele conjuntarse muy bien. Sus corbatas son perfectas, sus gafas a juego impecables, y cuando viste de sport, lo borda. Así que en temas de estilo y elegancia, gana por goleada a cualquier compañero de federación. El otro día, alguien dijo del político democristiano que es cristiano de cintura para arriba y demócrata el resto del cuerpo, o dijo que es convergente

RETO 51. QUE NUESTROS REPRESENTANTES MEJOREN SU ASPECTO

de cintura para abajo. ¿Qué habrá querido decir? Habrá que preguntarle.

“Look” Che Guevara

Muchos de los líderes los partidos de izquierda se quedaron anclados en los años sesenta. Algunos siguen todavía la estética “Che Guevara” y ahora imitan al joven pero “antiguo” Pablo Iglesias, con su melenita y colita trasera, pantalón tejano y camiseta. Y zapatos, ¿para qué? Directamente se calzan deportivas, casi siempre sucias y nada de marcas... a menos que sean recicladas. Este look puede ser genial si tienes físico de modelo, pero no suele ser el caso de la mayoría de la gente, así que cuando miras a montones de concejales o representantes de partidos “progres”, directamente ves a desaliñados que no te imaginas que te interese lo que defienden si son capaces de ir por la vida con ese aspecto tan dejado. Porque lo que queda claro es que si a este colectivo la parte estética no les interesa nada, ¿por qué van a dedicar ni un euro del presupuesto a potenciar las empresas de moda o textiles? Pero el problema es que vivimos en la época de la imagen...

Piernas sin depilar

Y las mujeres, otro tanto las que representan a partidos de izquierda o nacionalistas. Parece, en muchos casos, que estén reñidas con el agua. Suelen llevar el cabello, en la mayoría de los casos, teñido de color rojizo, media melenita rizada con flequillo liso o cortados rectos a media frente y/o melena larga con alguna trencita, estilo okupa, o la cabeza prácticamente rapada y aros en las orejas, medio despeinadas. Vestidas con camisetas, adornadas con el clásico pañuelo palestino, faldas amplias, botines que les cortan la circulación por encima del tobillo, sin medias o con ellas, pero si es así, parece que se las haya prestado alguna monja de clausura. Eso sí, las medias suelen ser de algún color. Se complementan de pulseritas de cuero, uñas mordidas y en muchos casos pelos en las piernas, por aquello de ahorrar en depilación o porque queda, según ellas, de lo más natural y feminista. Lo de ir maquilladas tampoco debe de ser para no hacer gasto y potenciar a las empresas de consumo innecesario.

En el resto de partidos, como socialistas, convergentes, etcétera, el look femenino varía, aunque no demasiado, de sus compañeros los hombres. Ellas van desde los trajes chaqueta con top debajo o camisa, con falda más bien recta o pantalón, zapatos de medio tacón o bota, cinturón y colgantes varios. El pañuelo se convierte en un foulard más vaporoso. Algún vestido, por lo general discreto, y casi siempre con chaqueta o abrigo encima.

Coherencia con lo que predicen

La moda en la clase política es complicada, porque según dicen, la imagen de un político debería tener que ver con lo que ofrecen en clara coherencia entre lo que “predican” y lo que muestran, porque la incoherencia, he leído por ahí, se paga. Yo creo que no necesariamente, porque en muchos casos, a las decisiones que se enfrentan poco tienen que ver con su manera de vestir. Porque lo que tienen que hacer los políticos es gobernar para sus electores y cumplir sus promesas. En ese caso, que lleven una imagen actualizada y sus aspectos se ajusten a los cánones de la moda, siempre quedará en un segundo término. Se trata de un asunto sencillamente estético y de buen gusto, sin más.

Actualizar imagen e ideas

Entre sus electores, seguro que hay una gran diversidad de personas y lo que agradecerán es tener unos representantes no

A LA DERECHA, RAQUEL SÁNCHEZ, ALCALDESA DE GAVÀ; ARRIBA, SU MANO DERECHA, LA CONCEJAL APOLONIA HERRERA

solo “legales”, sino atractivos y cuidados a la vista, adopten el estilo que sea. Sí, es cierto la moda cambia cada seis meses y no podemos pedir que todos estemos dispuestos a seguirla al pie de la letra. Pero si podemos pedir a nuestros representantes que actualicen su imagen, porque damos por hecho que las ideas también las actualizan. La chaqueta de pana de Felipe González cumplió su función en el pasado, pero esta temporada no se lleva la pana y las ideas y los proyectos tienen que ajustarse al presente. Lo que pasaba en el siglo XVII no nos sirve para el XXI, así que la evolución tiene que ser en todos los aspectos.

Las mujeres, más expuestas

En el caso de las mujeres políticas, lo tienen más complicado, porque yo creo que se vistan como se vistan siempre serán más cuestionadas en una sociedad machista como la que vivimos. Ellas siguen siendo repasadas con una lupa gigante, aunque todas están más que preparadas académicamente, suelen ser cuestionadas por lo que dicen, por lo que hacen, su manera de vestir, si son guapas puede ser terrorífico, si son jóvenes...

NÚRIA MARÍN, ALCALDESA DE L'HOSPITALET, JUNTO AL REY FELIPE

¡uff! también critican que es demasiado joven! Si no son tan jóvenes ¡uff, se podía quitar unas cuantas arrugas. Si se las quita ¡madre mía, se gasta todo el dinero en cirugía estética o cremas! Si tienen hijos, porque los tienen. No los tienen porque ... Pero esta ¿por qué no tiene hijos siendo una mujer? Como estés soltera, tengas novio y rompás y conozcas a otro, el vulgo te tacha rápido de promiscua. Como estés gorda, fatal, porque te llaman a la primera de cambio “vacaburra”. Y si estás delgada, porque incitas a la juventud a no comer. Y

lo tremendo es que un político físicamente normalillo tenga una pareja “espectacular” si es hombre, mejor no poner los calificativos, pero si es mujer nadie cree que con “esa novia se puede centrar en la política y no gastarse toda la pasta del consistorio en regalos para la chica”. Y si encima es una mujer de éxito en su trabajo, que se prepare... En este caso, sale a relucir nuestra parte más envidiosa.

Cualquier tema es bueno para cuestionar a un político. Y como hemos visto, si es mujer mucho más. Así que para dedicarse a la política, en la actualidad hay que tener las ideas muy claras.

El Llobregat es un periódico que se edita en la comarca y que cumple cien números. Para celebrar el centenario nos hemos planteado, casi como un juego, que uno de los cien retos de este territorio común sea sugerir mejorar la imagen estética de los políticos de la zona.

La imagen en las redes sociales

El Baix Llobregat está formado por 30 municipios, así que tenemos muchos representantes públicos para analizar su relación con la moda. Este es mi cometido, aunque lo voy a tener difícil, porque yo no los conozco a todos personalmente y he tenido que “tirar” de las páginas web de los ayuntamientos, donde en la mayoría de ellas, salvo excepciones, no existen fotos de los regidores o representantes de partidos. Si están la de los alcaldes o alcaldesas, que suelen tener un apartado de saludo donde se incluye una foto en plan carnet de identidad, que parece estar hecha por su peor enemigo. Este tema, el de las fotos de las páginas web de los ayuntamientos, podría por sí mismo, ser un reto en sí mismo mejorarlas. Así que para conocer la imagen de la mayoría de estos políticos he “tirado” también de actos de partido o redes sociales, como Facebook o Twitter.

Concurso de mises de la política

Muchos alcaldes y alcaldesas de nuestras poblaciones me han sorprendido agradablemente, porque podríamos utilizar el símil del famoso anuncio televisivo JASP (son jóvenes aunque sobradamente preparados) y hay bastantes mujeres. ¡Milagro!

Así que me centro en las alcaldesas y en algunas regidoras. Si esto fuera un concurso de mises yo le daría el primer premio a Raquel Sánchez, la joven, guapa y preparada primera alcaldesa socialista de Gavà. Además de estar licenciada en

POR ORDEN, MANEL REYES, ALCALDE DE CASTELLDEFELS; LLUÍS TEJEDOR, ALCALDE DE EL PRAT, MERCÈ ESTEVE PI, ALCALDESA DE BEGUES; PILAR DÍAZ, ALCALDESA DE ESPLUGUES; Y ORIOL JUNQUERAS, ALCALDE DE SANT VICENÇ DELS HORTS

LLUÏSA MORET, ALCALDESA DE SANT BOI

Derecho, está casada y tiene dos hijos y su manera de vestir, muy acorde a su edad y situación, hace que en conjunto se haya ganado este particular y totalmente subjetivo galardón. Una de las regidoras del mismo ayuntamiento, también abogada, Apolonia Herrera, es también muy atractiva, con mucha clase y estilo.

Damas de honor

Lluïsa Moret, alcaldesa de Sant Boi, me encanta. Tiene una belleza fresca y natural y una sonrisa encantadora. Psicóloga de profesión, una carrera muy adecuada para dedicarse a la política, yo le nombraría primera dama de honor. Sus look están muy pensados y pasan por cazadoras tejanas, pantalones y vestidos túnicas, faldas, foulard muy en consonancia con su estilo fresco juvenil y, en muchos casos, provenzal.

Ana Ubeda, de Collbató es otra de las jóvenes políticas del Baix Llobregat que tiene una imagen excelente. Yo le daría el título de segunda dama de honor porque viste de acuerdo a su estilo físico y resulta muy atractiva. Eva Martínez, alcaldesa de Vallirana, de 38 años, tiene un carácter cercano, viste de una manera muy juvenil y actual. Maria Soler, la alcaldesa de Abrera, correcta y con un aspecto muy profesional.

Disimular exceso de peso

Mercè Esteve Pi es alta y guapa. Aunque parece que tenga que controlar su peso, se viste intentando sacar partido a su físico y lo consigue. Rosa Boladeras, la alcaldesa de Corbera, tiene

unos ojos azules preciosos y una sonrisa muy luminosa. Sus rasgos recuerdan a los nórdicos. Personalmente creo que le queda mejor cuando lleva el pelo menos rizado y quizás, y en cuanto a su manera de vestir, me gusta cuando va de sport con sus camisas floreadas y sus cazadoras. Y menos, con blusones sueltos con media manga y cuellos redondos, mejor de pico. Como parece, que le encantan los estampados florales, este es su año.

Nuria Marin, la alcaldesa de l'Hospitalet, es encantadora y eficaz. Su manera de vestir es muy práctica, tirando a sport. Suele acompañar sus conjuntos con un pañuelo anudado al cuello. Debe de tener una gran cantidad de pañuelos, porque es su complemento imprescindible. Utiliza traje chaquetas de color negro con falda o pantalón en ocasiones especiales, para disimular un pequeño problema de peso, que no le afea en absoluto porque está perfectamente compensada.

Atreverse con todo

Pilar Díaz está al frente del ayuntamiento de Esplugues y se atreve con todo. Los vestidos le sientan francamente bien, sobre todo cuando los combina con medias transparentes y zapatos de tacón. Los vestidos con botines hasta el tobillo y medias negras totalmente opacas no le quedan bien... Cuando sale del ayuntamiento, se convierte en toda una deportista, así que no es de extrañar que luzca sonrisa permanente, porque se sabe que hacer deporte pone de buen humor.

Al pensar en Espulgues, me viene a la cabeza Carmen Chacón, que en su momento teniente de alcalde de la localidad e iba para alcaldesa si no la hubiera llamado Zapatero para ponerla al frente del Ministerio de Defensa. Poco a poco, fue cambiando su imagen para mejor en la etapa en que ejerció de ministra, suponemos que gracias a los consejos de algún buen profesional.

De ellos, impresionan sus currículos

En cuanto a los alcaldes y concejales de la zona lo tengo bastante más fácil. Destacaría al joven alcalde Manuel Reyes, de Castelldefels. Con un impresionante currículo universitario, uno de los máximos representantes del PP en Cataluña por detrás de Alicia Sánchez Camacho, es el exponente perfecto de JASP, bastante atractivo, aunque no muy alto; elegante y natural en cualquier circunstancia, sabe sacarse partido a sí mismo.

Oriol Junqueras compagina su cargo de presidente de ERC con la alcaldía de San Viçens dels Horts. Su aspecto de rico hacendado y su habitual diatriba hace que te olvides de cómo se viste, pero eso sí, suele ir de una manera correcta. Alterna camisa de cuadros, cazadoras clásicas, trajes en colores neutros con corbata o sin ella, camisas arremangadas y como complemento, en alguna ocasión, se coloca alguna bandera estelada a modo de capa.

Lluís Tejedor lleva ejerciendo de alcalde de la población de El Prat de Llobregat desde 1982, con éxito por cierto. Así que, además de felicitarlo, diré que su aspecto bonachón y de buenas intenciones me hacen compararlo con Junqueras, solo que en el caso de Tejedor destaca su discurso inteligente y razonable. Así que también me olvido de cómo va vestido. Pero como es un hombre de su tiempo, intenta llevar sus trajes clásicos de la manera más digna posible. Nada que objetar.

Cuestionaría la manera de arreglarse de la mayoría de regidores de casi todos los partidos, y recomendaría mirar hacia el futuro (y también al espejo) e imitar a otros países donde cuentan con asesores de imagen, porque nadie nace enseñado. Lo cierto es que deben tener bien claro que su indumentaria también comunica. Así que el reto está servido... !!!

52. CAMPUS DE ÉLITE, UNA MANERA DE HACER ESCUELA

Los campus de élite en el Baix y L'Hospitalet, en aumento: Audie Norris presenta el suyo

Edu Rodríguez

El ex jugador del Barça de baloncesto, Audie Norris, presentó el pasado lunes 30 de marzo el campus Audie Norris Basketball Camp 2015 que organizará el próximo verano en el Hospitalet. El campus tendrá lugar entre el 6 y el 17 de julio en el Polideportivo Municipal de Gornal y está dirigido a chicos y chicas entre 6 y 18 años. Consistirá en dos sesiones de 5 días (del 6 al 10 y del 13 al 17) y, en ambas opciones, se puede escoger entre un campus interno u otro externo.

Audie Norris destacó que ha escogido el Polideportivo Municipal de Gornal debido a que “las instalaciones son las mejores que hemos visto - yo y mi equipo - hasta ahora para montar un campus”. “Queremos que sea intenso, bien hecho. Por poco que aprendan será mejor para ellos, para su futuro en el baloncesto”, subrayó, por otro lado.

Audie Norris explicó que habrá “entrenadores con títulos superiores” que, para él, “son los mejores”, dado que “conocen mi mentalidad”. Por si esto fuera poco, confirmó la presencia de leyendas como Romay, Galilea, San Epifanio..., además de personalidades de la comunicación. Esto último se debe a que el ex azulgrana considera que “los medios de comunicación son otra oportunidad que los niños tienen para estar relacionados con el baloncesto”. Aseguró también que todavía hay “un par de sorpresas más”, aunque de momento no puede desvelarlas.

El actual segundo entrenador del CB Sevilla pasará, por otro lado, una hora y media mínimo, cada día, con los grupos personalmente.

Finalmente, destacar que habrá tanto un médico como un fisioterapeuta por si pasa cualquier cosa, además de una profesora nativa de inglés que impartirá clases de una hora para entender el baloncesto (sin ir más lejos, ha trabajado en la NBA tanto con los Pistons como con los Orlando Magic). El campus, en sí, también se realizará en inglés, por lo que ha levantado gran interés alrededor del mundo: gente de China, Bulgaria, Croacia, los Países Nórdicos... han mostrado su ilusión por participar.

El precio será variable, a partir de los 295 euros. Habrá descuentos de 10 euros para aquellos que tengan las inscripciones completas antes del 1 de mayo y también para los participantes que provengan de Hospitalet.

Los campus de élite, en aumento

El de Audie Norris no es el único ejemplo de campus en el Baix Llobregat y el Hospitalet, y es que en los últimos años deportistas como Jordi Alba o Alberto Losada también han realizado campamentos en la comarca.

El lateral zurdo del Barça lleva ya dos años realizando su campus en el Hospitalet y con mucho éxito: el año pasado, sin ir más lejos, hubo 90 inscripciones de infantes y jóvenes, incluidos unos hermanos de Australia.

Alberto Losada participó, por su parte, el pasado mes de noviembre, junto a otros ciclistas de primer nivel como David de La Cruz y Angel Edo (ex profesional), en el primer campus ciclista que tuvo lugar en Sant Boi.

De momento, ninguno de los dos, anteriormente comentados, están confirmados para este 2015, aunque no hay nada que haga creer que no se van a llevar a cabo. La comarca atrae, cada vez más, eventos de mayor importancia: las cosas, en este sentido, se están haciendo bien. ///

RETO 53. POTENCIAR LOS DEPORTES MINORITARIOS

LA COSTA PERMITE PRACTICAR GRAN VARIEDAD DE DEPORTES ACUÁTICOS

El Baix dispone de unos excelentes centros para fomentar lo polideportivo

El Consorci de Turisme del Baix Llobregat presentó en este inicio de año un catálogo de las mejores instalaciones de la comarca; en donde además de el fútbol y el baloncesto destaca la calidad del mundo polideportivo

Edu Rodríguez

En España es un país donde, deportivamente hablando, el deporte rey es el fútbol. El Baix Llobregat no es una excepción y pese a contar con una rica variedad de deportes, con equipos de primer nivel, el fútbol termina ensombreciendo al resto siempre. Por ello, uno de los retos de la comarca debe ser potenciar los deportes minoritarios.

Piragüismo, béisbol, fútbol americano, atletismo... son algunos de los deportes con los que cuenta la comarca, pero que, sin embargo, no cuentan con el protagonismo que se merecen.

La comarca polideportiva

El Piragüismo cuenta, por ejemplo, con el Canal Olímpic de Castelldefels, construido en 1990 con motivo de los Juegos Olímpicos de Barcelona de 1992. Unas instalaciones únicas para practicar actividades acuáticas, tanto lúdicas como competitivas. Además, en 2008 se creó la primera escuela de Piragüismo adaptado: el Caiac Club Baix Llobregat, destinada a personas con discapacidad psíquica, física y sensorial.

En este sentido, los deportes acuáticos, también, se han visto reforzados con el nuevo Centro de Vela levantado en la ciudad de El Prat hace pocos años y que está todavía despegando.

Por otro lado, respecto al béisbol es importante que los lectores conozcan que cinco de los equipos más importantes a nivel estatal son de la comarca: Club Béisbol i Softbol Gavà; Club Béisbol Viladecans; Club de Béisbol i Softbol Sant Boi; Club Softbol Viladecans – Femenino, y Club de Béisbol Sant Boi – Femenino.

En cuanto al fútbol americano, también cabe destacar que de los 27 clubs que juegan en competiciones a nivel amateur uno es el Hospitalet Pioners y otro el Torrelles Legends. El presidente del Hospitalet afirma que se financian a través del dinero de los propios jugadores y sus socios, mientras que según Alberto Sobrin, Técnico de Deportes del Ayuntamiento de Torrelles, el Torrelles Legends “no recibe ayudas económicas, pero como entidad del pueblo, tiene la posibilidad de ubicarse en las instalaciones deportivas de Torrelles, así como de promocionar el deporte y el club en los diferentes eventos”.

En todo caso, todo ello está magníficamente explicado por mi compañera Julia Reñé en un artículo titulado “Vuelve el fútbol americano al Baix Llobregat tras el declive de los Dragons” publicado en 2014 en esta cabecera.

Finalmente, hablar de atletismo en la comarca es hablar del Athletic Cornellà, un club que se estrenó con el nombre de ‘Patronato Deportivo Municipal’ el 22 de mayo de 1965 en una competición infantil por equipos disputada en Sant Boi. A inicios de los 70, el club dejó de depender del Patronato Cultural Deportivo Municipal y se consolidó como uno independiente llamado ‘Cornellà Athletic’. Reyes Estévez, un especialista en pruebas de mediodía, es uno de los atletas más famosos que han crecido en este humilde club.

Como pueden ver, todos ellos son deportes, como mínimo, tan respetables como el fútbol. Y por ello estaría bien que la comarca tratase de darle el impulso que se merecen, ya sea a base de ayudas económicas, facilitándoles material o de la manera que sea. No solo existe el fútbol y, en menor medida, el baloncesto en este país. ///

REPTE 54. FER DE L'ESPORT UN ESPAI GENERADOR DE VALORS

L'Esport ha de ser un espai de creació i foment dels valors des de la infància

La iniciativa 'Juga Verd Play', gestionada pel Consell Esportiu del Baix Llobregat, ha de servir d'exemple per portar l'esportivitat dins i fora dels terrenys de joc

Beatriz Fontseré

Després dels destacats enfrontaments entre aficionats de futbol que en els darrers mesos han ocupat les portades dels principals mitjans de comunicació, parlar d'esport i de valors sembla essencial. Una idea que es porta a terme a la comarca del Baix Llobregat des de l'octubre del 2013 arran d'una iniciativa cornellanenca. Sota el títol "Juga Verd Play", el Consell Esportiu del Baix Llobregat pretén fer un canvi en el model competitiu actual i aposta per una alternativa que sigui realment original i diferent respecte l'esport federat. L'objectiu d'aquesta innovadora proposta és l'educació en valors mitjançant l'esport de tots els col·lectius implicats en els Jocs Esportius Escolars.

Dit amb d'altres paraules i com exemple, en aquest programa Juga Verd Play, no només hi ha targetes grogues o vermelles, sinó també verdes per premiar les bones conductes dels esportistes i dels pares i mares assistents a les competicions. Juga Verd Play estableix una classificació paral·lela als campionats escolars i valora la col·laboració i l'esportivitat entre els jugadors, el públic

i els àrbitres. També es té molt en compte el comportament de les aficions. El Juga Verd Play es desenvolupa a tota la comarca i es gestiona a través del Consell Esportiu del Baix Llobregat. S'aplica a les competicions de bàsquet, handbol, futbol sala i futbol set, a les categories d'educació infantil fins als alevins.

Aquest projecte ha tingut molt d'èxit. De fet, Juga Verd Play interessa més enllà del Baix Llobregat. Salvador Valls és el president del Consell Esportiu del Baix Llobregat: "la intenció d'aquest projecte és ensenyar a practicar esport des d'un punt de vista respectuós amb els contraris. L'objectiu és que els infants aprenguin una disciplina esportiva i valors derivats de l'esport, com l'esforç, saber guanyar i saber perdre. En aquest programa també es té en compte l'actitud de l'afició on s'inclouen els pares. Els equips guanyen pel seu bon rendiment físic però també pel seu bon rendiment moral".

El Consell Esportiu del Baix Llobregat està en converses amb altres consells esportius de Catalunya, ja que també han mostrat interès pel Juga Verd Play. El projecte implica a 4.600 infants. Cada setmana més de 600 persones voten a través de les noves tecnologies el comportament de jugadors, entrenadors i públic. ///

LA INICIATIVA CUMPLEIX ARA DOS ANYS I IMPLICA A 4.600 INFANTS

Si quieres ser el **PRIMERO**
en recibir **e//lobregat** te lo enviamos
desde imprenta a tu casa o despacho

Sólo necesitamos:

Nombre y apellidos

Dirección postal

Email y teléfono

Por sólo 25€ anuales

Escribenos a rrii@elllobregat.com o

llámanos al 670.794.703

IVAN TIBAU, EN L'ACTE CENTRAL DE LA CELEBRACIÓ | AJ. MOLLERUSSA

Catalunya s'aboca amb la celebració del Dia Mundial de l'Activitat Física

Mollerussa reuneix 600 persones en l'acte central d'una iniciativa d'èxit, que ja ha celebrat 400 esdeveniments

Redacció

El secretari general de l'Esport, Ivan Tibau; la subdirectora de Promoció de la Salut de la Secretaria de Salut Pública de Catalunya, Carmen Cabezas, i l'alcalde de Mollerussa, Marc Solsona, van participar el 10 d'abril en una caminada saludable i popular a Mollerussa, que ha estat l'acte central de la celebració d'enguany del Dia Mundial de l'Activitat Física (DMAF) a Catalunya, impulsada per la Generalitat de Catalunya per fomentar entre la població una vida activa i saludable. El futbolista de Linyola Bojan Krkic, jugador de l'Stoke City FC anglès, va ser el padrí de l'acte.

Unes 600 persones, amb protagonisme destacat pels escolars de la població (de 5è de primària i 1r d'ESO), uns 400, van prendre part en l'activitat organitzada per l'Ajuntament del municipi. També hi eren persones i representants de les diferents entitats de Mollerussa i rodalies. Les autoritats, acompanyades del representant territorial de l'Esport a Lleida, Joan Segura, van sortir des de la plaça de Manuel Bertrand per recórrer un itinerari semiurbà pel municipi, de 4,2 km. En arribar al mateix punt d'inici, i amb la col·laboració de l'àrea bàsica de salut del Pla d'Urgell-CAP Mollerussa, es va oferir als participants un avituallament amb aliments. A continuació, van tenir lloc els parlaments i Bojan Krkic, que no va poder fer la caminada per culpa d'una lesió, va entregar una pilota signada a representants dels 8 centres educatius de Mollerussa que es van adherir a la celebració (CEIP Ignasi Peraire, CEIP Pompeu Fabra, CEIP Les Arrels, Col·legi del Carme, Col·legi La Salle, IES Terres de

Ponent, IES La Serra i Centre ACUDAM-ACELL).

El Dia Mundial de l'Activitat Física es celebra des del 2002 a tot el món i Catalunya hi està participant des del dia 6 d'abril i fins el proper 30 d'abril, per sisè any consecutiu, gràcies a l'impuls del Pla nacional de promoció de l'activitat física (PNPAF) i el PAFES –desenvolupat pel Departament de Salut i la Secretaria General de l'Esport en els darrers anys–, amb diverses iniciatives de promoció arreu del territori, com aquesta caminada, per sensibilitzar la població de la importància de dur una vida físicament activa.

Tenint en compte que el sedentarisme és el tercer factor de risc de mort als països occidentals (més de 3.000 morts anuals a Catalunya), l'eslògan de la celebració del DMAF d'aquest any és: "Sedentarisme=malaltia, Activitat Física=salut", i el missatge que es vol transmetre a la població és el de promoure l'activitat física almenys 30 minuts al dia, tot i que en infants i adolescents es recomana 60 minuts. Amb la col·laboració, un any més, de la Fundació Agrupació, el repte d'aquest any és superar la xifra de més de 200.000 persones, –dels àmbits educatiu, sanitari, empresarial i de lleure–, que hi van participar el 2014 a través de 516 esdeveniments de 671 entitats diverses.

El web del PAFES ja té registrats més de 400 esdeveniments per part d'entitats i institucions de tot tipus, que es poden registrar fins el 30 d'abril al web pafes.cat i compartir-los a les xarxes socials: al compte de Twitter @DiaMundialAF15; a l'Instagram @activatx, a través de les etiquetes #DMAF2015 (va ser trending topic el 6 d'abril) i #moute30minuts, i al Facebook (Dia Mundial de l'Activitat Física 2015)...

Nova convocatòria d'ajuts per equipaments i activitats esportives a Catalunya

Redacció

La Secretaria General de l'Esport, a través del Consell Català de l'Esport, ha obert una convocatòria de subvencions per activitats esportives que tinguin un impacte significatiu en el conjunt del sistema esportiu, així com un altra línia d'ajuts destinada a Ajuntaments i entitats municipals descentralitzades per dur a terme actuacions urgents d'adaptació a la seguretat, l'habitabilitat o la funcionalitat dels equipaments esportius existents. La primera convocatòria té una dotació màxima de 850.000 euros, mentre que la segona té un import d'1,45 milions d'euros.

Quant a la primera convocatòria d'ajuts, es destina a la realització de les activitats esportives i actes que tinguin un impacte significatiu en el conjunt del sistema esportiu a Catalunya o de rellevància social i històrica, executats durant l'any 2014 o temporada 2014-2015. Aquestes activitats s'han de dur a terme en el període comprès entre l'1 de gener del 2014 i el 31 d'agost de 2015, i han de ser executades per entitats públiques o entitats sense finalitat de lucre.

Dintre d'aquest grup s'inclouen, a més de l'organització i promoció d'activitats esportives, altres projectes assimilats a congressos, jornades, tasques d'arxiu de documentació, elaboració de publicacions i estudis relacionats amb l'àmbit de l'esport, activitats de preparació o adequació d'espais i equipaments per a la realització de les activitats i l'organització d'esdeveniments internacionals a Catalunya. La dotació màxima aprovada per a la concessió d'aquestes subvencions és de 850.000 euros. El termini de presentació de sol·licituds finalitza el dia 23 d'abril de 2015.

D'altra banda, la segona convocatòria d'ajuts pretén resoldre en el transcurs de l'any 2015 les mancances greus de les instal·lacions esportives municipals mitjançant actuacions puntuals i urgents per corregir deficiències que incompleixen la normativa vigent. Els ajuts es destinen a realitzar accions de substitució, condicionament o millora de 9 tipus, que es valoren separatament: Material esportiu inventariable, Paviment de l'espai esportiu, Protecció o tanca perimetral de l'espai esportiu, Platja, vasos i/o instal·lacions tècniques de la piscina, Àrees d'activitat a la natura i a l'espai urbà, Enllumenat de l'espai esportiu, Vestidors, Accessibilitat, i Grades i serveis per al públic.

Els requisits de les actuacions subvencionables són que les instal·lacions tinguin una vida mínima de 10 anys, que el pressupost màxim de les actuacions es trobi entre els 2.500 euros i els 60.000, i que les intervencions no s'hagin iniciat abans de l'1 de gener de 2015 i finalitzin com a màxim el 2 de novembre d'enguany. Les subvencions s'han de resoldre, adjudicar, executar i justificar aquest any 2015. El termini de presentació de sol·licituds està obert fins el 6 de maig d'enguany.

HI HAURÀ AJUTS PER A LA PROMOCIÓ ESPORTIVA

RETO 55. QUE MADURE LA ECOLOGÍA Y LA SOSTENIBILIDAD

HOUSE HABITAT HA VISTO EN SUS DIEZ AÑOS DE HISTORIA EL CRECIMIENTO EXPONENCIAL DE LAS VIVIENDAS SOSTENIBLES | HOUSE HABITAT

FOMENTAR LA ECOLOGÍA SIEMPRE APORTA UN VALOR AÑADIDO Y, MÁS, SI HABLAMOS DEL SECTOR ALIMENTARIO | FRUITS MONTMANY

BioCultura esboza un atractivo futuro ecológico

Los sectores de la agricultura y la construcción responsable, entre otros, se abren paso en la Feria Internacional BioCultura que el Baix acoge en mayo

La Ecología tiene el reto de convertirse en un espíritu transversal que afecte a todos los niveles de la sociedad: la alimentación y la vivienda son un ejemplo

MÁS DE 70.000 VISITANTES PASARÁN POR LOS PASILLOS DE LA FERIA INTERNACIONAL, QUE CONTARÁ ESTE AÑO CON 700 EXPOSITORES DE PRODUCTOS ECOLÓGICOS | BIOCULTURA

Dayana García Blas

La XXII edición de la Feria internacional de BioCultura se lanza en plena primavera reuniendo 700 expositores de productos ecológicos certificados, bajo una responsabilidad sostenible, y a más de 70.000 visitantes sensibilizados por un consumo comprometido con el medio ambiente. La ciudad condal acoge la cumbre de la ecología que tiene previsto subir el telón del 7 al 10 de mayo para congrega a gran parte de los productores ecológicos de España, entre los que se encuentran los profesionales del Baix Llobregat.

El planeta está sufriendo las consecuencias del desastre climático, de los productos químicos, de la contaminación atmosférica, que desemboca en enfermedades, y más factores que van cogiendo poder si no se pone freno. BioCultura agarra las riendas de la ecología para proponer soluciones efectivas y viables gracias a la colaboración de productores responsables con el mundo. Ángeles Parra, directora de BioCultura, afirma que “el sector bio catalán es uno de los más activos de todo el estado español” y es que suma un crecimiento del 10%-12% con la apertura diaria de nuevas tiendas ecológicas y la concienciación ciudadana por comprar alimentos de agricultura sostenible.

Alimentación ecológica

Desde la cooperativa Mengem Baix de El Prat, Edgar Vazquez explica que hace 20 años decidieron apostar por los productos de proximidad y ecológicos para fomentar la economía local más cercana por lo que venden, sobre todo, verduras como coles, espinacas y acelgas.

El payes alerta de que el secreto de la sostenibilidad futura reside en “comprar los productos al vecino y no a los que vienen de una gran empresa que ya tienen dinero para subsistir”. La agroecología de las pequeñas asociaciones es más costosa debido a que los productores de la zona no tienen “la oportunidad de abaratar los precios” añade Edgar.

Cal Rosset, ubicado en Sant Vicenç dels Horts, produce alimentos ecológicos, libres de ingredientes químicos,

para mantener la diversidad en el campo, y vender por el territorio comarcal y la ciudad. Ferran Berenguer, socio del centro, recuerda que desde hace ocho años “las ventas de alimentos sostenibles no han parado de crecer. Nosotros empezamos con una hectárea de terreno y ahora tenemos cinco de verduras y frutas” donde conrean albericoques, melocotones, higos y ciruelas de temporada.

En Torrelles, se encuentra Josep Montmany, al frente de Fruits Montmany, y aclara que ve “un buen futuro del mercado ecológico siempre que el productor pueda vender su mercadería lo más directamente posible”. Actualmente, Josep expone sus productos en una parada del mercado de Sant Cugat del Vallés dos sábados al mes y, también, vende a cooperativas de consumidores y productores.

Viviendas del futuro

En Olesa de Montserrat está la empresa House Habitat, dedicada hace 10 años al mundo de la construcción ecológica. Pere Linares, copropietario de la compañía, puntualiza que “ahora, en plena crisis estamos construyendo más que antes y estamos desbordados” lo que demuestra un crecimiento exponencial del sector de la construcción sostenible. La sociedad practica la técnica del bosque controlado donde por “cada árbol que se corta, se replantan 5”, indica Pere, aclarando que son constructores de viviendas ecológicas edificadas con estructuras de madera para hacer “casas sanas” muy eficientes a nivel energético y con un consumo de energía, casi, nulo.

Pere Linares detalla que sus clientes son privados a nivel de vivienda unifamiliar, pero ahora están haciendo un piso ecológico de cinco plantas de altura por lo que la construcción de casas plurifamiliares es posible. Así lo ha demostrado la empresa a técnicos del departamento de vivienda del Ayuntamiento de Barcelona y la Generalitat, como un piso con 346 metros cuadrados tendrá un consumo y gasto energético de una media de 62 euros en calefacción, refrigeración y en la producción de agua caliente para

el baño y la cocina. El responsable de House Habitat enfatiza que “cualquier piso de 90 metros cuadrados gasta más del doble”.

Contactos BioCultura

Biocultura y los productores del mercado ecológico ayudan a hacer un mundo sosteniblemente interesante. Pere Linares subraya que la feria “me permite contactar con personas muy sensibles a la ecología” y, después de cuatro años de participación, continúa asistiendo para hablar con aquellos visitantes que se sienten comprometidos con el medio ambiente.

Para Josep Montmany, BioCultura es un punto de encuentro donde mostrar la imagen de la cooperativa Hortec, de la que forma parte junto a otros payeses. La feria permite enseñar los productos y explicar cómo trabajan los profesionales para descubrir con profundidad el mundo agroecológico. “Estar en BioCultura tiene un coste elevado si eres particular, pero si vas en grupo queda repartido y no es tan caro” apunta Montmany, quién destaca que en el espacio sostenible los visitantes pueden encontrar terapias naturales y chinas, homeopatías, masajes, flores de Bach, construcción ecológica, electrodomésticos, etc. Se trata de un universo infinito y lleno de posibilidades que abraza “un crecimiento alto, pero no fuerte, de la demanda y la oferta de productos” donde se va cambiando, poco a poco, de lo convencional a lo ecológico.

El socio de Cal Rosset no ha participado nunca como expositor en BioCultura, pero manifiesta su interés por estar presente en alguna ocasión. Ferran Berenguer asegura que siempre está como consumidor y payés para saber las novedades agroecológicas. Por otro lado, Edgar Vázquez de Mengem Baix señala que “este tipo de ferias son más funcionales para que la gente del sector haga contactos. Ambos productores ecológicos añaden que el impulso del Baix Llobregat a la sostenibilidad es lento y es que según Ferran “cada vez hay más carreteras que están trinchando el territorio”.

Moda sostenible

Este año se estrena, en la feria, Planeta Moda para fomentar el textil orgánico.

Juan Carlos Moreno, director técnico de BioCultura, asegura que el proyecto tiene el objetivo de desarrollar el cultivo sostenible con el aval de las materias primas y de un algodón ecológico que no es contaminante y mejora la fertilidad de la tierra. “De la tierra a la pasarela” así confirma Moreno la acogida de la moda sostenible para esta temporada en la feria donde se divulgaran los valores a través de conferencias, expositores y otros stands de la temática.

Grandes marcas “desde H&M a Inditex”, aclara el responsable según declara The Ecologist 49, están poniendo el foco en el futuro de la moda sostenible apostando por introducir el algodón ecológico en su mecánica diaria. Adolfo Domínguez es una firma responsable con el medio ambiente por la incorporación de “pieles veganas y una reducción de embalajes y emisiones”.

Los famosos emplean productos ecológicos porque son más saludables. Juan Carlos desvela algunas caras conocidas que también se entregan a la sostenibilidad como “Julia Roberts utiliza cosmética certificada y ropa organiza en sus día a día, y Nathalie Portman, vegana convencida, tiene una línea de calzado vegano”.

Premios Bio

La feria ecológica, organizada por la Asociación Vida Sana, galardona con los Premios BioCultura a personas comprometidas con el medio ambiente, empresas e instituciones que están a favor de la ecología y en contra de la contaminación. Los laureles se dividen en seis apartados: mejor chef ecológico, mejor trabajo periodístico, mejor protagonista del arte y la cultura sostenible, mejor local bio, mejor producto entre todos los expositores y al mejor proyecto escolar en agroecología.

BioCultura, fomenta la divulgación ecológica con conocimiento y con la programación de más de 350 actividades entre las que se plantean talleres, conciertos, debates, entrevistas, jornadas de profesionales, conferencias científicas, el Festival Ecológico de la Infancia Mama-Terra, y un showcooking culinario que permite a los visitantes degustar platos ecológicos de diversos chefs. ///

Joan Sau

PRIMER SECRETARIO PSC CASTELLDEFELS

El 24 de maig, a Castelldefels, Maria Miranda

El 24 de maig estem citats a les urnes per elegir alcaldes i alcaldesses. En alguns casos, la ciutadania optarà per renovar la confiança en la persona que ha portat les regnes de l'Ajuntament en els darrers quatre anys; en d'altres, optarà per triar-ne una de nova. A Castelldefels, s'obre pas aquesta segona opció, després dels quatre anys de govern del PP, que han suposat un autèntic forat negre per a la ciutat.

La inacció i l'absència de projecte de ciutat, la manca de transparència i l'autoritarisme de l'alcalde del PP s'enfronten ara al mirall de la candidata del PSC, Maria Miranda. Davant de la manca d'idees i de la voluntat de fer una ciutat per a uns pocs del candidat popular, Maria Miranda oposa un ventall d'iniciatives destinades a millorar la vida de la gran majoria de la població.

Maria Miranda vol fer més per les persones. L'educació, la salut, els serveis socials, la cultura o l'habitatge han de tornar a ser prioritàries, amb propostes com ara impulsar la construcció de l'ambulatori amb els serveis necessaris per a la ciutat i el quart institut, la remodelació del Poliesportiu Can Roca, la construcció d'un nou espai cultural, cívic i esportiu a la platja i la creació d'habitatge assequible de lloguer, especialment per als més joves i gent gran. Vol fer més per l'ocupació, afavorir l'activitat empresarial i comercial, donant suport als emprenedors i impulsant polítiques actives. Com? Amb propostes

com ara la creació de l'Escola Municipal de Segones Oportunitats per a persones amb dificultats per a la inserció laboral, la reactivació de la zona industrial, amb l'aposta perquè Castelldefels sigui una destinació turística de qualitat, que uneixi patrimoni, gastronomia i platja.

Maria Miranda vol fer més per la cohesió perquè Castelldefels marxi a una sola velocitat i ningú es quedi al furgó de cua. Vol impulsar un pla de xoc per a les famílies en risc d'exclusió, reconvertir l'Oficina Local d'Habitatge en finestreta única contra els desnonaments, reactivar el pla de barris de Vista Alegre i crear un centre de dia per a les persones grans amb necessitats especials. També vol fer més per l'espai públic. Vol un Castelldefels net, segur i ben conservat, auditant l'estat de conservació i neteja de l'espai públic i proposant un pla de xoc signat amb els agents veïnals, recuperant la policia de barri i creant una taula de coordinació amb la ciutadania, entre altres iniciatives. Per fer-ho possible, la candidatura que encapçala Maria Miranda suposa una renovació de noms i perfils que respon als nous temps que la ciutadania reclama a la política. Incorpora 14 independents i agrupa l'equip que millor representa a l'actual Castelldefels.

Gent compromesa, formada, treballadora i progressista, que vol donar el millor d'ella mateixa per fer el millor Castelldefels. El Castelldefels que la gent que hi vivim ens mereixem.. ///

56. SOSTENIBLES DES DE LA INFÀNCIA

El Baix millora la nota en contaminació

Begoña González

Es ben sabut que la comarca del Baix Llobregat i L'Hospitalet és una zona industrial i on s'hi desenvolupen una ingent quantitat d'activitats contaminants, perquè tot i que la indústria és una de les principals activitats econòmiques de la comarca i suposa la única font d'ingressos de moltes famílies, és innegablement contaminant, així com també ho és l'elevat trànsit de les carreteres del Baix i ho són les múltiples emissions que en general impulsa la comarca.

El diòxid de carboni no és un gas “dolent”, ni molt menys, de fet és essencial per a la vida d'éssers com les plantes, el problema és que el produïm en una quantitat massa gran com per a que pugui ser totalment neutralitzat per les cada cop més escasses zones verdes. Per facilitar les tasques de control de la qualitat de l'aire que respirem, la Xarxa de Vigilància i Previsió de la Contaminació Atmosfèrica donarà més informació a temps real.

Això serà possible gràcies a que la conselleria de Territori i Sostenibilitat duplicarà la inversió en aquesta àrea fent que la Direcció General de Qualitat Ambiental incrementi un 25% el pressupost per a la vigilància de la qualitat de l'aire i un 75% el pressupost dedicat a la prevenció de la contaminació, passant dels 2 MEUR als 4 MEUR.

Aquesta xifra podria créixer més en els propers anys, gràcies als fons provinents dels nous

impostos ambientals sobre les emissions contaminants de les indústries, la generació d'energia i de l'aviació, cosa que suposaria una gran quantitat de diners a invertir per tal d'ajudar el planeta a ser estar més sa.

El Departament de Territori i Sostenibilitat prioritzarà les inversions a l'àrea metropolitana de Barcelona entre d'altres zones, cosa que per analogia afectarà de manera positiva al Baix Llobregat.

L'any passat van disminuir en general les concentracions dels contaminants atmosfèrics més problemàtics, però en aquest cas, tota acció és poca. Tot i així, les partícules en suspensió (PM10) es mantenen per primer cop per sota els límits establerts a l'àrea metropolitana de Barcelona, cosa que a més de la tendència a l'estabilització dels òxids de nitrogen (NOX), suposen una situació molt positiva per al Baix Llobregat però encara sense arribar a assolir els objectius europeus. Pel que fa a l'increment pressupostari en prevenció de la contaminació, les mesures aniran adreçades a la intervenció sobre les emissions industrials, la sensibilització de la ciutadania, l'impuls als vehicles nets de baixes emissions, el distintiu ambiental de flotes de transport per carretera, la promoció de l'ús de la bicicleta en els desplaçaments laborals urbans, en el marc de la campanya “més bicicleta, menys contaminació” i el suport als municipis per desenvolupar les zones urbanes d'atmosfera protegida previstes en el Pla de Millora de la Qualitat de l'aire. ///

REPTE 57. MÉS ACTIVITAT AEROPORTUÀRIA, MENYS SOROLL

L'AEROPORT DE BARCELONA-EL PRAT VA TANCAR EL MES DE MARÇ AMB 2.892.410 PASSATGERS, FET QUE SUPOSA UN AUGMENT INTERANUAL DEL 7,1%

Evitar que les molèsties de l'aeroport espanti als turistes i veïns de Gavà, Viladecans i Castelldefels

L'Ajuntament de Gavà encomana no sobrevolar de les 23h fins les 07h

Els municipis reclamen assegurar els avanços mediambientals i acústics aconseguits

Dayana García Blas

La contaminació acústica que emeten els avions continua molestant als veïns de Gavà Mar, però en menor impacte, ja que les configuracions actuals de les pistes per aterrar i enlairar-se minimitzen el soroll aeri. El número de queixes ha disminuït. “Jo crec que estan contents”, afirma Isabel Arnet, cap de l'Oficina Municipal de Seguiment de l'Aeroport, dons assegura que els clans només floreixen quan hi ha una aplicació excessiva d'una configuració de la pista que obliga als avions a sobrevolar nuclis urbans i no el mar, situació que hi passa més a la primavera que l'hivern, i

això genera dubtes entre el veïnat.

Milliores acústiques

“Les configuracions són les entrades i sortides de l'aeroport, una manera d'operar”, puntualitza la responsable. L'espai aeri de El Prat compta amb tres pistes que poden funcionar amb diferents configuracions i es que durant el dia els avions volen per la pista més propera al mar, fent un gir, i així eviten sobrevolar àrees habitades, com és el cas de Alsina Mar, una de les zones de Gavà més perjudicades. No obstant, quan les condicions meteorològiques no són favorables, “que és un 25% del temps”, remarca Isabel Arnet, aquesta sortida queda inha-

TORRE DE CONTROL DE L'AEROPORT DE EL PRAT

bilitada, lo que suposa que els avions han de passar per Castelldefels, i aterrar per la pista principal, la més antiga, sobrevolant Gavà i Viladecans.

Des de l'Ajuntament de Gavà “lluitem per mantenir l'actual model de pistes segregades” que minimitza el soroll dels avions perquè s'utilitza la primera pista per aterrar i la tercera per despagar. A més, es vela per aplicar configuracions menys lesives i millorar així la convivència dels veïns amb l'aeroport, la qual cosa passa per “no sobrevolar en períodes nocturns que generen un fort impacte”, és a dir, de les 23h fins les 07h del matí.

Fa mes de sis anys, “vam impulsar un sistema

pioner en tot l'estat d'implementació visual que a través d'un portal web es feia el seguiment de traces radar de l'aeroport”, emfatitza Isabel Arnet. El conegut com a SIGMA, Sistema Integrat de Gestió Mediambiental Aeroportuari, detecta les traces i mesurar el nivell sonomètric dels avions. Amb això, els veïns poden visualitzar un mapa aeri i controlar si s'està incomplint alguna normativa. Aquest sistema ofereix “una major transparència i tranquil·litat al veï que està patint aquest impacta sonor”.

Més avions

“L'aeroport de El Prat ha anat creixent en número de passatgers, la qual cosa és

molt important, però també s'ha reduït l'impacte acústic gracies al treball de les administracions i els veïns”, senyala la cap d'OMSA. Prou Soroll, contrària a la contaminació acústica i a la química dels avions, assevera que “la Setmana Santa en el 2015 ha estat plena d'avions a la nostra població”, Castelldefels. Segons la plataforma, membre de la Associació Nacional d'Afectats Impacte Tràfic Aeri (ANAITA), veuen el futur turístic del municipi en perill remarcant que els visitants que han gaudit de la platja s'ho tornaran a pensar el proper any per les molèsties sonores viscudes. A més, Prou Soroll manifesta que “AENA ens ha ignorat i depreciat de forma escandalosa” davant les propostes i destaquen la incoherència de l'aeroport que vol “convertir-se en un Hub Internacional i tingui com a primera pista la 7L25R”.

Unió d'ajuntaments

L'administració de Gavà va liderar un manifest, signat conjuntament amb els altres representats municipals de Begues, El Prat, Sitges, Sant Boi i Viladecans, per tal de avalar que la privatització d'AENA no modifiqui els avanços aconseguits fins ara en l'àmbit mediambiental acústic. En aquest consens, els alcaldes i alcaldesses de les ciutats pertinents sol·licitaven un informe sobre la planificació evolutiva de l'aeroport a mig termini, i la garantia de transparència informativa en referencia a les actuacions.

Isabel Arnet indica que els esforços de tots han estat satisfactoris ja que, en els últims anys, “hem aconseguit millorar estadístiques en la implementació de configuracions pactades, i seguim treballant tots els aspectes a nivell local i estatal amb les comissions i fòrums d'àmbit polític i tècnic”. **///**

58. MILLORAR LA TRANSPARÈNCIA MUNICIPAL

Cornellà té pendants cinc projectes per impulsar la participació ciutadana

La transparència i la major participació ciutadana a les actuals democràcies són qüestions que no poden faltar a nivell local

L'Ajuntament impulsarà noves mesures per aprofundir en la transparència i la creació de consensos. S'ha acordat crear una comissió tècnica responsable d'estudiar l'evolució dels projectes ja en marxa i els seus resultats, així com definir noves propostes encaminades a involucrar a la ciutadania en la gestió municipal. El títol del programa és "Construint consensos".

L'objectiu és implicar la ciutadania en la presa de decisions municipals per respondre a les necessitats i interessos generals de Cornellà. Les noves mesures es divideixen en cinc projectes: desenvolupar el projecte Construint Consensos, generant un sistema de participació en el redisseny i la millora de l'espai públic; definir la regulació i els canals per a la realització de consultes orientatives "on line" sobre propostes universals relacionades amb l'acció municipal; desenvolupar una proposta vinculada amb la confecció del Pla d'actuació municipal per tal de poder recollir i incorporar propostes públiques en la seva fase d'elaboració; crear un projecte de participació en la definició del pressupost municipal que posi a consideració de la ciutadania una part del pressupost d'inversions, per tal prioritzar i executar aquelles propostes que disposin de més suport popular; i, per últim, elaborar una proposta per a la creació de tallers de ciutadania, encaminats al coneixement de la funció pública, les competències i el seu funcionament, per tal de facilitar la seva implicació en la gestió municipal.

Per garantir el seu èxit i el bon desenvolupament dels projectes s'ha acordat crear una comissió tècnica. ///

REpte 59. REAFIRMAR LA SORTIDA DE LA CRISIS COM A LA CIUTAT AMB MÉS POBLACIÓ DEL BAIX

Els reptes de futur de Cornellà es centren en superar la crisi i pintar de verd la ciutat

ELS ESPAIS VERDS DOMINEN CADA COP MÉS LA CIUTAT

Beatriz Fontseré

Cornellà és una ciutat amb 7.117 persones sense feina i una taxa d'atur del 16'2%, segons ha publicat a l'abril el Consell Comarcal del Baix Llobregat. És una de les ciutats més denses de la zona, amb gairebé set quilòmetres quadrats i 86.687 habitants (al 2013). És, sens dubte, el municipi millor connectat amb Barcelona pel transport públic amb bus, metro, tramvia, Ferrocarrils de la Generalitat i Rodalies Renfe. La fotografia de Cornellà passa per la Ronda de Dalt i la Litoral, i des d'aquests punts, es percep una ciutat que s'ha adaptat al segle XIX, amb menys zona industrial de la desitjada i amb dos macro centres comercials que aglutinen el gran volum del comerç del Baix Llobregat. Els reptes de futur passen per millorar la seva imatge i oblidar-se definitivament de la ciutat industrial i dormitori. Els quatre reptes de l'Ajuntament pel futur són els següents:

Superar les desigualtats de la crisi

L'Ajuntament intentarà pal·liar les conseqüències de la crisi amb projectes com el Fons d'habitatge destinat al Lloguer Social i el Fons Social de Finançament d'estudis

universitaris, que tenen com objectiu evitar l'escletxa social que està provocant la situació econòmica actual amb les retallades de les administracions competents en aquests temes.

L'Ajuntament de Cornellà crearà un Fons d'Habitatge per pagar part del lloguer de les famílies més vulnerables de la ciutat i un Fons Social de Finançament d'Estudis Universitaris. Aquests projectes provenen d'una plusvàlua que ha rebut el consistori per la venda d'un nou edifici del World Trade Center Almeda Park Cornellà. En total són 875.000 euros que destinarà a aquestes dues iniciatives: 735.000, al projecte del lloguer social; i 140.000, al fons social de finançament d'estudis universitaris.

Pel que fa al Fons d'Habitatge, estarà gestionat per l'empresa municipal Procornellà i estarà adreçat al lloguer social. El primer pas serà una convocatòria pública perquè els propietaris d'immobles buits els posin a disposició d'aquest fons, fins a arribar a un màxim de quaranta habitatges. Paral·lelament, una comissió integrada per la Mesa d'Emergència Social i més membres d'entitats socials, realitzarà un estudi de totes les persones en situació de vulnerabilitat que aspirin a un dels habitatges. A partir d'aquest punt, a través del fons es pagarà part del lloguer, de manera que la quota que hauran de pagar les famílies serà de 180 euros mensuals. És un projecte que beneficia els propietaris de pisos buits i a famílies en situació de vulnerabilitat. I pel que fa al Fons de Finançament d'Estudis Universitaris, estarà orientat a ajudar a estudiants universitaris amb escassos recursos econòmics de Cornellà. Aquests diners hauran de ser retornats pels beneficiaris: bé en metàl·lic, després del període d'estudis; bé en treballs per a la ciutat durant el estiu, pels quals l'estudiant només cobrarà una part del sou i l'altra, es destinarà a anar retornant la prestació.

Més zones verdes

Aconseguir una ciutat més verda, més amable i sostenible, integrant la natura en l'espai públic del municipi amb el projecte Cornellà Natura és el tercer repte de l'Ajuntament.

Cornellà Natura és una iniciativa que cohesiona la ciutat mitjançant eixos verds. La participació ciutadana serà una de les claus per desenvolupar aquest redisseny de la ciutat. L'Ajuntament de Cornellà vol transformar la ciutat incrementant el nombre d'espais naturals. La iniciativa pretén conservar les àrees de vegetació salvatge i terrenys agrícoles, integrant-les dins d'eixos verds al servei dels nuclis urbans consolidats. La intenció, segons l'alcalde Antonio Balmón, és la de transformar la ciutat en un gran parc natural, on el verd arribi a tots els racons de la localitat. ///

60. FOMENTAR LA LECTURA AMB DOS NOUS EQUIPAMENTS

Fontsanta i Almeda gaudiran de dos nous equipaments culturals

El projecte Espais de Lectura és una iniciativa coordinada entre l'AMB i l'Ajuntament de Cornellà

Beatriz Fontseré

PROJECCIÓ DEL NOU EQUIPAMENT CULTURAL DEL BARRI DE L'ALMEDA

La lectura ha de ser una eina de desenvolupament, creixement i coneixement. Amb aquest triple objectiu, Cornellà vol fomentar la lectura amb la creació de dos nous espais al barri de Fontsanta i Almeda, completant així la tasca de la Xarxa de Biblioteques.

Els Espais de Lectura seran edificis on es podrà llegir, estudiar, conversar i demanar el préstec de llibres a través de la Xarxa de Biblioteques Municipals. És un projecte coordinat entre

l'Àrea Metropolitana de Barcelona i l'Ajuntament de Cornellà. És un projecte innovador en tota la zona metropolitana i que pretén donar resposta a la necessitat d'aquests dos barris que romanen allunyats de les tres biblioteques locals.

La intenció és començar les obres del barri de la Fontsanta a partir de l'estiu del 2016 i, un any després, s'inaugurarà el servei. El projecte és un edifici de dues plantes, amb espai per a reunions i per a trobades i dues sales de lectura. ///

REPTE 61. INICIAR EL PERLLONGAMENT DE LA NOVA GRANVIA

Repetir l'èxit de la plaça Europa

Imanol Crespo

És el repte més important de la ciutat actualment i el més viable ara per ara. Després del nou impuls que va rebre al mes de gener de 2014, el projecte de perllongament de la nova Granvia fins al riu Llobregat ha de convertir-se en una realitat visible a partir de 2017, quan estan previstes que s'iniciïn les primeres obres. Així, a la següent legislatura que ara al maig tindrà començament, L'Hospitalet ha de poder assegurar i engegar aquesta segona fase del Pla Director Urbanístic més encara després d'independitzar el projecte del soterrament de la xarxa ferroviària que creua per la ciutat.

L'èxit experimentat fins ara amb la urbanització de la plaça Europa -autèntic atractiu de moltes empreses que s'han traslladat a la segona ciutat més important de Catalunya com Telefónica o Nissan entre d'altres- s'ha de repetir, doncs, a la segona fase del PDU que unirà aquesta plaça amb el riu Llobregat. La idea és perllongar la cobertura de la C-32 de la mateixa manera que es va fer des de la plaça d'Ildefons Cerdà fins a la plaça Europa, urbanitzant la part superior amb una nova Granvia al servei del ciutadà i de les empreses. Tot i això, la nova zona planteja

el nou repte d'integrar tot el clúster sanitari i científic de Bellvitge, així com la remodelació de la última zona agrícola de L'Hospitalet: Can Trabal. De 25 hectàrees, estarà dedicat al sector serveis, industrial, comercial i hotelier. "Tindrà un dels parcs urbans més grans de l'àrea metropolitana i un millor accés al nostre riu per gaudir-ne de forma més amable i més còmoda. [...] Posa l'urbanisme al servei social, al servei de les persones i ens permetrà generar llocs de treball i espais verds, preservant la nostra història amb la conservació de les tres masies de la zona", deia l'alcalde de L'Hospitalet, Núria Marín. Es tracta de ca l'Esquerrer, can Trabal i cal Masover Nou, les quals seran rehabilitades i destinades a usos que potencien la funció del parc.

Crítiques per Can Trabal

Aquest darrer punt del PDU ja ha aixecat la crítica del Partit Popular -a l'oposició- que ha confirmat que presentarà al·legacions al projecte. Segons ha dit el regidor popular, Javier Díez, el partit no ve amb bons ulls l'aixecament de nou edificis en aquesta zona -set dels quals tindrien més de 60 metres d'alçada- tenint en compte que Can Trabal concentra el 80% de la diversitat biològica de L'Hospitalet.

Tant és així que a l'any 2011 va a passar a ser considerada per la Unió Europea com a una zona IBA, certificar que reconeix el parc natural com una important àrea pels ocells. En aquest sentit, el Partit Popular critica la posició de suport que ha donat ICV i EuiA: "ens ha causat una gran sorpresa constatar com aquest pla està avalat per aquestes formacions que es van oposar al anterior pla de Can Trabal que preveia la construcció de 8 edificis de 14 plantes i un parc de 30 Ha; i ara donen suport a aquest pla que preveu la construcció de nou torres, alguna de vint pisos, i un parc de 27 Ha", va dir en el seu moment Díez.

Redactant el projecte definitiu

Al gener, com diem, l'alcalde de L'Hospitalet, Núria Marín, i el conseller de Territori i Sostenibilitat, Santi Vila, van fer visible els avenços d'aquest projecte amb un full de ruta més concret que situava l'inici de les obres a dos anys vista; és a dir, gener de 2017, després d'acabar la redacció del projecte i de realitzar la tramitació urbanística. En aquests dos processos es troba ara per ara el PDU que, en qualsevol cas, avança a diferència del soterrament de les vies. "Hem decidit tirar endavant la segona transformació de l'avinguda de la Granvia. Hi havia el compromís de soterrar les vies del tren i estàvem esperant abordar aquesta transformació a que es fes el soterrament però hem decidit tirar endavant perquè tenim un territori estratègic en l'entorn metropolità", explicava l'alcalde de L'Hospitalet, Núria Marín. "Cosirem un territori que avui està fragmentat i posarem en un primer nivell equipaments de ciutat com l'IDIBELL, L'Hospital de Bellvitge i el clúster biomèdic; un dels potencials del país".

Assegurar l'èxit

El projecte és ambiciós i, segurament, positiu per potenciar aquest costat sud de la ciutat. Però fent cas a la dita cinèfila: les segones parts mai van ser bones. De fet, recentment, en una trobada relacionada amb un altre tema urbanístic del Baix Llobregat, en concret, el desenvolupament de Ca n'Alemany de Viladecans, un periodista econòmic es mostrava pessimista davant el nou projecte: "no els hi sortirà tant bé com la plaça Europa", venia a dir-me, sorprès d'altre banda de l'èxit espectacular que ha tingut aquesta nova zona oblidada fins a la remodelació. I és que, efectivament, igual que la primera fase va anar millor del que s'esperava, ara, la segona pot anar també diferent al que s'espera, en aquest cas, en sentit negatiu. Per tant, i tenint en compte la grandiloqüència del pla, caldrà filar molt prim amb els detalls si no es vol tirar per terra la bona feina feta fins ara. ///

REPTE 62. RECUPERAR EL SOTERRAMENT DE LES VIES

Foment obre la via al soterrament per fases

No depèn de L'Hospitalet. Depèn, bàsicament, de Foment. I, ara per ara, l'excessiu pressupost és el principal escull que impedeix l'acord. En canvi, la darrera trobada entre l'alcalde de L'Hospitalet, Núria Marín, i el secretari d'Estat d'Infraestructures, Transport i Habitatge, Julio Gómez-Pomar, va deixar la porta mig oberta a la recuperació d'aquest macroprojecte que la ciutat ha hagut de deixar en el calaix davant la reiterada negativa a Madrid. El motiu, la nova proposta que plantejava un full de ruta per fases perquè el soterrament de les vies ferroviàries no fos tan costós, en aquest cas, pel Ministeri que, en el seu moment, va estimar que requeria d'una inversió de 400 milions d'euros.

En aquest sentit, L'Hospitalet té el repte de concretar aquesta nova via després de la bona predisposició aparent del Govern espanyol si no vol que torni a caure en un pou sense sortida. "Entenem la dificultat actual per abordar obres d'envergadura però hem rebut una bona predisposició per estudiar plans alternatius i plantejar fer l'obra per etapes perquè no sigui tan costosa per al Ministeri", va dir Marín després de la trobada. "Hem d'estudiar com plantejem una obra que és imprescindible per al futur de la ciutat i de Catalunya". I és que, efectivament, L'Hospitalet no explotarà el seu potencial econòmic

com a segona ciutat de Catalunya si no porta endavant aquest projecte. Mentrestant, la ciutat continuarà sent una ciutat esquerdada per la xarxa ferroviària. Fins a sis línies de la xarxa de Rodalies (R1, R2, R2 Sud, R2 Nord, R3 i R4) creuen la ciutat metropolitana, a més, a través de dos grans avingudes de ferro que s'unifiquen a Sants, però que divideix L'Hospitalet tant pel nord com pel sud, per on també passen les línies d'alta velocitat que van de Barcelona arreu del territori espanyol.

Aprofitar el context favorable

Amb aquest entramat és impossible dissenyar una ciutat moderna, cohesionada i de futur; i, per tant, amb aquest projecte en via morta L'Hospitalet es queda enrere a mesura que passen els anys, cosa que no pot permetre. Ja va fer bé Marín de recordar a la ministra de Foment, Ana Pastor, al gener, novament la necessitat d'encendre la llum verda per aquest projecte. Però la resposta, de moment, continua sent de silenci. En qualsevol cas, cal aprofitar aquest nou context més favorable i aconseguir tanca l'acord, si cal, amb la col·laboració de la Generalitat de Catalunya, el que ha permès tirar endavant el soterrament de la C-32 per desenvolupar la nova Granvia des de Ildefons Cerdà fins el riu. ///

REPTE 63. LA CULTURA HA DE SER UN MOTOR ECONÒMIC

Jaume Graells

Regidor de Cultura de L'Hospitalet

El Districte Cultural, al cor de la ciutat

L'Ajuntament de L'Hospitalet ha situat la cultura en el centre de la política municipal. La cultura com a creació i com a font de riquesa. Per això, ha decidit donar un clar impuls al desenvolupament de les indústries creatives, alhora que proporciona suport als creadors.

Per dissenyar aquest projecte de futur s'ha comptat amb el suport de ciutadans i ciutadanes vinculats al món de la cultura que han col·laborat en el procés participatiu L'Hospitalet on, per reflexionar i fer propostes al voltant dels eixos estratègics de la tercera gran transformació de la ciutat.

L'Hospitalet on ha marcat les línies estratègiques per a la creació del Districte Cultural, una proposta que conjuga urbanisme, economia i cultura. El Districte Cultural ha de créixer al voltant del Tecla Sala, al cor de la ciutat, un espai situat al centre geogràfic de L'Hospitalet en la confluència dels barris Sant Josep, Bellvitge i Santa Eulàlia. Un espai de centralitat a la ciutat però també a l'àrea metropolitana.

El Centre Cultural Tecla Sala ha de ser el motor del Districte, ha d'actuar com a canalitzador de projectes i activitats i ha de convertir-se en espai de trobada i de debat.

Aquest projecte neix amb vocació metropolitana i amb la voluntat d'establir sinergies amb Barcelona i altres municipis del nostre voltant que facin possible la unitat d'acció necessària perquè les indústries culturals catalanes es desenvolupin i es projectin en l'àmbit internacional.

A la ciutat i en el propi Districte no partim de zero: la música, l'audiovisual i les arts són els àmbits en els quals hi ha més tradició, més grups creatius i més iniciatives, així com una resposta important de públic.

El Districte Cultural ha de ser un espai de creació però

també de trobada entre tots els sectors implicats: artistes, col·lectius de creació, indústria cultural... Un espai d'usos molt diversos on trobar tallers d'artistes, locals d'assaig i de música en viu, instal·lacions de producció audiovisual, galeries d'art, gabinets de disseny i de moda, locals de restauració i equipaments culturals públics i privats, on es facin fires al carrer i mercats de segona mà i on els ciutadans puguin viure l'oci.

Per fer possible el Districte Cultural caldrà portar a terme reformes que combinin l'espai residencial, la recuperació d'edificis industrials actualment en desús i una transformació urbanística que afavoreixi la connexió amb la major part de la infraestructura cultural en funcionament i la comunicació amb la resta de la ciutat. El Districte Cultural ha de ser una zona de perímetre obert, perquè la cultura no es pot tancar, ha de traspasar les fronteres i ha de connectar amb la ciutadania.

En aquest projecte també ha de participar el teixit associatiu i econòmic de la ciutat. Els sectors públic i privat han de col·laborar per facilitar estímuls econòmics que permetin l'emprenedoria cultural, fins i tot amb la creació de línies d'ajut lligades a objectius. L'Ajuntament es planteja establir una política d'incentius fiscals, mitjançant la bonificació de l'IAE i l'IBI a les empreses culturals.

D'altra banda, es crearà una oficina de promoció i desenvolupament del projecte, que posi en contacte creadors i propietaris, que cerqui recursos i que creï vincles.

L'administració ha de ser capaç de liderar aquest projecte i generar punts de trobada entre creadors, ha de facilitar que el projecte sigui possible, però l'administració no ha de ser la protagonista; per contra, l'èxit depèn de tots. **///**

EL TECLA SALA SERÀ L'EPICENTRE DEL DISTRICTE CULTURAL, QUE CREIXERÀ AL SEU VOLTANT

Manuel Calderón

Periodista

Siempre nos quedará Brooklyn

Un amigo me manda un mensaje que, en una primera lectura, no acabo de entender: "Vamos a ser el Brooklyn de Barcelona. Avisa a tú madre". La imagen es de tal impacto que debo esperar un rato para procesarla. L'Hospitalet ya no será L'Hospitalet, sino Brooklyn, uno de los cinco distritos que conforman Nueva York. Más o menos.

Porque eso es imposible, como es fácilmente comprensible. La idea es que en la ciudad recalen artistas de todo el mundo, incluso de Barcelona, que viene a ser Manhattan, atraídos por las bonificaciones fiscales de un futuro "distrito cultural", cuyo eje principal podría tener hasta denominación inglesa: "Central Street". Y, de paso, conseguir que los turistas visiten su decrepita arquitectura industrial, de la misma manera que los turistas de Nueva York visitan Park Slope por si se encuentran con Paul Auster. Ya digo: más o menos.

Es razonable que L'Hospitalet quiera también beneficiarse de ese proceso de turistificación (perdón), aunque sea cultural, o gentrificación (de nuevo, disculpas): que se mueran los viejos para que vivan los jóvenes. A mi madre, todavía no se lo he dicho.

MAPA DEL ÀMBITO DE ACTUACIÓN DE L'HOSPITALET

Nunca me hubiese imaginado que Miquel Romeu o Cobalto, dos polvorientas calles de la zona industrial de la ciudad, por las que no recomendaría pasear un domingo por la tarde, se pudiesen transformar en un atractivo polo creativo, con sus "loft", sus "outlet" de ropa usada, sus talleres de artistas y, claro, sus cafés con wifi y sus mesas hechas con palets. Pero los grandes visionarios de la política son los que han sido capaces de vislumbrar qué iba a ser de su vieja zona industrial cuando todos los talleres (no los de artista, sino los de verdad) cerrasen. Dicho entre paréntesis: me acabo de enterar de que una pequeña asociación artística, allí por 1975, quería convertirse en la "Bauhaus catalana". Y, mientras, nosotros, tocando la guitarra.

Incluso ha venido gente desde Manhattan para convencer a las fuerzas crionizadas de la ciudad de que ya se veía venir que en el ADN de L'Hospitalet estaba escrito que iba a ser el Brooklyn de Barcelona: el barrio feo, pero nuestro barrio feo. Así lo ha visto el filósofo Josep Ramoneda, que liberado de otras tareas históricas de consecuencias más nefastas, ha realizado un informe favorable, que para eso se lo han encargado.

Es cierto que L'Hospitalet siempre ha tenido un problema de identidad –y confiemos en que nunca lo resuelva del todo–, pero para subir la autoestima me gustaría concluir con la idea de que hasta el caos más extremo tiene su orden. Un respeto. **///**

REPTE 64. TANCAR LA CENTRAL ELÈCTRICA

Continua paralitzat el trasllat de la vella central elèctrica

LA CENTRAL ELÈCTRICA ES LA GRAN INFRAESTRUCTURA QUE LA CIUDADANÍA RECLAMA TRASLADARLA A OTRO LUGAR Y CERRAR, POR TANTO, LA PLANTA QUE SIGUE ABIERTA EN MEDIO DE LA RONDA SANT RAMON

El passat mes de gener es va fer el canvi d'un transformador de la central per culpa del soroll que emetia i les molèsties que generava al vecindari

Redacció

El que ahir eren dos carrers i una església avui són més de vint-i-dos kilòmetres quadrats. En els darrers cinquanta anys, l'accelerada expansió tant dels centres com de les ciutats en sí han provocat que diferents infraestructures, que abans es trobaven allunyades de les zones residencials, ara irrompin en mig dels municipis.

Sant Boi manté en peu una central elèctrica, la construcció de la qual data dels anys 30, que s'alça entre el barri de Vinyets-Molí Vell i el barri de Casablanca. Des de l'inici del nou mil·lenni un allau de protestes veïnals han reclamat a l'Ajuntament del municipi la seva re-localització. Els motius van des del fort efecte visual que tant de ferro, cables i ciment provoca, fins al seu impacte ambiental i el soroll que produeix.

L'extint d'alcalde de Medi Ambient, Josep Saavedra, va sol·licitar l'any 2000 el desmantellament de la central, sol·licitud que va ser refusada per la subministradora. La companyia es justificà dient que "Endesa no contempla en els seus pressupostos diners per invertir en trasllats que es trobin dins de centres urbans" perquè la central és anterior a la urbanització de la zona.

L'Ajuntament, en aquest context, va culpar al President d'Endesa al tatxar-lo com a responsable directe del creixement "urbà-especulatiu" de Sant Boi, en base al càrrec que exercia como Governador Civil de la Província. Aquell càrrec englobava com a responsabilitat el nomenament dels alcaldes, entre els que es troba qui va permetre l'ampliació del centre a la zona de la central, situant a la companyia elèctrica com a responsable.

L'estira-i-arronsa entre totes dues parts va desembocar en un acord l'any 2003, que contemplava l'absorció dels costos a través de la venda de 2.000 pisos projectats a la zona; un pla utòpic que el veïnat va celebrar el seu dia, però que fa fer fallida amb l'arribada de la crisi que va paralitzar tot intent d'actuació.

Avui la central segueix a lloc i la conseqüent creació de noves infraestructures —que permetrien desendollar la vella central pel trasllat— roman sense canvis. El veïns segueixen mur amb mur amb les torres elèctriques, amb l'única diferència que Endesa ha substituït un transformador que provocava molèsties al veïnat. Una millora que s'ha produït després que l'Ajuntament reclamés a l'empresa elèctrica la revisió de l'equip causant del soroll. Com aquesta millora altres, totes elles petites modificacions que serveixen de pedaç en un context de retallades. ///

RETO 65. SACAR EL CUARTEL DEL NÚCLEO URBANO

EL CUARTEL MILITAR CONTINÚA ACTIVO EN PLENO SANT BOI PESE A LAS CONTINUAS PROMESAS DE CIERRE

La crisis gana la batalla

El traslado del cuartel militar se paraliza por falta de fondos

El Los pisos a modo de presupuesto. Este era el modus operandi de los Ayuntamientos a principios del 2000 i que pareció efectivo durante los siguientes años, justo antes de estallar la crisis económica. Ese fue el momento en que todo se paralizó.

Sant Boi de Llobregat alberga en su centro urbano el Acuartelamiento de Santa Eulalia, construido el año 1948 y cuya función fue demostrar el poder franquista. Son 100.000 metros cuadrados que están, hoy, ocupados por hangares prácticamente vacíos, donde sólo algún que otro soldado permanece en activo que se encarga del mantenimiento de la artillería.

Como el caso de la central eléctrica, hubo en su día un intento de traslado. El año 2007, ignorando entonces la inminente depresión económica, el Ministerio de Defensa

acordó trasladar la caserna militar fuera del núcleo urbano de la localidad. El proyecto suponía una substitución de este, por la futura construcción de cerca de 2.000 viviendas. Los 25 millones de euros que costaría el traslado el cual sería asumido por el Ayuntamiento y el Incasòl en base a las plusvalías de los nuevos pisos construidos.

En 2011, la Ministra de defensa socialista, Carmen Chacón, ya dio declaraciones que auguraban una resolución complicada: “El proceso se prevé largo: primero hay que construir el nuevo cuartel y, después, impulsar estudios, proyectos y convenios antes de los 33 militares se marchen”.

Un desenlace que los santboianos esperan impacientes, mientras que el Ayuntamiento sigue en busca de tiempos de bonanza para conseguir esos fondos. ///

66. REUTILIZAR EL ANTIGUO HOSPITAL DE SANT BOI

El antiguo hospital se deteriora tras su cierre

El antiguo hospital es un territorio abandonado más que bordea el límite del municipio, pero que posee propiedades válidas para acoger nuevas funciones

Sant Boi de Llobregat inauguró su nuevo Hospital General del Parc Sanitari Sant Joan, el año 2010. Este nuevo edificio supuso, por su ubicación, una mejor asistencia para los ciudadanos de Sant Boi y alrededores, pero, consecuentemente, el abandono del antiguo centro hospitalario.

Hurtos y destrozos son el día a día del viejo edificio de la calle Bonaventura Calopa -justo al lado la escuela pública Parellada- que ha visto como se desvanecían sus proyectos de futuro y pasaba a ser inhabilitado. De hecho, en 2004 se aprobó una gran ampliación para el comarcal, pero después en 2006 se decidió no llevarla a cabo en base a diferentes intereses por parte del Ayuntamiento y la Generalitat de Catalunya. Finalmente redireccionaron sus funciones al nuevo edificio de Molí Nou.

De acuerdo con un estudio realizado por alumnos de la Universitat Politècnica de Catalunya: “el edificio se muestra estructuralmente en buen estado, no existe ninguna lesión que haga peligrar la estabilidad del edificio”. Aun así, su fachada es lienzo para muchos ‘grafiteros’ y su interior está sufriendo un deterioro que dificultaría la posibilidad de rehabilitar ese espacio en un futuro. En ese caso, requeriría una mayor inversión en reformas por los daños existentes.

La opción de readecuar el edificio para otros servicios está aún muy lejos, dado que el terreno - que se encuentra en una zona de consecutivos solares medio abandonados, o, como mínimo, sin edificar- es de propiedad privada y, por tanto, el Ayuntamiento no puede actuar más allá de mediar con su propietaria. ///

ANTIC HOSPITAL DE SANT BOI EN EVIDENTS MOSTRES D'ABANDONAMENT

67. EL PAPIOL: PRESERVAR LA PEDRERA BERTA

El Parc Natural de Collserola podria acollir un abocador

Situada entre el Papiol i Sant Cugat, la Pedrera Berta està pendent de convertir-se en un abocador. A finals de l'any 2012, la Generalitat va presentar el projecte que suposaria dotar el bressol de la mineralogia catalana i el jaciment de minerals més visitat de Catalunya amb una nova funció, fer de recipient de residus.

Tots dos consistoris, juntament amb l'adheriment del Consell Comarcal del Baix Llobregat, han presentat un seguit de d'alegacions en contra d'aquest pla. La preocupació principal dels implicats és la contaminació del parc i el fort impacte ambiental que podria tenir en els municipis propers, ja que el terreny granític –que té un alt risc de fractura- i l'existència d'aigua a la mina suposa greus riscos ambientals al dificultar la seva impermeabilitat. Es preveu que, en cas que fallessin les barreres artificials, tant els pous de la zona com la riera de Rubí i al riu Llobregat (abasteix l'àrea metropolitana) es veurien contaminats.

A més, també s'ha denunciat que l'empresa que actualment hi opera hagi incomplert la promesa inicial – en què assegurava que un cop acabat el conveni es restauraria l'espai amb pedres y terra adequada- i es posicioni a favor de l'abocador. ///

68. ABRERA: CAL EL DESITJAT DESDOBLAMENT DE LA C-55

La C-55 manté els alts índex de sinistralitat

La carretera C-55, entre Abrera i Manresa, ha patit en els últims deu anys 1.160 accidents de trànsit, essent així un punt negre de la zona.

És una de les carreteres més transitades de l'Estat Espanyol -es calcula que al voltant de 30.000 vehicles hi circulen diàriament- motiu pel qual diverses plataformes reivindiquen l'aplicació de noves mesures de seguretat.

Actualment només disposa d'un carril en cada sentit, raó per la qual es va plantejar el seu possible desdoblament, pressupostat en 120 milions d'euros, que el govern va afirmar no poder cobrir. Davant la negativa del govern, des de la plataforma 'No més morts a la C-55' es reclama la col·locació immediata de mitjanes New Jersey en tots els trams possibles i la il·luminació nocturna de la mateixa carretera, per tal de reduir la seva sinistralitat. ///

TRAM DE LA C-55, AL SEU PAS PER OLESA DE MONTSERRAT

REpte 69. CASTELLDEFELS: ACONSEGUIR LA CESSIÓ DE LES COMPETÈNCIES DEL CANAL OLÍMPIC

EL CANAL OLÍMPIC ORGANITZA NOMBROSES ACTIVITATS PER FOMENTAR L'ESPORT AQUÀTIC

Castelldefels vol el Canal Olímpic

El Canal Olímpic és una de les poques instal·lacions construïdes en motiu de Barcelona'92 que no han estat concedides al ajuntament del municipi

Més de 20 anys alimentant la relació entre Barcelona i Castelldefels és el que ha dotat a la ciutat del Baix, entre altres coses, amb la insígnia de Destinació Turística Esportiva, que entrega la Generalitat. Una relació amistosa amb data d'inici que coincideix amb els Jocs Olímpics de 1992, quan es va construir el canal, que en els últims anys s'apropa a la caducitat.

La Federació d'Associacions de Veïns de Castelldefels (FAVC) ha reclamat en format de carta la cessió del Canal al municipi, per tal d'obrir les portes de les instal·lacions a la ciutadania. Aquesta demanada segueix la línia de la reclamació que va fer l'alcalde del municipi, Manuel Reyes, en què justificada la mencionada cessió amb una comparació, ja que les altres instal·lacions construïdes en els Jocs

del 92 han estat cedides als ajuntaments.

La petició veïnal no s'ha limitat al Canal olímpic, s'ha sol·licitat la coordinació d'una macroinstal·lació d'esports a l'aire lliure, que englobi el parc natural de la zona universitària i la platja.

Sumant aquesta última demanda, són ja diversos els punts de desacord entre Castelldefels i la gran ciutat en relació al Canal Olímpic. En els últims dos anys, el tema més recorregut ha estat la gratuïtat d'entrada dels castelldefelencs al parc, cosa que inicialment es concedí però que la Generalitat insistí en retirar poc després.

El Canal Olímpic està especialitzat en activitats lúdico-esportives i competitives. Allotja tot tipus d'activitats: rem, windsurf, tir amb arc, piragüisme, kayak, patinatge, running... ///

REpte 70: ESPLUGUES: MILLORAR LA MODERNITAT DELS SEUS POLÍGONS INDUSTRIALS I ÀREES D'ACTIVITAT ECONÒMICA

El Gall millora la seva competitivitat

Esplugues s'ha presentat al programa de subvencions per a la millora d'infraestructures i de competitivitat de polígons industrials i àrees d'activitat econòmica 2014-2015 de l'Àrea Metropolitana de Barcelona (AMB), amb l'objectiu de dur a terme una remodelació del polígon industrial del Gall.

Aquesta oferta suposa un finançament de fins a un 70% de les actuacions – amb un límit de 1.500.000 euros de subvenció- tant per a ajuntaments com per a indústries. Un dels punts clau d'aquests ajusts és la inversió en mi-

llores de caire energètic. En aquest sentit, l'Ajuntament d'Esplugues busca la possibilitat d'instal·lar enllumenat LED i millorar el clavegueram i la senyalització del sector del Gall, amb tot, per millorar la seva competitivitat econòmica com a zona metropolitana.

El consistori ha elaborat un díptic explicatiu, així com ha habilitat un punt de contacte per als empresaris, per tal d'informar a les empreses de les avantatges que suposa el programa de l'AMB i poder agilitzar el procés de canalització de les potencials sol·licituds. ///

REPTE 71. SANT FELIU DE LLOBREGAT: UNA FESTA DE REFERÈNCIA I EN DEFENSA DEL SECTOR FLORAL

Sant Feliu promou el futur de la rosa

L'Exposició Nacional de Roses mostrarà fins a 10.000 exemplars d'hivernacle, jardí o en flor de 150 varietats diferents

Redacció

Las Festes de la Primavera de Sant Feliu, del 8 al 10 de maig, engloben dos esdeveniments de lo més emblemàtic: la 57a Exposició Nacional de Roses i la 36a Fira Comercial i Industrial del Baix. A més d'un gran ventall d'activitats esportives, culturals i de lleure com cercaviles de gegants i capgrossos, sardanes, castellers, música, teatre, jocs i tallers per als infants en el Firajoc al parc Nadal.

Aquesta exhibició gratuïta, en el Palau Falguera, permetrà al ciutadà olerar i veure més de 10.000 roses d'hivernacle, de jardí o en flor, de més de 150 varietats diferents. La flor congrega l'atenció d'aquest any, però també l'art on es faran muntatges plàstics relacionats amb les roses. La coneguda com Ciutat de les Roses, Sant Feliu, obre les portes de l'exposició el divendres de 20 a 21h, i el cap de setmana de 10 a 21h.

Durant la mostra s'organitzen conferències, demostracions d'art floral com els ikebans de l'art floral japonès, i diversos concursos infantils i per adults, gràcies als quals s'escollirà la millor rosa, que rebrà el Premi d'honor Pere Dot, la rosa més perfumada, les millors roses en miniatura o els rosers més bells de la varietat Polyantha.

Aparador comercial i gastronòmic

La gastronomia no s'oblida d'aquesta flor, una desena de restaurants i pastisseries locals oferiran en els seus menús els plats que van presentar en les IV Jornades gastronòmiques "La cuina de les roses" celebrades del 17 al 19 d'abril. Es tracta de l'únic certamen gastronòmic on les roses són les protagonistes de totes les receptes de cuina.

D'altra banda, la Fira és l'aparador comercial de la comarca on els locals s'instal·len als carrers, amb parades, per avivar l'activitat econòmica, social i artesanal. La cultura, també, arriba a la ciutat amb la XVI Mostra d'Activitats i Folklore Tradicional i Popular i l'XI Festival Buti+Farra+Sound. ///

SANT FELIU ACOGE UNA DE LAS FIESTAS HISTÓRICAS DE LA COMARCA, ADEMÁS, CON UN MAGNÍFICO ELEMENTO PROTAGONISTA | LA ROSA

REPTE 73. SANTA COLOMA DE CERVELLÓ: MANTENIR LA COLÒNIA COM A PATRIMONI HISTÒRIC I CULTURAL

La Colònia Güell, cuna modernista

La Colònia Güell alberga una de les mostres més importants del modernisme de Gaudí, la Cripta, que es troba inclosa en terme municipal a Sant Coloma de Cervelló. Aquesta construcció va servir com a laboratori de proves de la gran basilica de la Sagrada Família, i és, a dia d'avui, un dels majors atractius de tota la comarca, amb gairebé 60.000 visitants l'any.

La colònia obrera d'Eusebi Güell és única entre totes les colònies industrials del món per la seva urbanització i exquisit disseny. L'any 1991 va ser declarada Bé d'Interès

Cultural, cosa que va comportar la protecció d'alguns dels seus edificis modernistes—obres de Antoni Gaudí, Francesc Berenguer i Joan Rubió— més importants.

Proba de la seva rellevància, com a patrimoni cultural, és el seu paper protagonista, l'estiu passat, al acollir el Primer Congrés celebrat sobre la vida i Obra de l'arquitecte de la Cripta. Aquesta trobada es va tancar amb la creació i presentació de la Càtedra Antoni Gaudí per l'aprofundiment de l'estudi de la figura del geni de Reus i la seva herència modernista. ///

72. SANT VICENÇ DELS HORTS: REDUIR L'ATUR

Sant Vicenç es el municipi amb més atur

L'administració municipal té l'ull posat en la reactivació econòmica de la ciutat on entra en joc la construcció del The Style Outlet a la zona de Can n'Alemanya, que obrirà les portes a la tardor de 2016, y generarà més de 1.300 llocs de treball directes e indirectes que oferiran les 100 botigues implantades y els establiments de restauració. Continuant en la línia del creixement del Parc de Negocis i la reorientació del polígon Centre, el nou centre espera acollir "més de 2,7 milions de visitants" durant la primera fase, la qual cosa promou l'activitat comercial a Viladecans, i sembla ser un remei contra l'atur.

L'aposta per avivar aquesta zona té l'objectiu a curt termini de "fer que baixi l'atur conjuntural, en aquests anys de crisis que estem patint" segons afirmen fonts institucionals de l'Ajuntament de Viladecans. I el repte, a llarg termini, de obtenir visió de ciutat "creant llocs de treball perquè els viladecanecs no hagin de sortir de la ciutat i millorant la mobilitat a les sortides i entrades".

A principis d'any, Viladecans va posicionar-se en un acte com a territori "d'oportunitats" per a les futures companyies que es volguessin instal·lar. La jornada va ser organitzada pel consorci Delta BCN, amb la col·laboració de l'empresa ACCIÓ, per tal de donar a conèixer els avantatges de la ciutat i ponderar sobre noves tecnologies, innovació, emprenedoria i polítiques industrials de l'àrea metropolitana que ressonen a Europa. ///

74. SANT ESTEVE SESROVIRE: EL NORD, QUALITAT VINÍCOLA

Seis municipios del Baix son también D.O Penedès

Ligeros, aromáticos y de poco cuerpo. La denominación de origen Penedès es famosa por sus vinos blancos, aunque también incluye vinos de aguja y rosados, junto con una pequeña producción de tinto. Su producto padece diferencias climáticas y paisajísticas muy dispersas, lo que favorece su riqueza en sabores, aromas, cuerpos y estructuras, es un vino con firme identidad mediterránea.

Este distintivo lleva el nombre de su territorio, ya que sus viñedos se extienden, principalmente, por las comarcas del Alt y Baix Penedès. A pesar de ello, poblaciones como Sant Esteve de Sesrovires también toman parte en esta denominación, de hecho, son seis los municipios del Baix Llobregat que están incluidos: Abrera, Castellví de Rosanes, Cervelló, Corbera de Llobregat, Martorell, Vallirana y, como decíamos, Sant Esteve Sesrovires.

Los Penedès son vinos de tradición. Generación tras generación, sus habitantes han compartido su devoción por la uva —trabajan con casi una decena de variedades— y sus conocimientos respecto el proceso de elaboración del vino, que con los años se ha conseguido agilizar, gracias, en parte, a la tecnología. Este largo camino ha logrado que, hoy, los vinos del Penedès sean conocidos, respetados y apreciados como uno de los mejores vinos del mundo. Aun así, no todo el mundo es consciente del amplio territorio que esta marca cubre, sobretudo de aquellas poblaciones sin la palabra 'Penedès' en su nombre. ///

75. GAVÀ: NUEVOS INSTITUTOS

Construir el nuevo Instituto Bruguers y el de Gavà Mar

Vanesa Maillo García

Entre los retos del municipio figura en lugar destacado garantizar los servicios sociales básicos y una decidida apuesta por el modelo de enseñanza pública. Tanto la ciudadanía como el actual equipo de gobierno municipal, se reclaman los equipamientos necesarios para desarrollar un programa de éxito escolar que ofrezca igualdad de oportunidades de formación y de desarrollo integral. En este ámbito, destaca sin duda una de las reivindicaciones históricas de la ciudad: la construcción del nuevo Instituto de educación secundaria Bruguers.

Tras la insistente reclamación por parte de la ciudadanía, comunidad educativa y Ayuntamiento, la actual alcaldesa, Raquel Sánchez, ha suscrito un protocolo de colaboración con el Departamento de Enseñanza de la Generalitat con el fin de hacer posible la educación secundaria obligatoria en el barrio de Gavà Mar, otra vieja reivindicación. Por lo que respecta a la construcción del nuevo Instituto Bruguers, que ya cuenta con el proyecto ejecutivo aprobado, la alcaldesa ha anunciado en las redes sociales que “según la Generalitat, la magnitud de su inversión hace que a día de hoy no sea posible.” Sin embargo, asegura que continuará siendo reivindicativa: “no desistiré en pedir y defender un nuevo edificio hasta que éste no sea una realidad”.

Una nueva plaza Catalunya

Asimismo, el actual equipo municipal pretende la remodelación de la plaza Catalunya, un proyecto que deberá ir acompañado de la construcción del nuevo Instituto Bruguers. ///

RETO 76. GAVÀ: UNA MARCA CON ESPÍRITU EMPRESARIAL

RAQUEL SÁNCHEZ, ALCALDESA DE GAVÀ, DURANTE LA PRESENTACIÓN DE LA MARCA 'MADE IN GAVÀ'

Marca “Made in Gavà” para atraer empresas

Una iniciativa que conjuga objetivos económicos y turísticos en la misma línea de hacer valer la relevancia metropolitana de Gavà es la creación de la marca “Made in Gavà”, que pretende sumar empresas y actividades con el fin de impulsar la actividad económica y crear empleo. El proyecto analizará cuáles son las necesidades productivas de la ciudad y sentará las bases de su futuro económico a largo plazo.

La iniciativa de creación de una marca pretende revivir el sector empresarial y, consecuentemente, generar empleo a la vez que busca aumentar el atractivo de la ciudad para que se instalen más industrias actividad económica en general. El propósito no es otro que convertir el municipio en el emplazamiento ideal para nuevas empresas y fomentar la competitividad y el crecimiento entre las ya instaladas para generar así más y mejor actividad y más ocupación.

El proyecto contempla un proceso participativo en el

que se invertirán ocho meses para que el empresariado proponga ideas. De esta manera, el municipio, junto con las empresas proclamarán los puntos fuertes para convertirse en un destino estratégico de actividad bajo esa marca, con el objetivo de mejorar la posición de Gavà como referente económico en el área metropolitana barcelonesa y toda Cataluña.

Un nuevo MercaGavà

En el mismo terreno económico y también para aprovechar la marca Barcelona y conseguir unas buenas infraestructuras y vías de comunicación, los actuales responsables políticos de la ciudad impulsan la construcción de un nuevo MercaGavà.

Con su puesta en marca, el entorno norte de la ciudad generará así nuevas dinámicas comerciales, económicas y de convivencia. ///

RETO 77. TRASLADO DE LA SEDE CORPORATIVA DE ROCA

El fichaje de Roca, un anzuelo para los grandes

Vanesa Maillo García

Uno de los retos más destacados que se ha propuesto el municipio de Gavà, situado en el sud del Baix Llobregat, es impulsar el desarrollo empresarial de sus polígonos industriales.

Para lograrlo, los ayuntamientos de Gavà y Viladecans junto con la multinacional Roca han puesto ya en marcha un proceso colaborativo con el principal propósito de conseguir el traslado definitivo de la sede corporativa de la empresa a la planta situada entre los municipios de Gavà y Viladecans.

El proyecto ya ha tomado forma a través de la firma de un protocolo de intenciones por parte de los ayuntamientos implicados y del grupo Roca. La integración de la sede corporativa mundial de la empresa Roca al Baix Llobregat, que actualmente se encuentra en la avenida Diagonal de Barcelona, supondrá un salto cualitativo que contribuiría a que Roca pueda mantener su actividad industrial, a la vez que dotará de nuevos usos los terrenos de 273.000 metros cuadrados que la multinacional ocupa en Viladecans y Gavà mediante un proyecto de remodelación de sus instalaciones.

Además, la transformación del sector de Roca en la trama urbana de estas dos ciudades permitirá nuevos planteamientos en el entorno y mejorar la movilidad. Entre estos objetivos destaca lograr una mejora del tramo final de la Rambla de Gavà y del barrio de la Barceloneta. También se reivindica que la línea de Metro del Baix Llobregat que contempla tres paradas en Gavà.

La alcaldesa, Raquel Sánchez, que hace algo más de un año que accedió al puesto por la dimisión del también socialista Joaquín Balsera, quiere impulsar el desarrollo de un nuevo plan de movilidad urbana en el municipio basado en futuros cambios urbanísticos que permitan mejorar el transporte público y privado, el medio ambiente y la contaminación, a la vez que se mejoren los aparcamientos y la distribución de mercancías por los comercios.

Transformación de Can Torelló

Otro sector que debe vivir una importante transformación es el Municipal Can Torelló. Desde el actual equipo de gobierno se plantea reformar estas instalaciones en un campus deportivo con ayuda del sector privado.

Con estas nuevas dotaciones, se pretende singularizar el territorio de Gavà en el ámbito metropolitano. ///

78. BEGUES: NOU CAMÍ RAL

La Diputació finançarà les obres del Camí Ral

El cost total del projecte és de 2'3 milions d'euros; l'Ajuntament pagarà 650.000 euros del projecte

La reurbanització del Camí Ral ja té inversors, l'Ajuntament de Begues ha arribat a un acord amb la Diputació de Barcelona en què el segon assumirà el 70% de les obres, el que equival a 1.650.000 euros. El cost total és de 2,3 milions, el que deixa a càrrec del govern local els 650.000 euros restants.

El Camí Ral travessa Begues de punta a punta i funciona com a nexa d'unió entre els diferents nuclis del municipi. Amb les obres es preveu facilitar l'accés ciutadà a aquesta via a través de l'ampliació de les voreres, la disposició d'un carril bici que arribi fins a l'Institut i l'aplicació de mesures de pacificació del transit. D'aquesta manera, el camí podrà ser utilitzat com a passeig adequant-se d'aquesta manera a les necessitats dels beguetans. ///

REPTE 79. VILADECANS: EL NOU PLA DE LLEVANT NECESSITA EL CONSENS DE LA CIUTADANIA

El nou Pla de Llevant genera les primeres reaccions contràries

Casi 3.000 habitatges sostenibles, una escola, un institut, un nou Centre d'Atenció Primària (CAP) i, fins i tot, un museu es construïran a Viladecans

PROTESTA CONTRA EL GOVERN MUNICIPAL DE LA CIUTAT, DESPRÉS D'APROVAR L'ANTERIOR PLA DE LLEVANT DE VILADECANS | ARXIU

El Pla de millora urbanística de la zona de Llevant de Viladecans ja és una realitat, i inclou la construcció de 2.900 habitatges sostenibles, el 40% de protecció oficial, regulats amb les mesures d'eficiència energètica de climatització i d'il·luminació.

El Ple de l'Ajuntament ha confirmat la reforma d'un projecte que va ser aprovat al 2007, però que la crisi i, en part, l'opinió pública contrària va deteriorar.

Les modificacions al Pla inicial impliquen un alliberament casi total d'edificacions en l'àmbit d'Oliveretes en benefici de més zones verdes i naturals, i nous equipaments construïts en una ampla superfície per a la implementació d'un nou ambulatori, que està en procés de construcció, la nova escola Mediterrània, un institut, un centre cívic i un museu, que es sumen al tanatori, recentment, inaugurat.

El Parc esportiu de la Torre Roja serà més gran i les

noves carreteres permetran una descongestió del trànsit al municipi degut a l'enllestiment de la ronda de circumval·lació de la muntanya, connectant l'avinguda de la Fraternitat amb la carretera comarcal C-245, situada a l'alçada del nou Tanatori de la ciutat. Dels 423.188 metres quadrats, un 17% correspondran als habitatges i la resta es repartirà entre els equipaments amb un 18%, vials i aparcaments, que ocupen un 26%, i les rieres, un 4%.

Resposta de ERC

Esquerra Republicana local alerta que l'Ajuntament ha aprovat el nou Pla de Llevant donant "l'esquena a la ciutadania" assegura Bàrbara Lligadas, candidata municipal del partit a Viladecans. La preocupació de l'alcaldeable incideix en l'entorn natural i ecològic d'Olivarettes que es veuria afectat per la construcció de 3.000 habitatges, segons

declara. Des del partit d'ERC es defineix aquesta actuació com a "obsessió malaltissa pel creixement infinit" que expliquen que tenen els socialistes del municipi.

Així, Bàrbara manté que "torna amb força l'amenaça real contra el nostre patrimoni natural que ha estat sempre el Pla de Llevant, ja des de la seva aprovació en 2007" quan segons la candidata va ser "agressiu" per l'entorn medi ambiental.

Lligades ha remarcat que la lluita per aturar aquest projecte urbanístic continua vigent. Fa uns anys, es va frenar per la crisi, però ara la negativa ressorgeix amb força per lo que la candidata anima a que retorni "el rebuig ciutadà" cap a un projecte que inclou l'edificació d'uns habitatges on "nosaltres tenim molt clar que no existeix una demanda d'habitatges nous a Viladecans que justifiqui trinxar més el territori", senyala Bàrbara Lligades. ///

REPTE 80. VILADECANS: REFERENTS EN EDUCACIÓ

Una bona educació suposa joves promeses

La Formació Dual permet un vincle més proper entre l'empresa i l'estudiant

L'educació és una prioritat per l'alcalde de Viladecans, Carles Ruiz. En els últims anys, l'administració ha optat per enfortir aquest sector que representa "el futur dels nostres joves".

El Pla de Millora d'Èxits Educatiu es va presentar al desembre en tots els centres escolars del territori, incloent instituts, a fi d'avançar en les taxes d'èxit escolar aprofitant l'evolució social i personal del sistema educatiu, permetent oportunitats a tothom independent de la procedència d'origen, potenciant la innovació cultural i educativa, i procurant que les famílies col·laborin en la causa.

"Viladecans vol apostar per la Formació Professional Dual" asseguren des de l'Ajuntament aclarint que una ensenyança especialitzada i pràctica connecta millor a l'estudiant amb l'empresa, i facilita el camí als

joves desencantats. Un exemple d'aquesta iniciativa és Desigual que, al instal·lar la plataforma logística al territori, fomentarà junt amb l'administració la formació professionalitzada amb l'objectiu de que els adolescents tinguin l'oportunitat de treballar. També, es suma en aquest repte la Clínica Segalà de pròtesis dentals.

La fibra òptica als centres educatius millora aquesta formació, així com el projecte acordat amb les ciutats del nord d'Europa que fa referència als Entorns Personals d'Aprenentatge. L'escola de l'Enxaneta, també, incorpora un programa de "cultura emprenedora educativa" per tal d'apropar als nens de cinquè de primària al món laboral, mitjançant la innovació i la creativitat.

Les noves tecnologies es posen de relleu en el panorama educatiu i

es combinen amb la pedagogia. La Xarxa d'Innovació Educativa del municipi proporciona als alumnes les eines més modernes i avançades per "tenir uns joves ben preparats" segons es remarca des de l'Ajuntament. Gràcies a l'aposta del territori per ser una ciutat "smart", Viladecans va rebre l'any passat el reconeixement com a "Ciutat de la Ciència i Innovació".

Evitar nous tancaments

La construcció de la futura Biblioteca de Can Ginestar, la segona més gran, es suma al creixement educatiu a Viladecans on hi ha una escola oficial d'idiomes, escoles d'adults i una xarxa municipal d'escoles bressol. Promoure una educació de qualitat és un tema preferent "evitant el tancament d'escoles, com va passar amb l'Escola Mediterrània" indiquen des de l'Ajuntament. ///

81. REACTIVACIÓ ECONÒMICA

Ciutat d'oportunitats empresarials

L'administració municipal té l'ull posat en la reactivació econòmica de la ciutat on entra en joc la construcció del The Style Outlet a la zona de Can Alemany, que obrirà les portes a la tardor de 2016, y generarà més de 1.300 llocs de treball directes e indirectes que oferiran les 100 botigues implantades y els establiments de restauració. Continuant en la línia del creixement del Parc de Negocis i la reorientació del polígon Centre, el nou centre espera acollir "més de 2,7 milions de visitants" durant la primera fase, la qual cosa promou l'activitat comercial a Viladecans, i sembla ser un remei contra l'atur.

L'aposta per avivar aquesta zona té l'objectiu a curt termini de "fer que baixi l'atur conjuntural, en aquests anys de crisi que estem patint" segons afirmen fonts institucionals de l'Ajuntament de Viladecans. I el repte, a llarg termini, de obtenir visió de ciutat "creant llocs de treball perquè els viladecanecs no hagin de sortir de la ciutat i millorant la mobilitat a les sortides i entrades".

A principis d'any, Viladecans va posicionar-se en un acte com a territori "d'oportunitats" per a les futures companyies que es volguessin instal·lar. La jornada va ser organitzada pel consorci Delta BCN, amb la col·laboració de l'empresa ACCIÓ, per tal de donar a conèixer els avantatges de la ciutat i ponderar sobre noves tecnologies, innovació, emprenedoria i polítiques industrials de l'àrea metropolitana que ressonen a Europa. ///

82. S. JOAN DESPÍ: EJEMPLO DE MOVILIDAD SOSTENIBLE

Sant Joan Despí debe marcar la transición hacia la movilidad sostenible

Vehículos de alta cualificación ecológica y equipados con Wi-Fi son las últimas iniciativas que promueve la ciudad junto a AMB

Edu Rodríguez

El Ayuntamiento de Sant Joan Despí, liderado por su alcalde y vicepresidente de Transporte y Movilidad en el Área Metropolitana de Barcelona, Antoni Poveda, continuará apostando por la evolución hacia la movilidad sostenible en el futuro. De hecho, este doble cargo que sostiene el primer secretario del PSC en el Baix Llobregat tiene que convertir a Sant Joan Despí en la ciudad ejemplo para extrapolar después la idea de sostenibilidad al resto de municipios. Esta etiqueta que durante hace años era cuestión de futuro, es ya una realidad de presente. Las medidas que se apliquen desde la administración local en cualquier materia tienen que aplicar el concepto de sostenibilidad de manera transversal; y que mejor manera de empezar que con el transporte.

Una de las pruebas de que Sant Joan Despí ha marcado una pauta a seguir a nivel comarcal y a nivel metropolitano la encontramos en el convenio de colaboración firmado por Xavier Trias, alcalde de Barcelona y presidente del Área Metropolitana de Barcelona (AMB); Antoni Poveda, alcalde de Sant Joan Despí y Vicepresidente de Transporte y Movilidad del AMB, y Ricardo Gondo, director general de Renault; la idea es ejecutar el Programa de Movilidad Zero Emisiones, que pretende el impulso del vehículo eléctrico en el territorio metropolitano.

Promoción constante

Tal y como nos informó el Ayuntamiento de Sant Joan Despí, para ello, se han llevado a cabo en el municipio una serie de iniciativas durante los últimos años: se ha incrementado la flota municipal de bicicletas eléctricas; se ha propiciado la movilidad en bici y a pie con carriles bicis, caminos escolares, caminos saludables; se ha creado una red de aparcamientos seguros para bicis; el Ayuntamiento adquirirá pronto un vehículo eléctrico; se han introducido mejoras en el transporte público (la línea urbana L46 se ha renovado recientemente con seis vehículos con la cualificación ecológica más alta y uno de híbrido; los 10 buses que circulan en la línea L79, por su parte, instalarán un servicio Wi-Fi gratuito para sus viajeros. Es la primera vez que se implanta en una línea regular de bus metropolitano. Este servicio estará de prueba durante 12 meses, antes de tomar la decisión de si extenderlo a otras líneas o no) y pronto dispondrá de una electrolinera (un punto de recarga rápida para vehículos eléctricos).

Acerca de la de instalación de un servicio Wi-Fi gratuito en los buses que circulan en la línea L79, Antoni Poveda destacó que “es un paso muy importante para mejorar los servicios del ciudadano en una línea, la L79, que transporta más de un millón de viajeros anualmente, la mayoría de ellos jóvenes que se mueven entre Sant Joan Despí, Sant Boi de Llobregat y la Zona Universitaria de Barcelona”.

RETO 83. SANT JUST: URBANIZAR LA B-23

La B-23, de autopista a vía urbana

Alargar la Diagonal supondrá urbanizar todo su alrededor a la altura de Sant Joan Despí, Esplugues y Sant Just Desvern de manera que la zona metropolitana quedará mejor integrada a Barcelona

Una vez acabada la reforma de la Diagonal en pleno eje central de la ciudad contal, entre Francesc Macià y Passeig de Gràcia, es hora de alargar este modelo para que sirva de conexión con las ciudades metropolitanas del norte de Barcelona. Crear otra puerta de acceso a la ciudad será posible gracias al acuerdo alcanzado entre cuatro consistorios, que –seguro– representará una revolución en la zona. Los ayuntamientos de Sant Joan Despí, Esplugues, Sant Just Desvern y Barcelona han cerrado un acuerdo para convertir la B23 en un gran paseo urbano hasta la Diagonal. El pacto contó con la firma de Xavier Trias, presidente del AMB y alcalde de Barcelona, por un lado, y de los alcaldes de estos tres municipios, por el otro: Antoni Poveda, Josep Perpinyà y Pilar Díaz.

El acuerdo permitirá acercar municipios vecinos y, consecuentemente, mejorar la conectividad. El proyecto cambiará, a la larga, la manera de moverse entre las ciudades vecinas y por Barcelona, dado que, además, se humanizará el espacio permitiendo el tránsito de peatones, y con la construcción de carriles bici y un carril destinado al transporte público.

El Área Metropolitana de Barcelona está estudiando la

posibilidad de ampliar, en este sentido, la Diagonal cinco kilómetros más; actualmente cuenta con 10,5 desde el Besòs hasta el Llobregat. Además, se está estudiando la creación de vías laterales, que permitiría a los municipios vecinos crear nuevas zonas residenciales sin afectar, eso sí, su estatus de vía rápida. En lo que respecta a Sant Joan Despí, el acuerdo contempla la posibilidad de cubrir parte de la B23 en el tramo del sector Bellavista, en el barrio de Pla del Vent-Torreblanca, que quedaría enlazado con Residencial Sant Joan, o la ampliación del puente de la autopista en la zona de TV3 que se convertirá en un nuevo paso para acercarnos a Sant Just Desvern.

Xavier Trias afirmó que este proyecto “nos permite creer en cómo hacer un sueño extraordinario y hacer que, donde ahora hay fronteras, se puedan abrir caminos”. “La avenida Diagonal puede ser un paseo cívico metropolitano, un eje pensado para peatones, ciclistas, transporte público, en definitiva, pensado para las personas”, añadió. Antoni Poveda, por su parte, explicó que éste “puede considerarse un proyecto de interés nacional, y de un valor innegable para la ciudad metropolitana”, mientras que no dudo en referirse a ella como “la Diagonal Llobregat”.

84. MARTORELL: MILLORAR LA QUALITAT DE L'AIGUA

Les obres de la depuradora sota licitació

La guerra de la privatització de l'aigua no ha d'evitar, en cap cas, la millora de la infraestructura

Fins al mes d'abril, estarà obert el procés de licitació, de 5,5 milions, de les obres de remodelació i millora de la depuradora de Martorell, per part de l'Agència Catalana de l'Aigua (ACA).

L'empresa que signi el contracte disposarà de dos anys i deu mesos per a redactar el projecte i dur-lo a terme. El pla comprendrà una millora qualitativa de l'aigua, així com la remodelació de la seva estructura civil i instal·lació elèctrica.

La depuradora, que es troba en el polígon La Torre, està a càrrec del tractament de les aigües residuals de Martorell i de Sant Esteve Sesrovires, a més de les generades pels seus sectors industrials. El recorregut que duu les aigües fins a la planta té una extensió de 12 kilòmetres de col·lectors.

Les últimes obres que es van realitzar a la planta daten de l'any 2002 i 2003, en què es va ampliar el nivell de tractament de l'aigua amb l'eliminació de nitrogen.

85. MOLINS DE REI: UN EQUIPAMENT DE TOTS I PER A TOTS

LA IMPORTANT AMPLIACIÓ DE LA NOVA BIBLIOTECA HA SUSCITAT CRÍTQUES PER LA QUANTIA DE LA INVERSIÓ | ARXIU

Molins inicia les obres de la nova biblioteca, sense consens

L'Ajuntament de Molins de Rei posa en marxa, aquest mes d'abril, el que apunta a ser el seu projecte estrella, que comporta una inversió de 4'56 milions d'euros i suposa la reforma de 4.933 m². El nou pla, que arriba tot just un mes abans de les eleccions, contempla l'ampliació de l'espai que actualment ocupa la biblioteca municipal -serà cinc cops més gran que l'actual i deixarà 2.500m² per a altres usos municipals- i té com a data de finalització la tardor de l'any 2017.

Segons dades de la Diputació de Barcelona aquesta iniciativa es posiciona més d'un 10% per sobre dels estàndards de qualitat recomanats. En els propers dos anys es procedirà a l'enderrocament dels murs exteriors i edificis annexos de l'edifici, es treballarà amb la estabilització i consolidació de l'estructura i es restauraran les façanes i la coberta, a més de la creació de nuclis de serveis i

l'adequació de les dues plantes superiors on es traslladarà la biblioteca. Un dels seus punts forts serà la recuperació de l'estructura original de la fàbrica de teixits Ferrer i Mora, ja que la Biblioteca Pau Vila on ara es troba l'antic edifici del Molí.

Aquestes obres preelectorals no han tingut una bona rebuda al consistori, ja que des del seu inici ERC Molins de Rei va presentar una moció en el ple municipal de gener que demanava la realització d'una consulta popular sobre el projecte del govern. Proposta que no va ser aprovada. Però no és l'única força política que es mostra reticent, El Partit Popular de Molins de Rei es va mostrar a favor de la necessitat d'ampliar l'espai destinat a la biblioteca, però discrepa en la seva execució ja que considera que suposa una excessiva inversió que repercutirà en els propers pressupostos. ///

86. MOLINS DE REI: DESENVOLUPAMENTS DE NOUS BARRIS

El barri de les Guardioles és a punt de néixer

Molins de Rei preveu la urbanització de l'últim sector que queda per desenvolupar a la ciutat, les obres del nou barri de Les Guardioles s'iniciaran entre abril i maig.

El projecte, llarg i tediós, no estarà acabat abans de set anys quan s'hauran aplicat les modificacions pertinents, que suposaran la urbanització de pràcticament 130.000 m², el 41% dels quals seran zona verda i el 20% equipaments.

Les Guardioles acollirà 680 habitatges, que tindran com a objectiu facilitar-ne l'accés a tota la població, motiu pel qual en la seva majoria -més de la meitat- els pisos

seran destinats a la protecció oficial o de preu protegit. El barri també acollirà un espai de zona verda (d'un 41%) i per a equipaments (un 20%). A més s'hi aplicaran millores de mobilitat entre els barris i el parc de Collserola a la vila.

Algunes de les modificacions més importants seran: la construcció de 6 vials nous, fer un pas per sota de les vies de tren i habilitar voreres i nous espais urbans. Entre els veïns dels barris implicats s'ha acordat crear una comissió mixta de seguiment per mantenir-los informats i solucionar qualsevol incidència o molèstia que es pugui generar durant les obres. ///

REpte 87.CERVELLÓ: REJOVENIR EDIFICIS

Cervelló ofereix noves subvencions pels barris

L'Ajuntament de Cervelló arrenca el Programa de Rehabilitació d'edificis, a través del qual els ciutadans poden sol·licitar l'adequació de casa seva de cara a possibles barreres arquitectòniques, problemes de mobilitat, falta de manteniment o mal aïllament. Les sol·licituds corren a càrrec de la Oficina Local d'Habitatge, qui gestiona la convocatòria.

A través d'aquest projectes s'ofereix al ciutadà una subvenció que cobreix un percentatge del cost total de l'obra. Segons l'Ajuntament aquests ajuts es plantegen com una solució per a poder incidir en els edificis residencials per tal de millorar la qualitat de vida dels residents, les condicions d'habitabilitat i posar a l'abast dels ciutadans i ciutadanes les eines tècniques, econòmiques i de gestió necessàries.

El Programa de Rehabilitació consisteix en la concessió de subvencions d'un percentatge del cost total de l'obra. Es poden acollir a aquests ajuts tots els propietaris o comunitats. Les sol·licituds corren a càrrec de la Oficina Local d'Habitatge, qui gestiona la convocatòria. ///

REpte 88.VALLIRANA: NOU POLIESPORTIU ENCOBERT

La pluja encara és un impediment per fer esport

L'Ajuntament de Vallirana ha aprovat una partida pressupostària que inclou la construcció d'un pavelló cobert a la zona de la Barquera. Aquesta mesura apareix en un context en què els equips locals han hagut de emigrar a altres localitats amb millors equipaments esportius, com el cas de l'Associació Esportiva Vallirana amb un equip sènior femení que la temporada passada va jugar a la divisió d'honor estatal.

A dia d'avui, el municipi no disposa d'espais preparats per a practicar esports amb pluja. Només té una pista poliesportiva amb una coberta superior, però que únicament té una funció parcial, ja que es mulla pels laterals. ///

89. SANT CLIMENT: SERVEI DE SALUT PER A LA GENT GRAN

Sant Climent necessita un centre sanitari

Sant Climent requereix un servei d'atenció sociosanitària per a la gent gran. Amb quasi 4 mil habitants els climentons no disposen d'un punt sanitari de referència dins el municipi, cosa que fa que s'hagin de desplaçar a ciutats properes com per exemple Viladecans. Aquest fet és especialment conflictiu pel que fa als avis. L'Ajuntament de Sant Climent barreja la possibilitat d'habilitar equipaments municipals per a un possible ús sanitari, com és el cas de Can Bonet. El punt d'inflexió d'aquest tema és que es precisaria d'un procés de licitació per tal que una empresa privada oferís aquest servei geriàtric o de centre de dia. ///

Pere Rovira

MOSSÈN PARRÒQUIA ANTONI MARIA CLARET DE SANT BOI

El 'populismo' no es ninguna virtud

El pensamiento contemporáneo ha desarrollado muchas virtudes, entre ellas, la dignidad de la persona, la solidaridad, la búsqueda del "bien común", etc. Pero, al mismo tiempo, ha fomentado unas ciertas desviaciones de consecuencias plausibles en la sociedad actual: la sospecha de los valores tradicionales, el relativismo de la verdad... y la culpabilidad ajena.

Un argumento muy común, y ya recogido en el Evangelio, es "ver la paja ajena y no la viga propia." Es muy fácil destacar los defectos ajenos, incluso juzgarlos y condenarlos sin misericordia. Abundan los comentarios: "y tú más ...", "porque tu hiciste ...", etc. Se percibe una ausencia de autocrítica, de reconocer los errores propios sin ningún tipo de complejos. Esta realidad, por todos observable, se está extendiendo en el argumentario ideológico, político e intelectual de amplios sectores la sociedad. Esta inmadurez humana se convierte en problema cuando se traslada a la búsqueda de un enemigo al que ha que combatir y extinguir.

Desde hace poco más de dos siglos se ha acentuado esta perspectiva: buscar un enemigo que nos motive para luchar y conseguir objetivos. Encontrar la figura de este "enemigo" se ha convertido en una justificación más allá de propias convicciones ideológicas. Concluyendo: derrotar a este enemigo se convierte en obsesión y, no en pocos casos, en odio excluyente. No reconocer nuestros defectos, fragilidades, equivocaciones y errores y perseguir al enemigo de mis ideas son dos filtros impermeables para un diálogo constructivo. Aprendamos a construir desde la discrepancia, desde visiones no discriminatorias, desde la propia autocrítica, desde una comprensión positiva de la realidad histórica, en fin, sumemos en beneficio de todos y no en el nuestro propio. Una sociedad crece en la medida que sabe intercambiar las riquezas de las diferentes opciones.

Se acerca un año de elecciones, donde cada partido intenta convencer con sus campañas mediáticas sus postulados ideológicos. ¿Sería posible debatir las ideas sin ánimo de confrontación, descalificación o exclusión? ¿Sería posible encontrar un diálogo conciliador, positivista y de servir al "Bien Común"? Ya sé que soy un poco ingenuo, pero mi deseo, ojalá se convierta algún día en realidad. Por favor, no busquen tanto el rédito "populista", "facilón", "egoísta" y de "luchas estériles" y sí el que edifique una sociedad donde el poder se entienda como un servicio en beneficio común. ¿Lo conseguiremos algún día? ///

RETO 90. EL PRAT: URBANIZACIÓN PAULATINA Y CONTROLADA

EL ENSANCHE SUR EN EL PRAT YA CUENTA CON SUS PRIMEROS VECINOS

El Prat desarrolla el ensanche sur ante la imposibilidad del norte

El Prat de Llobregat se congratuló, recientemente, con un estudio de la Fundación de Estudios de Economía Aplicada que la situaba como la ciudad de España con menos desigualdades, es decir, con menor diferencia entre rentas. Esta estadística evidencia un nivel de bienestar que sumado a que es una ciudad tranquila, llana, bien comunicada; que tiene un casco urbano más bien reducido pero también las zonas agrícolas y naturales del Delta además de la recuperada playa; que combina los servicios de una gran ciudad con el espíritu local que caracteriza al extrarradio; por todo, El Prat es una buena opción para vivir, pese a los prejuicios de muchos. Y si no se lo creen, miren los precios de los pisos. ¡De locura!

Grandilocuente Ensanche Norte

Justo en el momento antes del estallido de la crisis, El Prat presentó dos proyectos urbanísticos de expansión, entre ellos, uno excesivamente ambicioso y, seguramente, inalcanzable. De hecho, actualmente, continúa en vía muerta. Se conoció como el Ensanche Norte y pretendía cubrir la Gran Vía con un boulevard de casi cien metros de ancho -una barbaridad- que gracias a una leve pendiente superaría la única frontera que le queda a la ciudad en su lado norte, después del soterramiento de las líneas ferroviarias.

Al otro lado, el Ayuntamiento y la Generalitat urbanizarían una gran zona de 200 hectáreas, con casi 8.000 viviendas, la mitad de protección oficial. Ahora mismo, El Prat ocupa unas 380 hectáreas; por tanto, la ciudad pasaría a ser el 50% más grande y entendemos que tendría, a medio y largo plazo, el 50% más de población. Esto requiere de ofrecer también el 50% de los servicios públicos (colegios, institutos, ambulatorios...) lo que ha dejado el proyecto en la indefinición y en la cuneta. Sin embargo, la idea sigue estando pendiente al igual que el otro proyecto

que se presentó y que ahora se está acabando, casi diez años después y pese a la crisis.

Nuevo instituto para el desarrollado Ensanche Sur

Se trata de la urbanización del lado opuesto, del Ensanche Sur. Una nueva fila de viviendas se alargan ya en la avenida Once de Septiembre en su lado más meridional, lo que ha permitido la creación de un nuevo barrio entre las casas de La Seda, Las Palmeras, La Granja y la Barceloneta. Las viviendas, en su mayor parte de protección oficial, han substituido ya a algunas de las pocas masías que todavía quedaban casi integradas con el término municipal, lo que suscitó algunas críticas pero que acabaron demolidas como si no hubiera solución al paso irremediable del tiempo. En cualquier caso, la implicación con el crecimiento de esta zona es tal que, muy cerca, en el barrio de la Barceloneta, El Prat ha confirmado que cederá a la Generalitat un solar para la construcción de un nuevo instituto, que estará listo para 2017-2018.

Lo cierto es que parece que el proceso de urbanización que en su momento se planteó parece inevitable. Por lo visto, a las garras de la construcción no se escapa ni el gobierno más ecosocialista. Si ha de ser así, este crecimiento de la ciudad -que todavía pongo en duda- debe ser paulatino y bien estudiado. De momento, se ha empezado por el sur; pero si sigue la recuperación, pronto se podría mirar al norte. Eso sí, sería necesaria una nueva revisión de este Ensanche Norte para hacerlo más viable, sin olvidar, por otro lado, el movimiento cooperativo que El Prat ha tenido históricamente y que ha permitido tener una vivienda a muchos de sus conciudadanos.

De no tenerse en cuenta, quizá El Prat crezca, pero quizá pierda esa primera plaza en igualdad de rentas que le honra. Prudencia. ///

RETO 91. SANT ANDREU DE LA BARCA: LA CULTURA AL FRENTE DE LA MODERNIDAD

El teatro Núria Espert ha revolucionado el municipio

Cuando hablamos de modernidad, para nada nos viene a la mente un teatro, un equipamiento que desde los orígenes de la democracia -también en las antiguas sociedades- ha sido fundamental para los pueblos. Sant Andreu de la Barca, en cambio, es la última prueba de que la cultura puede ser dinamizador, cohesionador y, por que no, motor de un municipio.

El nuevo Teatro Núria Espert ha representado una revolución en la zona y, a nivel cultural, ha permitido al Baix Llobregat sumar un nuevo equipamiento de primer nivel que permite ofrecer un cartel que nada tiene que envidiar a Barcelona y que permite retener a los ciudadanos del municipio y de sus alrededores.

El sector en el Baix siempre se había movido entre las dos grandes salas de Olesa y Esparreguera, que tienen el hándicap de estar muy especializadas en la famosa 'Passió', y el infinito mar de salas locales, pequeños teatros que daban un importantísimo servicio a las compañías locales. Sin embargo, no existían equipamientos grandes y con una amplia oferta que permitiera atraer a artistas y compañías de prestigio.

Esto se ha conseguido, en los últimos años, con el

Auditori de Cornellà, el Atrium de Viladecans y el Núria Espert, fundamental en su zona. A nivel urbanístico, el Espert se encuentra en un cruce destacado de la ciudad (vía l'Esport con Constitució), donde hace años se encontraba la denominada Sala Polivalente, que había quedado totalmente obsoleta. De hecho, desde la gestación del proyecto, ya se quería que fuera un símbolo de identidad, algo que han logrado. El equipamiento ha permitido redefinir la plaza Federico García Lorca, ampliándola y convirtiéndola en la plataforma central del barrio y acceso al Teatro; pero también, entre otras cosas, ha integrado el eje del Parque Central, los jardines Montserrat Roig y la plaza Catalunya del municipio.

Proyectado en 2004, este equipamiento cultural -al igual que otros como el Cèntric de El Prat- no se han librado de las críticas por invertir en cultura, en plena crisis. Ahora, ambos son de referencia en sus ciudades.

Por ello, ponemos de ejemplo a Sant Andreu de la Barca por tirar adelante este nuevo edificio público que cree y confía en la cultura como motor cohesionador y que ha dado un valor añadido al municipio, en comparación con el resto de la zona. ///

EL NUEVO EQUIPAMIENTO HA PERMITIDO RENOVAR LA ZONA CON LA REDEFINICIÓN DEL FEDERICO GARCÍA LORCA | ARCHIVO

REpte 94. ESPARREGUERA: NO PERDRE LA TRADICIONAL OBRA RELIGIOSA, SÍMBOL HISTÒRIC DEL MUNICIPI

'La Passió' es, más allá de la temática, un vínculo incomparable de la ciudadanía con el municipio

Esparreguera acoge una de las representaciones más antiguas del territorio catalán, "La Passió", que también se presenta en Olesa y Montserrat.

Un simbólico y emblemático espectáculo en directo que se estructura en dos partes, de dos actos cada una, para dar voz a los diferentes pasajes de la vida de Jesús, la virgen Maria, los apóstoles y otros personajes.

Esta tradición en el municipio es todo un hito que data desde el 1611 cuando los vecinos anunciaron a sus familiares de Esparreguera que irían a ver la obra teatral de "La Passió".

Como novedad del 2015, Jaume Rovira se pone al frente de la escenografía para dar más relevancia al papel de Juan, Judas, Pedro y María Magdalena, es decir, a personajes secundarios. ///

REpte 92. PALLEJÀ: LA VILA NECESSITAT EL NOU INSTITUT

Llum verda a l'ampliació de l'Institut de Pallejà

L'ampliació de l'institut d'educació secundària és una reivindicació amb un llarg recorregut al municipi de Pallejà. Finalment, el passat mes de març es va donar el primer pas, ja que la Generalitat va acceptar el projecte i el Departament d'Ensenyament va redactar les modificacions a efectuar.

Es preveu la creació d'un nou mòdul que augmentarà la superfície 540 metres quadrats. Aquest inclourà la construcció d'un pati central que servirà de nexa d'accés, a través d'un passadís perimetral, a les sis noves aules i els diferents espais del centre dedicats a serveis (com lavabos o una petita sala per a material de neteja). Les classes disposaran rebran il·luminació natural i ventilació, gràcies a aquest espai exterior. Les modificacions ocuparan les actuals pistes poliesportives, cosa que requerirà una reordenació dels elements. ///

REpte 93. OLESA: PROMOURE EL MÓN AGRÍCOLA

Els olesans tindran accés als horts urbans

Amb el pas del temps, el sector agrari ha patit un creixent abandonament. Per aquest motiu, Olesa de Montserrat ha aprovat un reglament que permetrà als seus ciutadans involucrar-se en aquest camp. Es posaran a disposició ciutadana els 22 horts urbans municipals d'ús social, ubicats al pati superior de l'antiga Escola Sant Bernat, als quals podran accedir els ciutadans en regim de cessió i per un temps màxim de tres anys.

Durant el Ple Municipal olesà, es van concretar qüestions com: qui hi podrà accedir, en quines condicions, amb quins drets i/o quins deures s'han de complir per a fer ús d'una parcel·la. El principal requisit acordat va ser la limitació de l'accés als horts a una sola persona per unitat familiar, sempre i quan no posseeixi un altre terreny destinat al mateix ús. ///

REpte 95. CASTELLVÍ DE ROSANES: RENOVACIÓ BARRIS

En marxa el nou barri dels Àngels de Castellví

El Barri dels Àngels és un dels nuclis històrics de Castellví de Rosanes. Per aquest motiu l'Ajuntament del municipi -de la mà amb el bisbat de Sant Feliu de Llobregat, donat que els immobles del barri pertanyen a la parròquia de Castellví- està treballant en un nou projecte de millora i urbanització dels Àngels. Es preveu que a primers d'estiu la remodelació s'hagi finalitzat.

L'objectiu del consistori és potenciar el vessant social dels habitatges de la zona i millorar els seus serveis bàsics, com a un intent de donar vida a un barri castellvinenc tradicional. Aquesta seria, doncs, una fórmula per impulsar la cohesió social i urbanística del poble del nord de la comarca llobregatenc. ///

REPTE 96. TORRELLES: DOTAR D'EQUIPAMENTS AL JOVENT

El consens entre pares, monitors, infants i l'Ajuntament permetrà reobrir l'Esplai

Després de sis anys del tancament de l'antic local, l'Esplai Arc de Sant Martí de Torrelles tornarà a tenir espai propi gràcies a la col·laboració de tots els actors implicats

Ainhoa Marcos

L'esplai Arc de Sant Martí de Torrelles de Llobregat és el més antic i un dels més nombrosos en quant a infants inscrits de Catalunya. Porta en funcionament més de quaranta anys, gràcies a generacions de monitors i monitores que de manera voluntària, amb il·lusió i esforç, tiren endavant l'entitat. L'esplai té un local on, en cas de pluja o per decisió dels monitors, es poden fer activitats tot i que majoritàriament es fan a l'aire lliure. Però no es tracta només d'un edifici. És on cada grup d'infants té la seva sala, se la fan seva decorant-la i penjant-hi fotos; és un espai comú que tenen amb altres nens amb qui, que per diferència d'edat, no tindrien res en comú; és on els seus monitors els expliquen històries i els presenten personatges vinguts d'altres èpoques, móns i països...

L'any 2009 un arquitecte municipal va dur a terme una avaluació de l'edifici i de la seva estructura, conclouent que no era un edifici apte per a l'ús de persones i que no era prou segur. Els monitors van decidir tancar el local de l'esplai als infants per seguretat, però l'entitat va seguir funcionant. És aquí quan comença un dels principals reptes de Torrelles de Llobregat, que per fi s'està superant a l'any 2015: la recuperació del local de l'esplai.

Es van crear plataformes per defensar la reobertura del local, van haver-hi manifestacions populars, lectures

de manifestos, assemblees i assistència a nombrosos plens municipals.

L'any 2011, el partit municipal Poble i Progrés va guanyar les eleccions municipals amb un punt molt clar a la seva campanya: la reobertura del local. Aleshores van començar les negociacions, ja que l'edifici no era propietat de l'esplai, sinó d'un particular que mitjançant un conveni l'havia cedit, però no l'havia cedit expressament a l'esplai sinó a la Parròquia ja que antigament es tractava d'un esplai religiós. Passat força temps, totes les parts implicades –esplai, propietari privat, ajuntament i Església– van posar d'acord. Van concloure que l'esplai es podria tornar a obrir sempre que es duguessin a terme certes reformes imprescindibles per a la seguretat del local i de les persones que hi entraven. Per solucionar aquest punt clau, el pare d'una nena inscrita a l'esplai, de professió arquitecte, es va oferir a dissenyar un projecte de reforma de manera totalment voluntària i gratuïta.

D'alta banda, per part de l'esplai es van començar a preparar campanyes econòmiques per guanyar diners per finançar les obres, tot i que l'Ajuntament també hi col·laboraria. Finalment, després de demanar el suport de pares i mares i d'una implicació total per part dels monitors i monitores, les obres de reforma del local han començat aquest 2015. Els monitors tenen l'esperança que, de cara al curs vinent, els seus nens i nenes podran tornar a gaudir d'un local. ///

97. CORBERA: MILLORAR L'ACCÉS AL MUNICIPI I LA SEVA CONNEXIÓ AMB BCN

Corbera de Llobregat surt de l'aïllament

Amb més de 30 urbanitzacions de cases, uns boscos plens de pi blanc que envolten la vila de Corbera i una agricultura basada en les cireres i els productes d'horta, el municipi es caracteritza per la seva naturalesa. En aquest territori on predomina l'arbreda i per tal de millorar els accessos a la ciutat, Corbera ha millorat als darrers anys la seva accessibilitat gràcies a dos bones notícies, en aquest sentit. La primera, Sant Andreu de la Barca va invertir 420.000 d'euros en mantenir el doble sentit de circulació, renovar l'asfalt i engrandir el tram que fa uns 250 metres que condueix fins al municipi muntanyós.

D'altra banda, des de corbera fins a Barcelona, també, es va implantar una línia d'autobús que va directe, per l'autopista B-23 i la Diagonal, al centre de la Ciutat Comtal. Un altre pas positiu en la millora dels accessos, i a l'hora en la promoció del transport públic. ///

98. LA PALMA DE CERVELLÓ: CREAR EMPLEO EN LOS PEQUEÑOS MUNICIPIOS

La Palma une fuerzas contra el paro

No sólo las grandes ciudades se reactivan económicamente, sino que las pequeñas localidades del Baix, como la Palma de Cervelló, se aúnan para impulsar sus polígonos industriales, crear empleo en las empresas, y mejorar la actividad y la comunicación entre municipios ante posibles ofertas laborales.

La idea es compartir y poner en común las diferentes vías de trabajo, que tienen cada una de las siete ciudades participantes: Torrelles, Santa Coloma de Cervelló, Vallirana, Pallejà, Cervelló, la Palma de Cervelló y Sant Vicenç dels Horts. Juntas apuestan por sumar recursos y esfuerzos a fin de atraer compañías al territorio y fomentar el empleo.

Concretamente, la Palma de Cervelló registra un paro que alcanza el 14,8% en mujeres y el 10,9% en hombres, un 17, 6% son mayores de 44 años, según un informe del Consejo Comarcal del Baix. ///

99. PREVENIR INCENDIS

Torrelles aposta per la silvopastura per evitar nous incendis

Ainhoa Marcos

L'estiu de 2013 a Torrelles va tenir lloc un fet molt inusual. Un incendi iniciat a Vallirana va arribar fins a les muntanyes de Torrelles i Cervelló, cremant un centenar d'hectàrees entre els tres municipis. En comparació amb altres grans incendis que assolen cada estiu el territori del país no sembla gran cosa, però centenars de persones van haver de ser desallotjades i encara avui s'aprecien les seves conseqüències. Un dels reptes que afronta avui Torrelles és la prevenció i el control dels incendis, especialment després de l'incendi del 2013.

Tots els municipis de la Diputació de Barcelona han de complir el PPL, el Pla de Prevenció d'Incendis, que consisteix en arranjar els camins forestals, fer que siguin transitables en cas d'incendis o d'emergències i que no s'hi trobin obstacles que dificulten les tasques d'extinció. Torrelles rep al voltant de 5000 euros de la Diputació per arranjar tres camins principals, però no són les úniques accions que estan en marxa.

El municipi té tres urbanitzacions –Can Güell, Can Guell i Cesalpina– de les quals s'ocupen netejant les zones verdes i les franges forestals. En aquest punt s'ha de recordar la ventada del gener de l'any 2009, que va desarrelar milers d'arbres creant un gran risc d'incendi a les muntanyes de Torrelles on són les urbanitzacions. Tot i així no se n'hi ha produït cap, de manera que els diners que hi destina l'Ajuntament donen els seus fruits.

Per últim, Torrelles ha implantant un mètode tant innovador com ecològic, la Silvopastura. Això vol dir fer pasturar ramats de cabres i ovelles per zones forestals que necessiten un manteniment per mantenir-se obertes. El municipi compta amb 300 caps que duen a terme aquesta feina, però no són propietat de l'Ajuntament, sinó d'un particular que ha iniciat un negoci d'explotació lletera que està tirant endavant. Per ajudar aquesta iniciativa, l'Ajuntament ha construït un estable perquè els animals puguin estar resguardats. Com que els boscos són propietats privades, els animals no es queden a pasturar sinó que transiten entre les muntanyes sota el control del pastor.

Tot i que moltes de les iniciatives que es duen a terme per protegir tant els nuclis urbans com la població són obligatòries per llei, tant l'incendi del 2013 com les ventades del 2009 han fet que els plans es revisin i esdevinguin una constant en el funcionament de l'Ajuntament. ///

EXEMPLE DE RAMATS PASTURANT PER EVITAR NOUS INCENDIS

REpte 100. COLLBATÓ: INTERNACIONALITZAR SALNITRE

SALNITRE COMPTE CADA ANY
AMB UNES 4.000 VISITES, EL
90% SÓN, EN TOT CAS,
TURISTES PROCEDENTS
DE BARCELONA I EL BAIX

Viatge al centre de la terra

Dels 958 metres de la cova de Salnitre de Collbató, només 550 formen part del recorregut visitable

La “malaltia verda” afectava a les roques de la formació subterrània fent-la malbé

Dayana García Blas

Amb més de 4.000 visites a l’any, la Cova de Salnitre situada a Collbató rep al 90% dels catalans procedents, sobre tot, del Barcelonès i el Baix Llobregat.

Dins l’atractiu turístic de Montserrat, destaca aquest patrimoni natural que ha inspirat a molts artistes entre els que es troben, segons determina la tradició, Antoni Gaudí i Santiago Rusiñol. Des de l’Ajuntament del municipi expliquen que els guies detallen durant el recorregut de 550 metres “el resultat del procés geològic que ha donat forma a la cavitat, ens mostraran l’hàbitat dels primers pobladors de Montserrat i ens endinsaran en un món de llegendes”.

Les dimensions totals de la cova fan un total de 958 metres, però el turista només pot veure la meitat aproximadament per gaudir de “galeries d’estalactites, banderes, estalagmites, columnes, cascades i d’altres formes espectaculars” afegeixen fonts de l’administració de Collbató. Els visitants poden visitar diferents sales que

van des de l’espai de la Catedral, el Pou del Diable i Gola de l’Infern que són pous, el Claustre dels Monjos i la sala de l’Elefant, la del Bosc Encantat, la de les Columnes, el lloc de La Moreneta, l’espai de la Sagrada Família, fins arribar al conegut pavelló de la Verge.

“Malaltia verda”

“No existia un problema de manca de llum” destaca l’Ajuntament remarcant que la nova il·luminació ja està enllestida lo que permet visitar la cova fins al final. “La malaltia verda” era el veritable problema, segons la institució, perquè la llum d’antiga instal·lació dels anys 80, implantada fins fa poc, ocasionava conjuntament amb la climatització, els nivells de CO2 i la temperatura que proliferessin uns microorganismes que s’enganxaven a les roques i les feien malbé. Una companyia de neteja s’encarrega de netejar la cova a la vegada que estudia la problemàtica perquè no hi hagin més brots.

Curiositats

Com a singularitats, el nom de la Cova de Salnitre ve de la mina de salnitre que van trobar els monjos a la muntanya de Montserrat a l’Edat Mitjana. El valuós mineral

era escàs i s’utilitzava com a fertilitzant pels camps per mantenir els aliments en bon estat, però també per fabricar pólvora negra amb carbó i sofre. Segons l’Ajuntament “el salnitre és el producte de la mineralització dels excrements dels ratpenats que hi van viure a la cova durant segles”.

Una cova que, possiblement, incorpora activitat des del Paleolític per les mostres arqueològiques trobades al 1922, i que va ser el refugi perfecte pel bandoler Manuel Buxó. A més, els visitants poden veure algunes insígnies i inscripcions a les roques que van marcar els primers exploradors que baixaren a investigar cap a finals del S. XIX. Però, es cuidaven bé durant les antigues expedicions ja que “com si estaven hores dins les coves, es van arribar a muntar un bar a l’entrada” asseguren fonts de l’administració.

La cova aglomera uns espais d’interès històric i geològic per la formació de la roca sedimentària, la anomenada “pinyolada”. A més, es tracta d’un destí turístic molt familiar o per passar amb els amics on es poden aprendre nous coneixements i anècdotes que expliquen els guies durant el recorregut que t’endinsa fins al cor de Montserrat. ///

Joan Carles Valero
periodista y profesor

Los futuros alcaldes saben que tendrán que enfrentarse a tres peligros colectivos: funcionarios, asociaciones y sus propios compañeros concejales, conscientes de que las decepciones más amargas vendrán de estos últimos.

Los que ya son alcaldes lo saben bien porque en la mayoría de casos llevan mucho tiempo y recuerdan cómo en la primera legislatura fueron Sancho el Fuerte, en la segunda Sancho el Sabio y en la tercera, Sancho Panza.

Alcaldear: la práctica de la ejemplaridad como ideal

En un mundo donde la ubicuidad nos hace más transparentes, hay que refundar la idea de que todos somos ejemplo para todos y de ahí nace el imperativo de una mejor convivencia. Hay que ejercer la ejemplaridad de manera más manifiesta entre quienes nos rodean: los padres ante sus hijos y los alcaldes y concejales ante sus vecinos. En estas semanas previas a las elecciones locales, los ciudadanos juzgamos a nuestros representantes más directos para ver si renovamos nuestra confianza en ellos, a quienes en muchas ocasiones conocemos personalmente.

Por otra parte, cientos de personas en la comarca y L'Hospitalet han decidido dar un paso al frente para convertirse en líderes de sus ciudades o pueblos. Son los que integran las listas electorales de todos los partidos y agrupaciones de electores. La política local requiere entusiasmo y optimismo. Desde aquí les aconsejo que si no sienten esa pasión, deberían renunciar, porque un cargo público debe ejercer el liderazgo y tirar de la comunidad.

Los que salgan elegidos deberán gestionar entidades mucho mayores que cualquier empresa: con más personas, con un presupuesto más alto y, sobre todo, con una responsabilidad pública muy elevada y exigente. Ser alcalde o concejal de tu municipio es una de las aventuras más apasionantes en nuestra sociedad democrática. Pero no todo el mundo está preparado. Para desentrañar algunos consejos de liderazgo y coaching para alcaldes y concejales, recomiendo la lectura del libro "Alcaldeando", (Dièresis), escrito por Alberto Ruiz de Azua, que fue primer edil de Arrigorriaga durante doce años. Se trata de un manual de coaching donde el autor ofrece enseñanzas prácticas para quien quiera dedicarse a la política o para cualquier persona que esté al frente de un equipo.

PLENO DE ALCALDES DEL ÁREA METROPOLITANA DE BARCELONA. EN PRIMER PLANO, ANTONI POVEDA, ALCALDE DE SANT JOAN DESPÍ Y PRIMER SECRETARIO DEL PSC EN EL BAIX LLOBREGAT

ALBERTO RUIZ DE AZUA FUE ALCALDE DURANTE 12 AÑOS Y HA ESCRITO EL MANUAL DE COACHING TITULADO 'ALCALDEANDO' (EDITORIAL DIÉRESIS)

ejemplo produce en los demás una influencia civilizadora". Y, en la recuperación de los valores, rescatar el esfuerzo y el sacrificio, pero también la reflexión estratégica sobre el futuro para superar la política del cortoplacismo y el oportunismo.

El atasco cortoplacista mata

Para abordar importantes reformas es necesario olvidarse del corto plazo de los cuatros años de un mandato: "El atasco cortoplacista mata. Los grandes temas como la paz, el medio ambiente, la lucha contra la corrupción o la estabilidad requieren espacios temporales más amplios".

Que la idea de la ejemplaridad haya retornado con fuerza es un fenómeno que el filósofo Javier Gomá, autor de "Tetralogía de la ejemplaridad", atribuye a tres razones. La primera, que la sociedad ha llegado a la convicción de que el estado de derecho en la versión clásica no es suficiente y es necesario un plus extrajurídico, es decir: ya no basta con cumplir la ley. En segundo lugar, estamos convencidos que la separación entre vida privada y vida pública, que es perfecta desde el punto de vista jurídico, no lo es

desde el vital, social o personal. Porque el ejercicio del poder se basa en la confianza y la confianza tiene mucho que ver con el tipo de persona que eres.

La confianza, valor esencial

La confianza es un valor esencial para vivir. Empezando por la confianza en uno mismo, en los demás, en nuestras capacidades y fortalezas para afrontar nuestros propios retos y superarlos. La autoconfianza, ser una persona segura de sí misma, confiar en uno es esencial en la vida, porque cualquier reto, proyecto o cosa que quieras hacer, al tener confianza en uno mismo, te sientes capaz de hacerlo. Hay que decirse: "puedo hacerlo, lo quiero hacer", y eso hace que lo consigas.

La confianza es un valor que compartimos, porque no estamos solos. Compartimos ilusiones, pasiones, proyectos y la satisfacción del resultado. La confianza es un valor íntimo, incondicional, lo que más amamos, aquello que más queremos y que solo ofrecemos a aquellas personas en quien confiamos. Por eso la confianza es un apartado muy importante en cualquier relación humana. La confianza requiere calidez, cercanía, honestidad, optimismo... Aquellos candidatos que no superen la reválida de la confianza, los ciudadanos les van a suspender.

El tercer factor que ha recuperado con fuerza la idea de ejemplaridad, según Gomá, es que en nuestra época es muy difícil verbalizar las conductas morales, es decir, explicar lo que es justo o decente. "Cuando quieres explicar a tu hijo qué es un comportamiento honesto no lo envías a consultar el diccionario, sino que le pones un ejemplo; le dices: esto es un comportamiento ejemplar". La ejemplaridad es un ideal y conviene diferenciarlo de los ejemplos, que pueden ser positivos o negativos. La ejemplaridad nos afecta a todos y no solo a una minoría selecta mientras el resto obedecemos. Al contrario, todos somos ejemplos para todos y cuando somos conscientes de ello se convierte en un imperativo: "Como soy un ejemplo, de mí mismo surge una llamada para que mi ejemplo sea positivo, virtuoso", asegura el filósofo. El 24 de mayo está convocado un examen de ejemplaridad en su municipio y usted, ocioso lector, tiene que poner las notas. ///

Indignación ante las fechorías

Ruiz de Azua siente indignación, tristeza y desánimo cuando "día sí y día también nos vemos desayunando con alguna nueva fechoría del sinvergüenza de turno que, aprovechándose de su cargo, ha metido la mano en el cajón, ha aceptado regalos millonarios o se ha pagado sus vicios con dinero público". Ante estos casos de corrupción, el autor aboga por "un rearme ético de la sociedad" y por elaborar códigos éticos de conducta en las administraciones para que se conviertan en acción, en hábitos.

Estos códigos de conducta deberían tener como ejes la transparencia pública y la rendición de cuentas a los ciudadanos; y, paralelamente, propiciar una mayor participación ciudadana. En línea con este rearme ético, Ruiz de Azua recupera el concepto de "ejemplaridad pública" acuñado por Javier Gomá, pues "debemos asumir el compromiso de que nuestro

lerero
Vila

El Llibre Blanc de la Cultura és un bon instrument, un bon punt de partida per recuperar el treball coordinat en matèria cultural, perquè així aquesta nova eina arribi amb concrecions als ciutadans. Si no es fa, el nou Llibre Blanc haurà ser-

vit només perquè la conselleria -amb un santjustenc al davant, com és cas del Consell Comarcal- s'hagi gastat uns quants recursos en el Centre d'Estudis de la comarca, el qual encara sobreviu davant la seva precarietat financera.

Jesús Vila
periodista y escritor

Llibre Blanc de la cultura : eina de transformació o peça de museu?

Fa uns quants dies que, aprofitant la inauguració de les noves dependències de l'Arxiu Comarcal del Baix Llobregat en presència del president del Consell Comarcal i del Conseller de Cultura, es va presentar, a la seu del Centre d'Estudis Comarcals del Baix Llobregat —que comparteix ubicació amb l'Arxiu— el Llibre Blanc de la Cultura a la comarca, un instrument de coneixement, anàlisi i reflexió que a més de fer una radiografia de l'estat de la qüestió apunta elements que haurien de servir per definir una política cultural d'ampli espectre en el territori.

Referent metodològic i de gestió, sense instrument d'aplicació

La idea va ser bona. Encarregar un estudi de situació al Centre d'Estudis Comarcals del Baix Llobregat per part de la Conselleria de Cultura que servís com a referent metodològic i instrument de gestió, d'acord amb la visió estratègica de l'Institut Ramon Muntaner —que és la Fundació de la Coordinadora de Centres d'Estudis de Parla Catalana— de disposar d'un informe d'aquestes característiques a totes les comarques de Catalunya, va ser un encert. Moltes vegades les iniciatives són interessants però cal sembrar en terreny fèrtil i, en aquest sentit, l'afany i el rigor que la historiadora Gemma Tribó i la filòloga Montserrat Torra han posat en l'encàrrec, ha donat com a resultat un treball molt precís i complet que podria ser veritablement útil si comptéssim amb l'instrument apropiat per aplicar-lo. Però és justament aquest instrument el que no existeix. El llibre blanc de la cultura al Baix Llobregat fa un repàs de les infraestructures, les iniciatives i les realitzacions culturals, és a dir, un inventari d'espais i d'accions dels 30 municipis que la componen i fa un diagnòstic i ofereix una anàlisi DAFO —això és, una descripció molt acurada de debilitats i amenaces, però també de fortaleces i oportunitats— a nivell comarcal, que podria ser de molta utilitat per una política cultural aplicada al conjunt del territori.

Els ajuntaments ja saben què fan i quines dificultats troben en l'àmbit cultural. La virtut del Llibre Blanc és que s'analitza la cultura des d'una perspectiva comarcal, de manera que la cultura municipal són només els nusos d'una xarxa que hauria de funcionar com a tal si hi hagués aquesta visió supramunicipal de la gestió cultural. I si hi hagués algun organisme amb capacitat de coordinació efectiva i amb els recursos imprescindibles per dur-la a terme. Insisteixo que la idea va ser bona perquè no hi ha gaires instruments teòrics amb aquesta visió supramunicipal que permetin una panoràmica des de la qual s'observen les duplicitats o les mancances flagrants. I si alguna cosa positiva tenen aquests instruments teòrics és que posen de manifest l'absència d'un organisme superior amb capacitat operativa. Per dir-ho planerament: més enllà dels municipis estan les comarques. I entre les comarques i l'administració nacional descentralitzada, no sembla que facin falta més esglaons de gestió. Una vegada més, les províncies i fins i tot les vegueries resulten clarament sobreres. Haurien de desaparèixer (les províncies; les vegueries no són més que una il·lusió del passat) en benefici dels consells comarcals, sempre que els consells comarcals tinguin la capacitat política delegada des dels ajuntaments i els recursos necessaris proporcionalment derivats en funció de la demografia, del que haurien de ser les extintes Diputacions.

Cultura de base i precària

Algunes de les conclusions d'aquest Llibre Blanc de la Cultura posen l'accent precisament en dues qüestions que sempre es repeteixen i que hi tenen molt a veure. La cultura municipal, impulsada o coordinada pels consistoris respectius, sorgeix majoritàriament des de la base mateixa del teixit social i en aquest sentit és d'una riquesa extraordinària. Però sempre està en precari per la manca d'un sosteniment econòmic que garanteixi la pervivència. Rarament és autònoma econòmicament, entre altres raons també, per la manca d'una rendibilitat de consum: perquè es crea i es consumeix en l'àmbit municipal. I moltes vegades no per estricta vocació local sinó per manca de xarxa de divulgació i de distribució. I el que encara és més greu: perquè les infraestructures municipals han estat dissenyades de fa anys amb criteris metropolitans i no pas comarcals. Perquè els ciutadans es desplacin a Barcelona però no als municipis veïns.

Llegir el conjunt de fortaleces i oportunitats del panorama cultural del Baix Llobre-

gat resulta encoratjador, però fer el mateix amb el llistat d'amenaces i debilitats provoca estupor precisament pel que s'ha dit, perquè les grans amenaces dimanen de la falta d'un instrument de gestió cultural d'abast comarcal amb recursos. Significativament, el Consell Comarcal sempre havia tingut, des dels seus inicis, un Conseller de Cultura dins l'equip de govern, com hi altres conselleries diverses —ara, curiosament, no l'hem sabut trobar—, però sempre havia estat, com la resta, un càrrec més aviat anecdòtic, sense capacitats concretes de coordinació de res i, el que és més contundent, sense un mínim pressupost factible. No estaria de més que, ara, que la comarca ja té un Llibre Blanc sobre Cultura, el Consell Comarcal es plantegés la possibilitat, primer, de tenir un Conseller dedicat al tema i, si ja el té, donar-li algunes atribucions pràctiques per poder analitzar algunes de les debilitats i algunes de les amenaces, i per mirar de mitigar-les.

Si no es fa res, el Llibre Blanc de la Cultura haurà estat un treball de recerca i de camp ben dissenyat, ben treballat i amb reflexions precises però útil només perquè la Conselleria de Cultura de la Generalitat, al capdavant de la qual hi ha un santjustenc de naixement —igual que el president del Consell Comarcal, que és l'alcalde de Sant Just—, hagi dedicat uns quants recursos al Centre d'Estudis de la comarca que arrossega de fa anys la seva impagable existència entre la precarietat financera i el voluntarisme dels seus associats per tirar endavant una de les entitats amb més prestigi de Catalunya en el terreny del coneixement comarcalista.

Que no està malament. Però potser hauríem de reclamar, a l'ombra del Llibre Blanc, una voluntat de coordinació del treball cultural que es fa als municipis per aconseguir, almenys, que el que es fa a qualsevol municipi del Baix Llobregat, arribi al conjunt dels seus ciutadans —divulgació—, i tot allò que sigui susceptible de recórrer els municipis —teatre, música, exposicions, fires...— ho faci amb facilitat al conjunt de la comarca. El president del Consell Comarcal va lloar enormement el Llibre Blanc quan el va presentar. Ara caldria que el fes servir... //

EL CONSELLER DE CULTURA, FERRAN MARCARELL (AL CENTRE) VA INAUGURAR EL MATEIX DIA LA NOVA SEU DE L'ARXIU COMARCAL I VA PRESENTAR EL LLIBRE BLANC DE CULTURA | AJ. SANT FELIU DE LLOBREGAT

VENTA DE STOCK

PRECIOS DE OCASIÓN

Lote 14
Vivienda unifamiliar en
Sant Cugat del Vallès

Lote 111
Piso en alquiler en Sitges

Lote 125
Impresora HP OfficeJet 6500

Lote 24
Planta de inyección IPC Mod.
GIE78

Lote 110
Edificio de viviendas en venta
en Badalona

Lote 25
Planta de inyección IPC Mod.
GIE74

Lote 77
Dinamómetro SMEDLEY 100KG

Lote 107
Plotter HP

Lote 79
Set de oftalmoscopio y otoscopio
KEELER

Lote 106
Productos sanitarios

Lote 78
Laringoscopio con palas de acero

Lote 101
Nave en alquiler (3.715 M2)..
en Sant Riu de Llobregat

Todos estos lotes y más, que puede consultar en la página web, proceden de liquidaciones y subastas. Todos tienen precios excepcionales, de ocasión.

Puede consultarlos en: <http://www.elllobregat.com/seccion.asp?ref=102>.

Si está interesado en cualquiera de ellos, puede contactar con el vendedor a través de gerencia@elllobregat.com.

Els santboians Lluís Parés i Ramón Codina reconeguts al Dia de les Esquadres de Mossos

El representant d'Unió de Pagesos i el cap de trànsit han estat dos de les 330 felicitacions que avui la Regió Policial Metropolitana Sud ha entregat a la gran festa del cos policial

Imanol Crespo

Davant l'aforament complet de la sala d'actes de l'Hotel Melià de Sitges, la Regió Policial Metropolitana Sud de Mossos d'Esquadra ha celebrat aquest mes la seva gran festa institucional que abraça a tots els cossos de seguretat i que premia la intervenció tant policial com ciutadana al llarg de l'any 2014. En un acte presidit pel comissari en cap del cos de Mossos d'Esquadra, Josep Lluís Traperó, i la comissària en cap de la Regió, Cristina Manresa, el cos català ha lliurat un total de 330 felicitacions tant a ciutadans com, sobretot, membres dels cossos policials a tots els seus rangs.

Entre aquestes mencions, cal destacar el reconeixement de dos santboians com són Lluís Parés, d'Unió de Pagesos, per la seva tasca de prevenció als camps i a les zones rurals del Parc Agrari del Baix Llobregat en coordinació amb Mossos d'Esquadra, fet que ha permès reduir els delictes a les zones rurals, així com Ramón Codina, un dels caps de torn de l'àrea de trànsit de la RPMS, per la seva tasca en una de les unitats més destacables del cos català.

En total, durant el transcurs de l'acte s'han lliurat felicitacions a deu membres del personal d'administració de la Regió Policial Metropolitana Sud i a un membre de la Guàrdia Civil de Barcelona, un membre del Cos Nacional de Policia de Cornellà de Llobregat, tres membres de la Policia Portuària i dos guàrdies urbans, un de l'Hospitalet de Llobregat i un altre de Barcelona.

També han estat distingits 17 membres de les polícies locals de Martorell, Sant Just Desvern, Cervelló, Vilafran-

ca del Penedès, Castelldefels, Santa Margarida i els Monjos, El Prat de Llobregat, Begues i Sant Pere de Ribes. A més, els quinze ciutadans que han protagonitzat actuacions meritòries amb les quals han contribuït a que els Mossos d'Esquadra hagin pogut donar un millor servei públic.

Pel que fa el parlament, la comissària en cap de la RPMS, Cristina Manresa, ha destacat la reducció en les dades de victimització que, tal i com ha explicat El Llobregat, baixen en un 4,27% a tota la Regió (incloses les comarques del Garraf i Alt Penedès), i un 4,73% si parlem del Baix Llobregat i L'Hospitalet. Unes dades que en el primer trimestre es mantenen i que afecten, positivament, a totes les comissaries. De fet, de les deu que depenen de la Regió, nou baixen les seves dades i només Esplugues de Llobregat augmenta els seus fets delictius, però, només en 22 casos, el que podem considerar un manteniment a les seves xifres.

Polícia de proximitat

En aquest sentit, el comissari en cap de Mossos d'Esquadra ha valorat la tasca que especialment en aquesta Regió s'està fent per cuidar la proximitat de manera transversal. "No hem d'estar ni creure'ns el centre del món, hem d'acompanyar a la societat", ha comentat Traperó agraïnt aquest esperit que porta enlloc la comissària Manresa. En aquest sentit, segons les darreres dades, s'han dedicat més de 300 mil hores als Programes Operatius Específics de prevenció que s'ofereixen a entitats i institucions del teixit associatiu de les tres comarques de la Regió i la ciutat de L'Hospitalet, fet objectiu que demostra la voluntat i l'estratègia policial en aquesta zona. **///**

Inicio inminente de las obras del outlet de Viladecans

El proceso de urbanización de Ca n'Alemany de Viladecans sigue quemando etapas desde que se aprobara hace años el proyecto. Si en septiembre de 2014 se inauguraba el viaducto para facilitar el acceso por la C-32, ahora el Grupo Neinver ha confirmado que en mayo empezarán las obras de construcción del que será su primer outlet de Cataluña, el sexto en toda España. Así, si se mantiene el calendario ofrecido hoy por la compañía, el nuevo gran outlet de Viladecans estará abierto al público en otoño del año que viene.

Con una inversión estimada en 80 millones de euros, el nuevo outlet de Viladecans ocupará 26.500 metros cuadrados de los 75.000 totales que Neinver adquirió al Institut Català del Sòl (Incasol). En ellos albergará hasta 130 tiendas de marcas punteras de moda (incluyendo calzados, complementos y deporte) que, hasta el momento, se desconocen ya que la compañía justo acaba de empezar el proceso de comercialización. En cualquier caso, el outlet se distancia de lo que sería un gran centro comercial ofreciendo en un 95% establecimientos de moda que ofrecerán su excedente de años anteriores y, por tanto, con una rebaja obligada mínima del 30%. Por otro lado, se reservará tan solo un 5% de la superficie para restauración. No se contempla, por tanto, ni zonas recreativas ni multisalas de cines, al menos, de momento.

Con ello, Neinver estima -tras un estudio realizado por el economista David Rodríguez- que el impacto económico bruto será de 164 millones de euros entre efectos directos, indirectos e inducidos; con un Impacto positivo sobre el PIB comercial del municipio de entre el 20 y el 30% y de un 8 y un 12% para la restauración. Por otro lado, se calcula que durante el proceso de urbanización y construcción del outlet se crearán 2.500 puestos de trabajo y ya con el outlet en funcionamiento se necesitarán a 1.300 personas más. En este sentido, Neinver cerró un acuerdo con el Ayuntamiento de Viladecans para que, en la medida de lo posible, este empleo beneficiara a los trabajadores del municipio y de las otras ciudades de la zona. Con estos datos, Neinver quiere despejar cualquier duda ante el debate de si el outlet perjudicará al comercio local, sobre todo, tras un estudio de la Generalitat en donde se recogía que podían perder el 5% de las ventas: "Tenemos siempre un compromiso con el territorio y, por tanto, vamos a colaborar. De hecho, por la experiencia que tenemos en los otros 15 outlets que gestionamos, la conclusión es que no afecta. Hemos tenido reuniones con entidades representantes del pequeño comercio y queremos insistir en que somos una oferta complementaria", ha dicho Eduardo Ceballos, contry Head de Neinver en España.

Si algún reto tienen en común tanto los responsables del outlet como los comerciantes locales, éste es atraer al turismo, algo que puede beneficiar a ambas partes. Por ello, Neinver está trabajando para concretar de aquí a la apertura del centro iniciativas como tener un 'shuttle bus' directo desde Barcelona o instalar una oficina de la devolución del IVA a los extranjeros. De esta manera, el outlet representará otro atractivo turístico más en una ciudad que, de por sí, no lo es, pero que se encuentra en una ubicación excepcional.

A falta de un mes para el inicio de las obras y a falta de año y medio para su apertura, cabe matizar que la construcción del centro outlet se desarrollará en dos fases; una primera -y la más importante- que abrirá, como decíamos, en otoño de 2016 con 100 nuevas tiendas y, en segundo lugar, las treinta restantes que podrían llegar entre 2 o 3 años después según la evolución del outlet. **///**

El Prat tindrà un nou institut de secundària

L'Ajuntament acorda cedir un solar a la Generalitat per ubicar el nou equipament educatiu

El barri de la Barceloneta de El Prat de Llobregat, en concret al carrer Narcís Baiges, serà la ubicació del nou institut de secundària.

Al sud de la ciutat pratenca, a una de les zones que més s'ha urbanitzat en aquests darrers anys, l'Ajuntament de El Prat ha acordat amb la Generalitat de Catalunya cedir un solar municipal per a la construcció

d'un nou centre educatiu de secundària obligatòria (ESO). S'estima que el nou centre podria entrar en funcionament pel curs 2018-2019 en resposta a causes demogràfiques: i es què es donarà un increment important de l'alumnat amb edats d'entre els 12 i 16 anys. El present protocol de col·laboració ha estat aprovat ja en Ple municipal amb la unanimitat de totes les forces polítiques. **///**

"Sant Jordi matant el drac"

012
gencat.cat
Cost de la consulta: segons opció

**St
Jordi
23/04**

Jornada de Portes Obertes al Palau de la Generalitat.

11.30 - 19 h Portes obertes al Palau de la Generalitat. Entrada pel carrer de Sant Honorat

19 h Ballada de sardanes a la plaça de Sant Jaume. Colla sardanista Sant Jordi i cobla La Principal de la Bisbal

Parada de roses d'entitats socials (recaptació íntegra per a iniciatives socials)

10 - 19.30 h Portes obertes a la Biblioteca de Catalunya. Carrer de l'Hospital, 56

Imatges de la Diada a: santjordi.gencat.cat
Compartim #SantJordi